

Giới thiệu Cướp Yêu Thành Hôn

Cướp yêu thành hôn – đang tiến hành – Vô Danh

Giới thiệu truyện ngôn tình hấp dẫn này:

Lê Cảnh Trí cùng Lăng Ý, ba năm trước, hạ thuốc rồi lên giường rồi nhau.

Lê Cảnh Trí cùng Lăng Ý, ba năm sau, không nhận ra đối phương rồi lên giường với nhau.

Mọi chuyện đối với cô quả thật vừa tức cười vừa tẻ nhạt. Chỉ vì năm đó Lê gia suy tàn, cô nghe tin cha mình say rượu vì vậy đi đồn, thế nào nhằm phòng, bị anh cướp đi lần đầu tiên.

Mà khi ấy anh lại nghĩ cô là người hạ thuốc, do thế, sau khi kết hôn liền một mực duy trì tính cách lạnh lùng với cô. Tuyệt đối chối ghét và châm chọc, kể cả hình cưới cũng là kêu trợ lý photoshop ghép vào.

Có lẽ vì biết mình không được thích hay bị đối phương hiểu nhầm, nên cô liền nói rằng tuổi còn nhỏ liền muốn ra nước ngoài du học. Đi một lần tận 3 năm.

Trở về nước, đúng lúc Lăng gia tổ chức tiệc rượu, dĩ nhiên vị trí Lăng phu nhân là cô phải đến tham gia. Thế mà câu chuyện năm xưa ngay lúc này lại diễn ra một lần nữa.

Anh như thế không nhận ra người vợ của mình, còn nghĩ cô được bạn bè đưa tới để giải tỏa. Có lẽ ông trời đang rất thích chơi đùa với số phận của cô.

Sáng hôm sau, cô liền nhanh chóng chạy khỏi người đàn ông đó, còn quyết định sẽ ly hôn. Chấm dứt cuộc hôn nhân nhằm chán và không hạnh phúc này.

Liệu Lê Cảnh Trí có được như ý muốn hay không? Và vì sao khi Lăng Ý nghe đến hai chữ ấy lại như có người nhéo anh?

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Nhìn Thân Thể Của Cô

Edit: Mèo Híp

Trong đại sảnh phòng tiệc, mọi người quần áo sang trọng, ăn uống linh đình.

“Các người có nghe gì không? Lê Cảnh Trí trở về rồi.”

“Đáng tiếc cho một cô gái đẹp như vậy, làm Lăng thiếu phu nhân nhiều năm như vậy mà vẫn còn đơn độc một mình.”

“Từ khi họ kết hôn xong hai người vẫn ở hai nơi, Lê Cảnh Trí cùng lắm chỉ là mang danh Lăng thiếu phu nhân thôi. Không chừng Lăng tổng còn không nhớ được dáng dấp của cô ấy trông như thế nào nữa.”

Mọi người cười vang một trận.

“Hôm nay là nhà họ Lăng tổ chức tiệc rượu, nếu như Lăng thiếu phu nhân trở về nước, đêm nay nên xuất hiện đi.” Có người không thể chờ đợi được nữa muốn xem nào nhiệt.

“Còn gọi là Lăng thiếu phu nhân cái gì chứ? Tôi còn tưởng rằng bọn họ đã sớm ly hôn rồi đấy. Gánh vác cái hư danh lớn như vậy trên đầu, Lê Cảnh Trí không sợ đau cổ sao.” Một cô gái tên Ngọc Thiên Thiên khinh bỉ nói: “Đàn ông của mình mà cũng không nắm được không bằng mau chóng ly hôn, đem tặng cho những người khác còn hơn.”

Có người cười cô: “Là tặng cho cô sao?”

Cô gái trẻ cũng không tức giận, trong nụ cười mang theo sự châm chọc: “Không sai, tôi chính là nghĩ như vậy. Kết hôn 3 năm, ngay cả con cũng không có. Nếu như tôi gả cho Lăng thiếu, nhất định sẽ không biến chính mình thành cái bộ dạng đáng thương như Lê Cảnh Trí đâu.”

Phía sau trong góc phòng không có ai để ý, những lời nói khó nghe vừa rồi tất cả đều lọt vào trong tai Lê Cảnh Trí.

Thì ra trong mắt người ngoài cuộc hôn nhân của cô chính là như vậy.

Cuộc hôn nhân này phải thất bại đến thế nào thì mới trở thành trò cười cho mọi người lấy nó làm đề tài nói chuyện như vậy?

Cô không có nhiều khó chịu chỉ là cảm thấy lúng túng.

Lê Cảnh Trí cầm ly rượu, nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

Đôi mi thanh tú khẽ cau lại, cô cảm thấy không quen mùi rượu này nên bỏ ly rượu xuống.

Thật nhàm chán, cô đứng lên, muốn quay trở về phòng nghỉ ngơi.

Phát hiện ra Lê Cảnh Trí đã ở bên cạnh mình một thời gian, những cô gái kia lập tức hoảng hồn. Những người vừa nói xấu sau lưng liền cảm thấy quần bách cùng xấu hổ trong lòng, các cô căng thẳng nhìn Lê Cảnh Trí.

Cũng không biết là vô tình hay cố ý, có người đánh đổ ly rượu trong tay, tất cả rượu đều đổ vào váy của Lê Cảnh Trí.

“Thật xin lỗi.” Người phụ nữ kia nói.

Lê Cảnh Trí nhìn qua người đó một cái, nở nụ cười cho qua, rồi dời đi.

“Lê Cảnh Trí đây là có ý gì? Cô ấy sẽ không thù dai chứ? Sẽ không ở sau lưng gây khó dễ chúng ta chứ?”

Người phụ nữ kia bắt đầu sợ sệt, cô vừa kết hôn không lâu, ngàn vạn lần không thể gây chuyện cho nhà chồng được, “Bất kể như thế nào thì hiện giờ Lê Cảnh Trí vẫn còn đang là vợ của Lãng thiếu.”

Lãng gia ai cũng không thể đắc tội được.

Cô gái trẻ khinh thường liếc nhìn một chút, “Được rồi, đừng lo, Lê Cảnh Trí không có cái năng lực gây khó dễ cho người khác đâu. Có thể đối với chúng ta tạo thành uy hiếp là Lãng gia, cô ta là Lãng thiếu phu nhân không sai, nhưng cô cảm thấy Lê Cảnh Trí ở trong lòng Lãng thiếu có chỗ đứng thế nào?”

“Điều này cũng đúng..”

Nói qua nói lại mọi người lại bắt đầu bàn về hôn nhân gia tộc.

Không muốn mọi người chú ý, Lê Cảnh Trí cố ý đi lên trên lầu có ít người.

Mẹ chồng từng nói với cô, sau khi về Lãng gia thì cô sẽ ngủ tại căn phòng này.

Lê Cảnh Trí đi vào phòng, cởi giày và y phục tháo ra. Cô hôm nay mặc một thân lễ phục màu trắng ngực đính ít rượu nên cảm thấy không được thoải mái.

Dây kéo của lễ phục ở bên eo, cô dùng hết toàn bộ sức lực mới kéo được, làn váy thoáng chốc trượt xuống để lộ ra thân thể trắng như ngọc.

“Kẹt...Kẹt” một tiếng, cửa phòng tắm bỗng nhiên bị người đẩy ra, một người đàn ông đi từ phòng tắm ra, bên hông chỉ quấn khăn tắm.

Con mắt người đàn ông lóe lên một tia âm u, nhìn cơ thể trắng như tuyết của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Hấn Diên Rồi Sao?

Edit: Mèo Híp

Vì để không gây vết hằn khi mặc lễ phục, Lê Cảnh Trí thường đều mặc quần chữ T và không mặc áo ngực. Cho nên khi bộ váy từ trên người trượt xuống, thân thể của Lê Cảnh Trí căn bản là không có gì che đậy.

Không ngờ lại có đàn ông ở trong phòng, cô nhanh chóng quay lưng lại, dùng hai tay che trước ngực.

Người đàn ông trước mắt cao chừng 1m84, khuôn mặt đẹp đến mức người ta phải oán trách: mặt mày thâm thúy, sống mũi thẳng, môi mỏng gợi cảm, khắp người hằn tỏa ra hơi thở nam tính mãnh liệt.

Người đàn ông này không ai khác chính là người đã cùng Lê Cảnh Trí kết hôn vào 3 năm trước, Lăng Ý.

Lê Cảnh Trí nhanh chóng ngồi xổm người xuống đem lễ phục kéo lên quần quanh người, căng thẳng nhìn về phía người đàn ông trước mặt:” Tại sao anh lại ở chỗ này?”

Mới vừa nói xong câu này, cô hận không thể tự cắn đứt đầu lưỡi của mình. Rõ ràng đây chính là nhà họ Lăng, đêm nay trong nhà có tiệc rượu, hẳn nhất định sẽ quay về. Chẳng trách khi mẹ chồng cô nói cho cô biết từ nay về sau cô ở lại căn phòng này ánh mắt lại có thâm ý như vậy. Nhìn qua căn phòng này đây có lẽ là phòng của Lăng Ý.

Ba năm qua, cuộc hôn nhân này vốn dĩ là hữu danh vô thực, cô thực sự không có suy nghĩ gì cho nên mới không để mắt đến. Lăng Ý mím môi nhìn người phụ nữ đang căng thẳng đến mức không biết làm thế nào trước mặt, trong mắt lấp lóe như một con sói đang nhìn con mồi. Ánh mắt của hắn dừng trên người cô tùy ý đánh giá, cô thon dài, xương quai xanh mềm mại, hai chân thẳng tắp.... Không có nơi nào là không đẹp. Cô gái này uống rượu, gò má hiện lên màu hồng nhạt, đặc biệt mê người.

Cũng không biết là tên bạn tốt nào đưa đến cho hắn, biết hắn có một cuộc hôn nhân tệ nhạt nên cố ý đưa tiểu mỹ nhân này đến phòng của hắn.

Hắn đối với những phụ nữ không có lai lịch rõ ràng, không sạch sẽ sẽ không có hứng thú nhưng mà cô gái trước mặt này bất kể là hình dạng, đáng đáp đều rất đúng với khẩu vị của hắn.

Lăng Ý nhướng mày nổi lên nụ cười tà, bước nhanh về phía trước đem cô gái ôm vào trong lòng:” Bây giờ mới bắt đầu che chắn, có phải có chút muộn rồi không?

Cảm nhận được cái đó của người đàn ông đang dán vào mình có chút lớn lên, cô không dám lộn xộn, hai tay níu chặt quần áo.

“Lăng Ý anh làm gì vậy? Anh mau bỏ tôi ra, tôi không phải cố ý tiến vào phòng của anh, là bởi vì...” Lời còn chưa dứt, cô liền bị hắn hôn. Hắn một bên gặm nuốt môi cô tràn đầy tính cướp đoạt, một bên lặng lẽ cười.

“Muốn cự tuyệt lại còn cùng tôi đùa giỡn, không tệ”

Cmm, cô nếu như muốn lên giường của hắn, năm đó cũng sẽ không vừa kết hôn liền đi ra nước ngoài du học trốn tránh 3 năm trời.

Lê Cảnh Trí bắt đầu chống cự. Lăng Ý lấy một tay nắm lấy hai tay của cô trôi ra đằng sau, một tay kéo váy của cô xuống. Không cho cô bất kì cơ hội phản kháng nào, hắn ôm cô ném lên giường.

Hắn dùng thân thể áp chế cô, rồi kéo khăn tắm bên hông xuống.

Hắn thuận thực đùa giỡn cô, kéo vật che đậy cuối cùng trên cơ thể cô xuống, sau đó bỗng nhiên hạ cơ thể xuống.

“A...” Lê Cảnh Trí sợ hãi kêu lên.

Hắn thể nhưng lại dùng đồ lót bịt miệng của cô, hôn cô một cái, tiếng nói của hắn mang theo ý cười thỏa mãn:” Tuy rằng thanh âm của em trên giường rất êm tai nhưng tôi cũng không muốn khách mời dưới lầu phát hiện chủ nhân bữa tiệc đang ở bên trong làm chuyện như vậy.”

Lăng Ý điên rồi sao?

Hắn rõ ràng rất ghét cô tại sao bỗng nhiên lại...

“A...” Sự va chạm mãnh liệt làm rối loạn tâm trí của cô, cô giống như một con thú nhỏ khê kêu rên.

Trong mắt hắn hiện rõ dục vọng, bàn tay trên người cô không ngừng di chuyển.

Cô gái nhỏ này thật mềm giống như đậu phụ, thuận miệng hôn một cái, xoa bóp một cái thì những vết xanh tím cũng hiện ra rõ ràng trên làn da trắng như tuyết.

Hắn xoa làn da trắng mịn, tinh tế của cô, càng thêm dùng sức.

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Không Nhận Ra Cô

Edit: Mèo Híp

Thân thể của cô gái này rất đúng với khẩu vị của hắn.

Lăng Ý thờ đóc nói và bên tai cô:” Nói cho tôi biết em tên là gì?”

Tâm trí Lê Cảnh Trí đang căng thẳng bỗng nhiên gãy vụn, cô mở to hai mắt không tin nổi nhìn vào hắn-người chồng của cô.

Bây giờ cô mới hiểu được tại sao đêm nay Lăng Ý lại khác thường như vậy.

Theo như tính cách của hắn, dù cho có dục vọng lớn đến đâu hắn cũng sẽ không chạm vào cô.

Đêm nay hắn như vậy là do hắn không nhận ra cô.

Lê Cảnh Trí không nghĩ đến những lời của những người phụ nữ kia lại như đoán trước được điều này như vậy.

Người con gái dưới thân, đôi mắt to xinh đẹp bên trong che lại một tầng hơi nước, như là oan ức, như là khó chịu. Lăng Ý thả chậm động tác, hôn lên đôi mắt của cô. Một giây sau, lại bắt đầu xâm chiếm mãnh liệt.

Lê Cảnh Trí không phản kháng được, trong lòng thầm mắng chửi “cầm thú”. Cô chỉ cảm thấy mình bị hắn dày vò hết lần này đến lần khác, mãi đến cuối cùng mí mắt cô trĩu nặng không mở ra được nữa. Cô bị hắn làm cho ngất xỉu.

.....

Ánh nắng chiếu vào khắp cả căn phòng.

Lăng Ý mở mắt người phụ nữ trong lòng đã sớm đi mất. Nghĩ đến người phụ nữ kia bị hắn làm cho đến hôn mê, mềm nhũn nằm sấp trên ngực, như con búp bê nhỏ bị hắn ôm ngủ, hắn nở nụ cười: chạy đúng là nhanh thật.

Hắn đối với người phụ nữ đó rất hài lòng, không nhiều lời, thân thể cũng rất mê người. Cũng không biết là tên bạn nào lại chọn được cho hắn một cực phẩm như vậy.

Trên gối đầu vẫn còn vương lại ít hương thơm của cô, nghĩ lại cảm giác khi chạm vào làn da trắng mịn của cô hắn nghĩ nếu như đem người con gái đó trở lại trên giường của mình thật là tốt.

Người phụ nữ với hương thơm thân thể non mềm trong suy nghĩ của hắn trừ vợ của hắn ra thì những người khác không thể nào sánh được.

Tuy rằng ba năm trước hắn chỉ chạm qua thân thể của Lê Cảnh Trí một lần, nhưng hắn nhớ đêm đó Lê Cảnh Trí ở dưới thân thể của mình cũng tỏa ra cảm giác tươi đẹp như vậy. Đêm đó hắn uống say mềm, hoàn toàn không nhớ được hình dáng của người phụ nữ kia nhưng vẫn không quên được cảm giác tuyệt vời ấy.

Năm ấy mọi người đều không nghĩ tới Lăng Ý hắn bỗng nhiên lúc đó sẽ cưới Lê Cảnh Trí. Nhớ lại quá khứ, Lăng Ý làm người trong cuộc nhưng chỉ cười lạnh, nếu không phải do người phụ nữ Lê Cảnh Trí kia bỏ thuốc trong rượu của mình thì căn bản sẽ không có đoạn hôn nhân này mà Lê thị cũng sẽ không tồn tại đến ngày hôm nay khẳng định đã sớm phá sản rồi.

Sau đó, người nhà họ Lê cầm những bằng chứng vốn không nên tồn tại kia tìm tới Lăng gia mà khóc lóc kể lể yêu cầu hắn phụ trách với Lê Cảnh Trí.

Cha mẹ nhà họ Lăng chỉ ước gì hắn sớm kết hôn sinh cho bọn họ mấy đứa cháu mập mạp, liền làm âm lên bắt hắn cưới Lê Cảnh Trí. Hắn căm ghét người phụ nữ kia cho nên khi lĩnh giấy chứng nhận kết hôn cũng không có mặt, đem giấy chứng nhận giao cho trợ lý đi làm thay, bức ảnh trong đó cũng là do photoshop ghép lại. Ngày kết hôn, sự lạnh lùng cùng châm chọc của hắn làm Lê Cảnh Trí trở thành trò cười trong mắt của giới thượng lưu.

Lê Cảnh Trí cũng coi như biết điều, sau đó lấy lý do tuổi còn nhỏ trực tiếp ra nước ngoài du học, vừa đi chính là 3 năm. Trong cuộc hôn nhân này người khó chịu chỉ có Lê Cảnh Trí sẽ không có ai trách Lăng Ý hắn là người vô tình.

Bởi vì hắn là Lăng Ý. Sống 28 năm Lăng Ý không nghĩ tới lần duy nhất hắn bị người ta tính kế chính là lên giường với người phụ nữ này. Muốn trách chỉ có thể trách người phụ nữ Lê Cảnh Trí này quá mức thâm hiểm, đừng trách hắn lãnh khốc vô tình.

Ba năm, danh hiệu Lăng thiếu phu nhân, chấn chỉnh lại Lê thị,... Lê Cảnh Trí muốn gì đều đã lấy được rồi. Đoạn hôn nhân này cũng nên kết thúc đi thôi.

Lăng Ý hé mắt, thông báo cho trợ lý riêng Nam Phong để hắn chuẩn bị thỏa thuận ly hôn đưa cho Lê Cảnh Trí. Những gì nên cho hắn sẽ cho không thiếu một phần nào thế nhưng những thứ không nên lấy cô cũng đừng mong mà lấy được.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Người Đầy Dấu Hôn

Lê Cảnh Trí không biết phải làm sao để đối mặt với một đêm đầy hoang đường vừa rồi.

Sáng hôm sau khi tỉnh dậy, cô cẩn thận thoát ra từ trong ngực của người đàn ông kia, thay quần áo rồi bỏ chạy.

Cô không thể về Lê gia, chỉ có thể đi đến nhà người bạn thân Giang Noãn trốn mấy ngày điều dưỡng thân thể.

Thời điểm Giang Noãn mở cửa nhìn thấy cô, còn cười nói đáng đi bộ của cô như thể cả chân đều đang run cầm cập. Nhớ tới chuyện hôm qua, Lê Cảnh Trí tức giận không nói câu gì.

Ở chỗ Giang Noãn mấy ngày, những dấu hôn trên cơ thể của cô vẫn không sao tiêu hết được, Lê Cảnh Trí thực sự không còn cách nào, đành phải bảo Giang Noãn đi mua thuốc mỡ bôi.

Với cái cổ đầy dấu hôn thế này cô làm sao có thể ra ngoài đây?

Nhớ tới hôm đó khi trời vừa sáng, cô hoảng loạn chạy ra khỏi nhà họ Lãng, người qua đường nhìn cô đều mang theo đồng tình, giống như kiểu cô vừa đi ra từ nơi nào bị ngược đãi cực kì tàn ác vậy.

Giang Noãn cười ngặt nghẽo, nhưng vẫn là đi mua thuốc làm tan máu tụ cho cô.

“Không biết có ai giống cậu hay không đi dùng thuốc trị ngoại thương để đi thoa lên dấu hôn.” Giang Noãn vừa nói vừa cười, “Xem ra người ta nói ‘tiểu biệt thắng tân hôn’ là không có sai, hai người mới có 3 năm không gặp, vậy mà Lãng Ý đem hết những lần nín nghẹn đều trả hết cho cậu trong một lần. Lãng Ý quả thật là thể lực thực tốt, lượng hô hấp cũng thật lớn nha, hẳn thật sự có thể dẫn vật cậu cả người đầy dấu hôn thế này.”

Lê Cảnh Trí đỏ mặt “Cậu đừng có mà nói mò, không phải cậu không biết nguyên nhân mà mình cùng hắn kết hôn là gì.”

Giang Noãn thả ống thuốc trên tay xuống, nhún vai một cái, “Cảnh Trí, cậu đúng là quá dễ sai bảo, tính cách quá mềm yếu. Nếu là mình, có chết năm đó mình cũng sẽ không chịu thỏa hiệp đâu.”

Năm đó cũng là một lần tiệc rượu.

Lê gia suy tàn, Lê lão gia cần tìm người đầu tư cho nên mỗi lần có tiệc rượu thì ông nhất định sẽ đến.

Khi đó Lê Cảnh Trí nhận được điện thoại nói là cha mình đang say rượu kêu cô đi đón người. Kết quả là cô còn chưa kịp đón cha thì đã bị Lãng Ý bắt được, bắt cô lên giường cướp đi trinh tiết của cô.

Tới hôm nay Lê Cảnh Trí vẫn không biết là do mình đi nhầm phòng hay là do người thông báo nói sai số phòng.

Khi đó Lê Cảnh Trí mới vừa lên đại học còn là một học sinh yếu ớt, sau sự kiện đó cô sợ đến nổi hồn vía lên mây, may mà có Giang Noãn luôn ở bên làm bạn với cô.

“Gã cho một người đã cường bức mình, trong lòng cậu hẳn là cũng cảm thấy oan ức quá đi.” Giang Noãn cũng thở dài.

Lê Cảnh Trí dừng lại một chút, vẻ mặt âm trầm “Khi đó mình cũng không còn sự lựa chọn nào khác.”

Khi đó Lê thị cũng đang gặp khó khăn, gã cho Lãng Ý, chỉ ít còn có thể cứu được Lê thị

“Sự việc cũng đã xảy ra như vậy rồi, bây giờ mình chỉ mong tên khốn Lãng Ý có thể đối tốt một chút với cậu.” Giang Noãn sờ cằm “Có người nói nếu như đàn ông mà sinh ra đủ dục vọng đối với người phụ nữ thì từ phương diện khác mà nói có lẽ cũng là biểu hiện của động tâm đi.”

“Noãn, cậu nghĩ nhiều rồi.”

“Có thể nói như vậy mà. Câu nói đó của Trương Ái Linh chẳng phải rất phổ biến sao. Lãng Ý đối với cậu nổi lên tính thú như vậy, hai người có cuộc hôn nhân từ chuyện xảy ra ở trên giường, nói thật cũng có thể cưới trước yêu sau mà.”

Lê Cảnh Trí lắc lắc đầu, đối với quan điểm này của Giang Noãn cô không tán thành.

Tối hôm trước, Lãng Ý cũng không có nhận ra cô, nếu như nhận ra, chưa chắc hắn đã chạm vào cô.

Lê Cảnh Trí xoa trán, những lời này cô không dám nói cho Giang Noãn biết bởi vì nếu cô ấy biết khẳng định sẽ gào to cho toàn thể giới biết được.

“Đúng rồi, mình có món quà này muốn tặng cho cậu.”

“Cái gì?”

“Cậu thay quần áo đi, đi với mình sẽ biết. Vốn còn muốn tự tay cầm tới cho cậu bắt ngò, nhưng mà cậu cũng biết mình tính tình nóng vội, cái gì cũng

không nhìn được.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Bức Thư Kiện

Edit: Mèo Híp

Lê Cảnh Trí thay áo cổ tròn thành áo sơ mi, cố gắng che dấu vết hôn trên cổ.

Thay đồ xong lúc đi ra, nhìn thấy Giang Noãn đang cầm một bức thư kiện vầy vầy cô, “Đúng rồi lúc này người chuyển phát nhanh đưa cái này đến hình như là của cậu.”

“Của mình?” Cô cầm lấy bì thư nhìn một chút người gửi, tập đoàn Lăng thị?

Đôi mi thanh tú khẽ nhú lại, mí mắt trái nháy liên tục

“Mắt trái nháy tài lộc đến, mắt phải nháy tai ương về” Lê Cảnh Trí nói thầm “Chẳng lẽ mình chuẩn bị phát tài?”

Kỳ thực cô cũng không có mưu đồ nghiệp lớn gì, hy vọng duy nhất là ông trời có thể phù hộ cho cô thuận lợi ly hôn.

Cuộc hôn nhân này cả hai bọn họ đều đã quá chán ghét và mệt mỏi rồi.

Cô căm ghét Lăng Ý vì hẳn chính là người cưỡng bức cô.

Lăng Ý căm ghét cô bởi vì đây là cuộc hôn nhân mà hẳn bị người ta tính kế tạo thành.

“Ông trời phù hộ, ông trời phù hộ.”

“Cảnh Trí cậu cứ nói thầm cái gì vậy, đi thôi, chúng ta đi xem quà mình tặng cậu.” Giang Noãn đem phong bì giấy đặt lên bàn, “Yên tâm đi nó không có chân chạy đâu, bọn mình đi một chút rồi về mở.”

“Được rồi.” Lê Cảnh Trí mỉm cười liếc nhìn phong bì thư có chữ Lăng thị, trong lòng có loại linh cảm không nói được thành lời.

Giang Noãn lái xe đưa Lê Cảnh Trí đến trung tâm thương mại Phong Ninh, đây là trung tâm thương mại sang trọng xa hoa nhất ở trung tâm thành phố, bên trong đó đều là các nhãn hiệu hàng đầu quốc tế, không phải là nơi mà người bình thường có thể vào mua được.

Giang gia là gia đình làm về trang sức, ở trong trung tâm thương mại Phong Ninh cũng là cửa hàng trang sức nổi tiếng nhất, Giang Noãn lôi kéo Lê Cảnh Trí đi về phía cửa hàng.

Giang Noãn là Giang đại tiểu thư. Trong cửa hàng có người thấy Giang Noãn đến, lập tức đi vào bên trong lấy đồ ra.

Đó là một chiếc nhẫn kim cương được thiết kế tinh xảo.

“Đây là đồ mình tự mình thiết kế tặng cho cậu làm quà mừng tân hôn, năm đó cậu kết hôn vội vàng, xuất ngoại cũng vội vàng, làm tớ cái gì cũng không kịp đưa. Tuy nói ở nhà đã có anh tớ học quản trị kinh doanh để quản lý gia nghiệp, nhưng tớ cũng không thể không làm gì cho nên tớ học thiết kế trang sức. Đây là tác phẩm đầu tiên của tớ đương nhiên là phải tặng cho người bạn thân nhất của mình làm quà mừng tân hôn rồi.” Giang Noãn đem hộp gấm nhét vào trong tay cô, “Đây là lễ vật muộn mình tặng cậu không cần ngại.”

Viên kim cương này lớn tới 3 cara, Lê Cảnh Trí cảm thấy giống như đã từng nhìn thấy ở đâu đó.

Giang gia không thiếu tiền, Giang Noãn cũng vậy, nhưng viên kim cương này chắc chắn không phải loại thông thường, huống chi là nó lại lớn như vậy.

“Thiết kế này là tớ làm, có điều viên kim cương gắn trên đó là do anh trai tớ chuẩn bị, không cần lo bây giờ nó là của cậu rồi”. Giang Noãn nói, “Đây là tâm ý của hai anh em mình, mặc kệ như thế nào, cậu cùng Lăng Ý đã kết hôn 3 năm, chúng tớ đều hi vọng cậu có thể có cuộc sống thật tốt.”

Lê Cảnh Trí cup mắt nhìn chiếc nhẫn.

Quả nhiên là của Giang Tây Long.

Lúc này lại nghe Giang Noãn nói “Chiếc nhẫn này từ thiết kế cho đến gia công đều là do mình đích thân giám sát, tìm thợ thủ công chuyên nghiệp nước ngoài làm dù sao thì cũng không thể lãng phí viên kim cương của anh mình được. Cảnh Trí lại đây nhìn một chút xem có thích không?”

Lê Cảnh Trí dừng một chút, đem nhẫn để ở một bên, “Noãn, mình không thể nhận cái này được.”

“Tại sao?”

“Bởi vì mình không muốn tiếp tục cuộc hôn nhân này nữa”

“Ý của cậu là...”

“Ừ” Lê Cảnh Trí bình tĩnh cười “Mình muốn ly hôn.”

Giang Noãn không ngờ Lê Cảnh Trí sẽ nói như vậy, cô cũng ngây ngẩn cả người.

Lê Cảnh Trí dừng lại một chút, nói, “Vì thế cho nên cảm ơn cậu, mình không thể nhận thứ quý giá như thế này được.”

Giang Noãn kinh ngạc nhìn cô, thế cũng quá thần kì rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Tiểu Dã Miêu, Đã Lâu Không Gặp

Edit: Mèo Híp

Giang Noãn cũng không ép buộc cô cầm lấy nhẫn, chỉ là do dự hỏi, “Cậu muốn ly hôn, Lăng Ý có biết chuyện này không?”

Lê Cảnh Trí nhàn nhạt nói “Hắn so với tớ có lẽ càng muốn kết thúc cuộc hôn nhân này hơn.”

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến.

Vừa dứt lời, một bóng người quen thuộc liền tiến vào tầm mắt của cô.

Lăng Ý mang theo một người phụ nữ đi vào trong cửa hàng nhà họ Giang, nhìn dáng vẻ hình như là muốn mua trang sức cho người phụ nữ này.

Người phụ nữ dán ánh mắt nhìn vào hắn, hận không thể đem cả người kẻ sát vào người hắn.

Lê Cảnh Trí nhìn ngây cả người, sau đó nhanh chóng quay lưng đi, nói với Giang Noãn “Đồ vật cậu cứ giữ lại, tớ chợt nhớ còn có việc, tớ đi trước nha.”

Cô không thể gặp mặt hắn ở tình huống như thế này được, không biết sẽ loạn thành như thế nào nữa.

Nhắc tới cũng thật buồn cười, rõ ràng là hắn mang theo người phụ nữ khác ra ngoài phong lưu nhưng người trốn lại là cô.

“Cảnh Trí! Tớ còn đặt trước phòng ăn, chuẩn bị cùng cậu ăn cơm trưa mà.” Giang Noãn nhìn bóng lưng của cô, lẩm bẩm, “Cậu chạy nhanh như thế làm gì chứ? Chẳng lẽ ban ngày ban mặt mà còn có thể gặp quỷ sao?”

Cảnh Trí.....

Cái tên này nghe có chút quen quen, Lăng Ý nhíu mày.

Cổ Tâm Lộ cố gắng dính sát lấy Lăng Ý ngọt ngào kéo ống tay áo của hắn, đem hai chiếc nhẫn mà nhân viên cửa hàng đề cử đến trước mặt hắn: “Lăng tổng, người nhìn xem cái nào hợp với tay của em hơn.”

“Cô cùng Hường Diệc Nhiên đính hôn, chọn nhẫn gì thì có liên quan gì đến tớ?”

Lăng Ý có ý cách xa người phụ nữ kia, trong lòng thiếu kiên nhẫn đến cực điểm.

Hường Diệc Nhiên lúc nào thì trở về đây? Nói đi hút thuốc vậy mà nửa ngày cũng không thấy đâu, rốt cuộc đây là phụ nữ của Lăng Ý hay là của cái tên Hường Diệc Nhiên kia đây?

Cổ Tâm Lộ sắc mặt lập tức trở nên khó coi, vẫn là nhân viên phục vụ giải vây cho cô: “Nếu như tiểu thư đều không thích cửa hàng chúng tôi còn có đồ tốt hơn, tôi đưa cô đi xem.”

Cổ Tâm Lộ liếc một cái thấy nhân viên phục vụ đang cất chiếc nhẫn kim cương đi, cô ngang ngược chỉ vào: “Tôi muốn cái kia.”

“Thực sự xin lỗi, đây là chiếc nhẫn được đặc biệt làm cho Cảnh Trí tiểu thư, không có bán ra.”

“Cô cảm thấy tôi không mua nổi nó sao? Cô có biết vị hôn phu của tôi là ai không?” Một lần nữa bị xem thường khiến cho Cổ Tâm Lộ bắt đầu ảm ỉ.

Cảnh Trí?

Tên này rõ ràng là có chút quen tai.

Lăng Ý chẳng muốn quan tâm đến chuyện của Cổ Tâm Lộ trực tiếp dời đi.

Thật không biết Hường Diệc Nhiên nghĩ thế nào lại muốn đính hôn cùng người phụ nữ này.

Theo như lời Hường Diệc Nhiên nói thì phụ nữ chỉ cần hợp mắt là được, sau khi kết hôn cũng là bị ném vào trong nhà mà thôi.

Ném vào trong nhà thì cũng phải biết tìm loại không biết gây chuyện chứ loại phụ nữ này dù có bị ném vào trong nhà thì cũng bị phiền chết mất.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến người vợ của chính mình quả thực là rất an phận, về nước nhiều ngày như vậy rồi mà cũng chưa từng gặp mặt chứ đừng nói là bỏ lên giường của hắn, nói đến còn không bằng người phụ nữ buổi tối hôm ấy.

Đột nhiên, Lăng Ý bỗng nhớ đến người phụ nữ trên giường hắn hôm đó Cảm giác mềm mềm, nhẵn mịn cả người đầy mùi thơm.

Vừa nghĩ đến đây, hắn lại nhìn thấy bóng dáng bé nhỏ ở khúc quanh phía trước.

Lăng Ý cũng không biết như thế nào, vậy mà lại nhắc chân đuổi theo bóng dáng đó.

Thang máy chậm chạp không đến, Lê Cảnh Trí xách túi, im lặng đứng chờ.

Nhìn tầng trệt cuối cùng cũng có sự thay đổi, cửa thang máy mở ra, cô mới bước được một bước vào trong đã bị một lực lớn kéo ra ngoài.

Một cánh tay mạnh mẽ đặt bên eo cô, Lăng Ý dán lồng ngực vững chắc của mình vào lưng cô, thanh âm trầm trầm của người đàn ông rơi vào bên tai cô “Tiểu Dã Miêu, đã lâu không gặp.”

Lê Cảnh Trí không khỏi rùng mình.

Vẫn là chôn không nổi, bị hắn bắt được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tôi Là Vợ Của Anh

Edit: Mèo Híp

Lăng Ý cười cười, cảm thấy người phụ nữ này phản ứng thật thú vị. Hắn rõ ràng có thể cảm nhận được, cô đang ở trong ngực mình run rẩy giống như đã làm việc gì mà không muốn cho người khác biết, có tật giật mình trở nên hoảng loạn.

Bò lên giường của hắn rồi còn cho rằng hắn sẽ không nhận ra cô sao? Việc này khiến hắn cảm thấy có chút khó chịu.

Trong lòng Lê Cảnh Trí không khỏi run lên, cô hít sâu một hơi, chậm rãi thở ra, lúc này mới mở miệng kêu hắn một tiếng: “Lăng Ý”

Âm thanh mềm mại như là móng vuốt của con mèo nhỏ cào cào trong lòng hắn, hắn yếu ớt nhìn cô, khóe môi nổi lên ý cười, “Tiểu Dã Miêu, nói cho tôi biết em là ai, buổi tối hôm ấy là ai dẫn em đến Lăng gia, hả?”

Trong lòng Lê Cảnh Trí như có một bức tường đè nặng.”Kỳ thực tôi là”

“Kỳ thực cái gì?” Hắn hé mắt khẽ vuốt nhẹ cổ tay cô.

Kỳ thực tôi là vợ của anh, nhưng anh lại cho rằng tôi là tình nhân trên giường của anh!

Lời này quả thật rất khó nói, Lê Cảnh Trí làm thế nào cũng không mở miệng được.

Ba năm trước, bọn họ bị ép kết hôn, kết quả Lăng Ý đem hết tất cả nợ nần đều tính trên đầu mình nếu bây giờ chuyện này bị cô nói ra liệu hắn có cảm

thấy mất hết mặt mũi mà giết cô không.

“Kỳ thực chúng ta đúng là cần nói chuyện, trước mặt mọi người nói không tiện.” Lê Cảnh Trí mỉm cười một tiếng rồi lùi lại phía sau hai bước.

Nhưng cô càng lùi thì hắn càng tiến lại gần hơn. Cuối cùng cô bị hắn dồn đứng giữa hắn với bức tường lạnh lẽo phía sau, trong lòng Lê Cảnh Trí đều muốn khóc luôn rồi.

Đây chính là trung tâm thương mại Phong Ninh, khách ở đây không giàu sang thì cũng phú quý, nếu như bị người khác nhìn thấy được thì đây chính là truyện cười số một nha.

Người đàn ông vẫn tiếp tục trêu đùa xoa cằm của cô, đầu ngón tay vuốt nhẹ bên môi cô, mở miệng, “Nói tôi biết em tên là gì?”

“Lăng Ý anh đừng như vậy.” Người đàn ông cao lớn hoàn toàn che khuất tầm nhìn của cô, hai tay của cô phải đẩy trước ngực hắn mới miễn cưỡng kéo dần khoảng cách ra một chút.

“Như vậy là loại nào?” Hắn một mực ép người xuống, càng thêm gần gũi chớp mũi hai người dường như chạm vào nhau.

Càng gần thân thể của cô hắn càng cảm nhận rõ mùi hương thanh nhã trong lòng, Lăng Ý không khỏi nhớ đến đêm hôm ấy, cảnh tượng cô ở dưới thân thể hắn, cảm giác trơn nhẵn khiến cho người ta không khỏi hồi tưởng.

Bàn tay của hắn nắm chặt eo cô, kéo cô về phía ngực mình, “Tiểu Dã Miêu, em đây là đang muốn chơi lật mềm buộc chặt với tôi sao?”

Đôi mắt cô sẫm lại, trong con ngươi chỉ còn tấm ảnh phóng to của khuôn mặt tuần tú, Lê Cảnh Trí ôm ngực, nặng nề thở dốc.

“Kỳ thực.....Kỳ thực tôi là.....” Phải nói thế nào đây, làm sao để giữ được thể diện đây.

Hắn lại còn xem cô như tình nhân trên giường, cô không cố ý xảy ra quan hệ với hắn, cô cũng không làm sai chuyện gì sao cô phải chột dạ chứ?

Cần răng một cái, cô mở miệng nói: “Lăng Ý, thật ra tôi là Lê Cảnh.....”

“Sắc lang! Đồ sắc lang mau cút đi! Ngươi mau buông Cảnh Trí ra!” Túi da liên tiếp đánh trên lưng hắn. Giang Noãn cảm thấy không yên lòng nên quyết định đi ra tìm Lê Cảnh Trí, không nghĩ tới cô ấy lại bị một người đàn ông dồn vào góc tường đùa giỡn.

Giang Noãn cầm túi dùng sức đánh mạnh vào người đàn ông hi vọng hắn mau chóng thả Lê Cảnh Trí ra, “Thả Cảnh Trí ra! Tôi liều mạng với anh! Anh có biết cô ấy là ai không? Cô ấy là Lê Cảnh Trí, là Lăng thiếu phu nhân đấy, tên khốn, cái đồ trắng hoa này còn không mau buông tay!”

Sức mạnh của Giang Noãn đối với hắn chẳng khác gì gãi ngứa nhưng những lời nói kia của cô lại mạnh mẽ đâm vào lòng hắn một nhát.

Lăng Ý lấy lại tinh thần gắt gao nắm lấy Lê Cảnh Trí, hai con mắt u ám nhìn chăm chăm vào khuôn mặt cô không buông tha điểm nào, “Cô ta nói, cô là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Cô Đang Giở Trò Gì Vậy?

Edit: Mèo Híp

Lê Cảnh Trí cũng không nghĩ đến Lăng Ý sẽ biết được sự thật trong tình huống như vậy, cô cảm nhận được quanh thân đang bị bao phủ bởi một tầng khí lạnh mạnh mẽ, khiến cô cảm thấy sợ hãi.

Hắn nắm lấy cằm của cô, lạnh lùng chất vấn: “Nói! Cô là ai?”

“Tôi, tôi làLê Cảnh Trí.”

“Lê! Cảnh! Trí!” Lăng Ý nghiến răng nghiến lợi nói.

Cmm, hắn lại có thể cùng cô ta lên giường những hai lần.

Không biết dừng khí từ đâu ủa tới, Lê Cảnh Trí đẩy hắn ra, trốn ở bên người Giang Noãn, thở hổn hển.

Ánh mắt của Lăng Ý khi này giống hệt ba năm trước nhìn như muốn giết chết cô vậy.

Giang Noãn ngẩn ra một lúc, mới đột nhiên gào lớn: “Cánh Trí, chồng cậu, chồng cậu vậy mà lại không biết cậu sao?”

Lăng Ý tiến lên trước hai ba bước vượt qua Giang Noãn, đi tới bên người Lê Cảnh Trí. Cánh tay dài duỗi ra một cái, nắm chặt tay của cô rồi kéo vào thang máy.

Giang Noãn đứng yên một chỗ, nên làm gì đây? Đi theo cũng không được mà không đi theo cũng không được. Chờ cô quyết định sẽ đi theo bọn họ thì cửa thang máy đã đóng lại, muốn đi theo cũng không kịp nữa rồi.

Trong thang máy chỉ có hai người, Lăng Ý vẫn đặt tay bên eo cô không những không thả ra mà trái lại còn tăng thêm sức lực, cũng không biết là muốn bóp chết cô hay là muốn kéo cô lại gần hẳn nữa.

Lòng ngực của người đàn ông rất nóng, qua lớp vải mà cô vẫn có thể cảm nhận rất rõ ràng, Lê Cảnh Trí phải tiêu hao hết sức lực của bản thân mới có thể thoát ra khỏi lồng ngực của hắn.

Cô mệt mỏi đứng trong một góc, hít thở một hơi thật sâu.

Ánh mắt sắc bén, cứng nhắc nhìn chằm chằm cơ thể mảnh mai của cô, Lăng Ý lạnh lùng mở miệng, “Lê Cảnh Trí, cô rốt cuộc đang giở trò gì vậy? Ba năm trước dùng thủ đoạn thấp hèn để được kết hôn với tôi, ba năm sau lại muốn dùng chiêu này để kéo dài cuộc hôn nhân này sao?”

Ba năm trước bỏ thuốc hẩn khiến hắn có quan hệ với cô.

Ba năm sau, lại chơi trò mới, rốt cuộc người phụ nữ này có bao nhiêu thủ đoạn đây. Hắn lạnh lùng dùng ngón tay chạm vào mặt cô “Lớn lên có khuôn mặt xinh đẹp như vậy, vậy mà lại chuyên dùng để lừa gạt đàn ông.”

“Đồ thần kinh.” Lê Cảnh Trí hất tay hắn ra, không thể nhịn được nữa cô cãi lại.” Chính anh làm chuyện bản thủ tại sao lại đổ hết lỗi lên người của tôi? Là mẹ anh nói với tôi, tôi sẽ ở tại phòng đó, tôi làm sao biết được đó là phòng của anh! Hơn nữa, buổi tối hôm ấy, anh có để tôi nói chuyện sao? Anh đã cho tôi cơ hội nào để nói chưa?”

Ánh mắt Lăng Ý dừng lại trên gò má của cô như đang suy nghĩ xem có nên tin lời cô nói hay không?

Lê Cảnh Trí mím chặt môi, ổn định tinh thần “Tôi biết anh đang nghi ngờ tôi nhưng mà tôi không cần sự tin tưởng của anh.”

Hắn hé mắt “Cô xác định là không phải cô làm mọi việc để gắn bó lại cuộc hôn nhân này?”

“Tôi cũng không muốn tiếp tục cuộc hôn nhân này nữa.” Lê Cảnh Trí nói dứt khoát.

Ánh mắt Lăng Ý trở nên âm u, lại nghe cô nói tiếp “Anh nếu đã không tin, vậy, chúng ta ly hôn đi.”

“Ly hôn?”

“Đúng, chúng ta ly hôn đi.” Cuộc hôn nhân này cả hai bọn họ đều không muốn vậy cần gì cứ phải dày vò lẫn nhau?

Thời điểm nhắc tới hai chữ “ly hôn”, trong mắt cô hiện lên một tia ánh sáng hy vọng không giống như đang nói dối.

Trong lòng Lăng Ý như bị nhéo một cái, người phụ nữ này vậy mà lại muốn ly hôn?

Hắn trầm mặt, cười lạnh “Lê Cảnh Trí, cô được lắm.”

Lê Cảnh Trí bỗng nhiên rung cả người, cô vội co người lại, cảm thấy ánh mắt kia dường như muốn nuốt chửng chính mình.

Cửa thang máy “keng” một tiếng mở ra, Lê Cảnh Trí cũng chạy như bay ra ngoài. Cô không muốn đứng cùng một chỗ với người đàn ông kia dù chỉ một giây, trên người anh ta tỏa ra một loại cảm giác giống như muốn giết chết cô vậy.

Có điều hôm nay ít ra cô đã nói ra được hai chữ “ly hôn” kia, như vậy là cũng có chút tiến bộ.

Cổ lên, Lê Cảnh Trí. Mọi chuyện rồi sẽ tốt lên thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thỏa Thuận Ly Hôn

Edit: Mèo Híp

“Sao cậu lại chạy đến đây? Chẳng phải tôi đã nhờ cậu giúp tôi nhìn Cổ Tâm Lộ rồi sao?”

Hương Diệc Nhiên nhìn thấy Lăng Ý đứng yên trước cửa thang máy, sắc mặt lạnh lùng, “Cậu làm sao vậy? Sắc mặt có chút không đúng nha, chẳng lẽ là vô tình gặp kẻ thù?”

Ánh mắt Lăng Ý trở nên tỉnh mạch, “Tớ gặp Lê Cảnh Trí rồi.”

Hương Diệc Nhiên còn chưa kịp hỏi kỹ, Cổ Tâm Lộ đã khóc lóc chạy đến, gắt gao ôm lấy cánh tay hắn, “Diệc Nhiên, tại sao anh lại bỏ em lại, em là vợ chưa cưới của anh đấy, anh có biết em cảm thấy thế nào khi bị bỏ lại một mình trong cửa hàng không?”

“Suốt ngày chỉ biết khóc phiền chết mất.” Hương Diệc Nhiên cảm thấy chán ghét hất tay của cô ta ra.

Cổ Tâm Lộ càng khóc dữ dội hơn, “Đều tại anh không quan tâm đến em.”

Hương Diệc Nhiên nhàu mày, “Tôi lúc nào thì nói quan tâm cô.”

Cổ Tâm Lộ không tin, nửa uy hiếp nửa làm nũng, “Anh nếu không quan tâm đến em, tại sao còn muốn đính hôn. Nếu đã như vậy, vậy lẽ đính hôn của chúng ta liền...”

“Liền hủy bỏ đi.”

“Anh nói cái gì?”

“Tôi nói hủy bỏ đi.” Hương Diệc Nhiên cười ôn hòa, bình thản nói, “Tôi muốn lấy một người vợ chịu yên phận ở trong nhà chứ không phải cưới về để tôi phải hầu hạ.”

Cổ Tâm Lộ không thể tin nổi nhìn Hương Diệc Nhiên, phát hiện hắn không phải là đang nói đùa, cảm thấy lòng tự trọng bị tổn thương nghiêm trọng, khóc lóc chạy đi.

“Cmn, tìm một người phụ nữ để kết hôn sao lại khó thế chứ.” Hắn có chút hâm mộ Lăng Ý, “Vẫn là vị kia nhà cậu tốt. Ngoại trừ tâm cơ có chút thâm hiểm bỏ thuốc cậu một lần, những cái khác đều tốt không thể nói, xinh đẹp lại còn chịu yên phận.”

Lăng Ý trầm mặt không đáp. Một lát sau, hắn mới chậm rãi mở miệng, “Hương Diệc Nhiên, mình thật giống như lại bị người ta đùa giỡn nữa rồi.”

“Ai dám đùa giỡn với cậu chứ?”

“Lê Cảnh Trí” Hắn dường như là vừa nghiêng răng nghiêng lợi gằn ra ba chữ này.

Hương Diệc Nhiên hỏi ngược lại “Cậu không phải lúc nãy nói đã nhìn thấy Lê Cảnh Trí sao?”

Lăng Ý nặng nề trả lời “Ừ, không chỉ có vậy, tối hôm tiệc rượu người trong phòng mình cũng là cô ta.”

“Cmn cậu vậy mà lại không nhận ra vợ của mình?”

“Mình chỉ gặp cô ta chính diện đúng một lần, lại còn bị bỏ thuốc, cmn làm sao mà nhớ được chứ.”

“Sau khi kết hôn cậu vẫn không có chú ý đến vợ mình một chút nào sao?” Quan điểm của Hương Diệc Nhiên là mỗi một cô gái đều nên được quan tâm chăm sóc một chút.

Giọng nói của Lăng Ý trầm xuống “Chẳng lẽ lại muốn bị bỏ thuốc lần nữa sao?”

“Điều này cũng đúng,.....”

“Lê Cảnh Trí nói muốn ly hôn.” Lăng Ý cong môi, ánh mắt tỏa ra khí lạnh, “Cô ta nghĩ hay lắm.”

“Không phải cậu cũng muốn ly hôn sao?” Hương Diệc Nhiên cảm thấy mình không thể nào đoán được tâm tư của Lăng Ý.

“Cô ta muốn kết hôn liền kết hôn, muốn ly hôn liền ly hôn, như vậy không phải là quá dễ dàng sao?” Hắn chăm chú, nếu như đã là vợ của hắn thì chuyện ly hôn cũng phải chờ đến khi cô hoàn thành nghĩa vụ của người vợ đã rồi nói. Dù sao thì hắn đối với thân thể cô cũng có hứng thú.

.....

Trở lại nhà trọ của Giang Noãn, Lê Cảnh Trí xoa xoa huyệt thái dương.

Tên Lăng Ý này nhất định sẽ không dễ dàng buông tha cho mình.

Mặc dù bình thường Giang Noãn hay nói chuyện nhưng bây giờ cũng lặng lẽ ngồi yên không dám lên tiếng, chỉ lo mình nói sai sẽ gây tổn thương cho Lê

Cảnh Trí.

Lê Cảnh Trí thở dài, cầm phong bì thư trên bàn mở ra, đập vào mắt là dòng chữ lớn – THỎA THUẬN LY HÔN.

Giang Noãn lần này vẫn ngồi yên “Hắn muốn ly hôn với cậu?”

“Thì ra hắn cũng muốn ly hôn.” Lê Cảnh Trí lẩm bẩm nói nhỏ, như nhìn thấy được con đường sống của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Không Phải Do Tôi Quyết Định

Edit: Mèo Híp

Ở chỗ Giang Noãn hai ngày, Lê Cảnh Trí chuẩn bị tâm lý sẵn sàng, mang theo đơn xin ly hôn về nhà họ Lê nói rõ mọi chuyện.

Trốn tránh mãi cũng không phải là cách, nếu như chỉ mình cô muốn ly hôn chắc chắn nhà họ Lê sẽ không đồng ý nhưng lần này là do Lãng Ý yêu cầu ly hôn do vậy không thể trách cô được.

Cầm đơn xin ly hôn trong tay, Lê Cảnh Trí cảm thấy an tâm không ít.

Vào thời gian ăn cơm tối, nhà họ Lê rất náo nhiệt, mọi người đều cười nói vui vẻ.

Nhìn thấy Lê Cảnh Trí một thân một mình mang theo hành lý trở về, Lê Khải Thiên nhìn về phía sau cô một chút, “Con làm sao lại bỗng nhiên trở về đây, Lãng tổng đâu?”

Tuy nói rằng Lãng Ý là con rể ông ta nhưng Lê Khải Thiên vẫn gọi hắn là Lãng tổng. Không phải vì cái gì khác, chỉ vì tiền đầu tư vào Lê thị chủ yếu là của hắn.

Người hầu nhận hành lý trên tay Lê Cảnh Trí sang một bên kêu một tiếng “Đại tiểu thư”.

“Con cũng không biết” Kết hôn đã ba năm nhưng cô cũng chỉ gặp hắn có ba lần, thậm chí còn không biết cách liên lạc thì làm sao mà biết hắn đang ở đâu được.

“Bất kể thế nào thì Lãng tổng cũng là chồng của con, sao có thể không biết được?” Lê Khải Thiên hận không thể rèn sắt thành thép được nhìn con gái, “Trước đây đang ở nước ngoài thì không sao, bây giờ con đã trở về, phải quan tâm đến chồng và gia đình của mình nhiều một chút.”

Những câu nói liên tục như vậy khiến cho cô không thể nào giải thích được, Lê phu nhân vẫn là đau lòng cho con gái, kéo cô sang bên cạnh ngồi xuống, “Được rồi, con gái thật vất vả mới có thể về nhà một chuyến, nói nhiều như vậy làm gì chứ.”

“Con bé không chỉ là con gái nhà chúng ta mà còn là con dâu nhà họ Lãng. Nó cứ thế mà đi về đây thử hỏi Lãng gia sẽ nghĩ nó thế nào chứ, nghĩ Lê gia chúng ta như thế nào.” Lê thị vẫn còn phải dựa vào Lãng gia mới có thể phát triển được.

Lê phu nhân để cho chồng mình bình tĩnh lại cũng nói “Cảnh Trí, bây giờ không giống như trước kia, con vẫn nên chăm lo cho gia đình một chút”.

Lê Nhã Trí tiến đến bên người Lê Cảnh Trí nhìn về phía cô, hỏi “Chị à anh rể đâu? Sao chị không về cùng anh rể?”

Chị cùng anh rể kết hôn đã được 3 năm nhưng mà cô còn chưa gặp mặt bao giờ. Nghe ở trong trường học nói, anh rể quả thực là người đàn ông hoàng kim nha, có rất nhiều người muốn được gặp mặt một lần nhưng mà bao giờ cô mới được thấy đây. Lê Nhã Trí năm nay vừa tròn 18 tuổi, mới thi lên đại học, còn là một tiểu nha đầu chưa hiểu chuyện, đang ở độ tuổi thanh xuân tươi đẹp nhất.

Mọi cha mẹ hình như đều rất yêu chiều đứa con nhỏ hơn, Lê Cảnh Trí biết, cha mẹ cô rất thương yêu đứa em gái nhỏ này, không nỡ nói nặng lời, tất cả đều theo ý của nó, muốn đem đến cho nó một thế giới hoàn mỹ nhất, tốt đẹp nhất. Tuy cha mẹ cũng chưa bao giờ quá khắt khe với cô nhưng cô luôn cảm thấy vẫn có sự chênh lệch.

Lê Khải Thiên tức giận nói, “Em gái hỏi mà không nghe thấy sao?”

Lê Cảnh Trí dừng một chút, “Hắn không có về cùng.”

“A.....Tại sao lại không về?” Lê Nhã Trí trên mặt hiện rõ sự thất vọng.

Làm gì có cái gì mà tại sao....

Vốn là không muốn thấy nhau nhưng lại bị một tờ giấy chứng nhận kết hôn trói buộc ở cùng một chỗ mà thôi.

Lời này Lê Cảnh Trí chỉ dám nói ở trong lòng không dám nói ra.

“Cảnh Trí, con không còn là trẻ con nữa, chồng của mình, gia đình của mình thì nhất định phải chăm sóc cho thật tốt.” Lê phu nhân – Viên Vũ thở dài.

Lê Cảnh Trí cảm thấy cực kì ngột ngạt, vừa muốn cười vừa muốn khóc.

Cô ở nước ngoài 3 năm thật vất vả mới có thể trở về nước, có thể gặp lại cha mẹ cùng em gái của mình vậy mà trong miệng bọn họ lại luôn nhắc đến Lãng Ý cùng Lãng gia.

Tuy rằng cô cùng người chồng trên danh nghĩa kia rất ít gặp nhau nhưng mà cô nhận ra rằng cuộc sống của chính mình đã bị hấn lấp đầy.

Ban đầu cô vẫn còn muốn tìm cơ hội thích hợp để nói chuyện cùng người trong gia đình nhưng mà cô đã không còn cách nào để chờ đợi nữa rồi. Giải quyết nhanh chóng đi thôi.

Lê Cảnh Trí trực tiếp lấy đơn xin ly hôn trong túi ra, đặt lên bàn, “Khiến cho mọi người phải thất vọng rồi, cuộc hôn nhân này đã chấm dứt rồi. Đây là thứ mà Lãng Ý đưa cho con.”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Lãng Ý Đến Rồi

Lê Khải Thiên cầm lấy tập giấy nhìn một chút sắc mặt liền thay đổi, ông đem tập giấy đập mạnh trên bàn, “Lê Cảnh Trí, mày thực sự làm tao rất thất vọng! Vất vả lắm mới có thể gả vào Lãng gia, không chiếm được tâm đàn ông thì thôi, bây giờ đến ngay cả thể xác mà cũng không chiếm được sao?”

Viên Vũ khuyên chồng hai câu liền bị Lê Khải Thiên đẩy tay ra.

“Mày có biết bao nhiêu người đang chờ đá mày ra khỏi Lãng gia không? Tại sao lại không thể vì chính mình mà tranh giành một chút chứ!”

“Nhưng con không muốn thứ đó.” Âm thanh trầm thấp của Lê Cảnh Trí vang lên, lúc trước cô đồng ý gả vào Lãng gia chủ yếu chỉ là vì để cứu Lê thị mà thôi. Ai sẽ đồng ý gả cho một tên tội phạm cường đảm chứ? Ai sẽ đồng ý lấy một người đã cưỡng bức mình làm chồng chứ?

“Mày còn dám mạnh miệng.” Lê Khải Thiên nổi giận, bàn tay vỗ mạnh trên bàn khiến ngay cả tập giấy cũng rung lên, “Cuộc hôn nhân này tao không cho phép ly hôn.”

Lê Cảnh Trí nắm chặt tay thành nắm đấm, hít sâu một hơi, “Nhưng thỏa thuận ly hôn này là do Lãng Ý đưa cho con.”

“Chị, chị không thể tìm anh rể nói chuyện lại một chút sao? Các người dù gì cũng kết hôn được ba năm rồi. Lại nói chẳng phải cha mẹ nhà họ Lãng rất thích chị sao, nếu như không được, chị có thể chạy đến chỗ họ khóc lóc một chút, vậy là chuyện này có thể cho qua rồi.” Lê Nhã Trí tìm kiếm kẻ sách cho cô.

Lúc trước, Lê Cảnh Trí có thể thuận lợi gả vào nhà họ Lãng, cùng Lãng Ý đăng kí kết hôn tất cả đều là do cô có được sự đồng ý của cha mẹ chồng.

“Nhưng con không muốn tranh giành những thứ này.” Lê Cảnh Trí nói nhỏ, nhưng rất kiên quyết.

“Mày không muốn tranh giành, vậy tương lai mày phải sống như thế nào?”

“Chuyện sau này cứ để sau này hẵng nói.”

“Mày đã từng kết hôn một lần rồi, dù cho có ly hôn thì tên tiểu tử nhà họ Giang chắc chắn sẽ không quay lại với mày đâu, Giang gia cũng sẽ không cho phép mày bước vào nhà họ. Mau thu hồi hết những suy nghĩ dơ bẩn đó đi, làm tốt vai trò người con dâu của Lãng gia của mày là được rồi.” Lê Khải Thiên quát lớn.

Lê Cảnh Trí đã sớm biết nếu như cô nói ra hai chữ “ly hôn” thì chắc chắn sẽ gây ra sóng gió trong nhà. Nhưng cô không ngờ cha cô sẽ nói nặng khó nghe như vậy.

Từ khi quyết định sẽ vì Lê thị mà kết hôn cùng Lãng Ý, cô cùng Giang Tây Long đã không còn liên lạc với nhau nữa, cô rút cuộc đã làm sai chuyện gì? Tại sao cha mẹ từ trước đến nay đều không thể yêu chiều cô vô điều kiện như đối với Nhã Trí, giúp đỡ mình một chút?”

Cô dừng một chút, ổn định tinh thần “Cha, thỏa thuận ly hôn này là do Lãng Ý đề nghị, không liên quan tới con”.

Lê Khải Trí bị chọc tức cho đến khó thở “Mày, đứa nhỏ này...”

Viên mặt Lê Cảnh Trí ửng đỏ, thanh âm nhỏ bé nhưng lại rất rõ ràng “Cha, con không muốn hôn nhân của mình làm trò cười cho người khác cả đời, con đã tốn ba năm cho cuộc hôn nhân hữu danh vô thực này rồi, con không thể gắn bó với nó cả đời mình được.”

Đúng lúc này người hầu chạy vào, nói to: “Ông chủ, bà chủ, Lãng tổng đến rồi.” Nhưng mà câu này vẫn là quá muộn, đến khi bọn họ nghe thấy thì Lãng Ý đã đứng ở cửa.

Lê Khải Thiên nhất thời run sợ, Lê Cảnh Trí đứng thẳng lưng lên, những lời cô vừa nói không biết hẳn có nghe thấy hay không?

“Lãng tổng sao lại đến đây rồi.” Lê Khải Thiên phản ứng lại, mỉm cười đón tiếp.

Ánh mắt Lãng Ý như có như không nhìn về phía Lê Cảnh Trí, vẻ mặt lạnh lùng nhưng không quá xa cách: “Cha, người đừng khách khí như vậy, con là con rể, tới đây không phải là chuyện rất bình thường sao?”

“Ừ ừ ừ.” Lê Khải Thiên gật đầu tán thành, lau mồ hôi lạnh trên trán.

Đã kết hôn ba năm nhưng đây là lần đầu tiên Lãng Ý đến nhà họ Lê.

Lê Khải Thiên vội vàng mời Lãng Ý ngồi xuống, hẳn xoay người nhìn về phía Lê Cảnh Trí. Con mắt thâm thúy khiến cho người ta không biết được hẳn đang nghĩ gì. Tuy rằng không muốn thừa nhận nhưng thực sự người đàn ông này rất thu hút ánh nhìn của người khác vào mình.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Sau Này Còn Có Rất Nhiều Cơ Hội

Lãng Ý bỗng nhiên đưa tay về phía cô. Lê Cảnh Trí ngăn ra, theo bản năng lui về phía sau hai bước.

Thấy vậy Lê phu nhân liền đẩy cô một cái đến trước mặt Lãng Ý, nhỏ giọng khuyên, “Cảnh Trí, con đứng ngây ngốc ở đó làm gì, mau đến chỗ chồng con đi.”

Cô có chút mờ mịt đi về phía trước. Lãng Ý cười nhạt, cô càng cảm thấy bất an hơn. Hắn đến Lê gia, chẳng lẽ là muốn tận mắt nhìn thấy cô kí vào đơn xin ly hôn. Cô mím chặt môi, nhỏ giọng nói khẽ “Tôi đã kí tên rồi.”

Hắn dường như không nghe tiếng, nghe theo sự sắp xếp của Lê Khải Thiên ngồi xuống bàn ăn, cả nhà quây quần một chỗ, chuẩn bị ăn tối.

Cô biết, hẳn nghe thấy những gì cô nói, bởi vì lúc này trong mắt hắn cô nhìn thấy có chút dao động.

Bởi vì là vợ chồng cho nên Lê Cảnh Trí phải ngồi cạnh Lãng Ý.

“Không phải là lạt mềm buộc chặt, cũng không có bất kì thủ đoạn nào. Anh yên tâm, tôi nhất định sẽ cùng anh ly hôn.” Sợ hắn lại hiểu lầm, cô nói nhỏ giải thích chỉ đủ hai người nghe.

Hắn liếc cô một cái, lộ ra ý cười.

Trong lòng Lê Cảnh Trí không khỏi căng thẳng, cô luôn cảm thấy nụ cười của hắn không hề có ý tốt.

Bây giờ chính là thời gian ăn tối, bọn họ vừa ngồi xuống, người giúp việc đã dọn ra cả một bàn đầy thức ăn, Lê Khải Thiên vẫn còn sai người nấu thêm vài món nữa. Dù sao thì đây cũng là lần đầu tiên Lãng Ý đến nhà họ.

Lê Khải Thiên đối với người con rể này vừa khâm phục, vừa sợ, nếu muốn tìm người có thể so với hắn thì hẳn là không nhiều lắm. Ông ta dường như không ăn gì chủ yếu là tiếp đãi Lãng Ý.

Lê Cảnh Trí không muốn làm phiền đến “cuộc trò chuyện vui vẻ” của bọn họ, liền cầm đũa, chú tâm ăn cơm trong bát của mình. Một miếng thịt được thả vào trong bát của cô, cô chỉ nói “cảm ơn” rồi lại tiếp tục ăn cơm. Ăn xong hai miếng cơm, lúc này mới nhớ tới điều gì đó, cô ngẩng đầu lên, thấy mắt của Lãng Ý đang nhìn chằm chằm vào mình. Cô giống như cảm thấy tất cả thức ăn vừa rồi đều biến thành xương cá mắc nghẹn trong cổ.

Lê Nhã Trí mặt mày hớn hở, trên gương mặt còn mang theo chút ửng đỏ, “rất cuộc em cũng được nhìn thấy anh rể.”

Ba năm qua, cô chỉ biết anh rể qua các loại báo tin tức và từ trong miệng của mọi người. Đây là lần đầu tiên được nhìn thấy người thật, so với trên báo còn muốn đẹp trai gấp mấy lần.

Lăng Ý cười mà như không cười, đưa tay ra phía sau ghế của Lê Cảnh Trí, “Sau này còn có nhiều cơ hội.”

Do tầm nhìn của mọi người nên khi thấy hấn để tay sau ghế Lê Cảnh Trí giống như đang ôm vai cô.

Ánh mắt Lê Nhã Trí giống như tỏa ra màu hồng, “Vậy bao giờ hai anh chị sẽ quay về lần nữa.”

“Chỉ cần cô ấy muốn là có thể được.” Lăng Ý nói nhẹ nhàng giống như một người chồng chuẩn mực, luôn yêu thương vợ của mình. Điều này khiến cho cả người Lê Cảnh Trí cứng đờ, hấn nói vậy là có ý gì?

Cô không chớp mắt nhìn người đàn ông trước mắt như muốn lấy được một chút thông tin, nhưng đáng tiếc không thu hoạch được gì.

Lăng Ý không phải muốn ly hôn sao? Ngay cả thỏa thuận ly hôn đều đã đưa cho mình vậy hôm nay hấn đến đây nói những câu này là có ý gì? Không phải là muốn đổi ý chứ? Cô lén lút rút tập giấy thỏa thuận ly hôn vào trong túi. Mặc kệ hấn muốn chơi cái gì cô đều có thể tiếp hấn nhưng cái thỏa thuận ly hôn này, cô chắc chắn sẽ kí tên.

“Chị sau này bao giờ hai người lại quay trở về nữa?”

Hấn bỗng nhiên kéo tay cô đến trước mặt, đem từng khớp xương trên tay cô xoa nhẹ “Về Lê gia, tại sao không gọi anh đi cùng?”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Cô Muốn Ly Hôn?

“Oanh” một tiếng, trong lòng Lê Cảnh Trí giận sôi sùng sục, nhưng vẫn cố làm ra vẻ như không có chuyện gì. Gọi hấn cùng đi, đùa nhau chắc?

Kết hôn ba năm, chỉ từng gặp nhau ba lần, mới vừa rồi còn kí giấy ly hôn, lúc nào thì cô và hấn trở nên thân mật như vậy?

Cô tốn sức rút tay của mình ra, cắn răng nói: “Anh đùa gì thế, chúng ta cơ bản là không quen thuộc đến như vậy.”

Lời vừa nói ra, Lê Cảnh Trí liền phát hiện mình nói sai rồi, ban đầu cô mang theo thỏa thuận ly hôn trở về nhà cùng người trong nhà nói rõ ràng chính là lấy Lăng Ý làm bia đỡ đạn, bây giờ hấn làm ra vẻ tình thâm như vậy, cái oan uổng kia lại phải tự mình gánh rồi.

Đúng như dự đoán, Lê Cảnh Trí vừa nói xong, ánh mắt của cha đang nhìn cô trở nên rất kì quái.

Lăng Ý chợt cười, nhìn cô: “Giận rồi?”

Lê Cảnh Trí một mặt tức giận, hấn nói như vậy không phải là đang nói cô giận đối với hấn sao?

Mãi cho đến khi thấy sắc mặt thay đổi của Lê Khải Thiên đang cực kì bất mãn với mình, cô mới hiểu được cô bị Lăng Ý bẫy rồi.

Hấn làm như vậy thật giống như cuộc hôn nhân này không hòa thuận tất cả đều là do lỗi của cô.

” Cảnh Trí, vợ chồng có đôi lúc phải bao dung lấy nhau.” Lê Khải Thiên tức giận nhìn cô nói, “Ở nước ngoài ba năm, tính khí cũng nên bớt phóng túng lại, giữa vợ chồng không thể lúc nào cũng giận đối được.”

Lăng Ý vậy mà dám dùng thủ đoạn thấp hèn như vậy, khiến cho trong mắt những người nhà hiểu lầm tất cả đều là lỗi do cô. Lê Cảnh Trí cực kì tức giận, buông mạnh bát xuống, “rất nhanh cũng sẽ không còn là vợ chồng nữa”, trong thỏa thuận ly hôn cả hai người bọn họ đều đã kí tên rồi.

Lăng Ý nhìn cô, chậm rãi mở miệng, “em muốn ly hôn?”, dường như là thực sự không hiểu câu nói vừa rồi của cô.

Lê Cảnh Trí nhìn thấy được trong mắt hấn là sự châm chọc, lạnh lẽo, hấn nhất định là có ý.

Lần này, Lê Khải Thiên càng ngày càng tức giận. Bữa cơm này, cô không thể nuốt trôi được nữa rồi, cô yên lặng đặt bát đĩa xuống, “Con ăn no rồi, con xin phép về phòng trước”. Cô sợ nếu cứ tiếp tục thế này cô nhất định sẽ bị Lăng Ý bức đến điên mất.

Hành lí còn ở trong góc, cô mang theo chiếc vali màu trắng, cố gắng mang lên trên tầng. Mới vừa nhấc lên, phía sau đã có một cánh tay duỗi ra, đem vali ấn xuống dưới đất.

Thân hình của Lăng Ý rất rắn chắc dán vào sau lưng cô, làm bộ dạng của một người tốt, “Để anh giúp em.”

Lê Cảnh Trí dừng lại một chút, đại não nhanh chóng hoạt động, uyển chuyển nói, “Cảm ơn, có điều không cần, tôi có thể tự mang được”.

Nhưng hắn không có nghe thấy sự phản đối của cô, nhấc vali lên, đi thẳng lên trên tầng.

Bỗng nhiên hắn dừng lại, quay đầu kéo tay cô, nhàn nhạt hỏi, “Là phòng nào?”

Lê Cảnh Trí phát cáu, gãi gãi tóc, “bên phải”.

Lê phu nhân bỗng nhiên có chút không rõ, chẳng phải là nói muốn ly hôn sao? Sao thấy thế nào cũng là một đôi vợ chồng hòa hợp yêu nhau tha thiết vậy. Dù thế nào cũng không giống như muốn ly hôn.

Bà thờ dài, nhìn chồng, “Khải Thiên, đưa nhóc Cảnh Trí này, có phải là đang nói đùa với chúng ta không? Hay là vốn dĩ chúng nó không muốn ly hôn”.

“Nhất định là Lăng thiếu đang muốn nói đùa với chúng ta”. Lê Khải Thiên không phải là người không biết cái gì, sống trong thương trường bao nhiêu năm ông nhìn thấy được quan hệ của hai người nhưng vẫn không muốn nói ra, “cuộc hôn nhân này của Cảnh Trí tuyệt đối không thể ly hôn”.

Viên Vũ thờ dài, “có thể là do Cảnh Trí ban đầu không đồng ý với cuộc hôn nhân này, lại ở nước ngoài ba năm, hiện tại mới về nước, chỉ sợ không quen cuộc sống ở Lăng gia”.

Lê Khải Thiên cứng ngắc mở miệng, “không quen cũng phải quen”, Lê thị bọn họ còn muốn dựa dẫm vào Lăng gia để phát triển, bọn họ không thể mất chỗ dựa này được.

Lê Nhã Trí nghe không hiểu, cô chỉ biết là anh rể của mình thực sự rất đẹp trai nha.

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Cô Vẫn Còn Non Lắm

Lên trên tầng, sau khi người nhà họ Lê đều đi hết, Lê Cảnh Trí lấy lại hành lí của mình từ trong tay hắn, mặt đầy phẫn nộ, “Lăng Ý, hôm nay anh bị uống nhầm thuốc à, sao lại có ý hại tôi?”

Về mặt của hắn không có nhiều thay đổi, vẫn cứ lãnh đạm, “Có vẻ như là cô còn hại tôi nhiều hơn nhiều”.

“Đồ thần kinh, tôi hại anh khi nào?” Lê Cảnh Trí cảm thấy mình rất giỏi nguy trang, mặc kệ cho xảy ra chuyện gì đều có thể rất bình tĩnh. Dù cho ở Lăng gia có bị mọi người châm biếm bao nhiêu cô vẫn có thể làm như không có chuyện gì xảy ra. Thế nhưng cái “mặt nạ” đó lại không thể phát huy trước mặt hắn, mọi hành động của hắn đều có thể quấy rầy đến cảm xúc của cô.

“Thật sự không có sao?” Mặt hắn híp lại.

Lê Cảnh Trí bất đắc dĩ nhìn hắn, mang hành lí của mình vào phòng.

Hắn đi theo phía sau cô, đánh giá toàn bộ căn phòng. Không như trong tưởng tượng của hắn, căn phòng của cô rất ngăn nắp, gọn gàng giống như con người cô, không có đồ vật gì dư thừa, chỉ có một ít đồ trang trí nhỏ rất đáng yêu, mang theo mấy phần nữ tính.

Cơ thể của cô cũng như vậy. Vốn dĩ đang đánh giá căn phòng, ánh mắt của hắn không tự chủ được lại đi rơi trên người cô: bộ ngực đầy đặn, eo thon, hai chân thẳng tắp, thậm chí ngay cả bàn chân cũng đều trắng nõn,...

Phía sau truyền đến ánh mắt nóng rực, Lê Cảnh Trí thả đồ vật trong tay xuống, ngừng việc thu dọn đồ lại. Vừa xoay người quả nhiên là thấy ánh mắt Lăng Ý như hồ rình mồi nhìn cô, như muốn nuốt chửng cô vào trong bụng vậy.

Cô không biết buổi tối hôm trước, hắn có nhận ra mình không, cô ngăn không cho mình nhớ lại cảnh tượng mình bị hắn đẩy ngã trên giường.

Thái độ của Lăng Ý thật quý dị khiến cho Lê Cảnh Trí rùng mình.

Lăng Ý nhìn về phía cô, tiến lên trước một bước. Cảm giác nguy hiểm thoáng chốc bao trùm lấy cô, cô lao đảo bước về phía sau hai bước, chạy trốn khỏi hắn.

Cô bỗng dừng lại một chút, lấy tập giấy trong túi ra ngăn trước mặt hắn, “thỏa thuận tôi đã kí rồi, chúng ta tìm thời gian đi công chứng là có thể ly hôn rồi”.

Lăng Ý cầm lấy tập giấy, liếc nhìn một cái rồi vứt sang chỗ khác.

Lê Cảnh Trí vội vàng khom lưng xuống định nhặt toàn bộ giấy tờ trên mặt đất lên, đây chính là bảo bối, là hy vọng của cô nha. Cái đồ thần kinh này, sớm

biết như vậy cô đã không đưa cho hắn nhìn rồi.

Một đôi tay rắn chắc nâng cô từ dưới lên, ném lên giường, “nhặt lại cũng vô dụng thôi”.

Lăng Ý đứng trước giường, thân hình cao lớn đủ để che hết cô, giống như việc sống chết của cô tất cả đều nằm trong tay hắn vậy.

“Vô dụng”. Lê Cảnh Trí lặp lại lời của hắn, “anh không đến nỗi thay đổi không muốn ly hôn chứ?”

Hắn bỗng nhiên nở nụ cười, điều đó đủ để khiến cho Lê Cảnh Trí dựng cả tóc gáy, “tôi lúc nào thì nói với cô là tôi muốn ly hôn?”

Cô tròn tròn hai mắt, “nhưng giấy tờ này.....” Rõ ràng là hắn đưa cho cô.

“Trên giấy tờ này tôi có kí tên sao? Cô dựa vào cái gì mà nói giấy tờ này là tôi đưa cho cô?” Lăng Ý bỗng nhiên cúi người, cắn vào vành tai cô, hơi thở nóng bỏng khiến cả người cô đều tê dại, “Lê Cảnh Trí, muốn chơi với tôi, cô vẫn còn non lắm”.

Lê Cảnh Trí cả người cứng lại, trong đầu đều là, Lăng Ý, hắn hối hận rồi, hắn không muốn ly hôn nữa.

Lăng Ý rất hài lòng với phản ứng của cô, duỗi tay ra sờ trên tóc của cô, “làm vợ vậy mà lại thời gian dài không về nhà, như vậy không được hay cho lắm, cô xem mẹ tôi thích cô như vậy, cô cũng phải có chút tự giác chứ. Tí nữa đi theo tôi về Lăng gia”.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Ứng Phó Với Người Trong Nhà

Lê Cảnh Trí như bị điện giật vội hất tay của hắn ra, “tôi không đi”.

Cô từng bị hắn nhận nhầm thành tình nhân một lần, cảnh tượng ấy quá mức chấn động đến bây giờ cô vẫn còn cảm thấy run thì làm gì còn dám quay trở lại Lăng gia chứ.

Mỗi lần nở nụ cười, “Cô nghĩ cô có quyền lựa chọn sao?”

Như một quả bóng bị xì hơi, cô ngồi co quắp trên giường, đúng vậy, giữa bọn họ có sự chênh lệch rất lớn, cô làm gì có quyền lựa chọn chứ.

Phản thảo thuận ly hôn này có thể là con đường sống duy nhất của cô, nhưng hiện giờ, nó cũng bị hắn phá nát rồi.

“Tôi đi thu dọn đồ đạc một chút.” Cô muốn mượn biện pháp này kéo dài một chút, nói không chừng có thể nghĩ ra biện pháp đối phó. Nhưng đến cả biện pháp này cũng bị Lăng Ý phá hỏng, hắn nói, “Không cần thu dọn, mẹ tôi yêu thích cô như vậy, đã sớm cho người mua thêm rất nhiều đồ cho cô ở nhà, chắc chắn không thiếu thứ gì đâu.”

Lê Cảnh Trí không còn đường nào khác, cô ngước mắt lên nhìn Lăng Ý một chút, cảm thấy ánh mắt của hắn nhìn mình có chút gì đó kỳ lạ, nhưng kì ở điểm nào thì cô không nói ra được.

.....

Ngồi trên xe Lăng Ý trở về nhà họ Lăng, trong lòng Lê Cảnh Trí vẫn không ngừng run rẩy.

Lăng Ý kéo cô vào trong nhà ngồi xuống ghế salon, thời điểm đối mặt với cha mẹ Lăng Ý, cô cảm thấy cả người mình như cứng lại.

Cha chồng cô tính tình lạnh lẽo cứng rắn nhưng mẹ chồng lại ôn nhu, hiền hòa, rõ ràng là sắp 50 tuổi nhưng nhìn vẫn như chưa đến 40.

“Cuối cùng thì con cũng chịu dần vợ về nhà, thời gian lâu như vậy mẹ còn tưởng con đánh mất vợ rồi chứ.” Lăng phu nhân cười híp mắt nhìn như trẻ con, trêu đùa con trai, “Nếu như đánh mất người vợ này chính là tổn thất của con”.

Lăng ý nhàn nhạt trả lời, “Con biết rồi mẹ”.

”Cảnh Trí, lần này con về cũng đừng sống ở ngoài nữa, trong nhà có rất nhiều xe, con muốn đi đâu có thể kêu tài xế trở con đi.” Hách Ánh rất thân thiện, không vì là người lớn mà lên mặt.

Lăng phu nhân cảm thấy người trong nhà thì nên ở cùng nhau, nếu không trong nhà chỉ còn có hai người già bọn họ thật chán muốn chết.

Lê Cảnh Trí cứng ngắc, đang muốn cự tuyệt thì bên eo bị Lăng Ý cấu một cái. Cô lập tức gật đầu, “Cảm ơn phu nhân”.

Lăng phu nhân cũng không tính toán chuyện cũ, lộ ra ý cười, “hà đầu này, ở nước ngoài lâu nên bị ngốc sao, đến bây giờ sao còn gọi như thế, phải gọi là mẹ và cha chứ”.

Lê Cảnh Trí vẫn cứng ngắc, “mẹ, cha”.

Lăng hu nhân cười như nở hoa, “Đứa bé ngoan, các con cần phải cố gắng lên”.

“Dạ?” Cố gắng cái gì chứ?

“Cần phải cố gắng sinh một đứa bé chứ, như vậy gia đình mới hoàn chỉnh. Lăng Ý cũng không thể suốt ngày đi chơi như Diệc Nhiên được, con cũng nên quản thúc nó một chút”.

Lăng lão gia chỉ ngồi gật đầu, vợ nói cái gì cũng đúng.

Nhìn dáng vẻ của mẹ chồng, Lê Cảnh Trí nghĩ thầm quả nhiên tình yêu và gia đình là thứ tốt nhất để duy trì sắc đẹp của người phụ nữ.

Hách Ánh cười cười với cô, “Cảnh Trí nhất định phải cố gắng lên nha, hạnh phúc nằm trong tay của mình”.

Cô gật gật gù gù, hạnh phúc của cô chỉ đến khi cô được ly hôn mà thôi. Suốt ngày phải đối mặt với bản mặt đáng ghét của ông chồng nhà mình cô mà hạnh phúc mới lạ đây.

“Con trai nhất định phải quý trọng con bé đấy biết không?”

Lăng Ý gật đầu, không nói câu gì.

Lăng phu nhân lôi kéo tay hai người, để bọn họ nắm tay nhau, đồng thời chúc phúc cho bọn họ mau chóng sinh tiểu bảo bối, Lê Cảnh Trí cảm thấy tuyệt vọng, cuộc hôn nhân này xem ra trong khoảng thời gian ngắn không thể ly hôn được rồi.

Bỗng nhiên cô hiểu ra tại sao Lăng Ý ghét cô như vậy lại không chịu ly hôn, không phải hấn định dùng cô để ứng phó với người trong nhà chứ?

Nếu như để ứng phó với người trong nhà thì chắc chắn không thể dùng lại trong thời gian ngắn được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Tôi Có Thể Xin Lỗi

Lăng phu nhân kéo cô lại ngồi tán gẫu một lúc, sau đó tháo chiếc vòng trên tay xuống đưa cho cô, lúc này mới để cô cùng Lăng Ý trở về phòng.

Lăng Ý đi ở phía trước, Lê Cảnh Trí thấp thỏm đi ở phía sau.

“Cái này tôi có thể giữ sao?” Cô đề ý thấy khi mẹ chồng đưa cho cô chiếc vòng này, sắc mặt của hai cha con Lăng Ý có chút thay đổi.

“Bà ấy cho cô, cô cứ cầm lấy.” Hấn hơi mất kiên nhẫn.

“Thật tốt.” Cô cúi đầu đánh giá chiếc vòng ngọc trên cổ tay, vô cùng tốt, màu ngọc hơi sẫm, nhẵn bóng như có chứa dầu. Cô cẩn thận nâng lên xem kỹ lại, nó có thể nhìn xuyên qua được, bên trong trong suốt, màu sắc cực kì sạch sẽ. Chiếc vòng tay này khẳng định có giá trị không nhỏ. Trong lòng khê động, mẹ chồng đối với cô thật tốt.

Lăng Ý đẩy cửa tiến vào phòng. Lê Cảnh Trí đứng ngoài cửa, không dám bước vào, trong đầu nhớ lại buổi tối hôm ấy.

Hấn xoay người nhìn cô, nhìn thấu được trong đầu cô nghĩ gì, về mặt hấn cười mà như không cười, “buổi tối hôm ấy đã dám đi vào, sao hôm nay lại không dám?”

“Cái này không giống nhau.” Lê Cảnh Trí không có bị dụ dỗ, cô vẫn duy trì lý trí, “tôi cảm thấy, chúng ta cần nói chuyện một chút”.

Kiểu sống chung của hai người bây giờ thực sự rất kì quái, Lăng Ý lại không phải là người dễ nói chuyện như vậy. Nếu như ba năm trước đây, hấn dùng cái thái độ đó với cô thì cũng không đến mức cô phải chạy trốn ra nước ngoài ba năm trời.

“Có chuyện gì đi vào rồi nói.” Lăng Ý cũng không có kiên nhẫn, kéo cô một cái vào trong phòng, dùng chân đóng cửa lại.

Cô phí thời gian cả nửa ngày mới tháo được chiếc vòng trên tay xuống cẩn thận để sang một bên, “tôi biết cái vòng tay này không có đơn giản như vậy, tôi bình thường rất vụng về, lỡ tay đánh vỡ là chuyện không thể được cho nên hay là anh cầm lại nó đi.”

Hắn đứng từ trên cao nhìn xuống cô phía dưới, khí thế bức người, “cô là đang nghĩ nói cái này?”

Lê Cảnh Trí dừng lại một chút, chậm rãi mở miệng, “còn chuyện thỏa thuận ly hôn nữa, tôi cảm thấy.....” Lần này, hắn không cho cô nói xong, “cô cảm thấy thì có liên quan gì đến tôi?”

“Hôn nhân là chuyện của hai người, nếu như có người không có ý muốn tiếp tục nữa thì không bằng buông tha cho nhau, sớm giải thoát. Nếu cứ tiếp tục duy trì chỉ khiến cho cả hai đều bị tổn thương mà thôi.” Kỳ thực cô cũng biết, hắn không muốn đề cập đến chuyện ly hôn nữa là do hắn không cam tâm, không cam tâm bởi vì hôn ấy bị mất không chế, không cam tâm bởi vì hắn nhận nhầm người.

“Tôi đồng ý xin lỗi.” Trong mắt cô lóe lên ánh sáng.

“Xin lỗi? Là vì ba năm trước hay là ba năm sau?” Hắn đi tới trước mặt cô, nâng chiếc cằm mềm mại lên, nở nụ cười nặng nề nhưng đầy khinh bỉ, “Lê Cảnh Trí, tôi nhớ rõ tôi đã từng ở trên cơ thể của cô hai lần, bây giờ tôi không muốn đây, cô nói xem phải làm sao bây giờ?”

Cái gì gọi là ở trên cơ thể cô hai lần không muốn đây?

Tim Lê Cảnh Trí đập cực nhanh, cô luôn cảm thấy lời nói của hắn có hàm ý khác, bắt đầu dĩ nhiên, “chuyện ba năm trước, người chịu thiệt là tôi mà ba năm sau người chịu thiệt cũng vẫn là tôi.”

Đầu ngón tay của hắn bỗng nhiên đưa lên trên chạm vào môi cô, “cô có thể có được danh hiệu Lăng thiếu phu nhân không phải sao?”

Bị hắn chặn môi, cô nói không rõ ràng, “vì thế nên tôi mới đồng ý ly hôn trả tự do lại cho anh.”

Hắn đột nhiên cúi người, kề sát tai cô, “nhưng tôi dựa vào cái gì mà phải cho cô được toại nguyện đây.”

Hơi thở nóng bỏng được thổi bên tai, khiến cô ý thức được có điều gì đó không đúng, nhưng đã quá trễ rồi.

Lăng Ý đưa tay lên, gỡ bỏ áo sơ mi của cô.

Da thịt trắng như tuyết hiện ra trước mặt, nhớ tới hình ảnh cô ở dưới thân thể mình tối hôm đó, hắn không khỏi cười cười, môi mỏng dán xuống lưu lại một dấu ấn trên cơ thể cô.

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đến Lướt Hắn Đùa Giỡn Cô

Lê Cảnh Trí cố gắng đẩy hắn ra nhưng không có tác dụng gì, Lăng Ý, buông tôi ra, rốt cuộc thì anh muốn làm gì?”

Hắn thật sự dừng động tác lại, hai mắt nhìn cô, môi mỏng phun ra ba chữ hạ lưu, “XXX với cô”.

Nghe thấy vậy cả người cô đều ửng đỏ, hắn tại sao lại có thể vô sỉ như vậy chứ.

Lăng Ý hơi dùng lực, một tay nâng hông của cô, một tay kéo quần áo của cô xuống. Thân thể cường tráng của hắn đè lên trên thân thể gầy gò, nhỏ nhắn của cô, “thẹn thùng? Bây giờ cô là vợ của tôi, vợ chồng làm chuyện đó không phải rất bình thường sao?” Tiếng cười của hắn còn mang theo một chút châm chọc, “Và lại, ba năm trước đây, không phải là do cô bỏ thuốc tôi, trèo lên trên giường của tôi sao? bây giờ cần gì phải làm ra vẻ như vậy?”

“Tôi không có bỏ thuốc anh.” Lê Cảnh Trí tròn tròn hai mắt.

Lần kia là cô nhận được điện thoại đi đón cha của mình, sau đó không biết vì sao lại tiến vào căn phòng của hắn. ...

“Chuyện đã qua lâu như vậy, hiện tại cái gì cũng không điều tra được, cô muốn nói thế nào cũng được.” Hắn chạm nhẹ vào gò má cô, nở nụ cười nhẹ nhàng.

“Tôi thật sự không có.”

“Vậy coi như không có là được rồi.” Hắn hiện tại không muốn nghe đến chuyện đó, cũng hoàn toàn không có nghe lọt chữ nào. Bây giờ trong mắt của hắn chỉ có thân thể trắng như tuyết của cô vợ nhỏ dưới thân. Cảm giác nhàn nhạt khiến cho người khác như bị nghiện muốn thoát ra cũng không được.

“Tôi thật sự không.....A.....” Lời nói của cô còn chưa xong đã bị hắn dùng môi mỏng chặn lại, nuốt vào bụng.

Thân thể của hắn nóng rực như một cái lò sưởi, thân thể của cô man mát, mang theo mùi hương nhàn nhạt, thoang thoảng.

Ngón tay thon dài của hắn trêu đùa nơi bí ẩn của cô, một lát sau, hắn chậm rãi rút đầu ngón tay ra, tùy ý quét nhẹ qua mặt cô, “cô cũng có phản ứng mà, không phải sao?”

Lê Cảnh Trí trợn trừng hai mắt, cô chỉ là một người phụ nữ bình thường, nếu bị đụng chạm đương nhiên sẽ có phản ứng, lời nói của hắn đương nhiên là không thể chối cãi được.

“Tôi..” Ở thời điểm cô đang suy nghĩ không kịp phòng bị, hắn bỗng nhiên chuyển động đem cơ thể hai người hòa vào làm một. Khi hai cảm giác nóng và lạnh gặp nhau, cả thân thể và tâm trí của cô đều không ngừng run lên.

Tên cầm thú này!

Cô không biết hắn làm bao nhiêu lần, cô đã không thể đếm nổi nữa rồi. Cô chỉ biết hắn liên tục nhiều lần đến khi thỏa mãn mới thôi.

Tất cả sức lực của cô đều bị hắn vắt kiệt, toàn thân chỗ nào cũng bị hắn lưu lại dấu vết. Cuối cùng ngay đến cả sức lực để cử động một chút đều không còn.

Người đàn ông này mắc chứng bệnh sạch sẽ, sau khi xong, hắn ôm cô đến nhà tắm, tắm rửa một lần rồi mới quay lại trên giường.

Hắn ôm cô nằm xuống, đắp kín chắn, hai thân thể dán sát vào nhau.

“Mẹ của tôi rất thích cô.” Hắn dừng lại ở gò má của cô, hai tay dùng sức kéo eo cô càng lại gần hơn với mình, “cho nên, cô tốt nhất đừng làm bà phải thất vọng”.

Lê Cảnh Trí rũ mắt xuống, cô ngoại trừ “ừ” một tiếng, đều đã không còn sức lực để nói đến những chuyện khác.

Lần đầu tiên cùng một người đàn ông nằm ngủ trên một giường, hai người dính chặt lấy nhau, cô nhắm mắt lại nhưng không tài nào ngủ được, trong đầu bỗng nhiên suy nghĩ đến một chuyện khác thường.

Không ly hôn, quả nhiên là để ứng phó với mẹ của hắn. ...

Nếu như không phải vì ứng phó vậy lặp đi lặp lại nhiều lần như vậy không phải để trả thù chứ?

Trả thù cô đã bước vào cuộc sống của hắn, trả thù cuộc hôn nhân bị ép buộc này,..... Trả thù hắn không nhận ra mình.

Nói tóm lại, cô chỉ muốn chửi nhỏ một tiếng, tên cầm thú này!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Bị Mua Chuộc

Thế lực của đàn ông và phụ nữ từ lúc sinh ra đã khác nhau, khi mọi chuyện đã đi qua, Lê Cảnh Trí mệt mỏi ngủ thiếp đi.

Lăng Ý nhìn người phụ nữ trong lòng, lông mày hơi nhíu lại. Nếu như không phải khi này ở cửa Lê gia hắn nghe thấy những lời cô nói với người nhà, hắn còn tưởng rằng, ly hôn là thủ đoạn lặt mềm buộc chặt của cô. Hắn không nghĩ đến lần này cô thực sự muốn ly hôn.

Lăng Ý vẫn không thể hiểu nổi tại sao mẹ mình lại thích Lê Cảnh Trí, nói cô bé này rất cứng cỏi, mạnh mẽ, dường như là dùng hết lời để khen ngợi. Khi biết được Lê Cảnh Trí chuẩn bị về nước đã phân phó tất cả người hầu chuẩn bị cho cô tất cả những đồ dùng cần thiết để trong nhà: quần áo đều đã bị lấp kín, trang sức cũng được để đầy trước bàn trang điểm,... Như một bà mẹ chuẩn bị đồ cho con gái chứ không phải cho con dâu nữa.

Có thể là Lê Cảnh Trí không muốn biết mẹ chồng cho cô thứ gì, tất cả mọi thứ ngay cả hộp trang sức mà mẹ tự tay đưa cho cô từ trước đến nay cô cũng chưa từng mở ra. Hắn lúc này mới nhận ra, cô thật sự không thèm để ý đến Lăng gia, cũng không để ý đến cuộc hôn nhân này. Không biết tại sao, tim của hắn bỗng nhói một cái, cực kì ngứa ngáy.

Cô muốn ly hôn? Nhưng hắn không muốn.

Ba năm trước là cô đùa giỡn hắn, lần này, đến lượt hắn đùa giỡn cô.

Hôn một cái trên trán cô, trong lòng hắn cảm thấy thực hứng thú, nhưng là vì cái gì thì hắn cũng không rõ.

.....

Lê Cảnh Trí bị hành hạ cả một đêm, ngủ thẳng đến giữa trưa hôm sau mới rời giường.

Khi mở mắt, ngay đến cả bóng dáng Lăng Ý cũng không thấy đâu.

Giang Noãn gửi cho cô một tin nhắn, hẹn buổi chiều gặp. Lê Cảnh Trí nhanh chóng thay quần áo, khi xuống lầu thấy Hách Ánh đang ngược mắt lên nhìn mình, nở nụ cười xán lạn, “tình cảm vợ chồng hai đứa cũng không tệ nha, cố gắng lên Cảnh Trí”. Lê Cảnh Trí cố gắng nở nụ cười, lúng túng chạy chối chết.

Sinh ra đã được làm Giang đại tiểu thư, cuộc sống của Giang Noãn có thể hình dung bằng ba chữ ăn, ngủ, chơi, mặc sức phóng khoáng. Nhìn thấy Lê Cảnh Trí mặt mày ủ rũ, cô tự nhiên không khỏi có phần xoắn quýt.

Cô gọi cho Lê Cảnh Trí một ly Capuchino, sau đó yên tĩnh ngồi xuống, “Chuyện ly hôn của hai người thế nào rồi?”

Lê Cảnh Trí nặng nề lắc đầu, đem chuyện đã xảy ra nói hết với cô.

“Ý của cậu là Lăng Ý, hẳn không chịu ly hôn sao?” Giang Noãn tròn tròn mắt, dừng lại một chút, nói tiếp, “Vậy là chiếc nhẫn mình cùng anh chuẩn bị có thể đưa cho cậu rồi đúng không?”

“Noãn, mình bây giờ không có tâm trạng để đùa đâu.” Lê Cảnh Trí cúi đầu, cả người vô lực.

“Được rồi, được rồi, nếu cậu đã không muốn mình cũng không ép. Mình chỉ nghĩ chúng ta là bạn bè thân thiết nhất cho nên mới có ý đem cho cậu làm lễ vật mà thôi. Có điều Lăng Ý thay đổi thái độ nhanh như vậy, chẳng lẽ.....” Giang Noãn liếc nhìn khăn lụa trên cổ Lê Cảnh Trí, không khỏi nhỏ giọng, “Chẳng lẽ hẳn thích cơ thể của cậu?”

“Noãn...” Mặt Lê Cảnh Trí đỏ ửng lên.

“Aiya, mình không có nói đùa đâu. Cậu nhìn trên cổ mình xem, nếu như người đàn ông đối với người phụ nữ một chút cảm giác cũng không có thì làm sao có thể cả người toàn vết hôn như thế kia. Rõ ràng là do dấu vết do quá độ mà thành.”

Lê Cảnh Trí sờ nhẹ trên cổ, “đây là trừng phạt, Lăng Ý là đang cảnh cáo mình”.

Giang Noãn chỗ hiểu, chỗ không gật đầu, “có điều nói thật, ngoại trừ việc hần tính tình lạnh lùng và có nhiều phụ nữ bên ngoài ra, Lăng Ý thật sự là một người rất tuần tú, vóc người cũng rất tốt”.

Lê Cảnh Trí nghi hoặc nhìn cô một cái, “Noãn, không phải là cậu thay đổi công việc sang làm bên tổ dân phố của các bác gái rồi chứ? Thà phá hủy mười tòa miếu cũng không phá hủy một cuộc hôn nhân?” Cô ở trước mặt Giang Noãn chưa bao giờ nói tốt cho Lăng Ý. Nếu như không phải Giang Noãn không quen biết với Lăng Ý, cô còn cho rằng Giang Noãn bị Lăng Ý mua chuộc.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Hất Cà Phê Vào Mặt

“Được rồi, được rồi, mình cũng chỉ mong cậu được sống thật hạnh phúc thôi.” Giang Noãn chớp chớp mắt, tỏ vẻ vô tội, “Người ta đều nói phụ nữ sau khi ly hôn sẽ bị mất giá, mình không muốn cậu bị mọi người chỉ chò, cho nên không bằng cậu ở chung với hắn”.

Lê Cảnh Trí thở dài, “Nhưng bây giờ, đến ngay cả ly hôn cũng không do mình quyết định nữa rồi”.

Giang Noãn cười híp mắt, “Được rồi, không nói đến chuyện đau khổ nữa, chúng ta đi dạo đi. Nói không chừng mình có thể gặp được người trong mộng, mình sống 24 năm trời còn chưa trải qua cuộc tình nào, thật khổ thân nha”.

Lê Cảnh Trí cười cợt, thấy phục vụ đi về phía này, cô vẫy tay một tiếng, “phục vụ, tính tiền”.

Bỗng nhiên bàn bên cạnh vang lên một giọng phụ nữ sắc bén, “không thấy chúng tôi đang gọi món sao, tính tiền thì gấp cái gì? Đúng là đồ không có tiền đồ.”

Lê Cảnh Trí ngậy cả người, vẫn giữ thái độ ôn hòa: “Vậy để các cô ấy gọi món trước đi.”

Người phụ nữ bên cạnh vẫn không hài lòng, mắt đầy trào phúng nói, “nghe kìa, cái giọng điệu bố thí này, Lê đại tiểu thư quả nhiên là khí thế bức người nha.”

Lê Cảnh Trí lúc này mới ngược mắt nhìn người phụ nữ bên cạnh, đánh giá kĩ càng, người này mặc một chiếc váy có cổ khoét chữ V rất sâu, làm lộ ra vòng 1 căng tròn. Cô không biết mình đã làm gì đắc tội với người này, hai người cũng chần chẫn không có quen biết.

Cô đứng lên, nhìn về phía người kia, “thật xin lỗi, tôi không quen cô”.

“A, cô không quen biết tôi? Vẫn giả bộ là không quen biết tôi.” Y Nghê chống nạnh, nở nụ cười xinh đẹp, châm chọc nói, “Tôi cả ngày đều đi theo bên chồng của cô, tôi cũng không tin, cô không nhìn thấy tôi quen mắt. Nói cho cô biết tôi tên Y Nghê.”

Cả ngày đều đi theo bên người chồng cô?

Mí mắt Lê Cảnh Trí giật giật.

Lần đầu tiên thấy được tiểu tam mà phách lối như vậy.

” Lê Cảnh Trí cô giả ngốc cái gì chứ, tôi cho cô biết Lăng Ý hẳn không yêu cô, mặc kệ cô quán lấy hẳn như thế nào cũng vô dụng. Hẳn không yêu cô, người hẳn yêu là tôi.” Y Nghê cuồng loạn, la hét.

Lê Cảnh Trí không muốn trước mặt người ngoài cãi nhau với người phụ nữ chua ngoa này.

Bốn phía mọi người đã bắt đầu xì xầm bàn tán, cô không muốn làm chủ đề chính trong câu chuyện của họ, liền kéo Giang Noãn dời đi.

Trong lòng Y Nghê kiêu ngạo, khoanh hai tay trước ngực, chặn đường đi của Lê Cảnh Trí, “cô trốn cái gì chứ? chẳng lẽ chột dạ?”

Cô hít sâu một hơi, nhịn xuống ý nghĩ muốn đánh người, “vị tiểu thư này, chúng ta không quen biết, cô có muốn cãi nhau cũng đừng có đến quán cà phê tìm người, làm ảnh hưởng đến người khác.”

Thấy cô bắt đầu nóng nảy, Y Nghê dương dương tự đắc, “Cô không những chiếm lấy Ý, hiện tại ngay cả quán cà phê cũng muốn chiếm sao? Lẽ nào quán cà phê này là do cô mở, chỉ có cô có thể đến còn tôi thì không?”

Lê Cảnh Trí trầm xuống, nhàn nhạt giải thích với cô ta, “Đây là quán cà phê mà nhà họ Lăng đưa cho tôi làm sinh lễ, tôi cũng không có muốn tiếp nhận, nhưng trên luật pháp mà nói chủ của nó vẫn là tôi.”

Mặt Y Nghê vừa trắng lại vừa đỏ, “đừng tưởng rằng có được quán cà phê này thì có gì đặc biệt, tim của hẳn mãi mãi cũng không thuộc về cô.”

Lê Cảnh Trí hờ hững hỏi lại, “vậy thì như thế nào?” Ngược lại, cô cũng chưa bao giờ muốn có được trái tim Lăng Ý.

Liên tục bị đáp trả, Y Nghê không nhịn được, cô ta vỗ bàn một cái, cầm cả phê trên bàn hất lên trên mặt Lê Cảnh Trí.

Không kịp né tránh, Lê Cảnh Trí bị gội đầy mặt. Người phụ nữ kia còn chưa thỏa mãn, giờ móng tay định cào trên người cô.

Lê Cảnh Trí từ nhỏ đã được dạy dỗ cẩn thận, chưa từng đánh nhau. Vẫn luôn ở thế bị động, bị Y Nghê cào trúng hai phát tạo thành hai vết đỏ ứng trên cách tay.

” Lê Cảnh Trí, cô dám đoạt người đàn ông của tôi, tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho cô.”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 20: Thật Sự Không Thích Hẳn

Giang Noãn vội vàng che chở cho Lê Cảnh Trí, gọi nhân viên phục vụ tới kéo Y Nghê lại, lấy khăn giấy đưa cho Lê Cảnh Trí lau qua tay, kéo cô chạy đi, “người phụ nữ kia điên rồi sao, đánh nhau lợi hại như vậy, thực đáng sợ.”

Chạy ra khỏi quán cà phê, ra đến đường lớn, hai người lúc này mới đi chậm lại.

Giang Noãn che ngực, sợ hãi không thôi, “mình chưa bao giờ biết một người phụ nữ xinh đẹp khi lật mặt lại có thể giống như chó điên cắn người như vậy.”

So với Giang Noãn thì Lê Cảnh Trí bình tĩnh hơn nhiều, chỉ là cô thực sự rất thất vọng, “cho nên mình mới muốn ly hôn, nếu không những chuyện như thế này sẽ còn xảy ra rất nhiều lần. Hôm nay là Y Nghê không biết ngày sau sẽ là ai nữa đây?”

Lúc trước sau khi cô kết hôn liền chạy ra nước ngoài du học cũng có một phần lý do là cái này. Tên đàn ông này có quá nhiều phụ nữ ở bên ngoài, mặc kệ là vô tình hay cố ý, chỉ cần hẳn đứng ở một chỗ sẽ có đủ loại phụ nữ nhào vào trong lòng của hẳn. Gã cho hẳn những việc như ngày hôm nay là khó có thể tránh khỏi.

Trong lòng Lê Cảnh Trí biết Lăng Ý được sinh ra trong nhà giàu sang quyền thế, các loại xã giao là không thể tránh được, hi vọng một người đàn ông như hắn toàn tâm toàn ý chỉ yêu một người là chuyện không thể nào? Độ khả thi có thể nói gần như bằng không.

Giang Noãn cảm khái, “Cảnh Trí, tính tình của cậu thật tốt nha, phát sinh nhiều chuyện như vậy nhưng vẫn có thể giữ được bình tĩnh. Mình cũng muốn học được một chút, có lẽ như vậy... hắn sẽ yêu thích mình.”

Lê Cảnh Trí ngạc nhiên, “Cậu có người mình thích rồi?”

Giang Noãn nói nhỏ, “ừ, mình thích hắn rất nhiều năm rồi”.

“Làm chính mình là tốt rồi còn duyên phận là do ông trời định thôi.” Lê Cảnh Trí không có suy nghĩ nhiều, chỉ chỉ lên trời, khuyên bảo Giang Noãn.

Giang Noãn nhìn lên bầu trời một chút, lại nhìn phía trước mặt, cười giảo hoạt, “ông trời đưa chồng cậu đến rồi kia”.

Lông mày Lê Cảnh Trí hơi nhíu lại, “có ý gì?”

Không cần Giang Noãn giải thích, xe của Lăng Ý đã dừng lại trước mặt bọn họ, cửa sổ xe chậm rãi hạ xuống, lộ ra khuôn mặt tuần dật, bất phàm của Lăng Ý. Người đàn ông này như đứa con cưng của thượng đế, bàn về địa vị, hắn đứng đầu trong giới xã hội thượng lưu, bàn về vẻ bề ngoài, hắn có ngũ quan tinh tế không chút tí vết.

“Lên xe.” Lăng Ý hơi hột nói ra hai chữ, nhưng không nói tên khiến người ta cảm nhận được khí thế bức người.

“Đi đâu?” Lê Cảnh Trí nhíu mày, không muốn lên xe cùng hắn, đặc biệt là vừa nãy cô còn náo loạn cùng “người phụ nữ của hắn”.

“Ngày hôm nay có một bữa tiệc tối, chúng ta phải đi cùng nhau.” Tâm tình của Lăng Ý không tệ, rất có kiên nhẫn, rất ra dáng của một người đàn ông tốt. Nếu như không có kinh nghiệm bị hắn bắt nạt mấy lần trước, Lê Cảnh Trí còn bị hắn lừa là một người chồng tốt rồi.

Lê Cảnh Trí dừng lại một chút, quay lại nói với Giang Noãn, “Noãn, mình xin lỗi, mình phải đi trước, để anh Tây Long đến đón cậu được không?”

Giang Noãn dùng tay làm động tác ok, “không thành vấn đề”.

Lê Cảnh Trí lúc này mới đi ra kéo cửa phía sau, chuẩn bị lên xe, nhưng không mở ra được, chỉ đành quay lại nói với Lăng Ý, “cửa xe phía dưới bị khóa từ bên trong tôi không mở ra được.”

Lăng Ý dùng đầu ngón tay gõ nhẹ theo tiết tấu lên bánh lái, nhàn nhạt nói, “Ngồi trên ghế phụ”.

Cô hít một hơi, chậm rãi thở ra, chuẩn bị sẵn tâm lý ổn định sau đó mới coi như không có chuyện gì ngồi lên ghế phụ.

Tên Lăng Ý này nhìn thì thư sinh, nho nhã nhưng thực ra hắn chính là đồ lưu manh chuyện gì cũng làm được. Đúng như cô dự đoán, cô vừa ngồi xuống, Lăng Ý liền cúi người lại gần cô, chớp mũi hai người gần như muốn chạm vào nhau.

Cô hoảng sợ, trong mắt lóe ra vô số tâm tình nhưng duy nhất chỉ không có rung động.

Hai ngày nay, Lăng Ý đã thăm dò rất nhiều lần, cho tới bây giờ hắn mới xác nhận, cô vợ nhỏ này không hề thích hắn dù chỉ một chút.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Là Tới Để Ân Ái Sao?

Lăng Ý lại chung ra bộ mặt hờ hững ngồi xuống, chưa kịp để cho Lê Cảnh Trí thắt dây an toàn, hắn đã đạp ga, xe phóng nhanh về phía trước.

Nhìn hắn như là đang phát tiết hoặc là đang cho cô một lời nhắc nhở, Lăng Ý lái xe cực nhanh, vô lăng liên tục chuyển động, vượt qua các xe phía trước.

Lê Cảnh Trí nắm chặt dây an toàn, đầu óc có chút choáng váng, nhìn sắc mặt hắn không tốt, cô lựa chọn ngồi im không nói câu gì.

Không biết bao lâu sau, hắn bỗng nhiên đạp phanh một cái, xe vững vàng dừng lại. Không hề chuẩn bị trước, Lê Cảnh Trí suýt nữa thì bị đập đầu vào kính chắn gió, lúc này cô mới thức tỉnh, mờ mịt nhìn về phía trước, “đây là đâu?”

“Mua quần áo, không phải cô định mặc bộ này đi dự tiệc cùng tôi đấy chứ?” Hắn tháo dây an toàn, xuống xe.

Lê Cảnh Trí gật gù, nhìn toàn thân mình chỉ là quần áo bình thường, yên lặng đuổi theo.

“Thời thượng” là cửa hàng cực kì nổi tiếng. Cả nước chỉ có một cửa hàng duy nhất tại thành phố A, không có chi nhánh nào khác. Không ít minh tinh và người của xã hội thượng lưu đều muốn chọn quần áo ở đây.

Chủ cửa hàng là một cô gái trẻ, bao nhiêu người bỏ tiền muốn mua nhưng cô vẫn như cũ, chỉ mở một cửa hàng này hơn nữa lại kinh doanh theo tâm trạng. Trừ phi đã hẹn trước từ sớm, bằng không, cho dù là có người nổi tiếng tới, có muốn mua bán hay không thì vẫn phải xem tâm trạng của cô.

Vào đến cửa, Lê Cảnh Trí bỗng nhiên nghĩ đến cả thân mình toàn đau hân, căn bản là không thể thử lễ phục được. Cô dừng bước, nắm lấy bàn tay to của Lăng Ý, “cái kia, tôi...”

Nói còn chưa dứt lời, chủ cửa hàng đã mỉm cười đi từ trong ra, tự mình nghiêng tiếp, “đã lâu không gặp, tôi còn tưởng nếu tôi không chủ động đến gặp cậu, cậu sẽ chẳng bao giờ chịu nhìn thấy tôi nữa chứ”. Chủ quán là một cô gái cực kì xinh đẹp, tóc dài, vóc người gợi cảm, trên mặt còn mang theo ý tứ sâu xa.

Lê Cảnh Trí nhìn chủ quán rồi lại quay sang nhìn Lăng Ý, nghĩ thầm, đây sẽ không phải người phụ nữ khác của hắn chứ.

Lăng Ý nhận ra ánh mắt quỷ dị của người phụ nữ bên cạnh, hân híp mắt, hung dữ nói, “đây là chị gái của Hường Diệc Nhiên, Hường Hi Nhiên”.

“Em chào chị.” Lê Cảnh Trí ngoan ngoãn kêu một tiếng, Hường Diệc Nhiên, cô cũng từng nghe nói qua, là một trong những người bạn thân của hắn, tuy rằng cô chưa từng gặp mặt bao giờ.

Sau đó, cô nhìn về phía Lăng Ý bằng ánh mắt phức tạp hơn. Khẩu vị của tên này cũng nặng thật, tho không ăn có gần hang, vậy mà Lăng Ý ngay cả chị của bạn mình cũng có thể “ăn” được. Cô “chà chà” hai tiếng.

Lăng Ý không thể nhịn được nữa, dùng sức véo hai má của cô, nói bên tai, “không cho dùng ánh mắt này nhìn tôi”.

Cảm giác ngọt ngào vây quanh Lê Cảnh Trí, gương mặt tuấn tú kè sát trước mắt cô, hân dường như dán và môi cô, “Lê Cảnh Trí, chị Hi Nhiên đã có một đứa con 8 tuổi, chị ấy cũng 35 tuổi rồi, cô không cần nghĩ linh tinh.” Hường Hi Nhiên năm nay 35 tuổi, hôn nhân hạnh phúc, gia đình viên mãn, cuộc sống thoải mái, dễ chịu nhìn như mới chỉ có 25 tuổi.

Lê Cảnh Trí ngẩn ra, vành tai ửng đỏ, vậy mà lại bị hân nhìn ra được... Ngược mắt lên nhìn vào đôi mắt thâm thúy của hân, cô không khỏi run lên. Nếu như không phải tính cách của hân tồi tệ, lại chọc một đồng nợ phong lưu, còn có sự kiện buổi trưa, người phụ nữ kia hất một ly cà phê vào mặt mình, e rằng cô nhất định sẽ không thoát khỏi mị lực của hân, động tâm đối với hân.

Hường Hi Nhiên nhìn hai người thân mật mờ ám, cười ra tiếng, “Đã lâu không gặp vậy mà Lăng thiếu của chúng ta vất vả đến quán nhỏ của tôi một chuyến, chẳng lẽ là để người ta nhìn thấy mình ân ái sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Không Giống Như Vậy

Lê Cảnh Trí lấy lại tinh thần, đẩy đầu của hân ra, đứng yên một chỗ.

Lăng Ý quay người lại, vẫn giữ dáng vẻ cao quý, lãnh đạm như cũ, “chị không cần khiêm tốn, nơi này của chị sao có thể nói là quán nhỏ chứ”.

“Thời thượng” tuy chỉ có một gian, nhưng vị trí của nó cùng với đồ nội thất bên trong không phải là người bình thường có thể lo nổi. Quan trọng nhất là “Thời thượng” có tài nguyên đủ mạnh, tuy cửa hàng không lớn lắm nhưng lại lưu giữ rất nhiều sản phẩm giới hạn của các hãng thời trang nổi tiếng trên thế giới.

Hường Hi Nhiên nở nụ cười cười mờ, “nói đi, hôm nay muốn tham gia hoạt động gì, muốn thành như thế nào?”

Lăng Ý đem Lê Cảnh Trí đẩy đến trước mặt Hường Hi Nhiên, “ngày hôm nay, làm cho cô ấy”.

Lê Cảnh Trí không kịp chuẩn bị, bị đẩy lên phía trước, cô nở nụ cười lúng túng.

Hường Hi Nhiên nhìn Lê Cảnh Trí từ trên xuống dưới, nở nụ cười thoải mái, “Ý, vợ cậu xinh đẹp như vậy cất giấu làm gì? Nên đem ra cho mọi người cùng nhìn nha. Cô bé này có đôi mắt to, sáng rất mê người, da dẻ như búng được ra nước vậy.” Mặt mũi, thân thể, dáng người mê hoặc đều ẩn dưới dáng vẻ ngây thơ, hồn nhiên, trong sáng của cô, chỉ tiếc rằng cô bé này lại không biết điều đó.

Lăng Ý cười mà như không cười, nhìn Lê Cảnh Trí một chút.

Lê Cảnh Trí ngại ngùng che mặt, trời ạ, Lăng Ý đang nổi điên cái gì vậy, hân làm như vậy rất dễ gây hiểu nhầm cho người khác đấy có biết không.

Hương Hi Nhiên lộ ra bộ mặt “tôi có thể hiểu được”: “Ý, cậu cất giấu cô bé, có phải vì không nỡ để cho người khác nhìn thấy hay không?”

Lăng Ý dường như là ngầm thừa nhận, nụ cười trong mắt Hương Hi Nhiên ngày càng sâu, dịu dàng kéo Lê Cảnh Trí đi chọn quần áo.

Lê Cảnh Trí dừng một chút, nói, “chị Hi Nhiên, khu thử đồ hình như là ở bên kia”. Vừa nãy, khi tiến vào, cô nhìn thấy nhân viên phục vụ dẫn một nữ minh tinh đi qua đây.

“Cô bé ngốc, ở khu thử đồ không tiện, chúng ta đi khu vực VIP.” Hương Hi Nhiên cười nhạt, lôi kéo cô đi.

Lê Cảnh Trí gật gù, chỉ cho rằng Lăng Ý có tiền, tùy tiện nói. Nhưng cô không biết, khu vực VIP này bình thường không có mở cho người ngoài, trừ phi là khách hàng đặc biệt quan trọng. Dẫn cô tới nơi này chỉ là ý kiến riêng của Hương Hi Nhiên.

Không nói được tại sao nhưng Hương Hi Nhiên rất thích Lê Cảnh Trí, cũng không cảm thấy cô là loại phụ nữ xấu xa như trong lời đồn.

Làm gì có phụ nữ xấu xa nào lại dễ đo mặt như vậy?

Hương Hi Nhiên chọn vài bộ lễ phục cho cô thử. Lê Cảnh Trí tiến vào phòng thử đồ, lúc đi ra, chỉ thò đầu qua rèm một chút, thân thể vẫn còn ở bên trong, gò má có chút đỏ, “chị Hi Nhiên, có thể đổi bộ nào nó có nhiều vải hơn một chút được không?”

Hương Hi Nhiên sững sờ, “sao vậy? Không vừa sao?”

Sẽ không đâu, ánh mắt của cô rất tốt, chọn ra mấy bộ quần áo đều thích hợp với cô bé mà.

“Vừa vặn, vừa vặn chỉ là không giấu được....” Lê Cảnh Trí nói nhỏ, hai bên má đều đã giống như quả cà chua luôn rồi, “có thể tìm cho em hai bộ nhiều vải hơn một chút được không?”

Suy nghĩ một chút, cô lại bổ sung thêm “cao cổ là tốt nhất!”

Hương Hi Nhiên không nghĩ ra được tại sao, lấy tay kéo Lê Cảnh Trí ra nhìn mới biết vì sao cô lại có yêu cầu kì quái như vậy. Cả người từ cổ đến xương quai xanh, ngay cả trong khuỷu tay cũng đều có dấu hôn.

Hương Hi Nhiên không nhịn được cười to, “cái này thật đúng là..... Đối với vợ phải nhẹ nhàng chứ, làm gì có ai vội vã như vậy.”

Lê Cảnh Trí bị Hương Hi Nhiên cười mặt càng đỏ hơn.

“Chị Hi Nhiên, em có chuyện muốn hỏi.”

“Em hỏi đi.”

“Sao chị lại biết em là vợ của anh ta mà không phải người tình vậy?”

Cô từ trước đến nay chưa từng cùng Lăng Ý xuất hiện một chỗ, tại sao Hương Hi Nhiên vừa nhìn đã biết, cô là vợ của hắn chứ không phải là người tình?

“Cô bé ngốc, ánh mắt của cậu ấy nhìn em không giống như vậy.” Hương Hi Nhiên nhìn cả người đầy dấu hôn của cô, nhàn nhạt nói, “sau này em sẽ hiểu.”

Lê Cảnh Trí chỗ hiểu chỗ không gật đầu, sau đó lại lặp lại câu hỏi, “chị Y Nhiên, có thể đổi cho em bộ nào nhiều vải hơn một chút được không?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Nhìn Rất Đẹp

Mang theo cả một cơ thể đầy dấu hôn đi dự tiệc, Lăng Ý không sợ mất mặt nhưng cô sợ nha.

Hương Hi Nhiên bị bộ dạng xoắn quýt của cô làm cho cười chảy cả nước mắt. Thật lâu sau mới dừng được cười, vẫy vẫy tay gọi nhân viên cửa hàng “Vào trong kho đem bộ “Ái tình” của W đại sư ra đây cho tôi.”

Nhân viên cửa hàng do dự, “bộ đó chẳng phải là để lại cho Y tiểu thư sao?”

Hương Hi Nhiên nghiêm mặt, “đề lại? là cô đồng ý hay là tôi đồng ý?”

Nhân viên lập tức cúi đầu, "Thật xin lỗi, bởi vì hôm trước Y tiểu thư đi cùng thiếu gia nên tôi cho rằng..."

"Tôi không muốn nghe giải thích, đem bộ đồ đến đây."

"Vâng."

Cô gái nhân viên chạy nhanh đi lấy quần áo, nhân lúc đó Hường Hi Nhiên tự tay thoa một lớp phấn che dấu hân trên cổ cho Lê Cảnh Trí, thật sự không thể nhìn ra được. Cô bị Hường Hi Nhiên đẩy quay trở lại phòng thay đồ, cẩn thận che dấu các vết khác.

Đàn ông thì không phiền phức như vậy, chỉ cần thay quần áo là được.

Lăng Ý ngồi trên ghế salon một lúc lâu, gần như mất hết kiên nhẫn, chưa từng có người phụ nữ nào bắt hân chờ lâu như vậy. Lòng này nhũn nhũn, ánh mắt không khỏi bất mãn.

Lê Cảnh Trí thay xong lễ phục đi ra ngoài, lại gần chỗ ngồi của Lăng Ý.

Hắn biết Lê Cảnh Trí rất xinh đẹp nhưng không nghĩ lại đẹp đến vậy.

Bộ lễ phục được cắt may rất hoàn mỹ, hoàn toàn tôn lên dáng người của cô, từ phần lưng gợi cảm cho đến bộ ngực đầy đặn, trắng nõn, mềm mại... Thiết kế xẻ tà khiến cho đôi chân dài như ẩn như hiện, làn váy bay bay khiến cho cô như một con bướm trắng thuần khiết, hoàn mỹ.

Bộ váy này là tác phẩm cuối cùng của W đại sư khi còn sống, nó dùng để tưởng niệm người vợ xinh đẹp của ông, nó chính là "Ái tình".

Không ít người muốn có được nó, nhưng kể từ khi đến tay Hường Hi Nhiên thì nó không còn xuất hiện trước mắt mọi người nữa.

Hường Hi Nhiên cũng là một nhà thiết kế, cô có thể người "hiểu" được linh hồn của trang phục. Có đôi khi, không phải là người chọn quần áo mà là quần áo chọn người. Nếu đổi lại là người khác nhất định không có hiệu quả này.

Ánh mắt Lê Cảnh Trí trong suốt, khí chất tao nhã, dáng người lại rất gợi cảm, bộ y phục này trừ cô ấy ra không ai khác có thể làm nổi bật được nó.

Bị Lăng Ý nhìn chằm chằm, cả người Lê Cảnh Trí nổi da gà, có chút không rõ, chà sát cánh tay: "Làm sao vậy, không đẹp sao?"

Lăng Ý mím môi, "Rất đẹp".

"A?" Khoảng cách hơi xa, Lê Cảnh Trí có chút không nghe rõ.

Hắn đi tới trước mặt cô, mũi chân hai người chạm vào nhau, đưa tay nâng cằm cô chậm rãi cúi đầu, chạm nhẹ vào chóp mũi cô, nói lại, "tôi nói, rất đẹp".

Chóp mũi hắn thở ra khí nóng, mỗi lần cô hít thở đều có thể cảm nhận được hơi thở của hắn.

Cô mạnh mẽ đẩy hắn ra. Đẹp là được rồi, áp sát lại như thế làm gì chứ.

Trong lòng Lê Cảnh Trí yên lặng phi nhỏ. Đưa tay ra trước ngực hắn, đẩy một cái, nhưng hắn vẫn đứng yên.

Hơi thở của hắn càng ngày càng nóng, càng ngày càng gần, giống như muốn hôn cô.

Tim không ngừng run lên, Lê Cảnh Trí có thể cảm nhận được nguy hiểm, "anh... đừng có áp sát như thế có được không?"

Hắn không lên tiếng, chỉ là con người ngày càng u ám, bên trong phản chiếu hình bóng nhỏ bé của cô.

Cuối cùng vẫn là Hường Hi Nhiên cứu cô, kéo cô ra ngoài, "được rồi, cô bé còn chưa làm tóc đâu, trên mặt cũng chưa có trang điểm. Muốn hôn thì về nhà mà làm, ở "Thời thượng" phải nghe lời của tôi".

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tin Tức Ngoại Tình

Hường Hi Nhiên đem Lê Cảnh Trí đi, ấn cô xuống chiếc ghế da bên cạnh gương, vuốt vuốt mái tóc dài của cô, suy nghĩ xem nên để kiểu tóc nào thì hợp. Suy nghĩ một lát, cuối cùng vẫn là quyết định đem tóc búi lên, bởi vì, cổ Lê Cảnh Trí rất đẹp, dài, nhỏ như thiên nga.

Lê Cảnh Trí hoàn toàn tín nhiệm Hường Hi Nhiên, trong lúc chờ Hường Hi Nhiên làm tóc cho mình, cô lấy một quyển tạp chí trên bàn mở ra xem.

Trên trang bìa là tiêu đề màu hồng cực kì bắt mắt. Ảnh bìa là hình ảnh một người phụ nữ đang thân mật kéo cánh tay của Lăng Ý, đi ra từ khách sạn nổi tiếng nhất thành phố A.

Bức ảnh không rõ ràng lắm, cô nhìn kĩ người phụ nữ đang tươi cười hạnh phúc kia một chút, có điều do ảnh chụp quá mờ, cô không thể xác định được người này có phải là Y Nghê hay không? Nhưng thật sự trông rất giống.

Rốt cuộc bên cạnh Lăng Ý có bao nhiêu người phụ nữ? Cô nhẹ nhàng lắc đầu, có vẻ như cuộc sống sau này của cô sẽ không được yên ổn rồi.

Tiêu đề chói mắt: Người tình danh môn vs người vợ độc ác, ai đi ai ở?

Lê Cảnh Trí rảnh rỗi, tề nhặt tìm bài báo có đưa tin của mình mờ ra. Phần tin tức này có 1/3 là dùng để nói về tình cảm sâu đậm từ nhỏ đến lớn giữa hai người kia, 1/3 dùng để đoán xem quan hệ giữa bọn họ đã đi đến nước nào, còn lại 1/3 đều là suy đoán xem, Lê Cảnh Trí lúc nào sẽ bị nhà họ Lăng vứt bỏ.

Sau khi xem xong, Lê Cảnh Trí đặt lại về chỗ cũ. Kỳ thực cô cũng rất muốn biết, Lăng Ý đến bao giờ mới chịu buông tha cho mình, với lại tại sao hắn không muốn ly hôn nữa?

Những biểu hiện gần đây của hắn rất kì quái, kì quái đến mức cô cũng không ứng phó kịp, vì không biết ứng phó ra sao chỉ có thể chịu đựng bị chèn ép.

Hương Hi Nhiên đem tạp chí quăng ra xa, đứng phía trước mặt cô, bắt đầu trang điểm: "Đàn ông, nếu muốn quản được họ thì phải di chuyển tâm ý của họ lên trên chính mình."

Lê Cảnh Trí không nghĩ rằng Hương Hi Nhiên sẽ nói chuyện đó với mình, cô dừng lại một chút, nhỏ giọng nói, "không có chuyện gì, bọn họ chỉ là gặp dịp thì chơi một chút"

Hương Hi Nhiên hơi bất ngờ nở nụ cười, "Em cứ tin nhiệm hắn như vậy? Không hỏi lí do sao?"

Lê Cảnh Trí cũng cười, là bởi vì cô không tin nhiệm hắn nên mới không hỏi lí do.

Hương Hi Nhiên vẫn muốn chỉ điểm cho cô gái ngốc này, "Nếu như chẳng may bọn họ là thực sự yêu nhau vậy em làm thế nào?"

"Nếu như là tình yêu chân thành, vậy thì em sẽ nhường lại vị trí này thôi."

Trong mắt Lê Cảnh Trí sáng lên một cái, để cho "tình yêu chân thành" đó đi đầu cùng tiểu tam, tiểu tứ, cô đương nhiên sẽ vô cùng vinh hạnh mà nhường chức. Thật sự quá hoàn hảo.

Hương Hi Nhiên dừng một chút, nhỏ giọng than thở, "con bé ngốc, không tìm không phải này".

Vừa ngẩng đầu lên, lại phát hiện không biết từ lúc nào, Lăng Ý đã đứng trước cửa, yên lặng đứng nhìn họ trang điểm.

Sắc mặt hắn bình tĩnh, không có gợn sóng nào, không nhìn ra được tâm trạng hiện giờ của hắn thế nào.

Lê Cảnh Trí thông qua gương nhìn khuôn mặt của hắn, cả người không ngừng run lên. Đôi mi thanh tú khẽ nhú lại, tâm tình của hắn không tốt? Tại sao? Lúc cô thay đồ xong đi ra ngoài không phải hắn vẫn còn rất cao hứng sao? hơn nữa lúc này cô trả lời Hương Hi Nhiên không phải đã cho hắn mặt mũi rồi sao, rất tốt mà?

Hương Hi Nhiên nhận ra được sóng ngầm mãnh liệt giữa hai người, động tác trên tay ngày càng nhanh hơn, nhanh chóng đeo trang sức lên cho Lê Cảnh Trí, rồi đi ra ngoài.

Bên trong phòng, hiện giờ chỉ còn lại hai người bọn họ.

Lăng Ý đứng phía sau Lê Cảnh Trí, hai tay đặt trên bả vai trắng nõn của cô, Lê Cảnh Trí ngồi trên ghế, nhìn người đàn ông trong gương, bàn tay hắn mang theo cảm giác mát mẻ chậm rãi xoa hai gò má của cô rồi xuống đến xương quai xanh,...

Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm hai gò má của cô, nhìn kĩ từng động tác nhỏ của cô, "vừa nãy nói chuyện cùng chị Hi Nhiên, cô là đang muốn giữ tôi lại hay là muốn giữ gìn cuộc hôn nhân này?"

Lê Cảnh Trí nhíu mày, suy nghĩ một chút làm sao để mở miệng.

Nếu cô nói cô muốn giữ hắn lại, hắn nhất định sẽ nói cô tâm tư hiểm độc, muốn lấy lòng hắn, cô sẽ không làm. Nhưng nếu nói muốn giữ gìn cuộc hôn nhân này hắn sẽ nói cô trèo cao, có mưu đồ khác với nhà họ Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Kí Hiệu Kinh Diễm

Nếu như nói cô không muốn giữ lại cái gì, chính là nói chuyện tùy tiện. Vậy không phải sẽ bị hấn giày vò đến chết sao?

Đại não Lê Cảnh Trí nhanh chóng suy nghĩ, cuối cùng phát hiện, mình không thể nhìn thấu được tâm tư của hắn, cũng không biết phải trả lời thế nào để hấn hài lòng. Cô im lặng không lên tiếng, chỉ là khẽ nhếch môi cười nhạt.

Suy cho cùng thì vẫn là do cô không thêm đề ý đến hấn thôi nhưng cô không dám nói.

Trên thực tế thì dù cô có không nói hấn cũng có thể hiểu được.

Người phụ nữ này từ trước đến nay chưa từng động tâm với hấn, cho dù là 3 năm trước, cô có bỏ thuốc, trèo lên giường của hấn chẳng qua cũng chỉ vì để cứu vớt Lê thị mà thôi.

Ý thức được điều này, trong lòng Lăng Ý cảm thấy rất khó chịu.

Vợ của mình đối với mình ngay cả một chút cảm tình cũng không có, chỉ coi mình làm một công cụ, một hòn đá kê chân. Chuyện như vậy mà Lăng Ý hấn lại có thể gặp phải.

Hấn híp mắt, đi đến phía trước mặt cô, đứng giữa hai chân cô.

Chạm rãi khom người, cúi lưng xuống, nâng cầm cô lên, cười quý dị, "Lê Cảnh Trí, ngẩng đầu lên, nhìn tôi."

Hơi tò nam tính mãnh liệt bao xung quanh, cô ngẩng đầu lên, đối diện với đôi mắt của hấn.

Tên cầm thú này không phải ở trong phòng trang điểm mà cũng động dục được chứ? Lê Cảnh Trí nghĩ đến mà có chút sợ.

Cô cười gượng gạo, "chúng ta bây giờ có phải là đi trễ rồi không? Nếu như đi trễ, sẽ không được tốt lắm."

Lăng Ý nắm lấy cầm của cô một cái, thân thể càng ngày càng lại gần cô. Hấn tới một phần, cô lùi hai phần, cuối cùng không thể lùi được nữa, thiếu chút nữa cả người và ghế đều ngã ngửa trên mặt đất. Hấn nhanh tay đỡ eo cô, ghé tựa đổ trên mặt đất, mà cô thì vung văng rơi vào trong ngực của hấn.

Cô vừa thở phào nhẹ nhõm, hấn liền cúi đầu hôn xuống khe ngực cô, mút mạnh, lưu lại một vết đỏ đậm.

Lê Cảnh Trí nhanh chóng đẩy hấn ra, nhưng đã quá muộn, dấu vết này đã hiện rõ trên ngực cô.

Thật vất vả mới có thể đem các dấu hôn kia che dấu đi, vậy mà hấn lại có thể ở nơi đó tạo một vết khác, cô thật sự không còn mặt mũi nào để đi tìm Hường Hi Nhiên nhờ che dấu hộ lần nữa.

Cô đỏ mặt lên, chỉ tay vào hấn, "Anh..."

Không ngại mặt mặt sao?

Sao có thể hôn lên vị trí đó chứ, thật là mất mặt chết đi được!

Dù sao những lời này cũng không có cơ hội nói ra, cô đã bị Lăng Ý dùng môi chặn lại.

Người phụ nữ này là vợ của hấn vậy mà trong lòng lại không dành chút nào cho hấn. Điều này làm sao hấn có thể cam tâm chứ.

Gần như là phát tiết, hấn gặm cắn môi cô, mãi cho đến khi cô không thể thở nổi nữa, mềm nhũn trong ngực hấn, lúc này hấn mới buông cô ra.

Lê Cảnh Trí như cá mắc cạn, thở dốc từng ngụm.

Hấn ôm cô, đầu ngón tay xẹt qua dấu hôn, nặng nề nói, gần như là uy hiếp, "Tôi hi vọng cô nhớ được, cô là người phụ nữ của ai?"

Điên rồi! Điên rồi! Lăng Ý thực sự điên rồi!

Cuộc hôn nhân này rõ ràng chỉ có cái vỏ, nửa tháng trước, hấn còn không nhận ra cô, tại sao tự nhiên lại trở thành như vậy?

Cô mở to hai mắt, ngơ ngàng nhìn hấn.

Lăng Ý không vui nhú mày, lại cúi đầu xuống, tựa như muốn tiếp tục "uy hiếp" cô.

Cô vội vàng thoát ra khỏi ngực hấn, cố gắng đứng vững, "nhớ được, nhớ được, tôi nhớ được."

Hấn cười mà như không cười, cầm lấy tay cô, đeo chiếc vòng Mặc Ngọc-hôm qua mẹ chồng đưa, vào tay cô.

Dưới ánh đèn, chiếc vòng tỏa ra ánh sáng lộng lẫy đến mê người.

Lê Cảnh Trí không hiểu tại sao, cúi đầu liếc mắt nhìn, vẫn là không dám nói gì, sợ làm gì lại khiến tâm trạng hấn xấu đi.

Bọn họ cũng ở trong phòng quá lâu rồi.

Thời điểm đi ra ngoài, Hường Hi Nhiên đã đứng ở cửa, nhàn nhạt quét qua Lê Cảnh Trí một chút, nhìn thấy đôi môi sưng đỏ của cô, lại nhìn thấy vết đỏ sẫm ở giữa khe ngực, bất mãn nhìn sang Lăng Ý:” Tôi vừa mới đem dấu vết trên người con bé che lại tại sao cậu lại còn làm loạn nữa chứ?”

Hường Hi Nhiên lại muốn đem dấu vết trên người Lê Cảnh Trí che dấu lại nhưng bị Lăng Ý ngăn cản.

“Dấu vết này không cần che.” Hấn là cô ý lưu lại.

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Nói Khoác Mặt Không Biến Sắc

“Cậu chắc chắn chứ?” Dấu hôn chỗ này còn ám muội hơn nhiều so với vết trên xương quai xanh.

“Không, không, vẫn là nên che đi.” Lê Cảnh Trí vội vàng xoa tay.

Lăng Ý nghiêng người cắn trên vành tai Lê Cảnh Trí, thấp giọng uy hiếp, “Cô có thể đem chỗ này che đi, lên xe, tôi tự nhiên có biện pháp tại chỗ không thể che dấu lưu lại dấu vết.”

Lê Cảnh Trí hơi dừng lại, “còn chưa che, không che, không che, chúng ta đến bữa tiệc thôi, nếu đến muộn sẽ không tốt”.

Người đàn ông này hôm nay có chút không bình thường, thật đáng sợ.

Lăng Ý nhìn chăm chăm vào cô, còn cô lôi kéo hấn hướng ra ngoài, chỉ lo người đàn ông này lại phát bệnh, làm ra chuyện kì quái gì nữa.

Hấn chớp mắt nhìn cánh tay trắng mịn, nhỏ nhắn đang ôm cánh tay của mình, khóe miệng khẽ nâng lên mấy phần, đến ngay cả hấn cũng không phát hiện ra.

Hường Hi Nhiên cười bất đắc dĩ, nhìn hai người lôi kéo nhau.

Em trai cô và Lăng Ý là bạn từ nhỏ, Hường Hi Nhiên thật muốn cho em trai mình nhìn thấy Lăng Ý lúc này.

Cuộc hôn nhân của Lăng Ý chỉ có vẻ bề ngoài cô cũng từng nghe nói. Thông qua em trai mình, cô biết Lăng Ý không thích Lê Cảnh Trí, thậm chí còn có chút chán ghét, nhưng hôm nay cô nhìn thấy thật không giống như vậy.

Mọi người còn đồn đại, Lê Cảnh Trí là phụ nữ rất có mưu mô, nhưng cô bé mà cô nhìn thấy thực sự là người rất lương thiện.

Nói cho cùng, vẫn là đồn đại hại người.

Nhìn hai người bọn họ đi với nhau thật giống kim đồng ngọc nữ.

.....

Cũng không biết là do Lăng Ý đen hay Lê Cảnh Trí đen, mặc dù cả hai đã lên đường từ rất sớm, kết quả lại gặp đúng lúc kẹt xe, đến khi đến được Cung gia thì đã bị muộn.

Ai có thể cùng Lăng Ý tính toán chứ, hấn chính là chủ tịch của tập đoàn Lăng thị đấy. Hấn đồng ý đến đã là rất nể mặt rồi.

Trong bữa tiệc của Cung gia. Mọi người đều là người có xuất thân cao quý, đàn ông thì bàn chuyện làm ăn, các phu nhân, tiểu thư tùm năm, tùm ba ngồi nói chuyện.

Tiệc tối hôm nay của nhà họ Cung là vì để giới thiệu đứa con riêng cho mọi người biết.

Khu nghỉ ngơi, trên ghế salon, Y Nghệ cầm chén rượu, có vài tiểu thư vây xung quanh.

Diêu Thiên đột nhiên hỏi, “chị Y Nghệ, không phải chị nói hôm nay sẽ mặc trang phục của W đại sư sao?”

“Gần đây béo phì, dáng người không dễ nhìn cho lắm, chị còn chưa muốn làm xấu đi bộ lễ phục tốt như vậy.” Sắc mặt Y Nghê trở nên hơi khó coi, nhưng vẫn duy trì nụ cười gượng gạo.

Chén rượu trong tay bị cô ta siết chặt, âm thầm đánh giá người con gái vừa nãy, Diêu Thiên con gái Diêu gia, cô ta nhớ kĩ rồi.

“Thật đáng tiếc, còn tưởng rằng có thể nhìn thấy một lần.” Một người con gái khác cũng phụ họa theo.

Y Nghê nói dối mặt không biến sắc, “Không sao, quần áo vẫn còn ở chỗ của chị, sau này vẫn còn có cơ hội để mặc. Lại nói, thời đại này hàng giả cũng không thiếu, đến lúc đó nếu mọi người nhìn thấy có người khác mặc thì kiểu dáng của nó cũng không có sai biệt lắm.”

Chiếc váy kia của W đại sư, Y Nghê vẫn luôn muốn. Không chỉ bởi vì ngụ ý của nó là “ái tình”, mà còn vì nếu mặc nó cô ta có thể thể hiện ra thân phận, địa vị của mình.

Cô ta đã từng nói với Lăng Ý, mình thích chiếc váy đó, không thích thứ khác, muốn hắn đem chiếc váy từ chỗ Hường Hi Nhiên về tặng mình làm quà sinh nhật. Nhưng Lăng Ý coi như không nghe thấy, căn bản không có ý định giúp.

Sau đó, cô ta quyết lấy Hường Diệc Nhiên đi tới “Thời thượng” một chuyến, cũng đã nói với bên kia đặt sẵn chiếc váy này, nhưng buổi chiều hôm nay, khi cô ta phái người đến lấy, Hường Hi Nhiên lại nói, chiếc váy đã được tặng cho người khác.

Y Nghê càng nghĩ càng thấy bức mình, tặng cho người khác?

Cô ta dùng giá cao để mua lại, Hường Hi Nhiên không chịu bán vậy mà lại tặng cho người khác?

Diêu Thiên lấy lòng nói, “Người khác dù cho có mặc đồ thật khăng định cũng không thể đẹp như chị Y Nghê được, chứ đừng nói gì đến hàng giả. Chúng ta đành chờ đến lần sau, chị Y Nghê mặc để chúng ta cùng ngắm vậy.”

“Đúng vậy, đúng vậy.” Mọi người cùng nhau hòa vào, tin tưởng vô điều kiện đối với Y Nghê.

Lời còn chưa dứt, Diêu Thiên liền chỉ ra hướng cửa, sợ hãi kêu lên, “trời ạ, mau nhìn kia!”

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Nụ Cười Cứng Đơ

Phía cửa, Lăng Ý và Lê Cảnh Trí khoan thai đến muộn.

Lăng Ý anh tuấn, đẹp trai khiến cho tất cả phụ nữ như ngừng thở, chăm chú nhìn hắn.

Vậy mà lần này hấp dẫn các cô, còn có người đứng bên cạnh kéo tay hắn- Lê Cảnh Trí.

Tóc đen dài được quấn lên rất khéo léo, chiếc cổ trắng mịn, dài như một con thiên nga cao ngạo. Làn váy trắng bay nhẹ trông giống như một bông hoa quỳnh nở rộ, tuy chỉ tỏa ra trong chốc lát lại có thể cực kì kinh diễm.

Mọi người chủ động nhường ra một con đường, trên đầu Lê Cảnh Trí có một chiếc đèn pha, dường như chiếu sáng theo từng bước chân của cô.

Tay Lăng Ý lười biếng đặt trên bả vai của cô, đầu ngón tay khẽ động, động tác tự nhiên giống như một đôi vợ chồng ân ái.

Trên người bọn họ lại mặc trang phục cùng màu, mới nhìn còn tưởng là một đôi tình nhân.

“Đây không phải là bộ lễ phục “ái tình” của W đại sư sao?” một cô gái mở miệng nói.

Lúc này, Y Nghê còn nói bộ trang phục đang ở chỗ cô ta mà, đến cùng thì ai là thật ai là giả?

Liễu Tổ nói thay cho Y Nghê, “Y Nghê là thân phận gì chứ, cô ấy sẽ không nói dối đâu, chiếc váy của người phụ nữ kia nhất định là giả, là đồ sao chép”.

Nhưng những lời này sao có thể tin chứ?

Diêu Thiên thấp giọng nói, “Có lẽ Lăng thiếu không biết người phụ nữ của mình mặc hàng giả đâu, người phụ nữ kia rốt cuộc là ai?”

Đột nhiên có người nhận ra được, “Cô ấy là Lê Cảnh Trí, là Lăng thiếu phu nhân”.

Lăng Ý đích thân đưa vợ mình tới dự tiệc làm sao có thể mặc đồ giả chứ? Cho dù có không thích đến đâu đi chăng nữa, cũng sẽ không để cô ấy mặc đồ

giả đi bên cạnh mình được, thật sự rất mất mặt đấy. Nếu như chiếc váy trên người Lê Cảnh Trí là thật, vậy người nói dối chỉ có thể là... Y Nghê.

Mọi người tin tưởng Y Nghê không chỉ bởi vì cô ta là Y đại tiểu thư mà còn là vì cô ta cùng Lăng Ý là thanh mai trúc mã, cũng là thư kí cao cấp của hắn.

Tuy rằng Lăng Ý đã kết hôn được 3 năm nhưng trong 3 năm này, tám trên mười lần xã giao đều là mang theo Y Nghê, có thể thấy được quan hệ của bọn họ không tồi. Y Nghê nói bộ trang phục cuối cùng của W đại sư có tên là “Ái tình”, là quà mà Lăng Ý tặng cho cô ta, khiến cho tất cả mọi người đều ao ước, đồ kị, cũng không có nghĩ ngợi gì.

Nhưng Lăng Ý mang theo Lê Cảnh Trí xuất hiện, vậy lời giải thích của Y Nghê liền bị phủ định.

Y Nghê cảm thấy mặt mình như bị người ta mạnh mẽ tát một cái, đau rất. Cô ta không nghĩ tới, buổi trưa vừa ra oai với Lê Cảnh Trí, buổi tối đã bị Lê Cảnh Trí phản lại còn đau hơn.

Lê Cảnh Trí! Tôi nhất định sẽ không tha cho cô.

Trên mặt Y Nghê trở nên khó coi, cô ta tìm cái cớ trốn vào trong phòng vệ sinh muốn trang điểm dày thêm một chút, mới có thể che dấu khuôn mặt đỏ ửng, không được tự nhiên của mình.

.....

Đây là lần đầu tiên Lê Cảnh Trí đi dự tiệc cùng Lăng Ý, tay cô bị ép kéo cánh tay hắn, đi xung quanh trò chuyện.

Tất cả mọi người đều cho rằng cuộc hôn nhân này của Lăng Ý không kéo dài, không nghĩ tới hôm nay hắn lại dẫn theo cô vợ “không được sủng ái” đến, đập tan mọi lời đồn thổi.

Mọi người vây quanh Lăng Ý cũng thỉnh thoảng sẽ nhìn sang Lê Cảnh Trí, tự nhiên cũng để ý đến dấu hôn đầy ám muội phía trên ngực cô. Nhìn dáng người, có lẽ thủ đoạn trên giường của Lăng thiếu phu nhân cực kì cao siêu, trời được Lăng thiếu rất chặt.

Lê Cảnh Trí không quen với những trường hợp như thế này, nụ cười trên mặt như cũng muốn cứng đờ luôn.

Đặc biệt khi tầm mắt mọi người chú ý đến dấu hôn trên ngực cô, cô gần như nghiêng răng nghiêng lợi muốn đem móc mắt bọn họ ra ném trên người Lăng Ý.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Chậu Nước Lạnh Từ Trên Trời Rơi Xuống

Lăng Ý cố ý hôn lên nơi đó, chính là vì muốn nhìn thấy dáng vẻ mất mặt của cô đúng không? Lê Cảnh Trí tức giận nghĩ.

Đi theo Lăng Ý đến mời chủ bữa tiệc một ly rượu, người Cung gia cũng khách khí hỏi thăm mấy câu, liền đến thời điểm giới thiệu hai con trai của Cung gia cho mọi người được biết.

Hai người con của Cung gia: con riêng Cung Trầm thì khí thế hiên ngang trong khi con trai chính mình nuôi lớn, Cung Sâm Trạch thì lại lấm la lấm lét không ra thể thống gì.

Ánh mắt của Cung Sâm Trạch thỉnh thoảng lại rơi trên ngực Lê Cảnh Trí, còn vô si liếm liếm miệng, “vị này là?”

Lăng Ý nắm lấy eo của cô, nhàn nhạt mở miệng, “vợ của tôi, Lê Cảnh Trí”.

Cung Sâm Trạch sững sờ, đây chính là Lê Cảnh Trí trong lời đồn, không ngờ lại xinh đẹp đến vậy? Vừa nghĩ đến lời đồn, Lăng Ý không hề quan tâm đến Lê Cảnh Trí, thậm chí là căm ghét, ánh mắt của hắn càng suông sã hơn.

Lê Cảnh Trí cắn chặt môi dưới, nụ cười cứng ngắc.

Lăng Ý hơi nhíu mày lại, ánh mắt của Cung Sâm Trạch làm hắn cực kì không thích.

Vốn muốn ở trên ngực Lê Cảnh Trí lưu lại vết hôn kia để cho mọi người thấy được chủ quyền của mình, lại không nghĩ rằng sẽ dẫn đến nhiều hổ và sói háo sắc đến như vậy.

Ánh mắt của hắn ngày càng tối sầm lại, cời áo khoác, khoác lên trên người Lê Cảnh Trí.

Cung Sâm Trạch quay người, từ bên cạnh lấy một ly rượu nhét vào trong tay Lê Cảnh Trí, mở miệng reu re, “Lăng thiếu phu nhân quả thực rất xinh

đẹp, tôi uống một ly”.

Ánh mắt của Cung Sâm Trạch khiến Lê Cảnh Trí cảm thấy buồn nôn, không thể chịu được nữa, cô mặc kệ hần, kiếm có,”Tôi đi phòng rửa tay một lát”.

Cô khó chịu, ngọ ngoạy khiến áo của Lăng Ý rơi xuống đất. Trong lòng đầy oán giận, không nhặt lên, còn cố ý đạp lên áo khoác đi ra ngoài.

Về mặt Lăng Ý khề thay đổi, cầm chặt tay cô, dường như không có ý định cho cô đi.

“Con người có ba chuyện gấp, chẳng lẽ tôi đến ngay cả đi vệ sinh cũng không thể?” Lê Cảnh Trí buồn bực chất vấn. Nếu không phải hần cố ý lưu lại dấu vết trên ngực cô thì cô cũng không bị người khác đùa giỡn như vậy.

Lòng bàn tay hần lướt qua bàn tay mềm mại của cô, nhàn nhạt mở miệng,”đi đi, quay lại sớm một chút”.

Cô rút tay lại, đi khỏi, không quay đầu lại.

Lê Cảnh Trí cũng không biết, sau khi cô rời đi, Cung Sâm Trạch bởi vì ánh mắt kia phải trả giá vô cùng thâm trầm.

Ánh mắt Lăng Ý u ám, hần chậm rãi nhếch môi, trong tay không có thứ gì, nhưng lại chỉ về phía Cung Sâm Trạch,”Cung thiếu gia, không bằng, tôi mời cậu một ly.”

Cung Sâm Trạch thấy Lăng Ý còn chưa cho cái tên con riêng kia mời rượu, còn cho là hần coi trọng mình, cho nên vui vẻ uống một hơi.

Cứ một ly lại một ly trôi xuống bụng, tình huống càng ngày càng không đúng, Cung Sâm Trạch không biết uống bao nhiêu ly nhưng Lăng Ý ngay cả đến cái ly cũng không cầm, chỉ bắt hần uống, uống không ngừng. Đây đâu phải là xem trọng mình, rõ ràng là cố ý nhằm vào mình thì có. Nhưng ngay cả quyền để cự tuyệt còn không có, bởi vì Lăng Ý ở thành phố A này chính là một tay che trời.

Mãi đến cuối cùng, Cung Sâm Trạch uống đến nổi bị xuất huyết dạ dày cũng không biết là mình đã làm gì đắc tội với Lăng Ý.

Lê Cảnh Trí căn bản không có đi rửa tay, cô chỉ muốn tránh đến phòng rửa tay một lát. Qua gương, nhìn lại dấu hôn trên ngực mình, cô cắn chặt môi. Lăng Ý cái tên thần kinh này, hôn nơi nào mà chẳng được tại sao lại phải hôn ở đó? Cô không biết mình đã làm gì trái với ý của hần để hần cố tình chinh mình.

Nghe thấy tiếng bước chân, Lê Cảnh Trí lui lại mấy bước nhường vị trí, hướng về phía cửa, muốn tìm một nơi ngồi giải lao một chút.

Cô dùng tay trái che ngực, che lên vết đỏ ám muội, tay phải xoa lên huyết Thái Dương đang nhảy thình thịch.

Mới đi được hai bước, huyết Thái Dương của cô đã đau nhói. Đúng lúc này không biết từ đâu một chậu nước lạnh từ trên trời rơi xuống, gội lên người làm cô ướt như chuột lột.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân

Lễ phục màu trắng vốn dĩ đã bó lấy người, bây giờ ướt đẫm hoàn toàn dính sát vào da thịt cô.

Để phòng ngừa bị lộ vết hần của quần áo lót, mọi người thường không mặc áo ngực và mặc quần chữ T, vải trắng sau khi ngâm nước thì không khác gì tấm lụa mỏng có thể nhìn thấu bên trong.

Lê Cảnh Trí lập tức ngồi xuống, hai tay ôm lấy chính mình, tránh bị lộ hàng.

“Loảng xoảng loảng” một tiếng, chậu nước bị ném trên mặt đất, lật mấy cái.

Kẻ đầu têu nên vụ này Y Nghê đang đứng trước mặt Lê Cảnh Trí, nhìn dáng vẻ chật vật của cô, ôm eo cười lớn,”Ha ha ha ha ha ha ha ha! Lê Cảnh Trí, lúc ở phòng cà phê tôi đã nói với cô rồi, tôi nhất định sẽ không tha cho cô đâu!”

Cô ngẩng đầu, con ngươi đen nháy nhìn người phụ nữ trước mặt,”Y Nghê”.

“Là tôi”.

Khuôn mặt Y Nghê được trang điểm tinh tế, giờ trở nên vụn vỡ,”vốn là không muốn chinh cô, là do cô không thích thời, nhất định phải mặc bộ lễ phục này.” Nếu tôi không mặc được, cô lại còn để tôi mất mặt như vậy, vậy không bằng tôi phá hủy cả cô và nó.

Cô ta có tình chính mình chính là vì một cái váy? Lê Cảnh Trí cảm thấy buồn cười, có thể là do hiện giờ cô quá mức chật vật, căn bản không có cười nổi, chỉ còn sót lại cười khổ.

Y Nghê nhắc chân, giày cao gót đập trên tấm lưng trắng nõn của cô,” Lê Cảnh Trí, đều tại cô, nếu như không phải tại cô, Lăng Ý chính là của tôi! Bộ lễ phục trên người cô lúc này cũng chính là của tôi!”

Hai tay ôm chặt chính mình, Lê Cảnh Trí co người lại thành một khối, nghe Y Nghê phát tiết,”tôi cùng Lăng Ý là thanh mai trúc mã, cha tôi cũng định để cho hai nhà làm thông gia. Ý ca ca đối với tôi rất tốt, nếu như không phải tại cô cản trở, tôi căn bản không cần để chính mình chịu oan khuất, đi làm thư kí cho anh ấy. Tôi vốn dĩ có thể làm vợ của anh ấy!”

Kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt, Lê Cảnh Trí biết dáng vẻ của mình hiện tại, căn bản không có cách nào cùng Y Nghê nói chuyện đạo lý, càng không có cách nào đứng lên.

Vài gần như trong suốt dán chặt vào cơ thể, chỉ cần cô đứng lên, sẽ bị nhìn thấy hết. Đến lúc đó không chỉ bản thân mình mất mặt mà còn làm Lê gia và Lăng gia mất mặt, cái tên Lăng Ý lật mặt còn nhanh hơn so với lật sách kia không biết sẽ giầy vò cô đến mức nào.

Cô suy nghĩ một chút, thấp giọng mở miệng,”Tôi cũng không muốn cướp đàn ông của cô”.

“Không muốn cướp, vậy cô bây giờ tại sao không giống như ba năm trước chôn đến một nơi thật xa, tại sao lại cùng anh ấy xuất hiện ở đây?”

Cô ta cố ý thuê một tạp chí, không ngừng sáng tác ra tin tức về chuyện tình cảm của bọn họ vô cùng sâu sắc, tin tức về chuyện đào hoa của hần, chính là vì để Lê Cảnh Trí thấy khó mà lui. Nhưng Lê Cảnh Trí vẫn bày ra bộ dạng cái gì cũng không biết, cái gì cũng không quan tâm, cô ta làm sao có thể cam tâm!

Lê Cảnh Trí ôm thật chặt chính mình,”tôi muốn ly hôn nhưng Lăng Ý không muốn”.

“Cô nói vậy! Ý ca ca không thể không muốn ly hôn, anh ấy rất chán ghét cô, tất cả mọi người đều biết!” Như con mèo bị giật đuôi, Y Nghê trở nên cáu kỉnh,”cô, cái đồ phụ nữ không biết xấu hổ, tôi muốn lột sạch cô, ném cô vào trong đám người kia, làm cho mọi người đều thấy đáng về chật vật của cô.Đến lúc đó, Ý ca ca nhất định sẽ ly hôn với cô, hần sẽ không cần loại phụ nữ không sạch sẽ như cô!”

“Coi như chúng tôi có ly hôn, cô có thể bảo đảm bao nhiêu phần trăm rằng cái chức Lăng thiếu phu nhân nhất định là của cô?” Lê Cảnh Trí nhìn cô, con người đen như mực.

Cô thật sự không hiểu, tại sao Y Nghê lại có thể điên cuồng như vậy, chính là vì kẻ xảo trá đó sao? Vẫn là vì người đàn ông không hiểu tình yêu là gì đó sao?

Tình yêu, cô dám khẳng định, Lăng Ý không hề có.

Nếu như hần có yêu ai đó, buổi tối hôm ấy, Lăng Ý trong tình huống không nhận ra mình là ai, hần không thể nào còn muốn thân thể của mình được. Nếu như thật sự yêu ai đó, tại sao phải làm như vậy?

“Cô làm nhiều chuyện như vậy, cô thật sự xác định, Lăng Ý hần yêu cô sao?”

Sự thật vốn được che dấu lại bị phơi bày khiến Y Nghê hận đến nghiến răng nghiến lợi, gờ tay định tát cô một cái, nhưng lại bị người giữ lại.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Từ Khi Em Nói Không Yêu Anh

“Ai?” Cô ta hung dữ xoay người lại, dáng vẻ vô cùng đáng ghét.

Người đàn ông cao gầy, anh tuấn, các góc cạnh trên mặt được thể hiện rõ ràng, đẹp trai khiến người ta không thể dời mắt được. Trên người hần tỏa ra khí chất thanh lãnh, khiêm tốn, ôn hòa.

Bàn tay nắm lấy tay của Y Nghê, tuy trong mắt vẫn rất ôn hòa nhưng không tránh khỏi có vài phần chán ghét.

Thấy rõ người đến là ai, Y Nghê nhỏ giọng,” Giang Tây Long, tôi khuyên anh không cần lo chuyện bao đồng”.

Giang Tây Long, con trai nuôi nhà họ Giang, anh trai của Giang Noãn.

Xã hội thượng lưu cũng chia thành thượng, trung, hạ, Giang gia cùng Y gia đều thuộc tầng trung, hai nhà “kẻ tám lạng người nửa cân”, ai cũng không sợ ai, ai cũng không chọc đến ai, xưa nay đều nước sông không phạm nước giếng.

“Chuyện của phụ nữ, đàn ông tốt nhất không nên xen vào.” Thấy Giang Tây Long nhìn mình, ánh mắt không mấy thiện cảm, Y Nghê vừa cười vừa thay đổi cách nói chuyện, giày cao gót dẫm trên lưng Lê Cảnh Trí càng thêm dùng sức.

Lê Cảnh Trí cúi thấp đầu, bị đau khẽ kêu một tiếng.

Giang Tây Long nhếch môi, không nói một lời, dùng sức đẩy Y Nghê ra, sau đó nhanh chóng cời áo khoác, bao bọc lấy người Lê Cảnh Trí.

Động tác của hắn nhẹ nhàng như đang bảo vệ một báu vật, trong mắt tràn đầy thương tiếc, không nở, hắn dịu dàng che chở cô gái trong ngực, “cô bé ngốc, có bị thương chỗ nào không?”

Áo khoác của hắn đủ lớn để che kín cơ thể cô, chiều dài cũng vừa đủ che đến bắp đùi.

Người đàn ông này vẫn ấm áp, thân thiết như vậy,.... Chỉ tiếc rằng mọi chuyện đều đã là quá khứ.

Lê Cảnh Trí biết kể từ lúc cô quyết định gả cho Lăng Ý, tương lai nhất định sẽ không gặp lại hắn nữa. Cô vẫn luôn trốn tránh hắn.

Trong ba năm, mỗi bức thư của hắn viết cho, cô đều đọc không chỉ một lần nhưng không có lá thư nào được hồi âm.

Là bản thân của mình buông tay, cô không có tư cách để quay lại nữa.

Nhưng bây giờ cô quá mệt mỏi rồi. Chồng cô thị uy với cô, bức cô sắp điên rồi, nhưng ngay cả một câu phản bác lại cô đều không dám nói.

Nếu như đêm nay Giang Tây Long không xuất hiện, cô sẽ biến thành bộ dạng gì chứ?

Sẽ ở trong bữa tiệc này bị mọi người nhìn thấy đáng về trần trụi của mình sao?

Hiện giờ cô cảm thấy rất bất lực, cô rất cần một cái ôm ấm áp để dựa vào. Biết rõ là không nên nhưng cô vẫn có chút lưu uẩn cảm giác ấm áp quen thuộc này.

Ngồi trên mặt đất quá lâu, đột nhiên đứng lên khiến huyết áp của cô bị tụt, có chút hoa mắt. Cô quần lại áo khoác một chút, chống cánh tay của hắn, vát và đứng lên.

Ở trong ngực Giang Tây Long một chút, lúc này mới khôi phục lại được như cũ, cô chậm rãi lắc đầu, “anh Tây Long, em không sao, chúng ta đi thôi.” Đã có vài người vây quanh, cô nhất định phải sửa sang lại dáng vẻ của bản thân, lại cùng Y Nghê dây dưa thì chịu thiệt chỉ có thể là mình.

Giang Tây Long không yên lòng, xác nhận lại, “thật sự không sao chứ?”

“thật sự không có chuyện gì.”

Nhìn nụ cười của cô, lúc này hắn mới yên tâm.

Trên người bị ướt, động tác ma sát, dấu hôn trên bả vai dùng phần che đi bị lộ ra, “trên vai bị thương?”

Nghĩ đến trên vai mình là cái gì, Lê Cảnh Trí vội vàng kéo áo che đi, “không có, là muỗi cắn.”

Giang Tây Long nhíu lông mày, không thật sự tin tưởng, “thật sự?”

Lê Cảnh Trí thất vọng cười cợt, dấu vết trên người nhắc nhở cô, thân phận bây giờ của cô là gì. Lê Cảnh Trí cũng thực lợi hại, rõ ràng là lưu lại dấu vết trên cô nhưng lại khắc sâu vào tận trong lòng.

Vỗ vỗ lồng ngực của hắn, làm bộ dạng không để ý lắm, chuyển đề tài, “từ khi nào mà lời nói của em, anh phải nghi ngờ đến ba lần mới chịu tin hả?”

Ánh mắt Giang Tây Long tối sầm, thời điểm cô cho rằng hắn sẽ không trả lời, lại nghe thấy hắn mở miệng: “Từ ba năm trước kể từ lúc em nói em không yêu anh.”

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Cô Không Yên Với Tôi Đâu

Lê Cảnh Trí sừng sốt, trái tim như bị ai đó bóp chặt.

Cô cười mà còn khó coi hơn cả khóc, "Xin lỗi..."

"Trong tình yêu, không có ai đúng ai sai cả." Hấn nhàn nhạt trả lời, vẻ mặt vẫn ôn hòa như cũ, chỉ là lúc cô không nhìn thấy, hiện ra một chút bi thương.

"Chúng ta đi thôi, tìm một chỗ thay bộ y phục khác." Giang Tây Long rất quan tâm cô, nghĩ cách giữ lại thể diện cho cô, "nếu không sẽ bị cảm mất."

Cô nhẹ giọng mở miệng, "cảm ơn".

Hấn gật đầu, "Ừ" một tiếng.

Vốn dĩ, giữa bọn họ không cần nói đến hai chữ cảm ơn.

Y Nghê không nghĩ tới Giang Tây Long sẽ ra tay, đẩy cô ta xuống sàn nhà ướt nhẹp.

Chỗ khác không có việc gì chỉ là phần mông ướt một khoảng lớn.

Trong tình huống vừa rồi Lê Cảnh Trí là người bị chinh nhưng nhìn bộ dạng của Y Nghê hiện tại, ai không biết lại tưởng cô ta đến phòng rửa tay vụng trộm cùng người khác.

Y Nghê không lo được người khác nghĩ như thế nào, cô ta dùng tay che mông, đáng vẻ cực kì bất nhã.

Cô ta giậm chân, chỉ vào bóng lưng của hai người gằm lên, "Đồ gian phu dâm phụ, đừng tưởng rằng người khác không biết quan hệ giữa hai người. Ôm nhau chặt như thế chỉ sợ người ta không biết các người đã từng yêu nhau phải không?"

Thân thể cao lớn của Giang Tây Long bỗng chốc cứng đờ.

Lê Cảnh Trí dừng bước, vốn dĩ cô đã định nhịn, nhưng rốt cuộc là vẫn không được.

Cô xoay người, đi đến trước mặt Y Nghê, "Vậy cô thì thế nào? Làm kẻ thứ ba rất đáng tự hào sao? Mặc dù Lăng Ý rất chán ghét tôi, nhưng tôi vẫn là vợ hấn, trên giấy đăng kí kết hôn của hấn vẫn là tên của tôi."

"Cô!" Y Nghê giơ tay lên định đánh Lê Cảnh Trí, lại bị Lê Cảnh Trí giữ lại, tát một cái trên mặt cô ta, "Tôi không nợ cô cái gì, cái tát này là do cô giới nước lên người tôi. Tôi không quen cho người khác nợ, chúng ta bây giờ sống phẳng, không ai nợ ai."

Y Nghê che mặt không có cách nào để che mông, nhưng nếu che mông thì dấu tay trên mặt sẽ rất rõ ràng.

Y Nghê hận không thể giết chết cô, "Lê Cảnh Trí! Tôi nhất định sẽ không buông tha cho cô đâu."

"Tùy cô." Cô bình tĩnh nhìn cô ta tức đến giậm chân một phát.

Y Nghê còn muốn nói thêm gì nữa, nhưng có thể do lúc này động tĩnh quá lớn, khiến không ít người chú ý đến, rất nhiều người đã đi đến xem náo nhiệt.

Nghĩ đến phần mông của mình vẫn còn đang bị ướt, cô ta suy nghĩ một chút rồi vừa chạy đi vừa che mông lại.

Giang Tây Long nhìn cô giả vờ kiên cường, cứng cỏi đối đáp với Y Nghê, cảm thấy càng đau lòng hơn, "Cảnh Trí, có mệt không?"

"Không mệt."

Lúc trước cô vì Lê gia gả cho Lăng Ý, tất cả những việc này cô đã đoán được từ trước. Cô không mệt, cũng không hối hận.

"Cảnh Trí, ban đầu anh buông tay là vì muốn em hạnh phúc." Giang Tây Long bỗng nhiên ôm chặt lấy cô, kéo cô vào trong ngực, tiếng nói trầm ấm như đàn cello đánh mạnh vào trong lòng cô, "Sớm biết như thế này anh nhất định sẽ không buông ra đâu."

"Anh đừng nói mò." Viên mắt Lê Cảnh Trí có chút ửng đỏ, đẩy hấn ra, bướng bỉnh nói, "Em sống rất tốt, ăn no mặc ấm, Lê thị không có phá sản, lại có gia đình chồng cực kì quyền thế."

Giang Tây Long có chút phiền muộn, "anh biết em không muốn những thứ này".

"Nhưng tất cả đã quá khứ rồi, đã qua hết rồi."

Đã ba năm, cô cũng đã buông xuống rồi.

Lê Cảnh Trí cười nhạt, phân rõ giới hạn với hấn, túm chặt quần áo, "Cảm ơn áo khoác của anh, em đi thay bộ lễ phục khác". Nếu như bị lộ trước mặt mọi người, không biết Lăng Ý còn đối xử với cô như thế nào nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Bị Lãng Ý Bắt Gặp

Giang Tây Long đứng yên tại chỗ. Hắn không muốn cô đi, bước nhanh về phía trước, từ đằng sau ôm lấy cô.

Hắn đem đầu chôn ở cổ cô, hơi thở nam tính, ấm áp bao vây lấy cô, hắn gọi tên cô,” Cảnh Trí, Cảnh Trí... Anh rất muốn là người có thể bảo vệ em, che chở cho em cả đời.”

Lê Cảnh Trí nghĩ rằng mình đủ kiên cường, cũng đủ lạnh lùng. Nhưng sau khi bị Y Nghê làm cho nhục nhã, sự ôn nhu của Giang Tây Long làm cho cô rung động. Cô thậm chí còn nghĩ, nếu như lúc trước cô không đi nhầm đến phòng của Lãng Ý, vậy có phải bây giờ cô đang cùng Giang Tây Long sống những ngày tháng hạnh phúc, không cần lo lắng chồng mình ở bên ngoài nuôi một đồng phụ nữ, cũng không cần lo lắng, phụ nữ của hắn đến cửa điều võ dương oai,... Thế nhưng trên đời này không có hai chữ “nếu như”, cô đã cùng Lãng Ý kết hôn được ba năm rồi.

Bởi vì Lãng Ý vô liêm sỉ, nên hôm nay Y Nghê mới có thể đến gây phiền phức cho mình. Cô không thể biến thành loại người mà cô khinh thường nhất, Lê Cảnh Trí hít thở sâu một hơi, chậm rãi bình tĩnh lại.

Hai tay đem Giang Tây Long đẩy ra xa hơn nhưng sức của hắn quá lớn, cô không thể nào kéo ra được.

.....

Lãng Ý bắt Cung Sâm Trạch uống rượu xong, thật lâu cũng không thấy Lê Cảnh Trí quay trở lại, lần đầu tiên hắn cảm thấy không khống chế được chính mình, thật muốn đem người phụ nữ kia trói lại bên người.

Đêm nay cô mê người như vậy, bao nhiêu ánh mắt như hổ đói nhìn cô, vừa nghĩ đến đây, Lãng Ý thật sự không thể chịu đựng được. Phải đem cô về bên cạnh mới được!

Hắn đi một đường không ngờ lại thấy cô đang khoác trên người áo của một tên đàn ông khác, bị người đó ôm vào ngực.

Người đàn ông đặt đầu trên cổ cô, hai tay ôm lấy eo của cô, mà tay cô..... lại đang đặt trên tay của hắn.

Lê! Cảnh! Trí! Xung quanh có vài người đứng nhìn nhưng cô dường như không nhận ra, vẫn yên lặng trong ngực của người đàn ông kia.

Tiếng bàn luận truyền vào tai của hắn.

“Người kia là ai? Lá gan lớn như vậy, lại dám ôm người phụ nữ của Lãng thiếu. Dù cho Lãng thiếu không thích Lê Cảnh Trí đi chăng nữa, thì cô ta dù gì vẫn là Lãng thiếu phu nhân mà.”

“Các người không biết sao? Đó là Giang đại thiếu gia, là bạn trai cũ của Lê Cảnh Trí trước khi kết hôn với Lãng thiếu, lúc trước bọn họ cả ngày dính lấy nhau, đến lúc Lê thị có chuyện, mới chia tay, sau đó cô ta gả cho Lãng thiếu.” Một người phụ nữ biết sự tình, cô nói nhỏ, cùng người bên cạnh nói qua.

Có người không rõ hỏi lại,”Vậy tại sao lúc Lê thị xảy ra chuyện, cô ấy không cầu xin bạn trai hỗ trợ mà lại bỏ lên giường Lãng thiếu?”

“Cô thì biết cái gì, Giang đại thiếu gia này không phải là con ruột, chỉ là con nuôi thôi. Giang Noãn mới là con ruột của bọn họ. Lúc trước Giang gia cho rằng không có con cho nên nhận con nuôi về, ai ngờ chưa đầy hai năm, lại sinh ra Giang Noãn.” Người phụ nữ dương dương tự đắc,”Giang gia không thể vì một đứa con nuôi mà cứu Lê thị được. Lãng gia thì không giống như vậy, coi như Lê gia là động không đáy, họ cũng ném tiền vào được.”

Tiếng nói chuyện làm Lãng Ý đau cả đầu.

Không trách Lê Cảnh Trí bỏ thuốc mình xong, bỏ lên giường của mình, nhưng lại vô cùng xem thường cuộc hôn nhân này, thì ra là cô ta đối với mình một chút ý tứ đều không có, trong lòng cô cất giấu hình ảnh của một người đàn ông khác nhưng lại cùng mình kết hôn. Xem ra cô chạy ra nước ngoài du học cũng chỉ là muốn thủ thân vì người đàn ông này!

Nói cho cùng thì trong lòng cô hẳn chỉ là kẻ ngu có rất nhiều tiền mà thôi. Lãng Ý cảm giác đầu mình sắp nổ tung.

Lê Cảnh Trí, Lê Cảnh Trí....

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Không Đánh Trả

Lúc Lê Cảnh Trí phát hiện ra có điều gì đó không đúng thì đã quá muộn, ánh mắt Lăng Ý đỏ lên, mang theo tơ máu, thâm trầm đến đáng sợ.

Cô còn chưa kịp phản ứng, Lăng Ý đã đi đến, kéo cô ra từ trong ngực Giang Tây Long.

Trong nháy mắt, trong lòng Giang Tây Long trở nên trống vắng.

Một giây sau, một nắm đấm nặng nề rơi vào khoeo miệng của Giang Tây Long. Hắn quay đầu, xung quanh khoeo miệng có một mảng xanh tím.

Lăng Ý gất gao giữ Lê Cảnh Trí lại, nhìn người đàn ông trước mặt, trong mắt tựa như cát chứa băng ngàn năm,” Giang Tây Long”.

Lăng Ý ra tay đủ tàn nhẫn, Giang Tây Long sờ sờ khoeo môi,”là tôi”.

Lăng Ý tức giận, giơ tay lại đấm một phát,”cmn, ai cho mày cái can đảm chạm vào người phụ nữ của tao hả?”

Giang Tây Long vẫn chưa đứng vững, lại nhận tiếp một quyền, trong miệng có mùi tanh tanh.

Hắn bình tĩnh đáp lại,”Người phụ nữ của anh, ý nói là Y Nghê hay là những người khác?” Lại dám đề tình nhân bắt nạt vợ đến mức này, thế mà Lăng Ý lại dám nói Lê Cảnh Trí là người phụ nữ của hắn.

Lăng Ý giận dữ cười,”Mày dám bảo tao có bao nhiêu phụ nữ sao? Chẳng qua Lê Cảnh Trí cũng là một trong số đó. Mày là cái thứ gì mà lên mặt ở đây?”

Giang Tây Long chợt nở nụ cười châm biếm, khinh bỉ đến cực điểm. Nụ cười này kích thích Lăng Ý, hai tay hắn siết lại, trên trán nổi đầy gân xanh.

Lê Cảnh Trí vội vàng ôm cánh tay hắn lại,” Lăng Ý, Lăng Ý”

Cô không biết tại sao Giang Tây Long lại không hề né tránh, cô không thể để Lăng Ý lại đánh hắn, vốn dĩ là lỗi của cô, cô không thể để hắn vì mình mà chịu đòn được.

Lăng Ý cup mắt, nhìn người đang gất gao giữ hắn lại, mở miệng yếu ớt, âm thanh bình tĩnh đến đáng sợ,”Cô che chở cho hắn?”

Cô dùng sức lắc đầu,”Không phải, không phải như anh nghĩ đâu”.

Lê Cảnh Trí biết, hắn nhất định là lại hiểu lầm,” Lăng Ý, anh nghe tôi nói, sự việc không phải như vậy đâu. Tôi có thể giải thích, tôi có thể giải thích”.

Hắn nhìn Giang Tây Long một chút, lại gất gao nhìn Lê Cảnh Trí, nặng nề nói,”Được, tôi cho cô một cơ hội giải thích”.

Cô nói,”chúng ta ra ngoài nói chuyện, tôi không muốn làm trò cười cho người khác”. Cô cũng không muốn hắn lại tiếp tục động thủ với Giang Tây Long.

Lăng Ý đảo mắt quanh bốn phía, nở nụ cười lạnh lùng,”lúc cô cùng hắn ôm ấp, tại sao lại không đề ý đến cái nhìn của người khác?”

“Tôi nói, không phải như anh nghĩ, tôi có thể giải thích.” Hai tay mềm mại ôm lấy hắn, cô hít sâu một hơi, yếu đuối,”Chúng ta trở về được không? Ở trên xe tôi sẽ giải thích với anh.”

Hắn đứng yên không nhúc nhích, ánh mắt dừng lại trên đôi tay kia, lúc này nó cũng ôm người đàn ông khác như vậy.

Bàn tay lớn bỗng nhiên cầm ngược lại tay cô, lôi kéo cô ra ngoài.

Lê Cảnh Trí miễn cưỡng mới có thể đuổi theo được bước chân của hắn, cổ tay bị hắn nắm rất đau nhưng cô cũng không dám kêu. Bởi vì cô cảm nhận được, hiện giờ Lăng Ý rất tức giận, cô chưa từng thấy hắn tức giận như vậy.

Người xung quanh có chút không hiểu được, lén lút thảo luận.

“Không phải nói, Lăng thiếu rất xem thường Lê Cảnh Trí sao? Sao lại dẫn cô ta đi dự tiệc, lại còn mặc bộ lễ phục kia nữa.”

” Lê Cảnh Trí xinh đẹp như vậy, Lăng thiếu thích cũng là bình thường thôi.”

“Các người nhìn xem, tâm độc ác thì có ích lợi gì? Năm đó, Lê Cảnh Trí bỏ thuốc Lăng thiếu, bỏ lên giường của hắn, rồi mới được gả vào Lăng gia. Lê thị vốn đã sắp phá sản cũng phục hồi lại được, loại nữ nhân tâm cơ thâm độc như vậy xinh đẹp thì có ý nghĩa gì chứ? Cũng chẳng thể giữ được hôn nhân lâu dài. Lại nói, Lăng thiếu vừa nhìn thấy cô ta cùng Giang Tây Long ôm nhau sao còn có thể muốn cô ta chứ?”

“Cái chức danh Lăng thiếu phu nhân này chỉ sợ lại sắp đổi chủ rồi”.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 34: Hấn Điều Nhìn Thấy Hết?

Mặc dù Lăng Ý đã kéo Lê Cảnh Trí đi xa nhưng ánh mắt Giang Tây Long vẫn nhìn chằm chằm về phía trước.

“Vi Lê gia, hi sinh hạnh phúc của đời mình như vậy có đáng hay không?” Lê Cảnh Trí, em thật sự cứ bỏ lại anh dễ dàng vậy sao?

Giang Tây Long vốn tưởng rằng, ba năm không gặp, hấn hoàn toàn có thể khống chế trái tim của mình, đem đoạn quá khứ kia quăng ra sau đầu. Lúc cô về nước, hấn biết, nhưng hấn không có chủ động tìm cô, thậm chí tránh né lúc cô cùng Giang Noãn gặp mặt ra,... Nhưng khi gặp lại cô, cô vẫn mang dáng vẻ bi thương, đau buồn như vậy, hấn không có cách nào khống chế được tình cảm của mình.

Lúc trước, hấn buông tay là mong cô có thể tìm được hạnh phúc. Nhưng bây giờ cô lại bị tiểu tam tìm đến cửa nhục mạ như vậy, cô thật sự hạnh phúc sao?

Về mặt của Giang Tây Long ngày càng xám xịt, âm u.

Từ trong đám người, Giang Noãn đi ra, kéo tay Giang Tây Long, đầy đau lòng, kêu một tiếng, “anh”.

Giang Tây Long vẫn duy trì tư thế như vậy, không nhúc nhích, không nói một lời, dường như không thấy Giang Noãn lại gần.

Giang Noãn cũng im lặng không lên tiếng, thật lâu mới gào to, “Cảnh Trí sẽ không bị Lăng Ý ức hiếp đâu, dấu vết trên người cô ấy đến bây giờ vẫn còn chưa tan đây.”

Giang Tây Long lúc này mới có phản ứng, hấn quay đầu, trong mắt ôn hòa hiện lên tia hận thù, “hấn dám đánh cô ấy?”

Giang Noãn lắc đầu một cái, giải thích, “Cũng không phải là đánh, thật ra... tên Lăng Ý kia ăn mặc chỉnh tề, lịch sự mê người, nhưng ở trên giường hấn là một đại sắc lang đấy. Lần trước, Cảnh Trí bị hấn bắt nạt, một tuần sau cũng không tiêu hết, em nhìn thấy mà còn xót.”

Trong lời nói của cô ý tứ rất rõ ràng, dấu vết trên người Lê Cảnh Trí là do bọn họ ở trên giường lưu lại.

Dấu vết từ trên giường....

Giang Tây Long siết chặt nắm đấm, môi mòng nhếch lên, không nói gì thêm.

.....

Gió đêm man mát.

Lăng Ý không nói câu nào, kéo tay cô dời khỏi nơi đó.

Bữa tiệc tại nhà họ Cung vẫn được tiếp tục, ánh đèn, âm thanh vẫn rất sôi động, nhưng tại bãi đỗ xe lại yên lặng đến mức quỷ dị, có thể nghe thấy cả tiếng thở của người bên cạnh.

Vươn tay đẩy Lê Cảnh Trí về phía sườn xe.

Phía sau lưng là cảm giác lạnh lẽo của thân xe, trên người lại ướt nhẹp, gió đêm mùa hè thổi mạnh, khiến cho Lê Cảnh Trí không khỏi rùng mình.

Một giây sau, lồng ngực cực nóng dán sát lên người cô, nóng lạnh gặp nhau lại càng khiến cô trở nên khó chịu.

Đầu ngón tay của hấn nâng cằm cô lên, ánh mắt u ám, “tình cũ khó quên sao?”

“Không phải như anh nghĩ đâu, là anh Tây Long đang giúp tôi.”

“Anh Tây Long? Gọi thân thiết như vậy.” Hấn cười gằn.

“Chúng tôi...”

Áo khoác trên người Lê Cảnh Trí quá chướng mắt, Lăng Ý lấy tay xẹt qua bả vai của cô, muốn hất chiếc áo đi.

Cô còn chưa nói xong, căng thẳng nắm lấy quần áo, khấn cầu nhìn hấn, “không thể”.

Ánh mắt Lăng Ý ngày càng đáng sợ, “không nỡ sao? Chẳng lẽ bên trong nó có cất giấu thứ gì quan trọng?”

Biết hẳn hiểu lầm, cô vội vàng giải thích, “bởi vì tôi bị Y Nghê gọi nước lên người, bên trong bị thấm nước sẽ bị nhìn thấy hết, cho nên không thể lấy áo này xuống được”.

Lê Cảnh Trí đem mọi chuyện tóm gọn trong một câu, đem lí do tại sao Giang Tây Long lại giúp cô nói rõ.

Ánh mắt hắn hơi trầm xuống, dùng sức nắm lấy cảm cô, “hắn đều nhìn thấy?”

Cô mở to hai mắt nhìn hắn, là có ý gì?

“Dáng vẻ ướt đầm của cô, Giang Tây Long đều nhìn thấy?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Có Thể Nói Đạo Lí Được Hay Không?

Lê Cảnh Trí sững sờ, cô không nghĩ tới, mình đã cố gắng giải thích như vậy, vậy mà chỉ đổi lại lấy sự si nhục của hắn.

“Đây không phải lỗi của tôi.” Nếu như không phải Giang Tây Long xuất hiện đúng lúc, dáng vẻ chật vật của cô sẽ càng bị nhiều người nhìn thấy hơn.

“Hắn nhìn thấy, đúng không?” Tuy là câu hỏi nhưng lại gần như khẳng định.

Lăng Ý nắm lấy môi cô, bỗng nhiên lại gần gò má cô, đẩy cô ngã lên trên thân xe. Thân thể hai người không có khe hở nào, chặt chẽ dán lấy nhau.

” Lê Cảnh Trí, có phải gần đây tôi đối với cô quá tốt đúng không? Khiến cho cô nghĩ cô có thể tùy ý làm bậy.” Lúc nói chuyện, môi hắn ép lên môi cô, quần quýt lấy nhau.

Tay hắn gỡ bỏ áo khoác trên người cô, chạm vào trước ngực cô, lạnh lùng nói, “Có phải dấu vết này quá bí mật khiến cho cô không nhớ nổi cô là ai đúng không?”

Lê Cảnh Trí hít một hơi sâu, cố gắng kìm nén tâm trạng chính mình, nói đạo lí với hắn, “Là Y Nghê không biết từ nơi nào xông tới gọi tôi một chậu nước, làm cả người tôi ướt đầm, anh Tây Long mới đưa áo cho tôi mặc. Anh chỉ cần thấy dáng vẻ chật vật của tôi là biết. Nếu anh Tây Long không xuất hiện, không biết bây giờ tôi thành thế nào rồi.”

“Ý của cô là tôi còn phải cảm ơn hắn? Cảm ơn hắn ôm cô, cảm ơn hắn... yêu cô?” Tiếng cười thâm trầm rơi vào tai cô, nhưng trong mắt của hắn lại không hề có ý cười. Bàn tay đặt trên ngực cô, sờ sờ dấu hôn bên trên, “Lê Cảnh Trí, cô quả là có năng lực nha”.

” Lăng Ý!”

“Nhưng Lê Cảnh Trí, cô đừng quên ban đầu là cô sử dụng thủ đoạn thấp hèn để trèo lên giường của tôi. Bây giờ đã được gả cho tôi, Lê thị đã được cứu, hiện tại lại muốn quay lại với người yêu cũ sao?” Hắn cắn môi cô một cái chảy máu, “cô nghĩ thật tốt nha”. Liếm sạch máu trên môi, hắn chuyển lên hôn lên vành tai cô, “Lê Cảnh Trí nếu cô dám để hắn chạm vào cô một lần nữa, tôi nhất định sẽ chặt tay hắn”.

” Lăng Ý, anh có thể nói đạo lí một chút được không?” Cô dùng sức đẩy hắn ra, vành tai đã bị cắn đỏ.

Hắn sờ sờ môi của mình, mở miệng châm biếm, “Làm sao, nhìn thấy người yêu cũ, muốn vì hắn thù thân, không muốn cho tôi chạm vào sao?”

Hắn di chuyển từng chút đến bên cô, càng ngày càng dính sát, tuy vẫn như đang nói chuyện, nhưng từng câu, từng chữ lại đang chà đạp lên lòng tự trọng của cô, “Lê Cảnh Trí, cô đừng có quên, hiện giờ cô là vợ của tôi. Dù cho tôi có “yêu” chết cô, đó cũng là hợp pháp.”

Viên mắt Lê Cảnh Trí ửng đỏ, cảm thấy vô lực, cô giống như đang đi vào ngõ cụt, không biết đi về phía nào. Dù cho cô kiên cường đến đâu cô cũng sẽ biết mệt mỏi mà thôi.

Cho dù là ba năm trước xảy ra chuyện lên giường cùng Lăng Ý, sau đó kết hôn, cô cũng chưa từng một lần nghĩ sẽ quay lại tìm Giang Tây Long. Ban đầu cô cũng đã từng nghĩ sẽ cố gắng vì cuộc hôn nhân này, nhưng là ai hàng đêm không chịu về nhà? Là ai ở trước mặt mọi người làm ra biểu cảm chán ghét cô? Cô biết hẳn chán ghét cô, cô liền trốn tránh hắn. Sau khi về nước, cô cũng cố gắng không xuất hiện trước mặt hắn, là do hắn không nhận ra cô...

Nếu không phải hắn đi trêu đùa Y Nghê, hôm nay làm sao sẽ xuất hiện tình huống như vậy. Bởi vì Y Nghê là người phụ nữ của hắn nên hắn đem mọi chuyện tính hết lên đầu cô sao?

Lê Cảnh Trí chột bình tĩnh lại, ngược mắt nhìn hắn, ánh mắt trong veo đến đáng sợ.

Cô hỏi hột khiêu chiến uy quyền của hần,”Vậy còn anh thì sao? Anh cùng những người phụ nữ khác lên giường với nhau, chẳng lẽ cũng là chuyện hợp pháp sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Được, Tôi Thành Toàn Cho Cô

Lăng Ý cười nặng nề, kéo cô ôm vào trong ngực, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm,”Muốn quán tôi?”

Lê Cảnh Trí vô lực bị hần ôm, ngơ ngác đối diện với hần.

Hần ôm thật mạnh, dường như muốn đem cô khảm lên trên người, cô không hiểu,”chúng ta đều đang dần vật lầy nhau, tại sao không buông tha cho nhau, bên cạnh anh có rất nhiều phụ nữ, thiếu tôi cũng đâu mất cái gì.”

Lăng Ý kéo áo khoác đang mặc trên người cô ra, càn rỡ thăm dò trên cơ thể ướt nhẹp của cô,”tôi không thiếu phụ nữ nhưng người tôi muốn là cô.”

Cánh tay dài vung lên, áo của Giang Tây Long bị ném xuống dưới chân.

Lê Cảnh Trí lấy hai tay vây quanh lấy cơ thể của mình. Bộ dạng của cô bây giờ so với không mặc gì không khác nhau là mấy.

Cửa xe tự động mở ra, hần nhấc chân một cái cùng cô ngã vào trong xe. Hần duỗi tay một cái kéo cửa xe đóng lại.

Lòng bàn tay nhẹ nhàng chạm vào bờ môi sưng đỏ của cô, tiếng nói như được phát ra từ địa ngục,” Lê Cảnh Trí, mặc kệ cô có đồng ý hay không, cô cũng không có cách nào phản kháng được.”

Cô kinh ngạc nhìn nóc xe, cảm nhận được rõ ràng bàn tay nóng rực kia đang làm loạn trên người mình, bộ lễ phục bị ướt nhanh chóng được tay hần cời bỏ.

Cô cảm thấy mình thật ngu xuẩn khi cho rằng hần kì thực không phải là người xấu.

Tiền tay cũng có thể kéo một người vào trong phòng của mình làm loạn, lại ở trong phòng của mình thấy người lạ cũng có thể chen ép, vậy thì làm gì có mấy cái như dây thần kinh xấu hổ chứ? Nói chung vẫn là loại đàn ông suy nghĩ bằng nửa thân dưới mà thôi.

Cô cười cười.

Bàn tay Lăng Ý vẫn trêu đùa trên người cô. Giữa lúc cô cho rằng, hần muốn tiến thêm một bước thì hần lại dừng lại.

Hần hung tợn nhìn chăm chăm vào mặt cô, chê cười,”Không cần phải để cho tôi nhìn thấy bộ dạng không tình nguyện như vậy”.

“Không phải vậy chẳng lẽ tôi nên cảm ơn anh đã cho tôi cơ hội được làm phụ nữ của anh sao?” Lê Cảnh Trí cảm giác mình thực sự nhìn nhầm con người của hần, hần so với tưởng tượng của cô thì càng vô liêm sỉ hơn. Chuyện ngày hôm nay rõ ràng là do người đàn bà của hần gây sự, nhưng tất cả tội lỗi lại là do cô gánh.

Lăng Ý thấp giọng chửi thề,”shit!”

Sau đó hần kéo cô một cái,” Lê Cảnh Trí, cô không cần giờ trò với tôi, chẳng phải là cô muốn li hôn sao?”

Nghe vậy, trong mắt cô lóe ra một tia sáng, chờ hần nói tiếp. Mà ánh mắt này lại chà đạp lên lòng kiêu ngạo, tự tôn của hần, Lê Cảnh Trí cô ấy quả nhiên không có thích mình.

Hần đẩy cô xuống xe,”Được, vậy tôi tác thành cho cô”.

Cô bị đẩy xuống cả người lão đảo, một giây sau, chiếc xe bên cạnh phóng vụt đi.

Bụi bay mù mịt khiến cổ họng Lê Cảnh Trí bị sặc, cô ho khan mấy tiếng, nhấc áo khoác dưới đất lên, không lo phui sạch mà choàng ngay lên người.

Nhiệt độ trong áo của Giang Tây Long đã sớm biến mất, trở nên vô cùng lạnh lẽo.

Cô chậm rãi ngồi xuống, ôm chặt chính mình.

Lê Cảnh Trí không cần phải khổ sở, ít nhất, hần đã đồng ý ly hôn rồi không phải sao?

Bây giờ khổ sở coi như là vì để được giải thoát ly hôn đi. Cô tự thuyết phục chính mình, nhưng chớp mắt vẫn cảm thấy cay cay.

Một bóng người cao to ngồi xuống bên cạnh đem cô bao bọc lại.

Cô cảnh giác nắm chặt quần áo, co người lại.

Trong lòng Giang Tây Long tê dại, chậm rãi mở miệng, "đừng sợ, là anh".

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Là Hắc Tử Bạo

Giang Tây Long kéo cô lên từ mặt đất, đem thân thể cô đơn, hiu quạnh của cô ôm vào trong ngực, "Cảnh Trí, không có chuyện gì, tất cả đều đã qua rồi". Hắc cảm thấy cực kỳ đau lòng, cô làm sao có thể chịu đựng được người khác sỉ nhục mình nhiều lần như thế, cái gì cũng chịu đựng một mình, không chịu hé miệng nửa lời.

Nếu như không phải hắc tử bạo theo đến đây, nhìn thấy tình cảnh này thì cô thế nào có thể rời khỏi Cung gia chứ?

Một người phụ nữ đáng vẻ chột vật, một thân một mình, nguy hiểm biết nhường nào? Người đàn ông kia tự nhận là chồng của cô, vậy mà lại đối xử với vợ mình như người xa lạ, tuyệt tình đến như vậy. Khi thấy người đó thần sắc nghiêm nghị tuyên bố chủ quyền với cô, cùng với việc nói chuyện về những dấu hôn trên người cô, hắc còn tưởng giữa hai vợ chồng bọn họ có tình cảm. Nào ngờ, hiện thực chứng minh cho hắc thấy, giữa bọn họ không có bất kỳ thứ gì.

Giang Tây Long đưa tay nâng mặt cô, ấn vào ngực mình, nhẹ nhàng vỗ sau lưng, "Nếu muốn khóc, em có thể dựa vào ngực của anh, đem mặt che dấu, ai cũng sẽ không thấy được đáng vẻ khóc của em. Cảnh Trí, không cần sợ, anh vẫn luôn bên cạnh em."

Lê Cảnh Trí bị giọt nước, cả người đều lạnh, tay chân tím ngắt, mặc dù được ôm chặt nhưng cũng không thể nào xua đi bớt giá lạnh được.

Má cô kề sát bên ngực hắc, cảm nhận được nhiệt độ của hắc, nghe được tiếng trái tim đập.

Không thể khống chế cảm xúc lại được, Lê Cảnh Trí cuối cùng cũng ở trong lồng ngực quen thuộc khóc rống lên, nước mắt không ngừng chảy ra làm ướt cả sơ mi của hắc.

Giang Tây Long một tay ôm cô, một tay vỗ nhẹ sau lưng an ủi, "không sao, không sao nữa rồi, đừng sợ, để anh đưa em về."

Cô cúi đầu khóc ở trong ngực hắc, như một con thú nhỏ bị thương, thỉnh thoảng lại thút thít.

Cô thấp giọng, "tại sao, tại sao..."

Rõ ràng là cô chẳng làm gì, tại sao tất cả đều là do cô gánh chịu.

Ba năm trước là thế, ba năm sau vẫn là thế.

Giang Tây Long ôm cô, cô hỏi một tiếng, hắc trả lời một tiếng, "Không liên quan đến em, không liên quan đến em..." Hắc thề sau này nhất định hắc sẽ bảo vệ cô thật tốt.

.....

Lăng Ý bỏ lại Lê Cảnh Trí, lái xe, đứng bên đường hút thuốc, liên tiếp ba điếu.

Trong bóng đêm, hình ảnh người đàn ông tuấn lãng, bị sương mù che mờ, khiến người ta không nhìn rõ vẻ mặt hắc.

Đem tàn thuốc ném ra ngoài cửa sổ, đảo bánh lái quay trở lại.

Nói cho cùng hắc vẫn là không yên tâm, cô là phụ nữ, đi lại trên đường nhờ gặp sắc lang thì sao.

Nhưng thật không ngờ "con sói" kia lại đến nhanh như vậy.

Từ xa, hắc đã thấy hai người ôm nhau thân thiết, cô đem đầu mình vùi vào trong ngực Giang Tây Long.

Dưới ánh đèn, thân ảnh của hai người kéo, dài ám muội.

Lăng Ý cười nhạt, người phụ nữ kia, căn bản là không cần đến hắn quan tâm. Chỉ là do hắn tự tưởng bỏ mà thôi.

Hắn không nên đối xử tốt với người phụ nữ này, nếu cô đã có thể vứt bỏ tình yêu treo lên giường của hắn, bắt hắn kết hôn thì tâm tư khẳng định không đơn giản như vậy. Mới về nước không lâu mà đã quay lại với bạn trai cũ. Chỉ thiếu chút nữa hắn đã bị vẻ ngoài ngây thơ của cô đánh lừa.

Ánh mắt của Lăng Ý thâm trầm đến mức đáng sợ, Lê Cảnh Trí, là cô trêu chọc tôi trước, hiện tại lại muốn quay lại với người yêu cũ sao? không dễ như vậy đâu.

Cái giá của việc y hôn chỉ sợ cô không trả nổi thôi.

Lê Cảnh Trí, tôi sẽ chờ đến lúc cô đến cầu xin tôi.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Cũng Là Bạn Tốt Của Em

Lê Cảnh Trí khóc thật lâu, tâm tình mới ổn định lại.

Cô cẩn thận thoát ra từ trong lồng ngực Giang Tây Long, vẻ mặt có chút lúng túng.

Lúc trước bởi vì sự kiện kia, cô chia tay Giang Tây Long, gả cho Lăng Ý. Thật vất vả mới có thể qua được ba năm, trong lòng cô đã buông xuống, không nghĩ rằng lại để cho Giang Tây Long liên tiếp nhìn thấy bộ dạng chật vật của mình.

Giang Tây Long nhìn dáng vẻ của cô, nhin cười không được, đầu ngón tay chạm khẽ, "Mèo con khóc nhè".

Động tác quen thuộc, làm cô nhớ lại quá khứ, muốn cười nhưng không cười nổi.

Năm ấy, cô rất thích Giang Tây Long, bây giờ vẫn thế nhưng đã không còn thoải mái, nhiệt tình như xưa nữa rồi.

Thời gian ba năm, trên vai cô gánh càng nhiều trách nhiệm hơn. Có những thứ khi đã mang lên rồi thì không thể nào bỏ xuống được, ví dụ như cuộc hôn nhân của cô bây giờ. Cô không thể giống như trước đáp lại tình cảm của Giang Tây Long.

Phát hiện ra cảm xúc trầm mặc của Lê Cảnh Trí, Giang Tây Long gọi điện cho Giang Noãn qua, rồi đưa các cô đến chỗ ở của em gái.

Bữa tiệc hôm nay, Giang Noãn đi theo Giang Tây Long đến.

Giang Tây Long để Lê Cảnh Trí ngồi bên ghế phụ, lại từ trong xe lấy ra tấm chăn mỏng đắp cho cô, Giang Noãn ngồi phía sau, cả quãng đường đều chơi điện thoại di động.

Lê Cảnh Trí hơi mệt, dựa vào cửa sổ xe ngủ thiếp đi.

Khi đến nơi, Giang Tây Long xuống xe đầu tiên, đi sang phía bên kia, mở cửa xe, vốn không định gọi Lê Cảnh Trí dậy, nhưng vừa tháo dây an toàn cô liền tỉnh. Khi đó mặt hai người gần như dán vào nhau, bầu không khí có chút lúng túng.

Giang Noãn kêu lên một tiếng, "Cả người Cảnh Trí đều ướt đầm rồi, mau chóng lên trên thay quần áo thôi, nếu không sẽ bị cảm mất".

Lê Cảnh Trí tránh Giang Tây Long, sau đó theo Giang Noãn lên trên nhà trọ.

Trước đây đã từng đến nên cô cũng quen thuộc. Giang Noãn lấy cho cô chiếc áo tắm mới liền đẩy cô vào trong nhà tắm.

Sau khi ra khỏi thang máy, Giang Tây Long không bước vào nhà mà đứng bên ngoài hút thuốc, Giang Noãn trở lại, nhìn thấy khói thuốc lượn lờ xung quanh.

"Anh, có phải anh vẫn không quên được Cảnh Trí đúng không?" Giang Noãn vốn không muốn hỏi nhưng trong lòng cô cảm thấy rất khó chịu.

"Ba năm, anh cũng cho rằng anh đã buông bỏ rồi" Ngón tay thon dài kẹp chặt điếu thuốc lá, ánh lửa lập lòe, vút sáng vút tắt.

Mùi thuốc lá nồng nặc, Giang Noãn cướp lấy điếu thuốc, vút đi, "Thuốc lá không tốt, không nên hút".

"Em vào chăm sóc cho Cảnh Trí đi, anh đi trước, ngày mai mua bữa sáng tới cho hai người, em muốn ăn cái gì?"

"Ba năm qua, tại sao không thấy anh mang bữa sáng đến cho em?" Giang Noãn lâu bầu nói nhỏ, "Cảnh Trí, cô ấy cái gì cũng ăn được, không kén ăn."

Có điều ngày mai anh vẫn là nên mua cháo cho cô ấy đi, đêm nay bị như vậy khẳng định cảm thấy không thoải mái.”

Giang Tây Long sờ sờ đầu cô, một bộ dạng của anh trai tốt,”cảm ơn”.

Cô hất tay hấn,”em không phải vì chỉ vì anh, mà còn vì Cảnh Trí là bạn thân nhất của em”.

Lê Cảnh Trí ở trong nhà tắm thật lâu sau mới ra ngoài, Giang Noãn cầm máy sấy tóc đến đưa cho cô,”ở trong đó lâu như vậy mình còn tưởng cậu ngủ luôn rồi đấy”.

“Cả người bị ướt, mình đem người làm ấm lên một chút, ngủ cũng ngon hơn”.

“Nhanh sấy tóc đi, kéo ngày mai lại đau đầu”. Tiếng kêu của máy sấy vang lên một lúc, Giang Noãn mới nói tiếp,”Cậu không muốn hỏi anh mình đang ở đâu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Là Mình Không Muốn Gặp Anh Ấy

Hai người đứng gần nhau, Lê Cảnh Trí nghe rất rõ. Cô dừng lại một chút, nói,”lâu như vậy, anh ấy cũng nên đi về rồi.”

“Cậu quả nhiên là rất thông minh.” Giang Noãn cười híp mắt nhìn cô,” mình còn tưởng cậu đi lâu như vậy là vì không muốn thấy anh ấy.”

“Là mình không muốn gặp anh ấy.” Đối với người bạn thân này, Lê Cảnh Trí không có suy nghĩ giấu đi tâm sự.

Lần này đến lượt Giang Noãn ngăn người, hỏi cô tại sao?

“Vì luôn có cảm giác là lạ.”

Ba năm trước là cô có lỗi với hấn, gả cho Lăng Ý. Bây giờ cho dù lựa chọn của bản thân thế nào, cô vẫn là vợ của Lăng Ý. Cô biết rõ tâm tư của Giang Tây Long, cho nên không thể thân thiết với hấn như trước được nữa.

“Là lạ.” Giang Noãn nhắc lại câu của cô một lần nữa.

Sấy tóc xong, Lê Cảnh Trí hỏi cô,”Cậu có đói bụng không? Mình đói quá, trong tủ lạnh vẫn còn đồ ăn chứ?” Lúc ở tiệc rượu cô căn bản là chưa kịp ăn cái gì.

Giang Noãn gật đầu,”Vẫn còn đấy.”

Lê Cảnh Trí mở tủ lạnh lấy ra hai củ khoai tây, ít thịt làm món cà ri. Lại lấy một cái nồi khác nấu ít mì. Hai người ăn một bát lớn, thỏa mãn,rồi mới đi ngủ.

.....

Sáng sớm ngày thứ hai.

Lê Cảnh Trí bị tiếng chuông điện thoại đánh thức, là điện thoại từ nhà họ Lê, Lê Khải Thiên quát,”hiện giờ mày đang ở đâu?”

Vừa nghe thấy âm thanh này, Lê Cảnh Trí lập tức ngồi dậy, tỉnh ngủ hấn,”con đang ở chỗ của Noãn.”

“Mày cứ dán lấy Giang Noãn, có phải còn đang hối hận lúc trước không thể gả vào Giang gia không? Tao cho mày biết, Lê Cảnh Trí, bây giờ đã không còn như trước, mày phải nhìn rõ xem tình huống bây giờ là như thế nào, đừng có mà làm ra chuyện đáng xấu hổ.”

“Cha!” Đầu cô bắt đầu thấy đau đau.

Lê Khải Thiên không cho cô nói tiếp, trực tiếp ra lệnh,”mày lập tức trở về nhà cho tao.”

.....

Tiếng chuông vang lên, Giang Noãn mắt lim dim chạy ra mở cửa.

Giang Tây Long mang theo bữa sáng nóng hổi đứng phía trước, nở nụ cười,”dậy ăn bữa sáng thôi”.

Giang Noãn rửa mặt xong trên người vẫn mặc bộ quần áo ngủ.

Giang Tây Long nhìn bộ dạng của cô, nhíu mày lại, "mặc như thế rất dễ bị lạnh, đi thay quần áo đi".

"Mặc thế này mới thoải mái." Giang Noãn cười một cái, ngoài miệng tuy cãi lại nhưng vẫn là ngoan ngoãn đi vào phòng thay quần áo.

Thay xong, đi ra, thấy Giang Tây Long đã đem bữa sáng đặt trên bàn, mắt nhìn xung quanh.

Giang Noãn thở dài, "Anh không cần tìm, Cảnh Trí trời vừa sáng đã đi ra ngoài rồi".

Động tác trên tay Giang Tây Long dừng lại, "cô ấy đi đâu?"

Ánh mắt Giang Noãn dao động, nói, "em cũng không biết, nhưng cô ấy đi rất vội".

Cho rằng Lê Cảnh Trí là đang tránh mình, Giang Tây Long cười cay đắng.

Giang Noãn chọn một bát cháo cá, "Anh cũng thật là, chỉ có ba người, mà mua nhiều như vậy, sợ là năm người ăn cũng không hết."

"Là anh sợ hai người không thích cho nên mua nhiều món một chút."

"Anh, anh đã quên một chuyện rồi." Giang Noãn cắn cắn thìa trong miệng, "Cảnh Trí cô ấy kết hôn rồi, hơn nữa đã ba năm rồi".

"Nhưng người đàn ông kia đối với cô ấy không tốt." Nghĩ đến chuyện tối hôm qua, tay Giang Tây Long siết chặt lại thành nắm đấm.

"Mặc dù Lăng Ý đối xử không tốt với cô ấy, nhưng bọn họ là vợ chồng danh chính ngôn thuận. Lăng Ý nghĩ như thế nào đấy là chuyện của hắn, nhưng người ngoài sẽ nói cô ấy thế nào. Cuộc hôn nhân của cô ấy đã đủ khó khăn rồi, nếu chúng ta còn chạm vào nữa chỉ sợ nó lại càng vất vả hơn mà thôi."

Nắm tay Giang Tây Long chậm rãi buông lỏng.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Người Tính Kế Năm Đó

"Bốp...p" Tiếng kêu nghe vang dội cả nhà.

Lê Khải Thiên tát một cái thật mạnh trên mặt Lê Cảnh Trí.

Nếu như không phải có mẹ tới đỡ thì sợ rằng cô đã không đứng vững trực tiếp ngã xuống đất. Lê phu nhân đau lòng ôm con gái, "đưa con gái ngốc này, nói chuyện cùng cha con thì phải bình tĩnh một chút, đừng cố tranh cãi, nghe lời ông ấy một chút."

Lê Cảnh Trí bùng khóc môi, nặng nề gật đầu.

Từ nhỏ đến lớn có lúc nào cô cùng cha cãi nhau chứ?

Lê Khải Thiên còn chưa hả giận, thấy vợ che chở cho cô, liền kéo bà cùng Lê Nhã Trí đến bên người.

Lê Khải Thiên dùng tay chỉ vào mặt cô mắng, "Lê Cảnh Trí, mày có muốn tìm chỗ chết thì cũng đừng có kéo theo cả Lê gia cùng chết theo!"

"Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?" Chẳng biết gì tự nhiên lại bị một cái tát, cô có chết cũng phải được biết lí do chứ.

"Tao còn muốn hỏi mày xảy ra chuyện gì?" Lê Khải Thiên trừng mắt, vỗ tay một cái thật mạnh vào bàn, "mày rốt cuộc đã làm cái gì? Tại sao trong một đêm Lăng gia liền rút hết tiền vốn, Lăng Ý còn nói đồng ý ly hôn với mày."

Không biết xảy ra chuyện gì, Lăng gia đột nhiên thu hồi vốn khiến cho Lê Khải Thiên cả đêm không ngủ được, nghĩ cách liên lạc với Lăng gia, nhưng lại phát hiện tuy hai gia đình là thông gia nhưng lại chẳng khác gì là người lạ, nếu họ không muốn liên lạc trước thì mình cũng không thể nào liên lạc cho họ được.

Lo lắng cả một đêm, vậy mà trời vừa sáng lại nghe Lăng Ý cho người chuyển lời đến, hắn đồng ý ly hôn cùng Lê Cảnh Trí.

Lần này vấn đề đã được làm rõ, nguyên nhân tất cả đều là do con gái của ông ta mà ra. Ông ta suýt nữa thì bị chọc tức cho nổ phổi.

"Gã cho Lăng Ý thì mày chịu thiệt ở chỗ nào, Lê Cảnh Trí mày nói cho tao biết, rốt cuộc là mày muốn gả cho người thế nào hả?" Xét về địa vị, không ai có thể sánh cùng Lăng gia, xét về thân phận, cũng chẳng ai hơn được Lăng Ý, trong thành phố này phụ nữ muốn cùng hắn trải qua một đêm nhiều không

đếm xuể.

Cô thì tốt rồi, thật vất vả lắm mới gả được vào nhà họ, vậy mà lại không biết quý trọng.

“Mày có biết để mày có thể gả vào nhà họ Lãng tao đã tốn mất bao nhiêu tâm tư không? Nếu không phải năm đó Nhã Trí còn quá nhỏ, thì không bằng gả nó cho Lãng Ý, bây giờ cũng không biến thành tình huống như thế này.” Lê thị đã dựa vào Lãng gia ba năm, bây giờ đã như cái vỏ trống không, chỉ có thể dựa vào mối có thể tiếp tục được. Nếu nhà họ Lãng rút hết vốn, Lê thị chỉ có một con đường chết.

“Cha!” Lê Cảnh Trí khiếp sợ nhìn Lê Khải Thiên, lời ông vừa nói là có ý gì?

Chẳng lẽ người bỏ thuốc Lãng Ý năm đó là ông?

Cô vẫn luôn không hiểu, lúc trước cô đi “Kim Đê” đón cha say rượu, vừa đẩy cửa phòng riêng ra đã bị Lãng Ý đặt dưới thân, cô vẫn không biết là Lãng Ý điên rồi hay là cô đi nhầm phòng. Bởi vì không xác định, nên cô không dám nói lên ý kiến của mình. Nhưng hôm nay xem ra, đây vốn dĩ là một cái bẫy do cha cô đặt nên mà cô cùng Lãng Ý chính là con mồi trong đó.

Chỉ vì cứu Lê thị, cha cô bảo cô đi đón ông, để mình lên giường cùng Lãng Ý, cuối cùng là buộc hai nhà phải kết thông gia cứu vãn Lê thị.

Như vậy thì mọi chuyện xảy ra đều có thể giải thích hợp lý rồi.

Không trách Lãng Ý vẫn luôn ghét cô như vậy, thì ra là cô có lỗi trước.

Trong nháy mắt, cô như bị người khác rút hết sức lực, ngồi xuống trên ghế salon, khóc không thành tiếng. “Cha, con là con gái của người mà, tại sao lại làm như vậy với con, người có từng suy nghĩ cho con dù chỉ một chút hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Chỉ Là Một Con Cờ

“Nếu như không suy nghĩ cho mày, tao làm sao có thể để cho mày gả cho Lãng Ý chứ?”

“Muốn tốt cho con?” Lê Cảnh Trí muốn cười không được, muốn khóc cũng không xong.

Cô đã có bạn trai vậy mà lại đưa cô lên giường của người đàn ông xa lạ. Rốt cuộc phải là người cha độc ác như thế nào, mới có thể làm ra chuyện như thế được chứ?

Trong ba năm này, cô luôn hận ông trời tại sao phải đối xử với mình như thế, hận Lãng Ý đã cưỡng bức cô, nhưng không nghĩ tới cha ruột lại là người tính kế cuộc hôn nhân này.

“Cha, rốt cuộc con có phải con gái ruột của cha không vậy?”

“Hàm hồ! Nếu không phải là con gái của tao, tao cần gì phải tốn sức để cho mày gả vào Lãng gia đến vậy! Bao nhiêu người nhìn chăm chăm vào Lãng gia, vào chồng mày, mày có biết không?” Lê Khải Thiên tức giận trừng mắt với cô, “Lãng Ý bắt kẻ là diện mạo hay gia thế đều không thể chê được, mày có được người chồng như thế còn nói gì nữa, đồ có phúc mà không biết hưởng.”

Lời nói của Lê Khải Thiên làm Lê Cảnh Trí hoàn toàn tuyệt vọng.

Gia đình hoàn mỹ, hòa thuận trong tưởng tượng của cô.... So với Lê thị, cô không đáng nhắc tới.

Trái tim Lê Cảnh Trí như đóng băng, cô siết chặt tay thành nắm đấm, “Nhưng Lãng Ý muốn ly hôn, con cũng không còn cách nào khác”.

“Vậy mày đi cầu xin nó đi! Mấy hôm trước, không phải quan hệ chúng mày còn rất tốt sao? Hôm qua, nó còn cho mày mặc bộ lễ phục “Ái tình” của W đại sư đi dự tiệc sao, mày đi cầu xin nó đi, nó nhất định sẽ nể mặt mà cho qua!” Lê Khải Thiên chỉ coi Lê Cảnh Trí như một con cờ, mặc sức cho ông ta tính kế, chưa từng suy nghĩ cho cảm nhận của cô.

“Cha!” Cô siết chặt tay, mặt đầy bi thương. “Con không muốn như vậy”.

Lê Khải Thiên nghe xong, giơ tay lại định đánh cô, nhưng bị vợ kéo lại, “Khải Thiên, Khải Thiên, tôi cầu xin ông, đừng đánh Cảnh Trí, có chuyện gì từ từ nói. Cảnh Trí là con gái chúng ta, nó vẫn chỉ là đứa nhỏ, chưa từng chịu qua bị đánh như vậy.”

Mất thấy mẹ mình đứng ra che chở cho Lê Cảnh Trí, Lê Cảnh Nhã bỗng nhiên đứng dậy, kéo mẹ sang một bên, “Mẹ, chẳng lẽ mẹ muốn nhà chúng ta ra đường ơ sao? Nếu Lê thị không còn, chúng ta làm sao mà sống đây. Cha cũng chỉ là muốn chị đi tìm anh rể nói chuyện một chút thôi mà “.

Lê phu nhân tính tình nhu nhược, bà lau nước mắt, biết con gái nhỏ nói đúng, không còn nói gì nữa.

Lê Cảnh Trí quát cường hồi lại, “cha, chúng ta không có biện pháp khác sao? Chẳng lẽ chúng ta phải sống cả đời dựa vào Lăng thị?”

“Lăng gia là nhà chồng của mày, họ giúp chúng ta là chuyện nên làm. Ba năm qua đều như vậy, nhưng tại sao mày lại phá vỡ nó. Lê Cảnh Trí, rốt cuộc mày có phải là con gái của Lê gia hay không?”

“Cha, nếu người thật sự coi con là con gái vậy tại sao lại gài bẫy con để con gả cho Lăng Ý chứ?”

Lúc ép cô gả cho Lăng Ý, ông có từng suy nghĩ cho cảm nhận của cô không?

“Mày còn dám nói, đừng tưởng là chuyện hôm qua tao không biết. Lúc mày cùng Giang Tây Long ôm nhau có suy nghĩ đến cảm nhận của chồng mày hay không?” Lê Khải Thiên nói sang chuyện khác, bắt đầu cùng Lê Cảnh Trí tính sổ, “Tao biết mày trước kia cùng tên tiểu tử Giang gia có tình cảm với nhau. Mày đừng có quên, bây giờ mày vẫn chưa có ly hôn đâu, mày làm như vậy chính là hủy hết mặt mũi của Lăng gia cùng Lê gia trước mặt mọi người.”

“Con cùng Giang Tây Long đã sớm không còn quan hệ gì rồi, đây là lần đầu tiên chúng con gặp lại sau ba năm.” Lê Cảnh Trí tựa như phát điên túm lấy tóc của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Tính Toán Của Lê Nhã Trí

“Nếu ba năm đều không có tình cảm, vậy sau này cũng không cần có tình cảm, chỉ cần Lăng thị không rút lại vốn là được.” Lê Khải Thiên ra lệnh cho Lê Cảnh Trí, “Tao mặc kệ mày làm thế nào cuộc hôn nhân này tao không cho phép ly hôn.”

Là phụ nữ của Lăng Ý tìm đến gây khó dễ cho cô, Giang Tây Long giúp cô, nhưng bọn họ chỉ nhìn thấy lúc cô cùng Giang Tây Long ôm nhau.

Là do cha bỏ thuốc Lăng Ý, lừa cô gả vào Lăng gia, nhưng Lăng Ý lại nói cô lòng dạ nham hiểm, tính kế cuộc hôn nhân này.

Rõ ràng cô không làm cái gì sai, nhưng tất cả lỗi của bọn họ đều là do một mình cô gánh.

Lê Cảnh Trí thấp giọng đáp lại, “con biết rồi.”

“Một khi ly hôn, Lê thị liền bị hủy. Nếu như mày vẫn là con gái của Lê Khải Thiên này, mày nên tự biết phải làm thế nào.” Lê Khải Thiên đe dọa cô, nếu như ly hôn, cô không còn là người nhà họ Lê nữa.

“Cha...” Lê Cảnh Trí kêu lên trong tuyệt vọng.

Lê Nhã Trí ngồi suy nghĩ nửa ngày, bỗng nhiên mở miệng, “Nếu như chị không đi, cũng không phải là không có biện pháp khác.”

“Biện pháp gì?”

“Để con đi cầu xin anh rể, anh ấy chắc không phải loại người không nói tình nghĩa.” Ngày ấy, khi Lăng Ý đến nhà ăn cơm, hần cười với cô, Lê Nhã Trí đã không nhận được động lòng với hần.

Nếu như chị không chịu đi, vậy tại sao không thể đổi thành cô?

Lê phu nhân sững sờ, quát lớn, “Không được, Lăng Ý là anh rể của con, chuyện này không đến lượt con quản.”

“Chị không đồng ý đi, nhưng con đồng ý....”

Lê Khải Thiên lạnh lùng đánh gãy suy nghĩ của con gái, “Im miệng, câu đó sao con có thể nói ra chứ, đừng có không biết xấu hổ, nói năng lung tung. Lăng Ý hần là anh rể con đây.”

“Con chỉ muốn đi cầu xin anh rể, cũng chưa nói là làm chuyện gì khác, làm sao có thể làm ra chuyện xấu hổ gì chứ? Cha, người thật vô lý, người thật bất công”. Lúc chị gả cho Lăng Ý cũng lớn bằng cô bây giờ, tại sao chị ấy có thể mà cô thì không chứ?

Lê Nhã Trí còn muốn nói thêm nhưng nhìn thấy sắc mặt của cha mẹ, tốt nhất vẫn là im lặng thì hơn.

Tại sao cô không được chứ, cha lúc này cũng nói, nếu không phải do lúc ấy mình còn nhỏ thì vị trí Lăng thiếu phu nhân bây giờ cũng không nhất định là

chị ấy.

Nếu chị đã không muốn vậy chỉ bằng nhường cái cơ hội này cho cô.

Lê Nhã Trí đem mục tiêu chuyển lên người Lê Cảnh Trí, “chị, em không có nói linh tinh, lời em nói là thật lòng.”

“Nhã Trí, chuyện này không liên quan đến em, chị sẽ xử lý tốt.” Lê Cảnh Trí chỉ coi cô là đứa nhóc chưa hiểu chuyện nhưng trong lòng vẫn có chút run sợ.

Nhã Trí vừa lên đại học, đây là thời điểm mới biết yêu. Có lẽ ngày đó, sau khi nhìn thấy gương mặt của Lăng Ý, Nhã Trí đã có ít nhiều động tâm với hân. Không cần nói đến chuyện hân có bao nhiêu người phụ nữ, dựa vào quan hệ của cô và hân bây giờ, Nhã Trí tuyệt đối không nên có loại tình cảm này. Nếu con bé dính vào chuyện này chỉ có thể dẫn đến tình trạng xấu hơn mà thôi.

“Hôm nay con sẽ đi tìm hân.” Hân ở đây dĩ nhiên là chỉ Lăng Ý.

Lê Khải Thiên gật đầu, “vậy thì tốt”.

“Chị!” Không nghĩ đến Lê Cảnh Trí đột nhiên lại thay đổi quyết định, Lê Nhã Trí có chút không cam lòng, mới vừa rồi còn làm ra vẻ không quan tâm, vừa nghe đến chuyện cô muốn đi gặp anh rể, lập tức lại thay đổi. Họ có phải chị em ruột không vậy, ngay cả em gái mình mà cũng đề phòng.

Nếu không phải tại mình còn nhỏ, cái chức Lăng thiếu phu nhân hiện giờ còn không biết là của ai đâu?

Nhưng rốt cuộc vẫn là không dám nói ý kiến, Lê Nhã Trí chà chà chân, không nói gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Mọi Người Đều Không Công Bằng

Lê Cảnh Trí bị dáng vẻ của em gái làm sợ đến khiếp vía, em gái cô từ nhỏ đã được cưng chiều, muốn lấy cái gì nhất định sẽ có bằng được. Con bé tính tình thẳng thắn, mọi lời nói đều đã suy nghĩ kỹ, càng nghĩ cô càng sợ con bé động lòng với Lăng Ý.

“Nhã Trí, chị sẽ đi tìm Lăng Ý, những việc này, em không cần nghĩ lung tung.”

“Em biết rồi, em sẽ không nhúng tay vào.” Lê Nhã Trí mặt mày không vui đi lên lầu.

Lê phu nhân nhìn con gái nhỏ một chút, rồi cũng đi theo, khuyên bảo, “Nhã Trí giận rồi sao? Cha mẹ chỉ là không muốn con liên quan đến chuyện này.” Bà nhỏ giọng, cầm lấy tay của con gái, “Mẹ biết tâm tư của con nhưng tốt nhất con nên xóa bỏ nó đi.”

“Chị không phải muốn ly hôn sao? Sao hai người lại không đồng ý?” Lê Nhã Trí tức giận, “Chị ly hôn con mới có cơ hội không phải sao? Chị tại hai người sinh con muộn hai năm, nếu như con là chị thì thật là tốt.”

” Lăng Ý là anh rể của con, dù con có ái mộ thế nào thì cũng đừng có thể hiện trên mặt như thế, những lời kia, con cho rằng chị con sẽ nghĩ gì?”

“Mọi người đều không công bằng! Tất cả đồ tốt đều muốn đưa cho chị dùng.”

“Nhã Trí, chờ con lớn thêm một chút, cha mẹ sẽ kiếm cho con vị hôn phu tốt nhất được không?”

“Con đã không còn là trẻ con nữa, lừa gạt con rất thú vị sao? Cả thành phố này cũng chỉ có một Lăng gia, một Lăng Ý, con dù thế nào cũng không thể tìm người tốt hơn anh rể được!” Lê Nhã Trí tự nhốt mình trong phòng, sống chết không nghe lời mẹ nói.

Lê phu nhân thở dài, lắc đầu.

Lăng gia nào có tốt như bề ngoài của nó, lúc Cảnh Trí mới gả cho Lăng Ý, nguyên nước bọt do mọi người phi nhò đã đủ làm cho con bé chết đuối rồi, hiện tại cũng không tốt hơn là bao.

Bà thà rằng gả Nhã Trí cho một gia đình bình thường, cũng không muốn phải hi sinh hạnh phúc của con gái.

Lê Cảnh Trí nghe thấy tiếng đập cửa trên tầng liền biết được tính khí em gái mình lại phát tác.

Mí mắt nhảy liên tục, cô đi ra ngoài một mình.

Lê phu nhân kéo tay cô, “Cảnh Trí bây giờ con đi đâu? Vừa mới trở về mà.”

“Đi Lãng gia.” Cầu xin Lãng Ý.

“Không cần vội, nếu đã trở về, cùng mẹ ăn bữa sáng đã, buổi trưa muốn ăn gì, mẹ nấu cho con ăn.” Lòng bàn tay ấm áp của bà chạm vào tay cô, “đã rất lâu hai mẹ con mình không có cùng ngồi ăn chung rồi.”

Lê phu nhân đau lòng nhìn con gái lớn, mọi nỗi khổ của cô bà đều biết, nhưng cũng chẳng thể làm được gì.

“Con...”

“Ăn xong bữa sáng thì trở về nhà họ Lãng đi, đối xử với mẹ chồng tốt một chút. Lãng phu nhân rất yêu thích người, nếu có thể lay động từ chỗ bà ấy là tốt nhất.” Lê Khải Thiên nói như ra lệnh.

“Con biết rồi.”

Lê Khải Thiên nói không sai Lãng phu nhân rất yêu thích cô.

Vừa nhìn thấy Lê Cảnh Trí về Lãng trạch, lập tức kêu người giúp việc làm thêm mấy món ăn.

Còn nói con trai không bằng con dâu, con trai cả ngày không thấy tắm hơi đâu, con dâu còn biết trở về nói chuyện cùng hai người già bọn họ.

Kì thực nhìn Lãng phu nhân không ai bảo bà già cả, người không biết còn cho rằng bà chỉ 40 tuổi.

Mẹ chồng đối với cô rất tốt nên Lê Cảnh Trí càng không biết làm thế nào để nói với bà về chuyện kia, làm như vậy chẳng khác nào qua cầu rút ván. Cha cô đối với cô như vậy, nhưng cô không thể dùng cách tương tự để tổn thương người khác được.

Lúc trước cô có thể thuận lợi cùng Lãng Ý kết hôn, để Lãng gia đầu tư cho Lê thị, cũng là do Lãng phu nhân đau lòng mình bị Lãng Ý say rượu, cướp đi lần đầu tiên. Bà nói, đó là việc con trai mình nên phụ trách.

Lãng phu nhân “vì nghĩa diệt thân” như vậy, nên bây giờ khi cô biết được, lần đầu tiên của mình bị chính cha ruột tính kế, cô không thể lợi dụng tình yêu của bà để nói về chuyện đầu tư được.

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Gặp Phải Hường Diệc Nhiên

Cô cùng mẹ chồng ăn cơm trưa, Lê Cảnh Trí thay bộ quần áo khoác đi đến Lãng thị.

Cô vừa tới Lãng thị, chưa kịp nói mục đích đã bị cự tuyệt, trước đại sảnh, một cô gái trang điểm tinh tế, nụ cười miễn cưỡng, ánh mắt lộ ra tia khinh bỉ, “tổng giám đốc không tiếp khách, chỉ gặp người có hẹn trước, không có hẹn thì chỉ có thể chờ ngoài cửa.”

Làm Lãng thiếu phu nhân bị lạnh nhạt, bây giờ ngay đến cả nhân viên cấp dưới cũng không để mình vào mắt.

“Nếu như cô có chuyện tìm Lãng tổng, có thể gọi điện thoại liên hệ, chờ phía trên báo xuống chúng tôi sẽ dẫn cô lên.” Cô gái thăm dò nói.

Lê Cảnh Trí xoa xoa trán, nếu có thể liên lạc thì cô việc gì phải đến công ti chứ.

Trước sảnh là nơi có rất nhiều người qua lại, cô gái trong lòng hiểu được thầm cười nhạo, Lãng thiếu phu nhân chẳng qua cũng chỉ là cái danh mà thôi, có điều cũng xác thực tin đồn- Lãng tổng thật sự rất ghét người vợ này. Càng trở nên không kiêng kị gì, cô ta cười lạnh một tiếng không nói nữa.

Không được lên trên chỉ có thể ngồi chờ ở phía dưới, nhưng biện pháp này hiệu quả không cao.

“Lê Cảnh Trí?” Phía sau một người đàn ông có chút nghi ngờ hỏi cô.

Quay đầu lại, là một người đàn ông rất đẹp trai, nhìn rất đứng đắn, nhưng giữa lông mày lộ ra mị lực khó cưỡng.

“Tôi là Hường Diệc Nhiên, là bạn thân của chồng cô.”

Ồ.....Cô bỗng nghĩ tới Hường Hi Nhiên và Hường Diệc Nhiên trước mắt này quả nhiên là chị em đều đẹp đến mức trở thành yêu nghiệt được rồi.

Vừa thấy mình gọi đúng, thật sự là Lê Cảnh Trí, Hường Diệc Nhiên vừa cười vừa đi về phía trước, “Cô ở đây làm gì?”

Lê Cảnh Trí dừng một chút, nói, "tôi không lên trên được."

"Không có gì, tôi mang cô lên". Hướng Diệc Nhiên dẫn cô vào thang máy lên trên, nhìn cô gái ở đại sảnh tức đến mức giậm chân.

Trong không gian nhỏ hẹp, Hướng Diệc Nhiên nhìn chăm chăm Lê Cảnh Trí, tỉ mỉ đáng giá.

Lê Cảnh Trí không chú ý, chỉ nhìn về phía màn hình, mong cho mau đến nơi.

Hướng Diệc Nhiên không biết nghĩ đến chuyện gì, bỗng nhiên nhếch môi nở nụ cười, Lê Cảnh Trí bị tiếng cười dọa một cái, run cầm cập.

Hướng Diệc Nhiên nhìn thấy thế cười càng lớn tiếng hơn, "Lê Cảnh Trí cô thật sự rất thú vị".

Cánh tay nổi da gà, Lê Cảnh Trí nhú mày không hiểu nổi.

Thang máy dừng lại, cô nhanh chân chạy ra ngoài, trong tai vẫn còn nghe thấy nụ cười kinh dị của Hướng Diệc Nhiên.

Hướng Diệc Nhiên nhanh chân đuổi theo, mang cô đến văn phòng tổng giám đốc.

Mọi người lần đầu tiên nhìn thấy Hướng Diệc Nhiên mang theo phụ nữ đến đây, ánh mắt nhìn chăm chăm nghiên cứu.

Hướng Diệc Nhiên cười khoác vai Lê Cảnh Trí, đẩy cô vào phòng tổng giám đốc, lúc này mới vỗ tay một cái, giải thích, "Thu hồi những ánh mắt đó đi, đây không phải phụ nữ của tôi, là của tổng giám đốc mấy người."

Nghĩ đến dáng vẻ của Lăng Ý khi bị Lê Cảnh Trí cho ăn liên tiếp mấy trái đắng, Hướng Diệc Nhiên liền cảm thấy thú vị.

Người phụ nữ thú vị như vậy, hẳn nhất định phải giúp một tay.

Dù sao, người chịu khổ cũng là tên Lăng Ý kia!

"Nhưng mà Hướng thiếu gia..."

"Nói"

"Y Nghê tiểu thư còn ở bên trong."

Hướng Diệc Nhiên ngăn người, không tốt rồi.

Y Nghê tử nhỏ đã lớn lên cùng bọn họ, cô ta có tình ý đối với Lăng Ý bọn họ đều biết.

Sau khi tốt nghiệp không an ổn làm đại tiểu thư của cô ta mà lại thông qua quan hệ tìm cách vào Lăng thị làm thư kí.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Tới Tìm Tôi Kí Tên?

Y Nghê mặc trên người bộ đồng phục, đang dọn dẹp tài liệu cho Lăng Ý, cô ta giả vờ tẹo chân một cái, trực tiếp ngồi trên đùi Lăng Ý.

Thời điểm Lê Cảnh Trí bị Hướng Diệc Nhiên đẩy vào, đúng lúc nhìn thấy bộ ngực đầy đặn của Y Nghê đang dán vào cánh tay Lăng Ý, cả người vẫn đang ngồi trên đùi hắn.

Chẳng ai có cái gan vào phòng tổng giám đốc mà không gõ cửa, Y Nghê mặt lạnh xuống, tức giận nhìn người phụ nữ trước mặt, nghiêng răng, "Lê Cảnh Trí! Cô có biết xấu hổ hay không? Tại sao vào phòng người khác mà không biết gõ cửa."

Ở trong văn phòng vụng trộm, bọn họ đúng là không biết xấu hổ là gì mà.

Lê Cảnh Trí chột dạ, "Thật xin lỗi, tôi không biết các người đang "bận", các người cứ tiếp tục đi, tôi ra ngoài chờ một lát." Theo phản xạ cô lấy tay che mắt, xoay người kéo cửa ra ngoài trốn tránh một chút.

Cô dùng hết cả sức lực nửa ngày mà vẫn không thể kéo nổi cái cửa.

Bên trong phòng làm việc của tổng giám đốc nhiệt độ như giảm xuống mấy độ, Lê Cảnh Trí từ bỏ việc mở cửa quay người lại hướng Lăng Ý nhưng tầm mắt lại nhìn xuống hai bàn chân.

Lê Cảnh Trí không nghĩ tới, Hường Diệc Nhiên đẩy mình một cái, lại còn đóng cửa lại.

Hường Diệc Nhiên ơi Hường Diệc Nhiên, tôi thực sự bị anh hại chết rồi.

Cô mỉm cười hai tiếng, không nói gì.

Sắc mặt Lăng Ý nặng nề, con người đen kịt nhìn chăm chăm vào cô, "cô tới đây làm gì? Tôi đã nói đồng ý ly hôn rồi, chẳng lẽ..... Là tới tìm tôi kí tên?" Ý tứ trào phúng.

Nếu cô đã dám đến đây, nhất định đã chuẩn bị kĩ càng, Lê Cảnh Trí không cảm thấy lúng túng, chỉ cảm thấy quá xui xẻo.

Tại sao lúc nào cũng có thể đụng phải Y Nghê chứ?

Bởi vì Y Nghê vẫn còn ở đây nên cô không có cách nào mở miệng nói chuyện được. Không những phải nhìn thấy vẻ mặt si nhục của Lăng Ý, lại còn phải nhìn thấy cả của Y Nghê. Mặt mũi của cô sợ là sẽ ném đến Thái Bình Dương luôn mất.

Y Nghê cười lạnh, không lên tiếng, càng dán sát vào người Lăng Ý thêm một chút. Lê Cảnh Trí dụi dụi mắt, cảm thấy cực kì ngứa mắt, đây vẫn là lần đầu tiên thấy tiểu tam khí thế như vậy.

Lăng Ý thấy cô không lên tiếng, cười nhạt, "Nếu đã không nói vậy thì đi ra ngoài."

Lê Cảnh Trí lúc này mới ngước mắt lên đối mặt với hắn, "tôi nói, tôi nói".

Hắn vẫn bất động, "nói".

"Nhưng mà có chút không tiện...." Lê Cảnh Trí xoắn quýt mở miệng, "có thể cho tôi năm phút không, anh để Y Nghê ra ngoài một lúc, lát sau gọi trở về tiếp tục ôm.....hoặc là nằm đều được hết".

Sắc mặt Lăng Ý ngày càng khó coi, "cút ra ngoài".

"Tôi biết đề nghị này không hợp lí nhưng...." Đưa mắt về phía Y Nghê, cô thực sự không còn mặt mũi nha.

Một phần tài liệu bị ném về phía chân cô, Lăng Ý thâm trầm mở miệng, "tôi nói lại lần nữa, cút ra ngoài".

Lê Cảnh Trí lần đầu nhìn thấy hắn như vậy, ngây cả người, lập tức quay lại kéo cửa. Cô không biết, trong lúc cô xoay người, ánh mắt Lăng Ý cũng nhanh chóng thay đổi.

"Ồ, Lê đại tiểu thư không yếu ớt như vậy chứ, ngay cả cửa mà cũng không mở được?" Y Nghê mở miệng trào phúng.

Lê Cảnh Trí gần như sắp khóc đến nơi, bị tiểu tam ức hiếp đến thế này, thật sự là quá mất mặt mà, "tôi, tôi thực sự không mở được cửa...."

"Lê Cảnh Trí, cho cô ba giây cuối cùng, nếu như cô không ra được....." Vậy thì đừng ra nữa.

Lăng Ý đẩy Y Nghê ra, đứng lên, đi tới phía sau cô, nhìn chăm chăm vào gáy cô.

Y Nghê bỗng nhiên bị đẩy ra, cô ta tức giận dồn hết về phía Lê Cảnh Trí, "Lê đại tiểu thư không đi làm diễn viên thật đáng tiếc, nếu không muốn ra ngoài cứ nói thẳng, ra về như vậy cho ai xem chứ."

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Trả Ân Tình

"Cô không muốn đi?" Giọng đàn ông vang bên tai, như một lời uy hiếp.

Lê Cảnh Trí giật tay cảm nửa ngày, phía sau hơi thở của người đàn ông ngày càng lạnh, cô hoảng hốt.

Bị chồng cùng tình nhân thay phiên nhau si nhục, thật sự quá thê thảm!

Cô cắn môi, không lên tiếng, nỗ lực kéo tay cầm.

Lăng Ý đưa tay ra, tay chạm vào tay cô, "ba" một tiếng, Hường Diệc Nhiên cũng từ bên ngoài mở cửa ra, nói cho cô biết, "Cô đẩy ngược hướng rồi."

Cho nên mới không đẩy ra.

“Cảm ơn”. Lê Cảnh Trí xoa xoa mũi, chạy nhanh.

Lăng Ý nhìn theo bóng lưng của cô, cười lạnh.

“Ý” Y Nghê đi đến cả người dán vào tay hắn, “đêm nay anh có thời gian hay không?”

“Không có.” Lăng Ý hờ hững đẩy cô ta ra, “chuyện như vừa nãy, tôi không hi vọng có lần hai.”

Y Nghê nhỏ giọng tự giải thích cho mình, “em biết rồi, chỉ là em không cần thận bị trọc chân mà thôi”.

Vừa nãy trong phòng, hắn không đẩy cô ta ra trước mặt Lê Cảnh Trí để cô ta dựa vào người hắn. Cô ta còn tưởng rằng cô ta không giống với Lê Cảnh Trí, ít nhất, là trong lòng hắn cô ta có ý nghĩa hơn nhiều so với Lê Cảnh Trí. Không ngờ Lê Cảnh Trí vừa đi khỏi hắn lại trở mặt không quen rồi.

Hương Diệc Nhiên nhìn thấy không nhịn được, “Được rồi Y Nghê, cái tâm tư kia của cô không cần che dấu ai mà chẳng biết.” Y Nghê từ nhỏ đã chạy theo Lăng Ý, chỉ tiếc là cơ hội không nhiều. Tuy nhiên, cô ta vẫn lấy được cơ hội làm thư kí của hắn.

Dù sao cũng có câu nói “gần quan được ban lộc” mà, cái vị trí thư kí này, cả ngày chỉ cách Lăng Ý có một vách tường. Cô ta ngày ngày đều trang điểm thật đậm, mặc trang phục thật đẹp, chờ đợi thời cơ.

Chỉ có điều, bốn năm cũng không thấy có tiến triển gì, chỉ cần là người hơi thông minh một chút đều biết là Lăng Ý không có tình cảm với cô ta, thế nhưng Y Nghê là loại dù va phải tường cũng tuyệt đối không quay đầu lại.

Hương Diệc Nhiên nhìn thôi cũng mệt, là một người bạn, hắn cảm thấy mình nên cho cô ta một lời khuyên, “giờ làm việc thì nên làm việc, có chuyện gì chờ tan tầm rồi nói. Cô cũng biết tính cách của Lăng Ý, hắn không thích công tư lẫn lộn.”

Bị vạch trần, mặt Y Nghê vừa đỏ vừa trắng, cuối cùng nở nụ cười, đi ra ngoài.

Hương Diệc Nhiên nhìn thấy vẻ mặt Lăng Ý cũng không tốt lắm, không dám mở miệng trêu ghẹo.

Nghĩ kĩ rồi mới nói, “cậu đem vị đại tiểu thư này giữ bên mình nhiều năm như vậy không thấy phiền phức sao?”

Lăng Ý lúc này mới thu hồi ánh mắt, “trả ân tình”. Khi còn bé, Lăng Ý mãi chơi roi xuống nước, là cha của Y Nghê cứu hắn một mạng.

“Cái ân tình này cũng trả quá lâu rồi.”

Từ nhỏ, Y Nghê đã không được mọi người yêu thích, càng lớn tính tình càng tệ hơn trước. Mỗi lần Hương Diệc Nhiên đến tìm Lăng Ý nhìn thấy gương mặt của Lăng Ý, tâm tình cũng sẽ thấy không thoải mái.

Lăng Ý quay trở lại chỗ ngồi, giẫm lên tập tài liệu dưới đất, “là cậu dẫn Lê Cảnh Trí tới?”

Làm sao lại có cảm giác như đang bị hỏi tội vậy?

Hương Diệc Nhiên cười cợt, đem tập tài liệu lên bàn cho hắn, “Còn không phải là do gần đây nghe thấy cậu nhắc đến Lê Cảnh Trí sao, thấy cô ấy đến tìm cậu, bị người ở đại sảnh giữ lại, nên mình liền giúp cậu một tay.”

“Là giúp mình hay là để xem trò vui?”

“Trời đất chứng giám, mình chỉ muốn nhìn thấy cậu cùng Lê Cảnh Trí náo nhiệt một trận, làm sao mà biết Y Nghê ở trong này chứ.”

Lăng Ý liếc hắn một cái, cái tên bạn xấu này.

Hương Diệc Nhiên cũng không có tức giận, trái lại còn nói, “mình thấy Lê Cảnh Trí này, tính tình thực sự vô cùng tốt, có điều những người như thế đều rất đáng thương.”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 47: Đối Với Cô Ấy Có Sự Hiểu Lầm

“Dễ tính? Đáng thương? Ý cậu là mình bắt nạt cô ta sao?” Lăng Ý cười gằn, hai từ này mà dùng để miêu tả Lê Cảnh Trí sao?

Hương Diệc Nhiên cảm thấy Lê Cảnh Trí rất thú vị, không giống như những lời Lăng Ý đã nói âm hiểm, xảo trá.

Thấy Lăng Ý nói như vậy, không nhịn được cãi lại mấy câu,” Lê Cảnh Trí có chỗ nào không đáng thương chứ? Cậu thử nghĩ xem, trên tiệc rượu rõ ràng là Y Nghê bắt nạt cô ấy, vậy mà cậu đã không che chở cho người ta thì thôi lại còn ném cô ấy ở lại đó mặc cho cả người còn đang ướt nhẹp. Hôm nay chạy đến tìm cậu lại thấy cậu cùng Y Nghê đánh vào nhau, cô ấy vẫn rất bình tĩnh, tính khí như vậy mà còn không tốt sao?”

“Chỉ thấy qua một lần mà đã giúp cô ta nói chuyện?” Lăng Ý cup mắt, Lê Cảnh Trí quả nhiên là lợi hại, ngay cả Hương Diệc Nhiên cũng bị cô ta thu phục.

Hương Diệc Nhiên nói thật lòng,” Lăng Ý, mình cảm thấy cậu đối với cô ấy có sự hiểu lầm”

Lăng Ý cầm bút lên trên tay, rồi lại thả xuống,”Hiểu lầm? Cô ta có thể bỏ thuốc mình, sắp đặt cuộc hôn nhân này, người phụ nữ này đã không còn đơn thuần nữa rồi”.

“Nói như vậy cũng không sai.” Có thể bỏ thuốc đàn ông, tính tình thật sự rất khó nói.

Nhưng mà.....

“Nếu đã không thích cô ấy thì còn giữ lại làm gì? Liền ly hôn đi, như vậy cả cậu cũng được giải thoát. Cậu cũng không thích cuộc hôn nhân này, còn phí sức lực để giữ lại làm gì?” Cố ý nói cho nhà họ Lê biết nguyên nhân, không phải là bắt Lê Cảnh Trí phải nghe lời sao? Lúc cô ấy tìm đến cửa lại còn giả vờ thanh cao, không biết bày ra cái dáng vẻ đó cho ai xem

Một chiếc bút máy ném tới,”Liên quan gì đến cậu”.

Hương Diệc Nhiên vững vàng tiếp được chiếc bút, nở nụ cười,”Mình nói thật, nếu còn muốn tiếp tục với cô ấy thì đối xử tốt một chút. Y Nghê bắt nạt cô ấy, lúc trước không biết thì không nói, nhưng hôm qua đều đã thấy rõ, hôm nay, lại còn thân thiết với Y Nghê trước mặt cô ấy, cậu không sợ cô ấy trở mặt nháo chết cậu sao?”

Lăng Ý không chút nghĩ ngợi,”Sẽ không.”

Hương Diệc Nhiên có chút mong đợi,”Khẩu khí lớn như vậy, có phải thấy người ta dễ tính mà bắt nạt không?”

“Cái rắm, đó là bởi vì cô ấy không thêm quan tâm.”

Không thêm để ý xem hần đối với cô thế nào, ly hôn cũng không sao cả, lại càng không cần biết hần cùng Y Nghê có quan hệ gì. Nghĩ đến đây ngực Lăng Ý có cảm giác như sắp nổ tung.

“Không thêm quan tâm?” Hương Diệc Nhiên vui vẻ nhìn bộ mặt uất ức của Lăng Ý, lại một lần nữa xác định,”Quả nhiên là rất thú vị”.

“Thú vị chỗ nào chứ?” Lăng Ý ổn định tâm tình, nhượng mây, trong con ngươi sáng đã nổi lên cuộn cuộn.

Người phụ nữ này thật lợi hại, luôn trực giận hần thì không nói, lại còn kéo được cả Hương Diệc Nhiên về bên cạnh. Phải biết rằng, Hương Diệc Nhiên là một công tử đào hoa chính hiệu, đối với phụ nữ, hần chỉ vui đùa một chút mà thôi, chưa bao giờ cẩn thận đánh giá ai. Nhưng hần chỉ gặp cô có một lần mà lại thay cô nói chuyện.

Người phụ nữ này tại sao không dùng cách đối phó với Hương Diệc Nhiên dùng trên người hần chứ? Rõ ràng mục tiêu của cô phải là hần mới đúng.

” Lê Cảnh Trí cho cậu thuốc mê gì mà chỉ thấy có một lần mà ại giúp cô nói chuyện vậy chứ?”

“Mình chỉ nói ra lời trong lòng thôi.” Hương Diệc Nhiên nhìn hần chuẩn bị phát hỏa, yên lặng, không nói nữa.

Thế nhưng, đối với cái nhìn của Lăng Ý về Lê Cảnh Trí, hần không có cách nào đồng tình được.

Vốn là, hần đối Lê Cảnh Trí không có ấn tượng gì, chỉ nghe qua chuyện cô cùng Lăng Ý làm ra những chuyện kia, liền nghĩ cô là loại phụ nữ tâm kế thâm sâu nhưng cũng rất thức thời.

Hôm nay nhìn cô ngây ngốc dưới lầu, bị người con gái trong đại sảnh bắt nạt, lập tức thay đổi cách nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Hương Diệc Nhiên, Cách Xa Tôi Ra Một Chút!

Đánh giá một người chưa bao giờ nghe người khác nói về chuyện cũ của họ mà phải dựa vào chính mình cảm nhận. Đây là nguyên tắc của Hường Diệc Nhiên, hẳn cảm thấy Lê Cảnh Trí có chút thú vị, trong thang máy muốn đùa cô một chút, ai ngờ người phụ nữ này lả gan thật nhỏ, bị anh dọa đến run cả người, chạy trốn thật xa.

Hắn cảm thấy Lăng Ý đối với Lê Cảnh Trí có chút hiểu nhầm.

Thời điểm Hường Diệc Nhiên rời khỏi Lăng thị, nhìn thấy Lê Cảnh Trí ngồi chờ ở đại sảnh, vẻ mặt phức tạp, trong lòng hẳn bỗng cảm thấy vui vẻ.

Hắn cảm thấy tâm lý mình thật biến thái, nhìn sự biến hóa trên khuôn mặt cô, cảm thấy rất thú vị.

Hắn tiêu sái bước đến chỗ cô, "ngồi chờ Lăng Ý?"

"Ừ." Cô ảo não nắm lấy tóc mình, "Biết thế lúc này không nên chạy đi, nếu để hắn chế giễu xong, biết đâu, tâm trạng hắn tốt một chút có thể buông tha cho tôi."

Hường Diệc Nhiên ngồi xuống bên cạnh cô, "vậy rốt cuộc là cô có muốn ly hôn hay không?"

Cô gật gật đầu, nghĩ lại lắc lắc.

"Muốn hay không muốn?"

"Không muốn." Nếu như ly hôn, Lăng gia rút hết vốn, chắc chắn cha cô sẽ giết cô mất.

Hường Diệc Nhiên nở nụ cười, "Về mặt này của cô rõ ràng là đang nói dối. Bao nhiêu người muốn gả cho Lăng Ý còn không được. Vậy mà cô được làm Lăng thiếu phu nhân lại không biết quý trọng."

"Tôi thật ra rất muốn quý trọng nó nhưng căn bản là quý trọng không nổi." Lê Cảnh Trí có chút thất vọng.

Cô đương nhiên là muốn sống thật tốt, nhưng hiện thực lại không cho phép.

Phụ nữ bên cạnh Lăng Ý nhiều không đếm xuể, ngay cả Y Nghê ở bên cạnh hắn còn không tranh được, thì sao cô có thể chứ?

Hường Diệc Nhiên nhìn cô khác thường, "Cô có thích hắn không?"

"Không thể nói là không thích, cũng không thể nói là thích." Lê Cảnh Trí thành thật trả lời.

Hường Diệc Nhiên nhìn là biết bộ dạng này của cô rõ ràng là không thích, không trách Lăng Ý lại uất ức như vậy, vừa tức lại vừa hận, không có cách nào với cô, lần này hẳn đứng về phía Lăng Ý, "Vậy lúc trước cô bỏ thuốc, lên giường với hắn, còn giữ lại bằng chứng bắt hắn cưới cô, chỉ là vì Lê thị phải không?"

"Tôi chưa từng bỏ thuốc hắn, ngày đó là" Cô vừa định đáp lại, lại nghĩ đến những chuyện Lê Khải Thiên làm, giận dữ đem những lời này nuốt xuống, "Dù sao cũng không phải như anh nghĩ đâu, coi như là tôi xui xẻo".

Cô đã gánh cái oan ức này ba năm, tốt nhất vẫn là nên tiếp tục gánh lấy thôi, tránh cho Lê thị lại bị hủy.

Hường Diệc Nhiên biết cô không muốn nói, thẳng thắn đứng lên, phui phui quần.

Nhìn cô vẫn ngồi yên như cũ, hắn nói, "Đừng có ngồi ngốc ở đây nữa, hắn đi thang máy chuyên dụng, hết giờ sẽ đi xuống thẳng dưới hầm, cô có chờ cũng không thể chờ được người đâu. Hơn nữa, vừa này hắn đã đi rồi."

"Nhưng nhân viên đại sảnh nói..."

"Họ biết nhiều hơn hay tôi biết nhiều hơn?" Hắn xì một tiếng, cười cô ngây thơ dễ bị gạt.

Lê Cảnh Trí giờ mới hiểu được mình bị mấy người kia lừa.

Phục hồi lại tinh thần, cô thấy Hường Diệc Nhiên đang mò mò trong túi cô, "Hường Diệc Nhiên, anh tránh xa tôi ra một chút."

Cô nhìn hắn, lại phát hiện ra hắn lấy điện thoại mình ra ngoài, cầm trên tay, "Lê Cảnh Trí cô to gan thật, đi động mà cũng không cài mặt khẩu."

"Nếu như gặp phải trộm, dù cài mặt khẩu cũng vô dụng".

Hường Diệc Nhiên không tức giận, trái lại còn khen cô, "Cô đúng là rất thẳng thắn".

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Anh Lại Tốt Như Vậy?

Có người nói, nếu không cài mặt khẫu cho điện thoại, hoặc là người thẳng thắn, vô tư, không làm ra cái gì xấu, hoặc là tâm tư quá mức thâm sâu, không để lại dấu vết gì.

Lê Cảnh Trí chắc là loại thứ nhất.

Cầm điện thoại cô một lúc, hần trả lại cho cô,”Ày, trả cho cô, bổn thiếu gia còn chưa nghèo đến mức đi cướp điện thoại của người khác.”

Lê Cảnh Trí liếc nhìn hần, nhận lại đi động, phát hiện lúc này Hường Diệc Nhiên vừa mở ghi chú, viết một dãy địa chỉ bên trong.

“Đây là nơi ở bình thường của hần, nếu cứ ngồi ở công ti không bằng buổi tối đến ngồi trước cửa nhà hần. Một nửa thời gian hần đều ở đây.” Vì Lăng trạch ở khá xa, đôi khi hần uống rượu, hay đi chơi về muộn, sợ mẹ hần không thích. Lăng Ý xét về phương diện nào đó cũng được coi là đưa con hiếu thảo, còn biết dọn ra ngoài sống, cho mẹ hần đỡ lo lắng.

Địa chỉ này xem ra không có vấn đề, chỉ có điều tại sao Hường Diệc Nhiên lại chủ động nói cho cô biết?

“Anh lại tốt bụng như vậy?” Cô không tin nhìn về phía Hường Diệc Nhiên, dù gì cũng là bằng hữu cùng chung một ổ với Lăng Ý sao lại vô duyên vô cớ giúp cô chứ?

Đây nhất định là có âm mưu.

Nhìn thấy ánh mắt cảnh giác của Lê Cảnh Trí, Hường Diệc Nhiên càng cười to hơn,”Tôi theo đạo phật được không? Phải làm nhiều việc tốt một chút thì mới có thể tích đức nhanh chóng tìm được vợ chứ.”

“Nhưng mà anh hôm nay giúp tôi hai lần rồi.” Một lần là lên lầu tìm Lăng Ý, một lần là cho cô địa chỉ nhà.

Hường Diệc Nhiên chán nản,”Hôm nay tích góp cho cả ngày mai không được sao?”

“Được, đương nhiên là được.” Chỉ cần hần không hại mình là được.

Lê Cảnh Trí cầm điện thoại quyết định tin hần một lần, nếu hần lừa mình chỉ cần lần sau không tin nữa là được.

Hường Diệc Nhiên vốn định trực tiếp đưa cô đến đó, nhưng thấy ánh mắt nghi ngờ của Lê Cảnh Trí lúc này, vẫn là thôi, mình làm càng nhiều chỉ khiến cô càng nghi ngờ thêm mà thôi.

Lăng Ý dù sao cũng đã từng qua lại với không ít người, tại sao đến lượt Lê Cảnh Trí lại đến lần mình phải trợ giúp vậy. Từ khi bỏ Cổ Tâm Lộ đến giờ, mình vẫn chưa có bạn gái mới.

Thế quái nào một câu độc thân lại phải tạo cơ hội cho hai người bọn họ chứ, thật phiền phức. Tình huống của Lê thị đang rất nguy cấp, Lê Cảnh Trí trực tiếp đi đến địa chỉ trong điện thoại.

Đây là một khu nhà ở cao cấp trong nội thành.

Nhấn chuông cửa cả nửa ngày cũng không thấy ai ra, chắc là chưa về, cô chỉ có thể tiếp tục chờ.

Cô chờ từ chạng vạng đến khuya mà Lăng Ý vẫn chưa có trở về.

Ban đêm nhiệt độ hạ xuống, cô vẫn đang mặc bộ quần áo buổi trưa, có chút lạnh, cô ôm cánh tay đứng ngây ngốc.

Không biết Hường Diệc Nhiên lấy số điện thoại cô lúc nào, nhắn cho cô một tin, nói cổ lên, nói Lăng Ý thích mềm không thích cứng, kêu cô chuẩn bị thật tốt.

Trong phút chốc, Lê Cảnh Trí cảm thấy mình thật đáng thương. Bị Lăng Ý gây khó dễ, bị Y Nghê si nhục, bây giờ lại còn bị Hường Diệc Nhiên xem náo nhiệt.

Thông thường khi một người gặp xui xẻo sẽ liên tục gặp xui xẻo.

Lê Khải Thiên gọi điện đến, câu đầu tiên chính là,”Thế nào rồi, đã cùng Lăng Ý nói chuyện chưa?”

Cô mím môi,”Con còn chưa có gặp hần”.

“Chuyện này là do mày gây ra, nhất định phải tìm cách mà giải quyết. Nếu chỉ vì mày mà hủy hết cả Lê thị, tao nhất định không tha cho mày, cũng sẽ không nhận mày làm con gái nữa.”

Trong lòng cô như có ai đang bóp chặt, "con sẽ giải quyết".

"Được, tao chờ tin tốt của mày."

Lê Cảnh Trí cảm thấy mình cùng Lê Khải Thiên không phải là quan hệ cha con nữa mà giống thủ trưởng và thuộc hạ hơn.

Tay chân cô lạnh buốt, chầm chọc cười cợt, đem điện thoại cất vào túi, vừa ngẩng lên đã thấy Lăng Ý đang đi về phía này nhưng bên cạnh anh ta còn có một người, Y Nghê.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Điều Là Chuyện Tốt Do Cô Làm

Y Nghê ôm lấy cánh tay Lăng Ý, từng bước đi về phía này, khi nhìn thấy cô, lập tức thay đổi sắc mặt, "Lê Cảnh Trí, tại sao lại là cô nữa?"

"Sao lại không thể là tôi, dù thế nào, bây giờ hần vẫn là chồng của tôi." Liên tiếp bị sỉ nhục dù cho là người tốt tính đến đâu cũng không chịu được, hơn nữa cô còn đứng đây cả một buổi tối.

Biết rõ không thể tranh với mấy người phụ nữ bên cạnh hần nhưng cô vẫn là không nhận được cái miệng, "Quản công tác thì là thư kí, quản cuộc sống riêng thì là tình nhân, vậy cô là loại nào?"

"Cô!" Nếu nói về thân phận quả nhiên Y Nghê ở thế hạ phong, cô ta tức đến đỏ mặt nhưng cũng không có cách nào để phản bác. Chỉ có thể lôi kéo tay Lăng Ý, lắc lắc làm nũng, "Ý, anh nghe cô ta nói kia, thật khinh người quá đáng. Dù gì chúng ta cũng lớn bên nhau từ nhỏ đến lớn, vậy mà cô ta lại dám sỉ nhục em như vậy."

Lê Cảnh Trí bỗng nhiên lo lắng, quan hệ giữa Y Nghê cùng Lăng Ý không tệ, lúc này cô mừng cô ta không khác gì đang mừng cả hai. Hần sẽ không che chở cho Y Nghê mà đuổi mình đi chứ?

Liếc nhìn hần một cái, trong lòng đầy bất an. Đúng lúc bắt gặp ánh mắt Lăng Ý, tầm mắt hai người vừa khéo đối diện.

Liếc qua Lê Cảnh Trí một cái, Lăng Ý cũng không có phản ứng gì, tựa như nhìn không khí, không có biến đổi gì.

Hần đem cánh tay rút ra khỏi người Y Nghê, đi qua người cô, nhập mật mã, mở cửa.

Chỉ ít Lê Cảnh Trí vẫn nhận ra một chút tâm trạng của hần, ít nhất là không có tức giận. So với buổi chiều, thì thái độ của hần bây giờ cũng được xem là hiền lành.

Thấy Lăng Ý đi vào nhà, Y Nghê không thêm cùng Lê Cảnh Trí cãi nhau nữa, đi vào theo.

Lê Cảnh Trí thở dài, vốn định hai người nói chuyện riêng, không ngờ Y Nghê vẫn đi theo bên cạnh hần. Biết thế, buổi chiều mặt dày ở lại công ty cùng hần nói cho rồi.

Hít sâu một hơi, chuẩn bị lại chịu nhục nhã, cô đi vào trong nhà Lăng Ý.

Căn nhà khá rộng và đơn giản, chỉ có màu trắng, đen và xám, lộ rõ vẻ xa hoa rất tương xứng với con người hần.

Lê Cảnh Trí còn đang suy nghĩ làm sao để mở miệng, nhưng Lăng Ý lại coi hai người phụ nữ cùng ở trong nhà chẳng phải chuyện gì to tát, để lại hai người ở phòng khách, hần đi đến căn phòng bên cạnh, khóa trái cửa đi tắm.

Lăng Ý vừa đi, Y Nghê đã đi đến trước mặt cô, "Lê Cảnh Trí, cô quả thật là bám dai như đĩa, Ý ca ca không thích cô, tại sao cô lại không cách xa ra một chút chứ?"

Y Nghê hận đến nghiến răng, lại là Lê Cảnh Trí phá hỏng chuyện tốt của mình.

Buổi chiều là cô ta, bây giờ cũng là cô ta.

Cùng Lăng Ý quen nhau nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên, hần không có từ chối cho cô ta về nhà hần. Nhưng không ngờ Lê Cảnh Trí lại xuất hiện, phá hỏng tất cả kế hoạch ban đầu.

Lê Cảnh Trí cũng rất chán ghét Y Nghê, cô ta liên tiếp hại mình hai lần, cô cũng không cần khách khí với cô ta. Nếu có thể nói khiến cho Y Nghê tức giận bỏ đi để mình cùng Lăng Ý, hai người nói chuyện là tốt nhất.

Cô biết, điểm yếu của cô ta nằm ở đâu, có ý cười lạnh.”Cô cũng chả phải vợ của hắn, tôi còn có giấy chứng nhận kết hôn làm chứng, việc gì lại phải trốn một tiểu tam như cô?”

Vợ, tiểu tam.

Mấy chữ này như một mồi lửa, Y Nghê tức giận, giờ tay định đánh Lê Cảnh Trí.

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Ai Mất Bình Tĩnh Trước Người Đó Thua

Lê Cảnh Trí nhanh nhẹn bắt lấy tay Y Nghê, đẩy một cái.

Cô từng sống một mình ở nước ngoài, mọi thứ đều phải tự làm, nên sức lực cũng lớn hơn những cô gái thông thường. Cứng chọi cứng, Y Nghê chỉ là một cô tiểu thư được nuông chiều từ nhỏ sao có thể thắng cô chứ.

Y Nghê ngã xuống đất, biết mình không đánh lại được Lê Cảnh Trí, cô ta bình tĩnh lại, bắt đầu công kích bằng miệng.”Có giấy chứng nhận kết hôn thì sao chứ, cũng không nhớ là tờ giấy đó là cô sử dụng thủ đoạn thấp hèn nào để lấy sao?”

Lê Cảnh Trí giữ quai hàm nhìn cô ta,”Cô nói cô cùng Lăng Ý là thanh mai chúc mã?”

“Phải.” Y Nghê kiêu ngạo ngẩng đầu lên, mặc dù bị ngã xuống đất, nhưng vẫn lộ ra vẻ đắc ý,”Chúng tôi từ nhỏ đã quen biết, cô cho rằng cô là cái thứ gì, mặc dù có giấy chứng nhận kết hôn, nhưng trong lòng Lăng Ý cô cũng chẳng là cái gì cả.”

Lê Cảnh Trí cố ý khiêu khích cô ta,”Cô quản tôi sử dụng thủ đoạn thấp hèn làm gì? Ngược lại là cô, cùng anh ta làm thanh mai chúc mã hơn hai mươi năm mà cũng không thể lấy nổi chức Lăng thiếu phu nhân, lại còn điều võ dương oai với tôi. Không có giấy chứng nhận kết hôn, cô mãi mãi chỉ là tiểu tam, là vợ bé, bị người phi nhỏ mà thôi.”

“Vậy thì sao chứ ít nhất người mà anh ấy che chở vẫn là tôi.” Y Nghê cũng phản bác lại,”Chuyện xảy ra ở bữa tiệc, cô cho rằng anh ấy không biết sao? Anh ấy biết tôi gọi nước cô, nhưng vẫn không có trách tôi, chỉ trách cô làm anh ấy mất mặt.”

Trong lòng Lê Cảnh Trí đã khó nuốt trôi, bây giờ lại bị nhắc lại cảm giác như bị đâm thêm một nhát dao nữa.

Không phải vì Lăng Ý đối với mình không công bằng, mà bởi vì cô nhớ lại bộ dạng chật vật của mình, lại còn khiến Giang Tây Long bị liên lụy theo.

Cô hít sâu một hơi, trong lúc cãi nhau, ai mất bình tĩnh trước người đó liền thua, Lê Cảnh Trí tự nói với mình.

Thấy cô không nói gì, tưởng mình chọc vào nhược điểm của cô, Y Nghê đắc ý,”Lê Cảnh Trí, tôi cho cô biết, cho dù cả đời cô giữ lấy vị trí thiếu phu nhân, Ý ca ca cũng sẽ không bao giờ thích cô.”

Điều chỉnh tâm trạng thật tốt, cô quay lại cười với Y Nghê,”Vậy thì chúc cô may mắn, để tôi cả đời làm thiếu phu nhân đi. Cô vĩnh viễn chỉ là một ả nhân tình nhỏ bé mà thôi, cho dù Lăng Ý có thích cô, bảo vệ cô, nhưng người hắn cưới là tôi, cô vĩnh viễn cũng chả là cái gì cả.”

“Cô!”

“Không sai, là tôi!” Cô cười xán lạn, Y Nghê vô cùng tức giận nhưng không thể phản bác lại. Cô ta trực tiếp ngồi thẳng xuống đất, lên trên tấm thảm gần ghế salon, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Lê Cảnh Trí có chút sốt ruột, đàn ông thường tắm rửa rất nhanh, cô phải mau chóng đuổi được Y Nghê đi thì mới có thể nói chuyện tử tế với hắn được. Nhưng những lời khó nghe đều đã nói đến vậy rồi mà cô ta vẫn ngồi yên, không chịu đi, nhìn chăm chăm cô. Thật sự hết cách rồi cô đành phải tung chiêu lớn vậy.

Lê Cảnh Trí không cao hơn bao nhiêu so với Y Nghê, bây giờ cô ta đang ngồi trên đất mà cô thì đang đứng trông như đang nói chuyện với người lùn vậy. Cô đi tới trước mặt Y Nghê, giờ nắm đấm, nhìn như muốn đánh người.

Y Nghê tròn to mắt,”Cô, cái đồ thần kinh này, cô định làm gì? Muốn đánh tôi?”

“Đừng vậy nha, tôi dùng nắm đấm đánh cô đã là rất nhân từ với cô rồi.” Lê Cảnh Trí híp mắt, đe dọa,”Cô thử lên mạng tìm kiếm, có biết bao nhiêu người đánh tiểu tam trên đường, lột quần áo khắp nơi. Nếu như cô dám chọc tức tôi, cô có tin là tôi cũng dám làm thế với cô không?” Ý là nếu không muốn chịu nhục thì nhanh đi đi.

” Lê Cảnh Trí, con mụ điên này!”

Đúng lúc này, cửa phòng tắm mở ra, Lăng Ý đi ra vừa khéo nhìn thấy dáng vẻ này của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Không Muốn Bị Người Ta Nhìn Thấy Mình Lên Giường

Nhìn thấy Lăng Ý, Y Nghê như nhìn thấy cứu tinh, ”Ý ca ca.” Cô ta đứng dậy chạy lao đảo, như vừa bị bắt nạt. Trên thực tế, Lê Cảnh Trí chỉ muốn hù dọa cô ta, ngay cả một cọng lông cũng chưa chạm tới.

Lăng Ý vừa tắm xong trên người chỉ mặc một chiếc áo tắm, những giọt nước từ trên tóc vẫn đang chảy xuống. Gương mặt hắn rất đẹp, thật sự mê người.

Lê Cảnh Trí không có sức lực đâu mà chú ý đến hắn, trên mặt hiện rõ vẻ lúng túng khi đang làm việc xấu bị người ta bắt gặp, tuy rằng, chuyện xấu của cô còn chưa có hoàn thành.

Y Nghê tỏ ra yếu đuối cả người dán vào Lăng Ý, ”Ý, em sợ, người phụ nữ điên kia muốn đánh em”

Lê Cảnh Trí nhìn nắm đấm của mình vẫn còn ở giữa không trung, yên lặng thu tay lại, cô chỉ muốn chọc tức cho cô ta bỏ đi thôi mà, vì chính bản thân mình giữ lại một chút tôn nghiêm.

Ánh mắt Lăng Ý quét qua Lê Cảnh Trí một chút, không đẩy Y Nghê ra, cũng không nói chuyện, chỉ nhìn chằm chằm vào cô.

Thấy cô không phủ nhận, Y Nghê càng tỏ ra đáng thương, càng dán sát vào Lăng Ý, tay để ở ngực hắn, ”Cô ta muốn em đi, em không muốn, cô ta định động thủ với em”

Lông mày Lăng Ý giật giật, đáy mắt có một tia chế nhạo, ”Cô không có gì muốn giải thích cho mình sao?”

Lê Cảnh Trí giỏi nhất là nhẫn nhịn, từ nãy đến giờ vẫn nghe Y Nghê tố cáo mình nhưng một chút cũng không có nói xen vào.

Rốt cuộc không nhịn nổi nữa, cô ghen sao?

Cô suy nghĩ chốc lát, lắc đầu.

Không có.

Huống chi trong tình huống này, dù cô có nói hay không cũng không có sự khác biệt, Lăng Ý vẫn sẽ đứng về phía Y Nghê mà thôi.

Trong bữa tiệc của Cung gia, Y Nghê đối xử với cô như vậy, hắn biết nhưng vẫn chỉ có trách một mình cô. Hiện giờ lại bị hắn nhìn thấy cô đang giờ nắm đấm về phía Y Nghê thì còn giải thích gì nữa? Càng bôi càng đen mà thôi.

”Ý, anh xem, cô ta đã thừa nhận rồi. Người phụ nữ này ác độc như vậy, anh tuyệt đối đừng nhẹ dạ bị cô ta lừa. Lúc trước lấy anh chẳng qua vì thân phận, địa vị của anh, anh đừng để bị cô ta lừa lần hai.”

Lăng Ý coi như không nghe thấy tiếng cô ta, hắn như có, nhìn thẳng vào mắt cô, ”Thật sự không có?”

Ánh mắt của hắn khiến người khác phải run sợ, cô giật mình một cái, ”Nếu là những lời không nên nói, vậy cũng có.”

Cô mím môi, nói thật nhỏ, ”Cô ta tát cả phê lên mặt tôi, gọi tôi một chậu nước, tôi nhìn thấy cô ta thì khó chịu nên định trả thù, chỉ thế thôi.”

Ánh mắt của hắn lạnh đi mấy phần, ”Chỉ có vậy?”

”Phải.” Không phải vậy, chẳng lẽ cô nói cô dọa cô ta bỏ đi để có thể tranh thủ thời gian nói chuyện với hắn. Nếu nói thế, không chỉ có Y Nghê cười nhạo cô không biết tự lượng sức mà hắn cũng sẽ nghĩ cô có tâm tư khác.

”Ý” Y Nghê thấy thế càng dán vào hắn hơn.

Đàn ông vừa tắm xong, trên người vẫn còn nóng, mùi bạc hà thơm mát, Y Nghê nở nụ cười đắc ý, xem ra hôm nay cô ta vẫn có thể ở lại.

Lăng Ý cũng mặc kệ cô ta, hai mắt nhìn chằm chằm Lê Cảnh Trí, quan sát phản ứng của cô, có chút luống cuống, có chút ảo não, nhưng không có một

tia quan tâm, chú ý nào.

Tâm hần nguội lạnh, lộ ra nụ cười châm chọc.

Đã sớm biết người phụ nữ này rất lạnh nhạt, vô tình, nhưng hần vẫn chưa từ bỏ ý định thăm dò tâm ý của cô, quả thực ngu hết mức mà.

Khuôn mặt lạnh băng, hần ôm lấy Y Nghê, "Nếu đã không có việc gì, vậy cô có thể đi rồi. Tôi không có thói quen để người ta nhìn thấy mình lên giường."

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Không Muốn Ly Hôn

Y Nghê ở trong lòng ngực hần, nở nụ cười ngượng ngùng.

Hôm nay phải cảm tạ Lê Cảnh Trí, cô ta tính trăm phương nghìn kế ở bên cạnh Lăng Ý nhiều năm như vậy, hần đều không có chạm qua cô ta. Không phải cô ta không trêu chọc, mà là dù cô ta có dùng biện pháp gì hần cũng coi như không thấy. Nhưng cô ta không tin hần không có chút tình cảm nào với mình, nếu không tại sao hần biết tâm tư của cô ta, lại còn giữ lại bên mình.

Nếu đêm nay, Lăng Ý giữ cô ta lại, vậy cũng không uổng công bị Lê Cảnh Trí châm chọc một phen.

Lăng Ý ngoài miệng nói vậy, nhưng vẫn đứng yên một chỗ nhìn cô.

Lê Cảnh Trí mím chặt môi, thay đổi sắc mặt.

Hần đã không biết xấu hổ đến trình độ này rồi sao? Sao có thể nói thẳng ra thế chứ?

Chẳng lẽ cô phải càng không biết xấu hổ hơn với hần mới có cơ hội?

Tay Y Nghê theo cổ áo hần đi vào trong, khinh bỉ nhìn Lê Cảnh Trí, nói, "Ý, chúng ta vào phòng đi."

Thấy cô cả nửa ngày cũng không chịu nói câu nào, hần cười lạnh, ôm vai Y Nghê. Được hần chủ động chạm vào, trên mặt Y Nghê cực kì vui vẻ.

Hai người tiến vào phòng, cánh cửa chậm rãi khép lại, thân ảnh ngày càng mờ hồ.

Lê Cảnh Trí siết chặt nắm đấm, bỏ hết lòng tự tôn xuống, trong khoảnh khắc cửa sắp đóng lại hoàn toàn, lớn tiếng nói, "Lăng Ý, van xin anh, không cần rút vốn khỏi Lê thị, cũng không cần phải ly hôn."

Hần vẫn quay lưng về phía cô, "Cô nói ly hôn liền ly hôn, không muốn ly hôn liền không ly hôn sao?"

Hai hàm răng cô cắn chặt vào nhau, Lê Cảnh Trí ăn nói khép nép, "Xin lỗi đều là lỗi của tôi, van xin anh, không cần rút vốn khỏi Lê thị, cũng không cần ly hôn."

Nghe xong câu nói của cô, sắc mặt Lăng Ý thư thái hơn nhiều, thả Y Nghê ra, đi đến trước mặt cô, "Thái độ coi như cũng không tệ nhưng hành động thì chưa đủ."

Hành động, chưa đủ?

Lê Cảnh Trí có chút không rõ, hành động không đủ chẳng lẽ bắt cô xoa bóp cho hần?

Lăng Ý nắm lấy cổ tay nhỏ bé của cô, cười ra tiếng, "Sau khi ly hôn, tôi cùng Lê thị không có bất kì quan hệ nào, đương nhiên không có nghĩa vụ phải giúp đỡ nó. Nhưng nếu không ly hôn, cũng không phải là không thể....."

"Anh muốn cái gì?"

"Vậy cô xem cô có cái gì?" Lăng Ý nhếch môi, "Ly hôn là do cô đề nghị, tôi đồng ý. Hiện tại cô không muốn ly hôn, tôi cho cô một cơ hội. Nhưng..... cô cũng phải tỏ ra thành ý một chút chứ, để tôi xem quyết tâm của cô đến đâu?"

Nghe đến Giang Tây Long, giọng nói của Lăng Ý càng ngày càng lạnh, "Nếu không, vị Lăng thiếu phu nhân như cô không biết còn muốn cùng người yêu cũ đội cho tôi bao nhiêu cái nón xanh nữa."

Lê Cảnh Trí hít sâu một hơi, âm thầm mắng hần, đồ thần kinh. Người phụ nữ của hần vẫn còn đang ở bên cạnh, tại sao có thể nói như vậy chứ?

Lăng Ý muốn cái gì, cô đều biết, nắm lấy bàn tay run rẩy của mình, đặt trên ngực, "Tôi cái gì cũng có thể cho anh, tôi sẽ ngoan ngoãn nghe lời."

Động tác của cô cũng không thể khiến hần hài lòng. "Cô và Giang Tây Long đã từng ngủ với nhau chưa?"

Cô đỏ mặt dùng sức lắc đầu, "Không có, trừ anh ra, không có ai từng chạm vào tôi." Cô cũng không phải động vật ở thời kì động dục, sao có thể thiếu mất một người liền gọi người khác chứ.

Vốn chỉ là một câu giải thích đơn giản nhưng Lăng Ý nghe xong lại cực kì thoải mái.

Thấy tình huống có chút không đúng, Y Nghê chạy lại, ôm lấy hần từ phía sau, "Ý, em vẫn còn ở đây mà..."

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Sẽ Không Cứ Như Vậy Chứ

Lăng Ý lúc này mới nhìn cô ta một cái, "Đi ra ngoài."

Y Nghê cười đắc ý, chỉ vào mặt Lê Cảnh Trí, vênh mặt, hát hàm, "Có nghe thấy không, đi ra ngoài."

"Tôi nói là cô, Y Nghê, đi ra ngoài."

Y Nghê không thể tin được, một giây trước Lăng Ý còn ôm lấy cô ta vậy mà một giây sau lại đuổi cô ta đi, cô ta tức giận giậm chân, "Ý!"

"Tôi không muốn nói lại lần thứ ba."

Giọng của hần trầm xuống, đây là lúc hần chuẩn bị nổi giận.

Y Nghê dù không cam tâm đến đâu, cũng chưa muốn chọc giận hần, cực kì không tình nguyện mang theo túi xách rời đi.

Vừa ra khỏi cửa, đã nghe thấy tiếng "ầm" một phát, cánh cửa bị đóng lại bằng một lực đạo cực lớn. Y Nghê lúc này mới phản ứng lại, Lê Cảnh Trí không phải là chất xúc tác của cô ta và Lăng Ý, mà bản thân cô ta chính là một con cò mà Lăng Ý dùng để kích thích Lê Cảnh Trí.

Gần đây thái độ của Lăng Ý đối với Lê Cảnh Trí, cô ta đều thu vào trong mắt, ánh mắt của Lăng Ý khi nhìn Lê Cảnh Trí không giống khi hần nhìn những người phụ nữ khác. Cô ta không nói rõ được nó như thế nào nhưng chắc chắn một điều, Lăng Ý đã động lòng rồi.

Trước đây chỉ cần nói đến Lê Cảnh Trí, trong mắt Lăng Ý toàn là sự chán ghét, tuy nhiên cũng chẳng thể làm ảnh hưởng đến tâm trạng của hần.

Nhưng gần đây, hần cùng Lê Cảnh Trí cứ dây dưa với nhau, hần nổi giận, hần trở mặt, tất cả đều là bởi vì Lê Cảnh Trí.

Y Nghê biết, buổi tối hôm ấy hần nhìn thấy Lê Cảnh Trí cùng Giang Tây Long đứng ôm nhau cho nên mới tạo áp lực cho Lê gia, trừng phạt Lê thị. Hần biết, cô ta là người gọi Lê Cảnh Trí một chậu nước lạnh, nhưng cũng không có nói gì. Lúc đó cô ta còn cho là Lăng Ý quan tâm mình hơn Lê Cảnh Trí. Bây giờ nghĩ lại, chẳng qua Lăng Ý đang lợi dụng cô ta để kích thích Lê Cảnh Trí, buộc Lê Cảnh Trí phải đến tìm, cúi đầu với hần mà thôi.

Nói cho cùng, hần không muốn ly hôn, tất cả mọi việc đều là thủ đoạn để hần đối phó với Lê Cảnh Trí.

Hiệu quả cách âm vô cùng tốt, một cánh cửa ngăn cách hai thế giới.

Y Nghê đứng một mình ở bên ngoài, siết chặt nắm đấm, Lê Cảnh Trí rốt cuộc đã sử dụng thủ đoạn gì? Tại sao lại khiến Lăng Ý thay đổi đến như vậy?

Nếu không có Lê Cảnh Trí, Lăng Ý đã sớm là của cô ta!

Lê Cảnh Trí, tôi sẽ không tha cho cô đâu.

Từ nhỏ tôi đã thích Lăng Ý, cô là cái thá gì?

Giang Tây Long? Có thể lợi dụng người này.

Trong phòng, hai người lặng im nhìn nhau, nghe thấy cả tiếng hít thở của đối phương.

Tay hần còn đặt trên ngực cô, đánh giá về mặt của cô, "Lê Cảnh Trí, cô đã suy nghĩ kĩ?"

“Tôi đã nghĩ kĩ rồi, trước đây là tôi không đúng, là tôi thiếu suy nghĩ, sau này tôi sẽ làm việc cẩn thận hơn, sẽ không để anh phải khó xử.” Lê Cảnh Trí bây giờ đã hiểu được, cuộc hôn nhân này đã sớm không chỉ còn là chuyện của hai người bọn họ, mà là chuyện của toàn bộ Lê gia.

Lê thị phải dựa vào Lăng gia mới có thể tồn tại, một khi ly hôn sẽ khiến Lăng Ý trở mặt, sản nghiệp của Lê thị cũng như vậy nhanh chóng sụp đổ.

Hắn rút tay ra, đầu ngón tay lướt qua cằm cô, chạm nhẹ trên môi. Hắn cười híp mắt, “Trước đây tại sao không phát hiện, cô sẽ nói như thế nhỉ”.

Không phải là do trước đây không có ai ép buộc cô sao...

Lê Cảnh Trí oán thầm trong lòng, vẫn cố nở nụ cười.

Tay hắn bỗng nhiên gia tăng sức lực, “Cười gượng gạo như vậy, có phải trong lòng đang thầm nguyên rủa tôi hay không?”

Trong lòng Lê Cảnh Trí run lên, không nghĩ tới Lăng Ý lợi hại như vậy, có thể đoán được cả suy nghĩ của cô. Sau này, đối phó với hắn phải cẩn thận hơn một chút mới được.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Xông Vào Phòng Tắm

Lăng Ý đẩy mạnh cô vào phòng tắm, “Cả người toàn mùi mồ hôi, cô mau đi tắm đi, trong ngăn kéo có sẵn khăn cùng áo tắm mới rồi.”

Lê Cảnh Trí ngửi qua bản thân một cái. Len lén liếc nhìn Lăng Ý, nhìn trong mắt hắn lóe lên một tia quen thuộc, xem ra, hắn định bắt mình tẩy rửa sạch sẽ rồi găm dây mả. Tắm rửa thì tắm rửa ít ra vẫn còn một chút thời gian chuẩn bị, vừa nãy Ý Nghê vẫn còn trong ngực hắn bây giờ lại đổi thành cô.

Đi vào phòng tắm, Lê Cảnh Trí lập tức khóa trái cửa lại, tên Lăng Ý này tính tình bất thường nhờ không khóa hắn xông vào thì sao?

Bên trong có một bồn tắm lớn hình tròn, xung quanh còn có mấy cái vòi, trong chốc lát liền đổ đầy nước ấm.

Lê Cảnh Trí cởi quần áo, nằm trong bồn tắm, thở dài. Có lẽ đây chính là số phận của cô, cuộc hôn nhân này xem ra không thể ly hôn rồi. Trừ phi Lăng Ý chơi chán rồi, muốn giũ bỏ bằng không cô chỉ có thể cả đời ngây ngốc làm Lăng thiếu phu nhân mà thôi. Ý nghĩ này làm cho lòng Lê Cảnh Trí càng thêm giá lạnh, nước ấm xung quanh cũng chẳng thể xua đi hết lạnh lẽo trong cô. Tên đàn ông kia không biết bao giờ mới chịu buông tha cho cô, mong là sẽ không phải như vậy cả đời, cô tự an ủi mình.

“Ai...” Lê Cảnh Trí thở dài một tiếng, lấy tay che trước mắt, dường như làm vậy có thể ngăn không cho chuyện xấu lại ủa đến.

“Thờ dài vì làm trái với lương tâm sao? Cô đừng quên, là cô cầu xin tôi không ly hôn nữa.” Giọng đàn ông từ trên đỉnh đầu truyền xuống.

“Anh...anh vào đây bằng cách nào?” Lê Cảnh Trí nghe được âm thanh này, phát hiện có chỗ không đúng, một đôi mắt sắc bén thâm trầm đang nhìn cô, mà cô lại đang không mặc quần áo.

Lê Cảnh Trí lập tức đem thân thể chuyển đến phía cuối bồn tắm, thật may là nó khá lớn, cô cho người mình chìm vào trong nước chỉ lộ ra khuôn mặt phía trên, mà bên dưới, hai cánh tay cô đang ôm chặt lấy trước ngực mình. Lăng Ý vẫn yên lặng không nói câu gì. Rõ ràng là cô đã khóa trái cửa rồi mà.

“Vào bằng cách nào? Phòng của tôi, phụ nữ của tôi, tại sao tôi không thể vào?” Lăng Ý lơ đãng nhìn xuống phía dưới, tâm trạng tốt hơn một chút.

Hắn đã thay áo tắm, đang mặc một bộ quần áo ở nhà màu xanh dương, từ trong khe hở của chiếc áo có thể thấy được lồng ngực rắn chắc, mê người của hắn. Không thể không nói, dáng người và đặc biệt là khuôn mặt của Lăng Ý đều vô cùng hoàn hảo.

Lời của hắn không có vấn đề gì, nhưng Lê Cảnh Trí là người rất bảo thủ, dù đã lên giường cùng nhau mấy lần, nhưng vẫn không quen bị nhìn như thế.

Áo tắm ở đầu giá bên kia, nếu muốn lấy được thì phải đứng lên, mà đứng lên thì kiểu gì cũng bị Lăng Ý nhìn thấy hết, nhìn điệu bộ này của hắn xem chừng là không có ý định dời đi.

Lê Cảnh Trí cắn môi, nắm chặt khăn mặt màu trắng, gương mặt đã đỏ như quả cà chua, suy nghĩ xem phải làm như thế nào.

Hắn nhìn bộ dạng lo lắng của cô có chút buồn cười, nhưng trên mặt vẫn không để lộ cảm xúc gì.

Cô còn chưa bắt đầu tắm, nước vẫn trong suốt, nhìn thấy được phía dưới, Lăng Ý nhìn cả người Lê Cảnh Trí, một chiếc khăn nhỏ thì làm sao có thể che hết được chứ? Từ bộ ngực cao vút đến phía dưới căn bản là không che được cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Chạm Vào Cô

Nhìn dáng vẻ vừa thẹn thùng, vừa tức giận của Lê Cảnh Trí, khoe môi Lăng Ý nở nụ cười nhạt, chẳng biết mà xui quỷ khiến thế nào hắn bước vào trong bồn tắm.

Nghe thấy tiếng bước vào nước của hắn, trong lòng của Lê Cảnh Trí càng ngày càng cuống lên, chẳng phải hắn đã tắm xong rồi sao, tại sao lại bước vào nữa, chẳng lẽ hắn muốn cùng cô tắm cái gọi là... tắm uyên ương đó.

Trước đây ở trên giường, khi hắn bao trùm lấy thân thể của cô, cái gì cũng không nhìn thấy, chỉ cần nhắm mắt lại tất cả đều sẽ trôi qua. Nhưng đây là trong phòng tắm sáng chói, cô có thể cảm nhận được ánh mắt của hắn đang chạy dọc khắp thân thể cô.

Lê Cảnh Trí không muốn nghĩ đến nữa, cô muốn nhanh chóng thoát khỏi đây, nắm lấy bên cạnh bồn tắm, muốn leo ra.

Nhưng dưới chân quá trơn, trong lòng lại quá mức lo lắng, "tùm" một tiếng, Lê Cảnh Trí không những không leo ra được mà còn bị ngã trở lại.

Cô giữ vững thân thể, càng sốt ruột càng không bò lên nổi, mà Lăng Ý đã nửa nằm trong bồn, đầu thoải mái dựa vào thành bên cạnh, híп mắt nhìn Lê Cảnh Trí.

Như một con thú nhỏ nổi loạn, mỗi lần muốn leo lên, đều kém một chút rồi lại trượt xuống. Mới bắt đầu Lăng Ý còn cười cười, nhưng càng về sau, mắt của hắn càng híп lại, người phụ nữ này, đây là đang câu dẫn hắn sao?

Vốn chỉ muốn cho cô tắm thật tốt, hôm nay cô chò cả ngày ở công ty, rồi lại đến cửa nhà, hắn đều biết. Hiếm khi thấy đau lòng cho cô như vậy, kết quả là cô phòng hắn như phòng trộm, đem cửa phòng tắm khóa lại.

Muốn vào cho cô chút giáo huấn ai ngờ sẽ biến thành cảnh tượng như bây giờ.

Dáng người Lê Cảnh Trí rất tốt, bộ ngực cao vút, chắc là cup C, vòng eo nhỏ, mềm, cùng với cặp mông trắng trẻo, đầy đặn. Chiếc khăn trên tay cô đang che phía trước ngực, nhưng nhìn từ phía bên cạnh, cảnh xuân vẫn lộ ra mồn một, nơi hoa viên bí ẩn kia cũng như đang bày ra trước mắt hắn.

Lê Cảnh Trí cảm nhận được ánh nhìn phía sau, mặt càng đỏ hơn. Tay tăng thêm sức lực, cuối cùng cũng lên được rồi. Tay phải đuổi một cái muốn lấy cái áo tắm trên giá, dưới chân đột nhiên trượt đi làm cô ngã quay trở lại, bồn tắm khá sâu, cô lại đang đứng nếu bị ngã xuống đấy chắc mấy ngày sau cô ở trên giường luôn được.

Chờ một lúc vẫn không có cảm giác đau, ngược lại lại cảm giác được một đôi tay to đang đỡ lấy phần mông của cô, sau đó cả người liền ngã vào một lồng ngực rộng rãi, ấm áp.

Không có ngã bị thương, nhưng vẫn có một ít nước vào miệng, theo bản năng, Lê Cảnh Trí đưa tay túm lấy cổ người bên cạnh, đứng lên. Trong lúc lơ đãng, tay đụng phải bụng Lăng Ý, vóc người hắn cảm nhận rất khá, không có một vết sẹo nào, sức dài vai rộng, da thịt màu lúa mạch, đường nét cực kì hài hòa, mang theo một chút yêu nghiệt.

Hắn nhẹ nhàng nhấc cô đứng lên, ôm cô dán chặt vào người mình, không để lại một khe hở nào.

Trong bồn tắm hình tròn, hai người không mặc quần áo, quần sát lấy nhau, lại thêm hơi nước mờ ảo, bầu không khí trở nên vô cùng quý dị, chớp mũi hai người dán sát, ướt át, kiều diễm.

"Anh thả tôi ra, tôi đi ra ngoài." Chỉ có một câu đơn giản nhưng cũng khiến Lê Cảnh Trí nói ra rất vất vả.

Cô nhẹ nhàng thở dốc, rơi vào bên trong tai hắn lại có sức mê hoặc kinh người.

Lê Cảnh Trí không dám giỡn đùa, bởi vì cô thấy có một vật cứng đang đâm trên người mình, đã cùng hắn quan hệ mấy lần không cần nhìn cô cũng biết đó là thứ gì.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Giang Tây Long Đã Từng Chạm Vào Cô Chưa?

Nhìn ánh mắt sâu thẳm của Lăng Ý, Lê Cảnh Trí càng nghĩ càng sợ.

Tuy cô đã chuẩn bị sẵn tâm lý để lên giường với hắn, nhưng chưa từng nghĩ đến việc sẽ làm việc đó trong nhà tắm.

Đến ngay cả động đậy Lê Cảnh Trí cũng không dám, chỉ lo giữ gìn trinh tiết, nhưng mà nghĩ lại, trinh tiết của cô vốn dĩ đã bị hắn cướp đoạt từ lâu rồi còn đâu.

Nỗ lực trấn an lại bản thân, đôi mắt cô mở to nhìn chăm chăm Lăng Ý, chờ hành động tiếp theo của hắn, dù là thế nào cô cũng sẽ chấp nhận. Là cô đến cầu xin hắn, nhất định sẽ không tránh được việc này, cô nên sớm làm quen với nó mới phải.

Nhưng Lăng Ý vẫn đứng yên không có thêm bất cứ hành động nào, cô nhìn vào mắt hắn nhưng vẫn không có chút thông tin gì.

Lê Cảnh Trí không thể không thừa nhận, người chồng này của cô quả thực có khuôn mặt rất đẹp. Bên trong phòng tắm, hơi nước bong bong khiến cho cơ thể của hắn như ẩn như hiện.

”Lăng Ý, Lăng Ý...”

”Lê Cảnh Trí, Giang Tây Long đã từng chạm vào cô chưa?” Ngón tay thon dài của Lăng Ý trượt từ từ trên chiếc cổ trắng mịn trơn bóng của cô xuống đến phía trên ngực, động tác nhẹ nhàng chậm chạp, cực kì ôn nhu, âm thanh cũng rất ôn hòa nhưng càng như vậy lại càng khiến cho cô hoảng sợ.

Cảm giác như một con thú to lớn đang đánh giá con mồi, nếu thấy trên người cô chỗ nào có nhiều thịt thì sẽ ra sức cắn xé.

“Không có, không có, từ trước đến giờ đều không có.” Lê Cảnh Trí biết, đàn ông thường rất để ý xem người phụ nữ bên cạnh có sạch sẽ hay không, đây chính là một loại bản năng, bản năng chiếm hữu. Về điểm này cô tuyệt đối không được để hắn hiểu lầm.

“Đúng vậy không? Bây giờ không có, sau này cũng không có.” Hắn nói thật chậm, ”tốt nhất là đem những người kia xóa sạch quan hệ, lần sau nếu còn tiếp diễn, tôi không chắc tôi sẽ dễ dàng buông tha cho cô như vậy đâu.”

Hắn có thể cho Lê thị một cơ hội để tiếp tục phát triển nhưng cũng có thể hoàn toàn hủy diệt nó.

Hơi thở nóng bỏng phun lên cổ của Lê Cảnh Trí, sau khi nói xong, Lăng Ý bỗng nhiên nở nụ cười, nụ cười này dịu dàng, tao nhã giống như hoa sen nằm yên lặng trên mặt nước.

“Lập tức cùng Giang Tây Long cắt đứt mọi quan hệ, tôi chỉ nhìn một lần này thôi.”

Trong lời nói cũng uy hiếp, ở ngoài cũng uy hiếp, Lê Cảnh Trí khóc không ra nước mắt, cái đó của hắn cứ chạm vào người cô khiến cho ngay cả cử động cũng không dám, ngoan ngoãn gật đầu. Cô còn có sự lựa chọn khác sao?

Chỉ cần nghĩ đến việc sẽ ở trong phòng tắm làm chuyện đó, cả người cô đều run rẩy bầy.

Nói thật, mấy lần trước cùng hắn phát sinh quan hệ, cả phòng đều tắt đèn cô cũng chỉ có thể nhìn mờ mờ được khuôn mặt hắn. Nếu lần này mà làm như vậy ở trong này, nhất định cô sẽ chết mất.

Cô vội vã gật đầu, chỉ lo Lăng Ý có hành động nào khác.

Đúng lúc này, Lê Cảnh Trí cảm thấy có chút lạnh lạnh, Lăng Ý đi ra xa, hướng lên trên cầm áo tắm mới mặc vào, vô cùng tao nhã, ”cô cứ từ từ mà tắm, tôi còn có chuyện cần xử lí.”

“Như vậy...” Cứ thế mà buông tha cho cô?

Cô thực sự rất nghi ngờ, khoan dung, độ lượng hình như không phải tính cách của hắn, hắn phải tính toán chi li, không nói đạo lý mới đúng chứ?

“Thôi, kệ đi.” Chọc Lăng Ý tức giận sẽ phải trả cái giá rất lớn, cô không gánh nổi đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Cùng Đi Với Cô

Sau này cô vẫn còn phải gánh trọng trách “Lăng thiếu phu nhân” trên người, lại còn phải giống như bảo mẫu chăm lo cho sinh hoạt hàng ngày của hắn nữa,...

Ý của Lăng Ý có phải là cô không cần làm việc nhà, cũng không cần phải phụ giúp việc gì, chỉ cần làm tốt cái chức danh Lăng thiếu phu nhân, còn phải

suốt ngày đều nhìn thấy khuôn mặt của hắn,... Trời ơi, những tháng ngày tự do của cô?

Đây chính là cái giá của việc không rút tiền, không ly hôn đây mà.

Lăng Ý sau khi nói xong, quay người đi ra khỏi phòng tắm, tiếng đóng cửa truyền đến tai của Lê Cảnh Trí, cô vẫn đứng yên trong bồn tắm, nhìn nước chuyển động.

Tối nay, cô đã chuẩn bị để cùng Lăng Ý phát sinh quan hệ, nhưng hắn lại không có làm gì cả.

Trong lòng cô vẫn day dứt không yên khiến ban đêm gặp phải ác mộng.

Trong mơ, có một đôi tay vô hình cứ ôm chặt lấy cô, làm cho cô không thể nào thở nổi. Cô chạy mãi trên một cánh đồng muốn thoát khỏi nó, muốn đi tìm tự do của cô,... Cô cứ chạy mãi đến khi tưởng rằng có thể thoát được thì Lăng Ý lại đứng trước mặt, lạnh giọng bắt cô phải cởi quần áo ra.

Cô giật mình, tỉnh dậy. Nhưng đáng sợ hơn cả đó là ác mộng đang dần dần thành hiện thực.

Ánh mắt mông lung chưa tỉnh ngủ của cô đặc biệt mê người, cơ thể của Lăng Ý đang bắt đầu có phản ứng. Hai tay của hắn đặt bên eo cô tùy ý làm bậy, muốn cảm thụ được từng chỗ trên thân thể của cô.

Trong ánh nắng rực rỡ của buổi sáng chiếu qua rèm cửa, Lê Cảnh Trí nửa tỉnh nửa mê, bị hắn đặt dưới thân dày vò một phen.

Hắn như đem những lần thiếu nợ trong ba năm bù đắp lại, hoặc là đang dùng cách này để trừng phạt cô không nghe lời, nói chung, vốn là đã ngủ đủ giấc, chuẩn bị tỉnh dậy, Lê Cảnh Trí bị hắn làm cho đến khi không dậy nổi, ngủ thẳng tới buổi chiều.

Bụng kêu ùng ục, cô mới miễn cưỡng tỉnh dậy, thay quần áo.

Người bên cạnh, kẻ gây ra mọi chuyện dĩ nhiên là vẫn chẳng thấy đâu. Lê Cảnh Trí tiến vào phòng vệ sinh, lấy nước rửa mặt, hai dấu hôn trên cổ đỏ rực nhìn cực kì bắt mắt.

Tên cầm thú này.....

Tối hôm qua cô còn nghĩ hắn sẽ không chạm đến cô, không ngờ tên đàn ông này mới chớp mắt một cái đã khiến cô trả giá vì suy nghĩ ngớ ngẩn đó gấp mấy lần.

Kéo cơ thể như muốn mềm nhũn ra xuống dưới bếp tìm đồ ăn, lật tung cả nửa ngày cũng không có thấy cái gì. Nhà bếp này căn bản chỉ dùng để trang trí, không đồ ăn, không gia vị.....

Cô quay trở lại phòng tìm túi xách định ra ngoài ăn, một âm thanh sắc lạnh vang lên phía sau:”Ngủ dậy liền đòi đi, những lời hôm qua tôi nói với cô cô xem như gió thoảng qua tai có phải không?”

Lê Cảnh Trí quay đầu lại thấy Lăng Ý đang đứng ở cửa thư phòng, sắc mặt cực kì khó coi. Hắn vẫn đang mặc một bộ đồ ở nhà màu xám nhạt, tóc hơi xù, nhìn trẻ ra mấy tuổi.

Cô lấy lại tinh thần, lấy ví tiền ra khua khua trước mặt,”Tôi không có quên, lúc nào tôi cũng nhớ. Nhưng mà tôi đói bụng, muốn ra ngoài ăn chút gì đó.”

Cô sao dám động đến hắn chứ, hắn mà không vui nhất định sẽ lại chút giận lên Lê thị. Cô tuyệt đối sẽ làm tốt chức danh Lăng thiếu phu nhân này, chăm sóc đến cuộc sống sinh hoạt của hắn, khiến hắn hài lòng, cả nhà hắn cũng hài lòng.

Sắc mặt Lăng Ý lúc này mới tốt hơn một chút,”Nhớ là tốt”.

Không nghĩ tới, hôm nay Lăng Ý không đi làm, thiếu chút nữa thì lại bị hiểu lầm.

“Tôi đi mua đồ ăn, anh ăn gì không, tôi mua cho.”

“Không cần, tôi đi cùng cô.”

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Gặp Phải Giang Tây Long

Lăng Ý rất nhanh thay quần áo khác, cầm chìa khóa xe trên bàn, nhìn thấy cô gái nhỏ vẫn đang ngơ ngác nhìn mình,”Ngay ra đó làm gì? Không đói bụng sao?”

“Đói bụng, đói bụng! Chúng ta đi thôi.” Cô lấy lại tinh thần, nở nụ cười.

Khóe môi hắn nhếch lên, bàn tay to lớn của hắn nắm lấy tay cô đi ra ngoài.

Đi chưa được hai bước hắn đã dừng lại, chỉ vào ổ khóa, nói với cô, “Mật khẩu là sinh nhật của tôi.”

Cô gật gật đầu, tỏ vẻ như mình đã biết.

Nhưng hắn đâu phải là người dễ bị gạt như vậy, nhú mày nhìn cô, “sinh nhật tôi là ngày bao nhiêu?”

“Á..” Không nghĩ tới hắn đột nhiên sẽ hỏi vấn đề này, cô nghẹn lời. Làm sao cô biết được sinh nhật hắn chứ, còn đang định khi nào trở về thì hỏi mẹ chồng cô.

Hắn dừng lại một chút, nói tiếp, “Nhớ cho kĩ tôi chỉ nói một lần, là ngày 21 tháng 5”.

Lê Cảnh Trí gật đầu, “tôi đảm bảo sẽ nhớ kĩ.”

“Tốt nhất là như vậy.”

Đi thang máy xuống đến tầng hầm, Lãng Ý tự mình lái xe, dẫn cô đi ăn cơm.

Lê Cảnh Trí cảm thấy sợ hãi hơn là vui mừng, đãi ngộ tốt như vậy vẫn là lần đầu tiên cô được hưởng, người này nếu cứ như hôm nay thì cô đã không phải khôn khéo như vậy.

Lãng Ý thỉnh thoảng thông qua gương chiếu hậu quan sát cô, nhìn vẻ mặt thay đổi nhanh chóng của cô, biết được chắc chắn cô lại đang trầm ngâm nhắc chuyện gì đó.

Hắn không thể hiểu nổi, người phụ nữ này dễ dàng bị người ta đoán được suy nghĩ như vậy, ban đầu làm sao có thể bỏ thuốc hắn mà không hề lộ chút manh mối?

Khi đó bộ dạng của cô càng giống với kiểu không hiểu chuyện gì hơn. Có điều, mọi chuyện đều đã qua, chỉ cần cô ngoan ngoãn, hắn có thể không truy cứu.

Lãng Ý không hỏi cô muốn ăn gì, trực tiếp đưa cô đến chỗ hắn muốn. Nhưng khi tiến vào phòng ăn lại đưa thực đơn cho cô, để cô gọi món.

Lê Cảnh Trí lật qua lật lại, nhìn hai cái nhưng cũng không gọi gì, tất cả đều do hắn chọn. Lãng Ý rất hài lòng với biểu hiện của cô, ngay cả ánh mắt cũng hiện ra vui vẻ.

Người đàn ông này hắn cũng không phải là không biết cười chỉ là bình thường hắn đều cười gằn, cười lạnh, nhưng hôm nay nụ cười của hắn thực sự rất ấm áp, đây là lần đầu tiên cô được thấy. Rõ ràng là cô chẳng làm gì cả, sao tự nhiên hắn lại vui vẻ như vậy?

Món ăn được dọn lên rất nhanh, mùi vị cũng không tệ, Lê Cảnh Trí đói bụng, ăn như bị người ta bỏ đói đã lâu.

Sau khi thanh toán, Lãng Ý dẫn cô ra ngoài, không ngờ lại gặp phải Giang Noãn cùng Giang Tây Long.

Giang Noãn cười híp mắt kéo cánh tay của Giang Tây Long, đang nói chuyện gì đó, vẻ mặt của Giang Tây Long vẫn ôn hòa như bình thường, nghe cô nói.

Lê Cảnh Trí biết Lãng Ý đối với chuyện ngoại tình rất miễn cưỡng, dù cho chỉ là một ánh mắt thăm hỏi, cũng có thể khiến hắn bạo phát. Cô chỉ nhìn lướt qua rồi vội vàng thu tầm mắt lại làm như không có chuyện gì nhìn về phía khác.

Đúng như dự đoán, người đàn ông bên cạnh vẫn “hừ” lạnh một tiếng.

Cô biết là sẽ như vậy nên chủ động khoác cánh tay hắn, nói nhỏ, “chúng ta đi thôi”.

Lãng Ý đương nhiên sẽ không làm như cô mong muốn, hắn nhú mày, “Cô sợ sao?”

“Tôi rất bình thường.” Cô vỗ ngực đảm bảo.

Lãng Ý dừng lại, ôm lấy cô, “vậy cô gấp cái gì? Thấy người quen cũ sao không qua chào hỏi?”

Cô không kịp chuẩn bị, bị hắn ôm vào trong ngực, cô hít sâu một hơi. Nếu cô không tưởng bỏ, biểu hiện này của Lãng Ý có thể gọi là ghen không? Nhưng mà ghen chỉ có thể có khi hai người yêu nhau mà thôi, mà “yêu” thì... Hắn có sao?

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Cùng Nhau Đi Siêu Thị

Giang Tây Long nhìn thấy Lê Cảnh Trí, bước chân chậm lại.

Giang Noãn vẫn đang đắm chìm trong câu chuyện, thấy Giang Tây Long dừng lại, nhìn theo tầm mắt của hắn nhìn về phía trước thấy Lê Cảnh Trí cùng Lăng Ý. Giang Noãn ngẩng cả người, lúc sau mới vẫy tay chào hỏi, "Cảnh Trí, thật trùng hợp, chuẩn bị đi ăn cơm lại gặp được cậu."

Lăng Ý không nói gì, một tay ôm lấy eo của cô, cười như không cười quan sát phản ứng của cô.

Lần này không thể trốn được rồi, cô nhìn về phía Giang Noãn cùng Giang Tây Long, "thật trùng hợp", nhưng mà trùng hợp không đúng lúc nha...

Giang Noãn nhìn động tác thân mật của hai người, cười rạn rở. Trong khi đó ánh mắt của Giang Tây Long lại hiện lên một tia không cam tâm.

Lăng Ý nở nụ cười lạnh lùng. Đầu ngón tay sờ tóc của Lê Cảnh Trí, ngắm nghía, nhưng thực ra là hắn cố ý đưa tóc cô ra phía sau, lộ ra chiếc cổ thon dài, trắng nõn, khiến cho dấu hôn màu đỏ sẫm càng trở nên nổi bật. Trong lòng Giang Tây Long như bị người ta đâm một nhát dao đau nhói.

"Đúng rồi, qua mấy ngày nữa là sinh nhật mẹ mình, trong nhà định tổ chức một bữa tiệc nhỏ, cậu nhất định phải đến đấy. Cảnh Trí, lúc đó hai người các cậu có muốn đến cùng không?"

Tất nhiên là không.

Tên Lăng Ý này, lần đầu gặp Giang Tây Long còn động tay động chân, bây giờ mà tới tiệc rượu của Giang gia, không biết còn làm nên chuyện gì nữa. Cô chỉ muốn sống cuộc sống yên ổn qua ngày mà thôi.

"Còn phải..." Lời từ chối còn chưa nói xong, đã bị người đàn ông bên cạnh chặn lại.

"Rất vinh hạnh." Chỉ có mấy chữ mà đã tỏa ra khí thế bức người rồi, "nếu như rảnh, chúng tôi nhất định sẽ đến chúc mừng."

Giang Noãn biết quan hệ giữa Lê Cảnh Trí cùng Lăng Ý rất phức tạp, vừa nãy chỉ định phá vỡ bầu không khí lúng túng mà thôi, không ngờ Lăng Ý lại đồng ý, cô thực sự bị dọa cho chết khiếp rồi. Hồi phục lại tinh thần, cô kéo tay Giang Tây Long, "Anh em mình có việc đi trước, lần sau gặp chúng ta nói chuyện tiếp."

Thấy hai người đã đi xa lúc này Lê Cảnh Trí mới thở phào nhẹ nhõm. May mà không đánh nhau giống lần trước. Có điều sắc mặt của người nào đó lạnh đi không ít.

Ra khỏi nhà hàng không hiểu tại sao Lăng Ý lại dẫn cô đi siêu thị.

Hắn lấy một chiếc xe cho cô đẩy, hai người đi dạo cả nửa ngày mà trong xe vẫn trống không.

Lê Cảnh Trí do dự mãi cuối cùng vẫn phải hỏi, "Anh đến siêu thị định mua gì à?" Hơn nữa loại người như hắn mà cũng có ngày đi siêu thị, theo lý thuyết, hắn muốn mua cái gì chỉ cần ra lệnh là được mà.

Lăng Ý liếc nhìn cô, "Cô dọn đến ở cùng tôi chẳng lẽ không phải mua đồ dùng hàng ngày? Cô định dùng đồ của tôi chắc?"

Cô im miệng.

Xem ra lời nói hôm qua hắn nói trong phòng tắm là nói thật. Hắn muốn cô đến đó ở, phụ trách sinh hoạt hàng ngày của hắn.

Cô còn tưởng hắn nói đùa thôi. Trong lòng hắn có bao nhiêu chán ghét mình cô hiểu rất rõ, không nghĩ tới hắn lại đem cô giữ bên người, chỉ để đề phòng cô cùng Giang Tây Long qua lại, sợ cô làm chuyện khiến hắn mất thể diện.

Không thể không nói, người đàn ông này cũng suy nghĩ quá nhiều rồi.

Kể cả khi cô có lý hôn thì cô cùng Giang Tây Long cũng không còn khả năng hợp lại nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Tên Đàn Ông Nham Hiểm Này!

Cô vẫn đang trong dòng suy nghĩ đã bị hấn cắt đứt, "Còn đứng ngây ra đó làm gì? Chọn đồ nhanh lên."

Lê Cảnh Trí nhanh chóng phục hồi tinh thần, sang khu đồ dùng chọn một vài vật dụng cần thiết.

Nghĩ đến cái phòng bếp trống không trong nhà, không nhìn được lại đi mua ít nguyên liệu cùng gia vị nấu ăn.

Phụ nữ luôn có máu mua sắm trong người, Lê Cảnh Trí chỉ nghĩ mua vài thứ đơn giản là được, nhưng lại không biết mình ở lại nhà hấn bao lâu, cũng chẳng phải do mình tính tiền, nên thấy cái gì là mua cái đó, chất đầy một xe mà vẫn chưa xong.

Đang suy nghĩ nhiều đồ dùng như vậy làm sao mà để hết trên xe được, không biết ai lộ ra thông tin Lăng Ý cùng vợ đến mua sắm, giám đốc siêu thị nhanh chóng đi đến đón tiếp, nói trong đêm nay sẽ cho người mang đến.

Lăng Ý hờ hững nói, "ngày mai mang đến cũng được."

"Vậy tối nay lấy cái gì dùng?" Lê Cảnh Trí cảm thấy khó hiểu, mua rồi tại sao lại không mang về luôn.

"Đêm nay đến nhà cô." Hấn đáp.

"....." Tại sao lại muốn đến nhà cô chứ.

Hấn không thích sự im lặng của cô, "Cô không muốn?"

Lê Cảnh Trí nhẹ nhàng nói, "không có, không có" Cô có quên nói "không" sao?

Đi một chuyến cũng tốt, chuyện công ty cô không hiểu, vẫn là cần cha cô mới bàn bạc được.

Nhưng cô suy nghĩ quá nhiều rồi, Lê Khải Thiên ở trước mặt cô có thể "hô mưa gọi gió" nhưng trước mặt Lăng Ý, ông ta chẳng dám nói gì, chỉ lo nói sai chỗ nào đó.

.....

Nhìn Lăng Ý cùng Lê Cảnh Trí về nhà, Lê Khải Thiên hồi hộp, tiến lên đón tiếp, "Đứa nhỏ này, đột nhiên trở về cũng không nói cho cha biết một tiếng."

Lăng Ý lười biếng trả lời, "Là do con đề nghị."

"Thì ra là vậy." Lê Khải Thiên không nhìn được cười.

Buổi tối hôm Lê Cảnh Trí đi tìm Lăng Ý nói chuyện, Lăng Ý đã dặn trước trợ lý, tạm thời không cần giục Lê thị chuyện thu hồi vốn.

Đêm đó, Lê Khải Thiên đã biết, đứa con gái này nhất định đã làm được. Nhưng ông ta không ngờ, Lăng Ý lại còn chủ động đưa con gái về nhà.

Liếc nhìn thấy dấu hôn trên cổ Lê Cảnh Trí, xem ra tình cảm của bọn họ cũng không đến nỗi tệ. Không uống công ông ta tốn nhiều tâm tư như vậy, đem con gái lớn gả vào Lăng gia.

Nghe người giúp việc thông báo, Lê Nhã Trí chạy từ trên tầng xuống, cười híp mắt nhìn Lăng Ý, kêu một tiếng "anh rể".

Lăng Ý vẫn không có ngẩng đầu lên, "ừ" một tiếng cho qua.

Lê Nhã Trí lúc này mới chú ý đến chị mình, hai người họ đang ngồi trên ghế salon, mà chị cô dường như cả người đều sát lấy anh rể. Không phải nói quan hệ của hai người họ không tốt, còn chuẩn bị ly hôn sao? Sao bây giờ lại dính lấy nhau thế chứ?

Lê Khải Thiên vẫn đang nói chuyện cùng Lăng Ý, phần lớn là do ông ta khách sáo nịnh bợ.

Lê Cảnh Trí không muốn xen vào cuộc nói chuyện của bọn họ, ngồi yên lặng giống như một lọ hoa làm nền bên cạnh Lăng Ý. Hấn rất hài lòng với dáng vẻ của cô hiện tại, càng ôm chặt hơn, như đang tuyên bố chủ quyền, cũng có một chút tình tứ,...

Hấn ôm chặt quá khiến cô khó chịu, lấy cớ đi rót nước, trốn vào trong phòng bếp.

Thoát khỏi hấn, trí thông minh của cô dường như được nâng lên không ít, Lăng Ý lần này dẫn cô về Lê gia, còn làm ra vẻ ân ái trước mặt cha cô, không phải do hấn rảnh rỗi mà là qua việc này nói cho ông biết, cô là người có thể kiềm chế hấn, ảnh hưởng đến quyết định của hấn. Nếu cô dám chọc giận hấn, hấn nhất định sẽ trừng phạt lên Lê thị, đến lúc đó người bị thúc ép cuối cùng cũng vẫn là cô.

Tên đàn ông nham hiểm này!

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 62: Tâm Tư Của Lê Nhã Trí

Đã hiểu rõ mọi chuyện, trong lòng Lê Cảnh Trí cảm thấy tức giận, cầm lấy cốc thủy tinh tự rót cho mình cốc nước.

Đáng tiếc ngay cả nước cũng không theo ý cô, vẫn còn nóng bỏng chưa uống được. Cô định quay ra tủ lạnh tìm đồ uống khác, không biết rằng có một bóng người cao lớn đang đi đến chỗ cô.

Từ lúc cô đi ra khỏi lồng ngực hắn, Lăng Ý đã đi theo cô chỉ là cô vẫn không biết.

Hắn hé mắt, chậm rãi đi tới phía sau lưng cô, chỉ cách một chút nữa thôi là người hắn dính sát lấy lưng cô. Nhưng hắn không tiến thêm nữa, hắn thích cảm thụ loại mèo vờn chuột này hơn, rất thú vị.

Tuy nói người phụ nữ này tâm tư có hơi thâm hiểm một chút nhưng thân thể của cô, mùi hương từ người cô,.... đều làm hắn nhớ mãi không quên.

Lê Cảnh Trí không biết phía sau có người, cầm cốc quay lại, đụng phải Lăng Ý làm nước sánh ra ngoài ướt một mảng áo của hắn.

Tay áo sơ mi của Lăng Ý được gấp lên trên cùi trỏ, da thịt bị nước nóng dội vào, thoáng chốc ửng đỏ.

Ly nước rơi xuống, vỡ tan trên mặt đất, kinh động đến mấy người ngoài phòng khách.

Lê Nhã Trí rói rít gào lên, "A! Anh rể, anh bị bỏng rồi!"

Lăng Ý lần này đến Lê gia, đương nhiên Lê Nhã Trí sẽ không buông tha cơ hội ở cùng một chỗ với hắn. Lăng Ý dòi đi, cô cũng đi theo.

Không nghĩ tới lại nhìn thấy cảnh này, "Trời ạ, tại sao lại như vậy chứ, lần thứ hai anh rể tới nhà chơi mà đã xảy ra chuyện như vậy rồi. Quản gia, mau đem hòm thuốc lại đây, tôi tự mình bôi thuốc cho anh rể."

Lê Cảnh Trí nhìn đáng vẻ của Lê Nhã Trí, cảm thấy có chút khó chịu.

Câu nói của Lê Nhã Trí hình như có chỗ nào không đúng lắm, nhưng cô nhóc cũng chỉ mới mười tám tuổi, vừa lên năm nhất, chắc là do cô tự nghĩ nhiều mà thôi.

Nhìn qua vết bỏng của Lăng Ý, lại nhìn đáng vẻ lo lắng của em gái, Lê Cảnh Trí hít sâu một hơi, làm như cái gì cũng không biết, vòng qua chỗ thủy tinh vỡ trên mặt đất, chuẩn bị trở về phòng. Nhưng lại bị Lăng Ý bắt được, kéo một cái, cô mất trọng tâm ngã vào lồng ngực hắn.

Chân cô suýt nữa thì đập trúng mảnh vụn, người đàn ông nào đó mới dùng cánh tay khác kéo cô lại, tránh cho cô bị thương.

Lông mày hắn nhíu lại, "Sao lại không chú ý dưới chân?"

Cô mím môi, không giải thích.

Tay hắn vẫn như cũ, ôm cô như ôm một đứa nhỏ, bẽ cô tới chỗ không có mảnh vỡ vụn nào mới thả xuống.

"Cảm ơn." Cô nói nhỏ.

Sắc mặt hắn cũng không có tốt hơn trước, "lần sau phải chú ý một chút".

"Tôi có chút không thoải mái, tôi về phòng trước."

Hắn còn chưa kịp ngăn cản, cô đã chạy đi.

Lông mày hắn càng nhíu lại, vừa nãy vẫn còn tốt tại sao bây giờ lại xuất hiện bộ dạng mất hồn mất vía như vậy chứ?

Nhìn thấy người con gái đang riu rít bên cạnh, hắn bỗng nhiên hiểu rõ, chắc không phải là cô đang ghen chứ?

Nghĩ đến khả năng này, tâm trạng của hắn lập tức trở nên vui vẻ, còn cười ra mặt.

Nhìn hai người ở chung một chỗ, anh rể thân mật, khoan dung với chị gái, làm cho trong lòng Lê Nhã Trí cảm thấy khó chịu, nhưng vẫn nở nụ cười, giả vờ dịu dàng, nói, "Tính cách chị từ nhỏ chính là như thế, anh đừng để ý."

Lăng Ý nhìn Lê Nhã Trí giả vờ giả vịt, nở nụ cười tà mị, khiến người ta ghê tởm.

Chỉ một chút như vậy mà đã khiến cho Lê Nhã Trí chìm đắm trong đó, không cách nào thoát ra được.

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Giúp Hấn Bôi Thuốc

“Hộp thuốc đến rồi.”

Lê Nhã Trí nhận lấy, chuẩn bị giúp hấn xử lý vết thương. Kết quả, Lăng Ý tự mình cầm lấy hộp thuốc đi lên trên tầng.

Mặc dù không nói ra, nhưng từ hành động có thể nói rõ, hấn muốn tự tay Lê Cảnh Trí làm cho hấn.

Lê Nhã Trí tức giận giậm chân, tại sao ngay cả thuốc cũng không cho mình thay chứ?

Đầu óc Lê Cảnh Trí có chút hỗn loạn, ánh mắt này của em gái khiến cho cô cảm thấy khó xử. Trong lòng mơ hồ đã có đáp án, nhưng vẫn không dám tin.

Nhã Trí là em gái ruột của cô ...

Mặc dù cô không thích quản những chuyện này, chỉ cần nhìn những cử chỉ mờ ám kia là cô thấy khó chịu rồi nhưng người đó lại là Nhã Trí, cô thực sự không thể làm lơ được.

Một bóng đen bay phía trước mắt, chuẩn xác rơi vào trong lòng cô. Lê Cảnh Trí tiếp được, mới phát hiện đó là hộp thuốc, ngẩng đầu lên lại thấy Lăng Ý đang mím môi nhìn mình.

“Tại sao anh lại đến đây, không phải Nhã Trí nói sẽ giúp anh xử lý vết thương sao?”

Hấn đi đến trước mặt cô, chỉ chỉ vết nước trên người, “Không, về phòng của cô là được rồi, tôi không có thói quen cởi quần áo trước mặt mọi người.”

Có một ít nước nóng bị đổ trên bụng, hấn cũng muốn bôi ở đó, cho nên, người được chọn là ứng cử viên sáng giá nhất, ngoại trừ cô, không còn ai khác.

Lê Cảnh Trí đỏ mặt.

Không chờ cô suy nghĩ, hấn đã ngồi lên giường, giơ tay, ngoắc ngoắc ngón tay gọi cô, “Lại đây, bôi cho tôi.”

Vết thương trên cánh tay còn đỡ chứ phía bụng thì cũng quá mức ám muội rồi, cô nói, “Đây là vị trí phía trước, anh cũng có thể tự mình xử lý được mà.”

“Không muốn”

Thân hình cao lớn của người đàn ông nằm ngang trước mặt, như một bóng ma bao phủ tâm trí cô, Lê Cảnh Trí cảm thấy trước mặt mình là một vùng tăm tối.

Lăng Ý cup mắt nhìn cô, đáy mắt hiện lên một tia sáng, làm cho người ta không biết hấn đang nghĩ gì.

“Vậy thì không cần bôi nữa, cứ để như vậy đi.”

Cô không dám tin, hấn mà lại dễ nói chuyện như vậy.

“Chỉ là tí ăn cơm tối, nếu để cha cô nhìn thấy, không biết sẽ như thế nào nhỉ?”

“Anh ngồi đi, tôi giúp anh bôi thuốc.” Lê Cảnh Trí là người cứng được nhưng cũng mềm được, lập tức cúi đầu.

Hấn nở nụ cười, duỗi cánh tay bị nóng đỏ ra trước mặt cô. Cô hít một hơi sâu, chậm rãi đến trước mặt hấn, đầu ngón tay lướt qua áo sơ mi, cẩn thận từng chút một, tránh không đụng vào hấn, lấy thuốc bôi từng chỗ một.

Sau khi xong, Lê Cảnh Trí như vừa đánh thắng một trận gian khổ, “được rồi”.

Lăng Ý vắt chéo hai chân, “Còn vết thương phía trước ngực nữa, cô bôi nốt”.

“Tự anh đi mà bôi.”

“Tôi là người bị thương.”

“Vết thương của anh không nặng.” Và lại hẳn đâu có bị thương ngón tay.

Hắn nhủ mày,”quần áo không cởi sao mà bôi thuốc được, có mỗi chút chuyện mà làm cũng không xong. Vậy tôi phải xem Lê Khải Thiên sẽ nói thế nào? Che chở con gái hay vì nghĩa diệt thân đây?”

“Anh.” Nói xong, Lăng Ý chậm rãi đứng lên, dáng vẻ giống như muốn đi ra ngoài.

“Được rồi, tôi làm, tôi làm.” Tên khốn này vậy mà dám lợi dụng điểm yếu của cô.

Trước kia không gặp nhau, vẫn còn có chỗ tốt, bây giờ Lăng Ý lại cố tình diễn cảnh ân ái trước mặt cha cô, bây giờ mà xảy ra chuyện gì, nhất định sau này cô sẽ sống không bằng chết.

Đồ gian thương!

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Bị Lộ

Nhìn đôi tay Lê Cảnh Trí đang kéo áo hắn, Lăng Ý bỗng nhiên rất muốn biết, nếu nó vuốt ve trên người hắn sẽ có cảm giác như thế nào. Đáy mắt hiện lên một tia sáng sáng nhỏ, hắn ngồi trở lại giường,”nếu cô lại dám dối ý tôi không chắc là mình còn để nói chuyện thế đâu.”

“Biết rồi.” Lê Cảnh Trí nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Hắn ngồi bên giường, cô quỳ trước mặt hắn, chậm rãi đưa tay lên cởi từng chiếc cúc áo. Mỗi chiếc cúc áo được cởi ra lồng ngực càng trắng càng hiện rõ trước mắt cô.

Mặc dù trong lòng cảm thấy khó chịu nhưng không thể không thừa nhận, dáng người của tên này rất khá, không thể chê được.

Lê Cảnh Trí cố gắng không được chạm vào cơ thể hắn, nhưng vẫn không tránh được.

Đầu ngón tay của cô mỗi lần chạm nhẹ vào phía bụng dưới, rồi lại tránh ra, khiến cho toàn thân Lăng Ý trở nên tê dại.

Người phụ nữ này nhất định là do ông trời phái xuống để trừng phạt hắn.

Lê Cảnh Trí không ngờ rằng, biểu hiện tránh còn không kịp của cô trong mắt Lăng Ý còn có tình ý hơn gấp mấy lần so với khiêu khích.

Tháo xong, chưa kịp đứng thẳng người lên, hai tay cô đã bị người kéo lại.

Lòng bàn tay mềm mại chạm vào cơ ngực săn chắc, mu bàn tay trắng nõn cùng màu lúa mạch của da thịt hắn tọa nên sự đối lập. Sức của cô không đủ, chỉ có thể bị hắn khống chế, áp sát vào cơ thể nóng bỏng.

Về mặt của cô lúc này còn khó coi hơn cả khóc,”Anh bỏ tay tôi ra, còn phải bôi thuốc nữa.”

Hắn thở hỏn hển, kêu một tiếng,”Tiểu yêu tinh”.

Cuối cùng Lăng Ý vẫn bỏ tay ra, ngang nhiên nằm trên giường. Bởi vì hắn càng mong cô dùng tay bôi thuốc lên trên cơ thể hắn. Lê Cảnh Trí liếc nhìn hắn, dùng tấm bông chấm ít nước thuốc,”Được rồi, bôi ở đâu?”

Lăng Ý nắm chặt tay cô, ấn lên cơ bụng hắn,”Ở đây.”

Chỗ này rõ ràng chỉ bị bắn có vài giọt nước, căn bản là không có bị bắn.

Nhưng tên đàn ông này thật sự không có nói lí lẽ, thôi thì cứ làm mau mau rồi tiễn vị ôn thần này đi. Cô hơi cúi người, lại gần hắn.

Lăng Ý nằm ngửa trên giường, hai tay chống đầu, ở góc độ này vừa vặn có thể nhìn thấy cảnh xuân bên trong cổ áo của cô.

Chiếc áo lót màu đen bao bọc lấy thân thể hoàn mỹ của cô, càng làm nổi bật lên làn da trắng nõn, người phụ nữ này, cô không biết cô có bao nhiêu quyến rũ sao?

Ánh mắt Lăng Ý tối sầm, vươn tay, nắm lấy eo cô, đẩy cô ngã xuống dưới thân.

Lê Cảnh Trí giầy giụa, hai tay bị hấn trói trên đỉnh đầu, không cử động được.

”Lăng Ý, anh làm gì vậy? Chẳng phải nói chỉ là bôi thuốc thôi sao?”

Hắn dán sát lấy xương quai xanh của cô, dùng sức mút mạnh một cái, thấy cô run rẩy mới mở miệng, ”đúng là “nói một đằng làm một nẻo”, không phải là thân thể của cô cũng rất thích tôi làm vậy sao.”

Thích cái đầu anh!

Trong lòng Lê Cảnh Trí oán thâm, nhưng vẫn không thể biểu hiện ra mặt, bây giờ mà làm lớn lên, tí nữa ăn com, người bị thiệt kiểu gì cũng là mình.

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Muốn Cho Cô Thoải Mái

“Rốt cuộc anh muốn làm gì?”

Lăng Ý cười nhạt, ”Thật sự không nhận ra sao? Muốn làm. cô.”

Hắn kéo chiếc váy của cô lên trên, lộ ra hai chân dài trắng tấp.

Lê Cảnh Trí vội kêu lên, ”đây là nhà của tôi, tí nữa còn phải xuống ăn com anh đừng có mà làm loạn!”

Hắn càng kéo váy của cô lên cao hơn, làm cả một khoảng da thịt bên eo đều lộ ra ngoài không khí, ”Ồ trong nhà cô, trong phòng cô, làm những việc ày không phải càng có ý nghĩa sao? Hiện giờ mới có bốn giờ, muốn ăn com cũng phải sáu giờ mới ăn, đủ cho chúng ta làm một lần rồi.”

“Anh điên rồi! Hai người chúng ta ở trong phòng lâu như vậy không có động tĩnh gì, anh cho rằng người khác không biết chúng ta làm gì sao?” Hắn thực sự chỉ vì nửa thân dưới mà vứt hết cả mặt mũi vậy sao?

“Chúng ta là vợ chồng, làm chuyện đó không phải rất bình thường sao. Không làm gì mới khiến người khác nghi ngờ.”

Lăng Ý nhìn cảnh đẹp trước mắt, nhưng vẫn thấy không thỏa mãn, muốn đẩy lên trên cao nữa, lại phát hiện, thân váy bị hai bên ngực của cô giữ lại, không di chuyển được nữa.

Bàn tay hắn vuốt nhẹ bên người cô, tìm được dây kéo, “roẹt” một tiếng.

Lăng Ý gạt gạt đầu, trầm giọng nói, ”Ừ, như vậy tốt hơn nhiều.”

Vừa dứt lời, Lê Cảnh Trí cảm thấy thân thể mình mát lạnh, hắn thật sự kéo toàn bộ váy của cô lên trên.

Lê Cảnh Trí không có cách nào giữ cho mình tỉnh táo, lời nói cũng run run, ”Phải làm thế nào anh mới chịu buông tha cho tôi?”

Để cho chính mình không mất mặt trước mắt một người đàn ông, cô thực sự không làm được.

Đầu ngón tay Lăng Ý vuốt dọc theo bắp chân của cô, ”Ngoan ngoan một chút, tôi sẽ khiến cô thấy thoải mái. Cô mà giầy giụa, tôi càng hưng phấn người chịu đau chỉ có cô thôi.”

Nếu sớm biết có chuyện này cô thà ngồi dưới tầng nghe cha nói chuyện với hắn còn hơn.

“Ngoan.” Hắn hôn tai cô một cái, một luồng khí nóng đi vào trong tai.

”Lăng Ý, tôi van xin anh, hiện tại không làm được không? Chúng ta đêm nay trở về làm tiếp.” Cô là người rất dễ xấu hổ, ngay cả ở trong phòng mình bôi thuốc cho Lăng Ý cô còn không thích, huống chi lại còn làm chuyện đó. Tí nữa xuống ăn com mọi người mà thấy sắc mặt của cô nhất định sẽ biết được chuyện đã xảy ra, đến lúc đấy còn mặt mũi nào nữa chứ?

Lăng Ý ôm rồi lại hôn cô một cái, chậm rãi buông tay, tay phải vẫn nắm ở eo cô, nằm xuống, hắn ôm cô vào trong ngực từ phía sau.

“Tôi có thể không động vào cô, nhưng cô phải để tôi ôm một lát.” Hắn nói.

“Được” Cô không thể từ chối được, bởi vì cái đó của hắn cứ dán vào ngực cô như đang uy hiếp vậy.

Cô nghe lời càng làm cho Lăng Ý dán sát vào người cô hơn, cái đó kẹp giữa hai chân cô, thỉnh thoảng nhảy lên, như đang chờ đợi.

Tư thế này quá nguy hiểm, cô phải hỏi điều kiện trước,”Anh muốn ôm bao lâu?”

Hắn khẽ cắn lấy cổ cô, mút vào tạo một vết màu hồng nhạt,”Cô làm cho tiểu đệ đệ của tôi thức tỉnh, cũng phải cho nó thời gian để trở lại ban đầu chứ.”

Rõ ràng là hắn ép buộc cô, bắt cô bôi thuốc cho hắn, bắt cô cởi áo sơ mi của hắn, bây giờ lại đồ lỗi cho cô đi trêu chọc hắn. Trên thế giới này sao lại có người vô liêm sỉ vậy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Nhân Lúc Không Chú Ý Mà Lợi Dụng

Lê Cảnh Trí đỏ mặt, cắn môi dưới, để hắn ôm.

Từng giây từng phút trôi qua, tiểu đệ đệ của hắn không những không có yên tĩnh lại mà còn càng ngày càng lớn hơn, nhẹ nhàng cử động giữa hai bắp đùi cô.

Chỉ một lát sau hơi thở của người đàn ông phía sau cũng trở nên nặng nề, hơi thở nóng bỏng liên tục thổi vào cổ cô.

Môi của hắn ở phía sau thỉnh thoảng cũng sẽ đụng chạm tới da thịt ẩm áp của cô.

Tình huống càng ngày càng không đúng, Lê Cảnh Trí hỏi,”Anh ôm tôi lâu như vậy, có thể buông ra rồi chứ?”

Đáy mắt Lăng Ý bỗng lóe lên, khẽ “ừ” một tiếng.

Lê Cảnh Trí đẩy tay hắn đang giữ trên eo cô ra chuẩn bị ngồi dậy.

Ai ngờ Lăng Ý nhân cơ hội này kéo bỏ vật che đậy cuối cùng của cô, nhào tới, để tiểu đệ đệ của hắn chui vào trong cơ thể cô.

Lê Cảnh Trí tròn tròn hai mắt.

Sao hắn dám ...

Rõ ràng lúc này hắn đã hứa sẽ không động vào cô.

Ngay cả một chút phản ứng sinh lý cô cũng không có, nơi đó rất đau!

Tên cầm thú này!

Đã không thể phản kháng vậy thì thử hưởng thụ đi, nhưng mà vẫn thất bại. Nơi đó của hắn quá lớn khiến cô đau rất. “Nhẹ một chút! Lăng Ý, nhẹ một chút...” Những lời tức giận còn chưa kịp nói ra đã bị hắn ngăn lại. Hắn nặng nề hôn cô như muốn cắn nát, cũng không chịu buông ra.

Phía dưới càng vận động mạnh hơn, cuối cùng ngay cả sức lực để phản đối cô cũng không có.

Thân thể của cô quá mức mê hoặc, khiến hắn muốn chiếm lấy cô hết lần này đến lần khác.

Hắn tận dụng triệt để hai tiếng đồng hồ, chỉ cho cô mười phút để thay quần áo.

Hai chân cô nhũn ra, ngay cả khuôn mặt đỏ ửng chưa kịp tiêu tan đã phải xuống dưới nhà ăn cơm.

Hai người lớn trong nhà đều là người từng trải, thấy hai bọn họ ở trên hai tiếng đồng hồ, lại nhìn vẻ mặt của con gái liền hiểu rõ mọi chuyện.

Nhìn cảnh Lăng Ý ôm vai Lê Cảnh Trí, còn kéo ghế cho cô, ngồi ngay bên cạnh mình, Lê Khải Thiên cảm thấy an tâm không ít, chỉ cần Lăng Ý, hắn vẫn còn hứng thú với con gái ông ta, Lê thị vẫn sẽ tiếp tục được duy trì. Vẫn phải dạy bảo đứa con gái lớn này một chút, để nó ngoan ngoãn ngồi yên cái chức Lăng thiếu phu nhân, có thể thì mới có lợi được.

Nhìn sự biến đổi trong quan hệ của Lăng Ý cùng Lê Cảnh Trí, Lê Khải Thiên đột nhiên nổi lòng tham, ban đầu chỉ định dựa vào Lăng Ý để duy trì gia nghiệp. Bây giờ có thể lợi dụng Lăng Ý để giúp Lê thị xây dựng lại từ đầu như vậy sau này không cần lo bị người khác quản thúc nữa.

Lê Cảnh Trí không biết suy nghĩ của cha mình, chỉ nghĩ cố duy trì cuộc hôn nhân này sao cho không ly hôn là được. Không biết rằng sau này còn có rất nhiều phiền toái đang chờ cô phía trước.

Lăng Ý nhìn bộ dạng mệt mỏi của cô, đề nghị ở lại Lê gia qua đêm, ngày mai trở về. Cô cũng chẳng còn hơi sức đâu mà quan tâm nữa. Ăn xong bữa tối, hai người đều đi lên phòng.

Lê Nhã Trí nhìn bóng lưng của họ, bĩu môi, "anh rề đến lần này còn chưa có nhìn con mấy lần, con còn chưa kịp chụp chung bức ảnh với anh ý đâu."

Lần trước cô quay trở lại trường học nói anh rề khi cười với cô so với hình ảnh trên tạp chí còn đẹp trai hơn gấp mấy lần, bọn họ không tin còn nói anh rề và chị cô không có tình cảm với nhau, hắt ghet bỏ chị cô, cũng ghet bỏ toàn thể Lê gia, chắc chắn hẳn sẽ không thèm đi đến Lê gia bọn họ.

Việc Lăng Ý có ghet chị cô không, cô không quan tâm, chỉ cần hẳn không ghet cô là được.

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Lòng Tham Không Đáy

Sáng hôm sau, Lăng Ý trực tiếp đi đến công ty, lúc Lê Cảnh Trí tỉnh dậy đã không còn thấy hẳn đâu nữa.

Được ngủ trên giường của mình thoải mái hơn rất nhiều so với khi ngủ ở nhà hẳn.

Cô rửa mặt xong xuống tầng ăn sáng, đi động trên bàn rung lên, là tin nhắn của Lăng Ý, nhắc cô về sớm một chút, đồ vật mua hôm qua sẽ được chuyển đến. Cũng nhắc nhở cô, bây giờ cô phải nghe theo tất cả lời của hẳn.

Cô uống một ngụm sữa bò, thờ dài.

Lê Nhã Trí bình thường hay ngủ nướng, chỉ vì nghĩ hôm nay có thể gặp Lăng Ý trong nhà, muốn ăn sáng cùng hẳn, mà chịu khó dậy sớm. Kết quả chẳng nhìn thấy Lăng Ý đâu chỉ thấy Lê Cảnh Trí đang uống sữa, chán nản, "Anh rề mới sáng ra đã đi đâu vậy?"

Thấy cô không trả lời, Lê Nhã Trí liền đi đến phía đối diện, ngồi xuống, "Chị nói một đằng làm một nẻo".

Lê Cảnh Trí ngẩng lên kinh ngạc, liếc nhìn cô một cái, "vẫn chưa tỉnh ngủ?"

"Chị biết em đang nói chuyện gì." Lê Nhã Trí tức giận, bỏ cả bữa sáng đi lên tầng.

Cô siết chặt cốc thủy tinh trong tay, tâm tư của Nhã Trí ngày càng biểu hiện rõ ra bên ngoài, trong lòng cô không biết phải làm thế nào, chỉ có thể giả vờ như không biết.

Ăn xong, lúc cô chuẩn bị trở về, cha cô gọi cô lại, "Đi theo ta đến thư phòng."

Sau khi Lê Cảnh Trí đi vào, Lê Khải Thiên cũng không lòng vòng mà trực tiếp nói thẳng, "mày nghĩ biện pháp để cho Lăng Ý đầu tư một tỷ vào Lê thị."

Cô sợ ngây người, "Lê thị lại làm sao vậy, chẳng phải chỉ cần Lăng gia không rút vốn đầu tư là được sao?"

Một tỷ không phải là con số nhỏ, với tình hình của Lê thị bây giờ, một tỷ hẳn toàn có thể mua được 50% cổ phần. "Con bé ngốc này, nếu có một tỷ, chúng ta nhất định sẽ bắt đầu xây dựng lại công ty, tự mình phát triển, đến lúc đó dù Lăng thị có muốn rút tiền, chúng ta cũng có thể tự chống đỡ được."

"Cha, người đang nói đùa sao?" Lấy tiền của Lăng gia để nuôi bản thân, đối với Lăng Ý số tiền kia không đáng là gì, nhưng làm sao có thể vô liêm sỉ như thế chứ, không thể tham lam như thế được.

"Mày là vợ của nó, muốn nó giúp đỡ nhà mẹ đẻ có gì mà không được. Cảnh Trí, mày là con gái nhà này nên vì nhà chúng ta mà góp sức mới phải."

Cô phát hiện người đứng trước mặt không còn là cha mình nữa, trông ông giống như một người xa lạ.

"Cha, người không thể làm vậy.."

"Sao lại không chứ? Mày là vợ nó, sẽ sống với nó cả đời, chỉ có chút tiền này sao lại không thể bỏ ra chứ?"

"Con không phải là đồ vật mà đem bán."

Vốn dĩ ở trước mặt Lăng Ý, tôn nghiêm của cô đã bị phá hủy hoàn toàn rồi, bây giờ mà còn làm như vậy, khác nào bảo cô lấy thân thể cùng hôn nhân của mình đi làm giao dịch. Cùng với những người phụ nữ ngoài kia có khác nhau sao?

Lê Khải Thiên tức giận, hận không thể tát cô một cái, nhưng chuyện này thành hay bại vẫn do cô quyết định, đành phải nhịn xuống, "Không cần vội, cứ

từ từ mà suy nghĩ.”

Quan hệ giữa hai người bọn họ vừa mới ổn định lại, vừa nói chuyện rút tiền vốn bây giờ mà nói chuyện một tý sợ hơi vội, vẫn là cứ để từ từ.

“Còn đứng đó làm gì, ra ngoài đi, không phải định về nhà sao?”

Cô hít sâu một hơi, “Con về trước”.

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Khóc

Từ sau khi rời khỏi Lê gia, Lê Cảnh Trí phát hiện tâm trạng mình rất rối bời.

Lúc trước cô hy sinh cuộc hôn nhân của mình để cứu vãn Lê thị, còn ngây thơ cho rằng mình rất vĩ đại, chỉ cần Lê thị có thể vượt qua giai đoạn khó khăn này liên ly hôn. Bây giờ nhìn lại, bản thân chỉ là một quân cờ, phải chơi hết ván thì mới có thể thoát ra được.

Mặc dù không đồng ý với cách làm đó nhưng cô cũng không thể từ bỏ Lê gia được, đó là gia đình của cô, có những người thân duy nhất của cô.

.....

Lăng Ý phát hiện Lê Cảnh Trí gần đây đặc biệt nghe lời, bảo cô chuyển đến ở cùng mình, cô thực sự chuyển đến, mỗi ngày còn nấu bữa sáng, bữa tối chờ hắn trở về cùng ăn.

Ban đầu còn kinh ngạc sau chuyển thành thỏa mãn, cô vốn dĩ là vợ của hắn nên làm như thế từ sớm mới phải.

Mỗi lần ở trên giường, cô cũng sẽ phối hợp theo hành động của hắn. Lê Cảnh Trí là người rất bảo thủ, đáng vẻ của cô rất quyến rũ nhưng cô không biết điều đó, mỗi lần dùng tư thế đặc biệt nào đó, cô lại nhắm chặt mắt không chịu đối diện.

Cô quá mức ngoan ngoãn khiến Lăng Ý không nhịn được, kéo cô vào phòng tắm, chơi trò “tắm yên ương”, sau đó lại đỡ cô tiến vào từ phía sau, hung hăng làm thêm một lần nữa. Cô cũng không có phản kháng, để cho hắn làm gì tùy thích.

Sau khi xong, thấy cô mệt mỏi, hắn dùng áo tắm ôm lấy, bế cô lên giường. Tắt đèn, ôm cô cùng nhau ngủ.

Không biết nghĩ gì, hắn đột nhiên rất muốn hôn cô, ôm lấy thân thể cô, xoay mặt về phía mình, môi mỏng chạm đến khóe môi cô, nhưng lại có vị mặn chát.

Những suy nghĩ kia vụt biến mất, “Khóc?”

“Không có, là tôi quá mệt mỏi, ra mồ hôi.”

“Tốt nhất là không có.” Tâm trạng của hắn khó khăn lắm mới vui vẻ được một chút bỗng nhiên lại lạnh đi.

Trước khi lên giường hắn đã tắm rửa sạch sẽ cho cô, chảy mồ hôi sao? Cái lí do đó chỉ có thể đi lừa trẻ con mà thôi.

Những ngày qua hắn nghĩ cô đã thay đổi, không ngờ vẫn như vậy.

Cô khóc vì cái gì? Hắn còn chỗ nào chưa đủ tốt sao?

Từ khi cô chuyển về đây sống, hắn thậm chí còn hủy hết các buổi xã giao chỉ để về ăn cơm cùng cô.

Trong bóng tối, đôi mắt của Lăng Ý càng trở nên lạnh hơn bao giờ hết.

Ngày hôm sau, lúc cô tỉnh dậy muốn chuẩn bị làm bữa sáng cho hắn, lại phát hiện hắn đã sớm thức dậy, đang đứng bên giường mặc áo sơ mi.

Cô ngồi dậy, giúp hắn đóng cúc áo.

Từ sau lần cởi áo ở nhà họ Lê, hắn liền thích như vậy, mỗi tối cô giúp hắn cởi áo ngoài, đến sáng lại giúp hắn mặc vào.

Lăng Ý cup mắt nhìn người trước mặt, “Hôm nay không cần làm bữa sáng, tôi sẽ ra nước ngoài một thời gian, ít là mười ngày, nhiều nhất là nửa tháng sau sẽ quay về.”

“Ừ.”

Hắn bỗng nhiên nắm lấy tay cô, bắt cô đối mặt với hắn, “Không có gì muốn nói với tôi sao?”

Cô suy nghĩ một chút, “Có cần tôi thu dọn đồ dùng cho không?”

Hắn gật đầu, buông tay cô ra, “Được rồi.”

Lăng Ý đi rất gấp, mới sáng sớm trợ lý Nam Phong của hắn đã đến đón trước nhà.

Hắn đi rồi, căn nhà chỉ còn có mình cô, trong lòng bỗng cảm thấy vắng vẻ. Không biết từ lúc nào cô lại bắt đầu quan tâm đến hắn. Chắc là do cô quá rảnh rỗi thôi. Tốt nhất là nên kiếm một chút việc làm cho đỡ buồn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Oan Gia Ngõ Hẹp

Lê Cảnh Trí học chuyên ngành thiết kế thời trang, cô bắt đầu lập kế hoạch làm kinh doanh nhỏ.

Mặc dù du học nước ngoài nhưng cô rất thích văn hóa cổ đại Trung Hoa, cô nghĩ sẽ làm một vài tác phẩm kết hợp giữa hiện đại và cổ điển, như thế sẽ không bị quá khoa trương mà cũng rất có ý.

Lăng Ý vừa đi hôm trước, hôm sau cô nhận được điện thoại của Giang Noãn hẹn ra ngoài đi dạo.

Vẫn không cam tâm vụ tạt cà phê lần trước, Giang Noãn nói, nếu lần này có gặp lại Y Nghê nhất định phải trả thù cô ta một cái.

“Trả tiền”

“Phục vụ”

Lời của Giang Noãn quả nhiên là linh nghiệm.

Tình huống lần này so với lần trước có sự đối lập, lúc cô cùng Giang Noãn muốn gọi đồ thì vừa khéo bên Y Nghê cũng muốn trả tiền.

Lần này sẽ không giống lần trước chứ, nhân viên phục vụ bắt đầu lo lắng, rốt cuộc nên đi bên nào trước đây, chỗ nào cũng không thể đắc tội được.

May mà có một nam nhân viên gần đó đến hỗ trợ, mỗi người một bên.

Y Nghê trả tiền, mặt tức giận đi đến trước bàn Lê Cảnh Trí, cười lạnh, “Lần trước đã coi thường cô rồi, bản lĩnh quả thực không nhỏ.”

Cô không thèm ngẩng đầu lên, nhìn trên mặt bàn không có thứ gì, lần này không cần nghĩ xem ai nhanh hơn rồi.

Cô thờ phào, vẫn ngồi yên không có phản ứng.

Hành động đó chỉ khiến Y Nghê càng tức giận hơn, “Lê Cảnh Trí! Cô mãi mãi sẽ không có được Lăng Ý đâu, cho dù tôi có không ở bên cạnh hắn, thì vẫn có hàng trăm người ở bên cạnh hắn, cô vĩnh viễn sẽ không bao giờ là duy nhất được”. Cô hí mắt cười cợt, “Không phải thì không phải, nói khó nghe như vậy làm gì chứ, dù sao tôi vẫn có thể ngồi ở đó chiếm chỗ, còn hơn có người dù cho có cởi sạch quần áo cũng chẳng thể làm gì.”

Nói tới cãi nhau, ngoại trừ ở trước mặt Lăng Ý cô không thể đấu lại thì khi nói với những người khác cô lúc nào cũng có thể khiến người ta tức chết luôn.

“Cô” Y Nghê bị chọc tức, định đánh cô.

Lê Cảnh Trí túm lấy, nhìn thấy phục vụ đang bê đồ uống lại đây, cầm lấy cốc trong khay, gọi lên người Y Nghê, “Kêu la cái gì, tôi cũng chẳng phải mẹ cô không cần thiết phải nhường cho cô”.

Cốc cô vừa cầm là một ly cà phê nóng lại hắt ngay lên mặt Y Nghê, cô ta sợ hãi, không cùng cô cãi nhau nữa, muốn chạy nhanh vào phòng vệ sinh rửa mặt.

Giang Noãn nhìn bóng lưng của Y Nghê, cô suy nghĩ một chút, rồi cầm một ly khác trong khay, gọi lên lưng cô ta, “Đây là thay Cảnh Trí trả lại cho cô, có qua có lại. Lần trước cô gọi Cảnh Trí, lần này trả lại toàn bộ cho cô!” Nói xong, Giang Noãn vỗ tay một cái, dánh về hạ gôn.

Lần này Y Nghê thực sự nhảy lên, “Các người đừng có mà quá đáng!”

Giang Noãn chống nạnh lớn tiếng, "Là ai không biết xấu hổ, không biết thế nào là tiện nhân đi khiêu khích người khác trước."

Lê Cảnh Trí không nghĩ tới Giang Noãn sẽ vì mình mà xả giận, chưa kịp phản ứng lại, đã bị Giang Noãn kéo đi.

Ra đến bên ngoài, Giang Noãn đề nghị, "Uống xong rồi, chúng ta đi ăn lẩu đi, đã lâu mình chưa được ăn rồi."

Giang Noãn nghĩ làm là làm, nói xong trực tiếp kéo cô đi ăn.

Nhìn nồi lẩu bốc hơi nghi ngút, Giang Noãn chống tay, "May mà không gặp Y Nghe ở đây, nếu không chắc sẽ xảy ra án mạng mất".

Lê Cảnh Trí bị chọc cho phì cười. Mà khoan đã lúc này Y Nghe có nói, dù cho cô ta có không ở bên Lăng Ý cũng sẽ có người phụ nữ khác. Nói vậy Y Nghe không còn bên cạnh hán nữa? Bị hán đuổi đi rồi?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Tai Nạn Xe

Không phải lúc nào cũng thiên vị Y Nghe sao, cô ta giới nước cô, làm hỏng bộ trang phục của W đại sư trước mặt mọi người mà vẫn không trách cô ta lấy một câu, vấn đề cô ta làm thư ký cấp cao, thế mà mới đó đã không cần rồi hả?

Đàn ông quả nhiên là đồ bạc tình.

Hai người vừa ăn, vừa tán gẫu, một lúc sau, Giang Tây Long xuất hiện.

Nhìn thấy Giang Tây Long, Lê Cảnh Trí sững sốt, anh ấy sao lại xuất hiện ở đây?

Giang Tây Long đi tới chỗ họ, vẻ mặt không có gì là bất ngờ, anh ấy biết cô đang ở đây.

Giang Noãn đặt đĩa xuống, vẫy tay với hán, "Anh, chúng em ở đây." Lại quay đầu về phía Lê Cảnh Trí cười nói, "Cảnh Trí, hai người ăn lẩu rất chán nên mình gọi anh mình tới."

Hiện tại Lê Cảnh Trí đang ngồi đối mặt với Giang Noãn, nếu Giang Tây Long tới chỉ có thể lựa chọn ngồi bên cạnh một trong hai người các cô.

Giang Tây Long không chút do dự đi đến bên cạnh cô ngồi xuống. Giang Noãn cười híp mắt nhìn về phía họ.

Lê Cảnh Trí đặt đĩa xuống, cô không ăn nổi nữa.

Giang Noãn cũng biết chuyện trước kia của cô cùng Giang Tây Long. Sau khi cô kết hôn với Lăng Ý, hai người cũng đã không còn liên lạc nữa, khi về nước, tuy biết rằng thành phố A rất lớn nhưng cô vẫn luôn nỗ lực né tránh những nơi hán có thể đến.

Thứ nhất là do cô thấy hổ thẹn, ban đầu là lỗi của cô, hiện tại cô đã không còn cách nào để quay đầu được nữa, cho nên tuyệt đối không thể để hán hi vọng gì.

Thứ hai bởi vì cuộc hôn nhân này đã đủ loạn rồi cô không muốn Lăng Ý lại hiểu lầm rồi gây chuyện nữa.

Dù cho cô có yêu Lăng Ý hay không, cô đều chưa từng nghĩ tới chuyện sẽ phản bội hán dù cả về thể xác và tinh thần. Chỉ cần một ngày vẫn chưa ly hôn cô tuyệt đối sẽ không làm chuyện gì vượt quá giới hạn, ngay cả trong suy nghĩ cũng không. Đây là giới hạn của cô, dù cho có một mối thế nào, cô cũng nhất định phải kiên trì tới cùng.

Quan trọng nhất là tên Lăng Ý này, nếu để hán biết trong khoảng thời gian hán không ở đây cô dám đi ăn cơm cùng Giang Tây Long, chắc chắn sẽ nháo lên một lần nữa, chuyện lần trước ở bữa tiệc Cung gia, cô vẫn còn chưa quên đâu.

Cô đứng lên, "Anh Tây Long, Noãn thực sự xin lỗi, em chợt nhớ ra mình còn chút chuyện phải làm, em đi trước, hẹn gặp lại".

"Cảnh Trí."

"Cảnh Trí....."

Giang Tây Long kéo tay cô, vẻ mặt trầm xuống, "Ngay cả một câu cũng không muốn nói chuyện với anh sao?"

Cô muốn giải thích, nhưng phải nói cái gì chứ, cô vội nở nụ cười, giả bộ nghe không hiểu, "Em thực sự có việc rất gấp."

Hắn buông tay cô ra, đứng lên, ”để anh đưa em đi”.

“Không cần đâu.” Thấy hắn vẫn chưa chịu từ bỏ, cô chạy nhanh ra ngoài. Sợ Giang Tây Long đuổi theo cô chạy càng nhanh hơn, vừa khéo đèn giao thông chuyển sang màu xanh thì cô chạy tới.

Một chiếc BMW màu trắng phóng nhanh đến, thấy cô đạp chân ga một cái, tốc độ càng nhanh hơn.

Cô không kịp né tránh, che mắt lại.

Lực va chạm mạnh khiến cả người cô bay lên trên không, đập mạnh xuống đất, cô dần dần mơ hồ, rồi hôn mê.

.....

Chờ đến khi cô tỉnh lại đã thấy mình ở trong bệnh viện, trần nhà màu trắng, ống truyền dịch chảy từng giọt từng giọt lên mu bàn tay do lâu không cử động mà trở nên tê dại.

Cô thử cử động lại phát hiện chân mình bị cố định không thể nào di chuyển được.

May mà chỉ bị gãy có một chân, những chỗ khác không có ảnh hưởng gì. Lê Cảnh Trí thở phào, lúc xảy ra tai nạn cô còn tưởng mình sẽ chết luôn rồi cơ.

Người gây tai nạn vẫn chưa bắt được, chỉ tìm được chiếc xe nhưng đây là một chiếc xe mới tinh còn chưa có đi đăng kí, không tìm được chủ nhân của nó. Theo lí thuyết thì chỉ cần một chút thời gian là có thể tra được nhưng không biết ai ở trong bóng tối, lau chùi hết mọi dấu vết, dù điều tra thế nào cũng không có thu hoạch gì.

Từ sau khi Lê Cảnh Trí xảy ra chuyện, mẹ chồng cô mỗi ngày đều đến bệnh viện, đem cho cô canh tằm bổ, nhất định phải nhìn thấy cô uống hết mới an tâm.

Tại thời điểm cô yếu đuối nhất, người nhà cô lại chỉ đến thăm cô có hai lần, mỗi lần cũng chỉ đến tầm nửa tiếng rồi lại trở về, trong khi mẹ chồng – Hách Ánh, vẫn luôn quan tâm chăm sóc cho cô. Không biết có phải vì đang bị bệnh không nhưng trong lòng cô cảm thấy rất mệt mỏi.

Hách Ánh mỗi sáng sẽ đến bệnh viện với cô, sợ cô buồn nên luôn cùng cô xem những chương trình, phim truyện dành cho giới trẻ còn ngồi nói chuyện với cô.

Rõ ràng là xem chương trình giải trí nhưng Lê Cảnh Trí lại thấy mắt mình cay cay.

Hách Ánh vừa nhìn thấy cô khóc, liền lấy khăn giấy đưa cho cô, ”Đứa nhỏ này, xem thôi mà cũng có thể khóc được, ta lớn tuổi rồi, không hiểu được những chương trình này của các con. Còn muốn xem cùng con thêm mấy ngày, không chừng có thể hiểu được một chút.”

Cô bỗng nhiên ôm lấy bà, ”Mẹ, cảm ơn người.” Cho dù mẹ ruột cũng không có đối xử với cô tốt như vậy.

“Con bé ngốc, tuy con là con dâu nhưng ta luôn coi con là con gái.” Hách Ánh yêu thương, sờ sờ đầu cô.

Bà yêu thích đứa con dâu này, không chỉ bởi vì cô xinh đẹp mà còn bởi vì bà thấy được hình ảnh của chính mình trong cô.

Sự thực cũng chứng minh, bà không có nhìn lầm người.

Từ khi con bé về nước, hình ảnh của con trai bà trên mấy tạp chí lá cải kia giảm xuống trông thấy.

Trước kia Y Nghệ vẫn luôn bám theo con trai bà nhưng vì quan hệ giữa hai gia đình nên vẫn không thể giải quyết dứt điểm được, hình như dạo gần đây cũng bị đuổi đi rồi.

Nói cho cùng đứa bé Cảnh Trí này thực sự rất hợp với đứa con lạnh lùng đó của bà.

Vừa nghĩ đến đây, đã thấy Lăng Ý hấp tấp đẩy cửa đi vào, vừa đến đã thấy hình ảnh mẹ chồng nàng dâu đang ôm lấy nhau. Quan hệ giữa họ so với quan hệ vợ chồng của anh còn tốt hơn mấy lần.

Lúc Lăng Ý đi đến bên cạnh giường, Lê Cảnh Trí mới buông tay ôm Hách Ánh ra.

Hách Ánh nhìn con trai, vỗ vỗ bả vai của hắn, ”Nếu đã trở về, vậy tự chăm sóc vợ của mình đi, mẹ về nhà nghỉ trước.” Nói xong bà liền đi ra ngoài.

Nhìn bộ dạng mệt mỏi của Lăng Ý xem ra mấy ngày vừa rồi đều không ngon giấc rồi.

“Muốn uống nước không?”

Cô gật gù, ”Ừ”

Hắn rót một cốc nước, tự mình kiểm tra nhiệt độ trước rồi mới mang đến cho cô.

Cô nâng cốc nước, ánh mắt vô tình liếc qua lịch trên tường, chợt phát hiện đúng ra hôm nay hẳn phải ở nước M công tác chứ, Lê Cảnh Trí nghi ngờ nhìn hẳn, "Tại sao anh lại ở đây?"

Hắn tức giận hỏi ngược lại, "Cái này phải hỏi cô tại sao lại ở đây."

"Tôi...." Nhớ lại vụ tai nạn, đầu cô có chút đau, "Là tôi xui xẻo, bị xe đâm thôi." Cô ngược nhìn hẳn hỏi lại, "Còn anh? Không phải ít nhất mấy ngày nữa mới về sao, sao lại trở về nhanh như vậy."

Hắn không trả lời lại còn tiến sát cả người đến chỗ cô.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Có Chút Động Tâm

Hơi thở cực nóng phả trên mặt cô, "Tại sao bị thương không nói cho tôi biết?"

Rõ ràng đã tỉnh lại mấy ngày, chỉ là bị thương ở chân không phải ở tay cũng chẳng phải ở miệng, tại sao lại không tự nói cho hẳn biết chứ, "Tôi là chồng của cô, bị thương nặng như thế tại sao không gọi điện nói cho tôi biết?"

Nếu không phải là mẹ hẳn nói cho hẳn biết, không chừng phải tới nửa tháng nữa hẳn mới biết được chuyện cô bị tai nạn mất.

Người phụ nữ này lại dám bỏ qua hẳn?

Trong lòng tức giận nhưng không thể trút ra bên ngoài.

Có trời mới biết, lúc nghe mẹ nói cô bị hôn mê, nhịp tim của hẳn đập nhanh như thế nào nữa. Chưa từng nghĩ tới một cuộc hôn nhân bị tính kế, một người vợ chẳng hề yêu hẳn lại có thể ở trong lòng hẳn chiếm vị trí lớn như vậy.

Hắn thực sự rất sợ, sợ mất đi cuộc hôn nhân này, sợ mất đi cô.

Thân thể hai người sát lại gần nhau, cô có thể cảm nhận được sự tức giận của hẳn.

Hình như hẳn không có nghỉ ngơi tốt, trong mắt lộ ra sự mệt mỏi, ngay cả tia máu cũng có thể thấy rõ, trong lòng cô bỗng run lên, không phải hẳn chạy về sớm chỉ vì mình chứ?

Lê Cảnh Trí lần đầu tiên không còn cảm thấy sợ hãi khi nhìn thấy hẳn, thậm chí còn muốn đưa tay lên chạm vào gò má hẳn, suốt đêm đi máy bay trở về chưa kịp nghỉ ngơi lại đi đến đây, một người thích sạch sẽ như hẳn vậy mà lại để râu mọc lùm nhùm dưới cằm. Mặc dù ít đi mấy phần đẹp trai nhưng lại tăng thêm mấy phần quyến rũ của đàn ông.

"Tôi biết anh đang có một hạng mục lớn cần giải quyết, tôi không muốn làm anh bị phân tâm."

Hắn cười cười nhìn cô, "Vậy là do cô đang suy nghĩ cho tôi?"

Cô gật đầu. Lúc cô nằm trên giường bệnh có nghe mẹ chồng nói qua, lần này hẳn ra nước ngoài để thảo luận một hạng mục cực kì quan trọng, nó quyết định cơ hội mở rộng ra nước ngoài của tập đoàn Lăng thị. Không ngờ hẳn có thể bỏ hạng mục lớn như vậy, vì cô mà quay trở về.

Cô không phải làm từ đá, nói không cảm động là chuyện không thể nào.

"Cô cho rằng cô quan trọng thế sao? Có thể khiến tôi phân tâm, đừng có đề cao bản thân quá như thế." Hẳn vẫn cứng mồm không chịu nhận, "hừ" một tiếng.

Cô nhìn bộ dạng giả vờ của hẳn, nở nụ cười, nhỏ giọng chất vấn, "Vậy tại sao anh lại trở về, chẳng lẽ một chuyện cần giải quyết trong mười ngày anh lại có thể chỉ cần dùng đến nửa thời gian thôi sao?"

Bị cô nói trúng, hẳn nhìn như xả giận, véo véo má cô, nhưng không có dùng lực, "Miệng lưỡi cũng được lắm."

Lê Cảnh Trí nói không sai lúc mẹ gọi điện cho hẳn nói cô bị tai nạn, hẳn lập tức bỏ hết tất cả mọi chuyện, chuẩn bị lên chuyến bay sớm nhất để trở về. Nhưng do thời tiết bị trì hoãn mất một ngày, hẳn đem mọi chuyện giao lại hết cho trợ lý, sân bay vừa khôi phục hoạt động, hẳn liền lập tức trở về. Những chuyện lúc trước đều do hẳn tự tay làm, phía sau tất cả đều giao cho trợ lý, có thể thành công đàm phán hay không vẫn không biết được.

Cô kéo kéo áo hẳn, nhỏ giọng, "Anh có muốn nghỉ ngơi một lúc không?" Bây giờ cô đã là bệnh nhân rồi, không thể để thêm một người bị bệnh nữa.

Không nghĩ tới đột nhiên cô lại quan tâm đến hắn, lửa giận trong lòng cũng vơi đi mấy phần, "Coi như cô còn có lương tâm"

Lăng Ý vén chăn của cô lên chui vào trong.

Cô kinh ngạc, "Bên kia có giường trống, còn có chăn cho người nhà nữa."

"Không thích, giường lạnh." Hắn mặc kệ nằm xuống bên cạnh cô, cánh tay rắn chắc ôm lấy eo của cô.

Làm gì có ai đi kêu giường lạnh chứ, người đàn ông này đang... làm nũng sao?

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Lưu Số Điện Thoại

Cô nháy mắt một cái, thật lâu mới xác thực được sự thật trước mắt.

Không biết có phải do đang bị thương hay không, mọi thứ trong mắt cô đều trở nên nhẹ nhàng, ngay cả người đàn ông trước mắt này cũng vậy, cô cảm giác Lăng Ý bây giờ đã có chút không giống với trước kia.

Lăng Ý đã ba ngày ba đêm không được ngủ từ tẻ, cực kì mệt mỏi, chưa đến một lúc đã ngủ thiếp đi.

Nhìn hắn ngủ, cô vô thức đưa tay lên chạm nhẹ vào má hắn. Đến bây giờ cô mới ý thức được việc làm của mình, thu tay về, nhìn người đàn ông bên cạnh đang ngủ như một đứa trẻ, khóe môi cô tự giác cong lên.

Thật ra Lăng Ý cũng không khó sống chung như trong tưởng tượng, cũng không có hư hỏng như vậy, người ta luôn nói bên cạnh hắn không thiếu phụ nữ, nhưng cho đến hiện tại, ngoại trừ Y Nghê, cô cũng chưa từng thấy qua người khác. Nói hắn máu lạnh vô tình, nhưng lúc cô bị thương hắn lại bỏ hết tất cả để quay trở về. Kỳ thực, cuộc hôn nhân này cũng không tệ như trong tưởng tượng của cô.

Mặc dù không muốn thừa nhận nhưng Lăng Ý thật sự quá ưu tú, ưu tú đến mức khiến cho cô tâm trí rối loạn.

.....

Từ sau khi trở về, Lăng Ý giống như không có chuyện gì để làm, cả ngày quanh quẩn trong phòng bệnh của cô. Có lúc thư ký của hắn sẽ mang đến một số tài liệu, hắn mang đến trên bàn bên cạnh xử lí, rồi đưa cho người đó mang về.

Có hắn ở đây, thời gian mẹ chồng cô đến đây giám hắn, chỉ có lúc nào mang thức ăn đến bà mới ngồi chơi nửa tiếng còn lại gần như không thấy đâu. Cả phòng bệnh rộng lớn chỉ có hai người bọn họ.

Bình thường cô có thể vừa ăn vừa ngồi xem ti vi, nhưng bây giờ cô không dám thế nữa sợ làm ảnh hưởng đến công việc của hắn, chỉ có thể ngồi yên nhìn hắn hoặc là đi ngủ.

Vừa mới tỉnh dậy, cô đã phát hiện Lăng Ý đang cầm điện thoại của cô, trượt lên trượt xuống xem cái gì đó, "Lá gan cô cũng lớn thật, không cả cài mật khẩu cho điện thoại."

"Dù có cài mà bị trộm lấy được thì cũng đâu thể tìm thấy được."

"Cô đúng là... quá bình thân mà." Câu này cũng không biết là Lăng Ý đang khen hay đang chê cô nữa.

Lê Cảnh Trí dụi dụi mắt, lúc này mới tỉnh ngủ, muốn lấy lại điện thoại, nhưng hắn không chịu trả, ý vào chiều cao vượt trội mà giờ lên thật cao. Vốn dĩ cô đã thấp hơn hắn bây giờ chân lại đang bó bột, càng không có cách nào với tới.

"Anh không thiếu điện thoại lấy của tôi làm cái gì?"

Hắn không trả lời, nhú mày nhìn cô, "Tại sao tôi lại không phải là số một?"

Cô không hiểu, "Không phải đều xếp theo bảng chữ cái sao?"

"Chỉ cần thêm chữ "yêu" vào là xếp đầu tiên rồi?"

Cô như được khai thông, "Trước đây tôi không biết."

Lăng Ý lại lấy điện thoại ra mở danh bạ, thấy cô lưu tên mình là: Lăng Ý, lại xem những người khác, Giang Noãn là Noãn, Lê Nhã Trí là em gái, ngay cả mẹ của hắn đều lưu là mẹ, tại sao có mỗi mình hắn là bị lưu tên riêng chứ?

Trong lòng Lăng Ý cực kì khó chịu, trả lại điện thoại cho cô, "tự mình đổi đi, đem tôi xếp thành người đầu tiên."

"Chỉ cần thêm chữ "yêu" thôi sao?"

"Ừ."

"Được."

Nói xong, cô mới phát hiện có điều gì đó không đúng lắm. Hắn đã tự chuyển tên lưu trong danh bạ thành "chồng" vậy thêm chữ "yêu" thì thành cái gì?

Chồng yêu. (Ái Lão Công)

Hắn đang giỡn cô chắc?

Hai má ửng đỏ, ngay cả đầu ngón tay cũng hồng nhạt, cô hít sâu một hơi, vẫn là sửa theo hắn, tên nhảy vọt lên người đầu tiên. Tim đập thình thịch, đây là lần đầu tiên cô làm loại chuyện ấu trĩ như thế này nhưng cô thấy rất vui.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Lấy Con Gái Làm Ván Giậm Nhảy

Lê Cảnh Trí rất sợ chuyện đàm phán tại nước M vì Lăng Ý về sớm mà bị thất bại.

Cô cho rằng hắn chỉ ở cùng cô từ ba đến năm ngày là cùng, không ngờ hắn vẫn luôn theo cô ở lại bệnh viện đến khi về nhà mới thôi.

Người nhà họ Lê mấy lần trước chỉ vội vã đến thăm hỏi cô được một hai lần, từ ngày hắn về thì ngày nào cũng tới, hỏi thăm, chăm sóc.

Mẹ cô ngồi bên giường, lau nước mắt nhìn cô, cũng chỉ hỏi xem cô có ăn được cái gì hay không, có chỗ nào đau nữa không, cha cô thì lại ngồi nói chuyện với Lăng Ý, muốn tranh thủ tìm được chút lợi ích từ phía hắn, Lê Nhã Trí đứng sau lưng cha mình, nhìn chằm chằm Lăng Ý, thỉnh thoảng nói thêm vào một hai câu.

Lần đầu tiên ba người nhà họ Lê còn ngồi chơi được nửa giờ. Đến những lần sau, Lăng Ý cảm thấy phiền phức, chỉ cùng bọn họ trò chuyện được năm ba phút, kiểm soát là cô cần nghỉ ngơi, tiễn khách. Người nhà họ Lê không muốn đi nhưng Lăng Ý đã nói vậy rồi nên đành phải quay về.

Nhiều khi lí trí quá cũng là một cái tội. Cô biết cha cô đến thăm cô chỉ là một cái cớ để cho ông tiếp cận Lăng Ý. Cô là con người cô không phải đồ vật không có tình cảm, sao cha cô có thể đối xử lạnh lùng với cô như thế chứ? Rõ ràng là ông rất yêu thương, cưng chiều Nhã Trí mà.

Lăng Ý nhìn thấy được sự đau khổ, cô đơn trong ánh mắt của cô, cũng nhìn thấy được bản chất thực sự của mấy người nhà họ Lê. Sau đó, mấy người họ luôn bị chặn ở ngoài cửa với nhiều lí do khác nhau.

Lúc xuất viện, chân cô vẫn chưa khỏi hẳn, Lăng Ý sai người mua cho cô một chiếc xe lăn.

Hắn ôm ngang cô, đặt trên xe lăn, tự mình đẩy cô ra ngoài.

Bọn họ có xe đón về Lăng Trạch, Lăng Ý cúi thấp người, bế cô vào ghế ngồi phía sau, thắt dây an toàn cẩn thận, lúc này mới đi sang phía đối diện mở cửa, ngồi ngay bên cạnh cô. Trong lúc cửa xe đóng lại, Lê Cảnh Trí bỗng thấy có một ánh đèn lóe lên một cái rất giống với đèn nháy của máy ảnh, cô nhìn xung quanh nhưng không phát hiện có người nào khả nghi.

Thấy cô dụi mắt, Lăng Ý lại gần, "Làm sao vậy?"

"Không có gì." Chắc là do cô quá đa nghi thôi, làm gì có ai rình đi chụp một bệnh nhân gãy chân chứ?

Lê gia không hề nhắc đến chuyện muốn đưa Lê Cảnh Trí về nhà tỉnh dưỡng mấy hôm, ngay cả một câu khách sáo cũng không. Hách Ánh đau lòng, bắt Lăng Ý đưa cô về Lăng Trạch tự mình chăm sóc, ở đây có nhiều người hầu lại có bác sĩ gia đình luôn túc trực, rất thích hợp cho cô dưỡng bệnh.

Lê Khải Thiên đối với việc này cũng không có ý kiến gì, ông ta chỉ ước con gái ông ta lúc nào cũng ở đây, như vậy ông ta mới có thể giả vờ thăm bệnh, chạy tới, thiết lập quan hệ.

Tính tình Hách Ánh rất tốt, mấy ngày đầu khi thấy Lê Khải Thiên đến, bà vẫn tươi cười đón tiếp. Nhưng hết lần này đến lần khác, bà cũng nhận ra có gì

đó không đúng.

Làm gì có ai đến thăm con gái mà hết nói chuyện với mẹ chồng, nhất định chờ con rể về nói chuyện, nếu nó chưa kịp về lại đi tìm cha chồng con gái để nói chuyện như vậy. Mỗi lần mang đồ đến chẳng phải thứ dinh dưỡng gì mà toàn là vòng ngọc, bình gốm đời Thanh,...

Nào giống với đi thăm bệnh chứ? Rõ ràng là lấy con gái làm cái ván để giậm nhảy mà.

Dù cho tính tình tốt đến đâu cũng không thể nhìn nổi như vậy, nhưng bà cũng không thể quá thẳng thắn dù gì đó cũng là nhà thông gia.

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Càng Thấy Hổ Thẹn

Lăng Tự thấy vợ mình buồn rầu, không nói được suy nghĩ trong lòng.

Trước khi Lăng Ý tiếp quản công ty, ông cũng từng là nhân vật hô mưa gọi gió trên thương trường, mấy năm nay mới thu hồi bớt tính khí, an ổn ở nhà. Vậy mà dạo này suốt ngày bị Lê Khải Thiên quấy rầy, không thể chịu nổi nữa. Lần sau khi Lê Khải Thiên lại đến, ông trực tiếp biểu hiện ra mặt, nói Lê Cảnh Trí cần nghỉ ngơi, thời gian tới ông ta không cần tới nữa. Lê Khải Thiên biết đây là lệnh đuổi khách, chỉ có thể yên lặng dời đi.

Hách Ánh chỉ muốn vỗ tay mấy cái, bà tức giận ngồi xuống bên cạnh chồng, "làm tốt lắm, tôi đã sớm không vừa mắt ông ta, không biết ông ta làm cha kiểu gì nữa. Cảnh Trí bị thương không hỏi thăm lấy một lời chỉ biết lợi dụng tiếp cận Lăng gia. Chúng ta cũng đâu phải bị mù đâu mà không thấy."

"Bà tức cái gì chứ, lúc ông ta mang theo con gái cùng bằng chứng của hai bọn nó đến nhà chúng ta uy hiếp, không phải bà đã biết rõ ông ta là loại người nào rồi sao?" Lăng Tự tuy đang ở độ tuổi trung niên nhưng ông vẫn còn rất phong độ, tính cách và khuôn mặt của Lăng Ý đều được di truyền từ cha mình. "Lúc bà đồng ý cuộc hôn nhân này, tôi tưởng bà đã chuẩn bị chấp nhận hết mọi chuyện rồi chứ?"

"Không phải là do tôi đau lòng cho đứa nhỏ kia sao?" Nghĩ tới chuyện năm đó, Hách Ánh không nhịn được liên nhớ về quá khứ của chính mình, bà không muốn đứa bé đó lại dẫm lên chính vết xe đổ của chính mình.

Lúc trước bà cũng bị mẹ kế tìm cách bán đi, may mà vận khí của bà khá tốt, lại có thể cưới được người chồng thương yêu mình.

"Được rồi, đừng khóc, để người làm nhìn được còn ra cái gì nữa." Lăng Tự nhẹ nhàng lau nước mắt trên mặt bà.

"Ông dám ghét bỏ tôi sao."

"Tôi nào dám chứ, tiểu tử tông của tôi, tôi là sợ bà bị người làm nhìn thấy, xong tí nữa bà lại hối hận đã làm chuyện mất mặt thôi." Chuyện như vậy cũng chẳng phải lần đầu. Hách Ánh đánh chồng một cái, tức giận đứng lên, "Tôi đi tìm Cảnh Trí, có một người cha như vậy chắc con bé cũng cảm thấy rất khó chịu."

Lê Cảnh Trí biết suy tính của cha mình, cô cũng biết lòng tham không đáy của ông, cho nên mỗi khi đối mặt với người nhà họ Lăng cô luôn cảm thấy mình thật thấp kém.

Mẹ chồng luôn luôn đối xử tốt với cô, chồng cô cũng bắt đầu trở nên ôn hòa hơn, ngay cả cha chồng luôn lạnh nhạt cũng bắt đầu tiếp nhận cô. Lúc cô bị tai nạn, họ vẫn luôn chăm sóc cho cô, để cô cảm thấy mình không có cô đơn.

Dù đã qua một thời gian nhưng người gây tai nạn vẫn không có tra ra được. Thật kì lạ, với tình hình giao thông ở thành phố A cùng năng lực của nhà họ Lăng, không thể nào không biết chủ xe là ai được. Chưa kịp suy nghĩ kĩ chuyện này, cô lại phát hiện một tin tức khác.

Lúc mới bắt đầu cũng có một số tin tức nói về tình cảm chuyển biến giữa cô và Lăng Ý, cuộc hôn nhân này đã có dấu hiệu tốt lên, tuy nhiên cũng không nhiều lắm, nhưng mấy ngày gần đây, tần số của những bài như thế này tăng lên cực cao.

Nhà họ Lăng không cần thiết phải làm như vậy, những tin tức như thế này chỉ có lợi với mình Lê thị mà thôi, cô nghĩ ngay đến cha mình. Chắc chắn là ông muốn mượn chuyện này để có thể kiếm được thật nhiều lợi ích về phía mình.

Ngoại trừ khả năng này cô không nghĩ ra được cái nào khác.

Bởi vì chuyện này mà lòng cô thấy uất ức không chịu được, nhưng mấy người nhà họ Lăng lại không để nó trong lòng, họ càng như vậy lại khiến cô càng áy náy hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Tin Tức Trần Lan

Tin tức được bao phủ khắp cả thành phố A, Giang Noãn nhìn thấy gọi điện đến chúc mừng cô.

“Cậu xem, mình đã nói hai người cưới trước yêu sau rồi mà còn không chịu tin. Mình nói cái gì thì chính là cái đó mà. Lãng phu nhân cũng đối với cậu thật tốt, như con gái ruột vậy, các gia đình bình thường đều phải kính sợ trước mối quan hệ mẹ chồng nàng dâu, làm gì có ai hạnh phúc như cậu chứ.”

“Là cậu lợi hại nhất, nói cái gì chính là cái đó được chưa.”

“Vậy cậu có muốn cảm ơn câu nói của mình mà mời mình đi ăn cơm một bữa không?”

Lê Cảnh Trí nhìn lại bộ dạng của chính mình bây giờ, tốt nhất vẫn là từ chối, “Thôi, quên đi, mình hiện giờ đi đứng không tiện, chờ sau này rồi nói.”

“Vậy cũng được, chờ lúc nào chân cậu khỏi rồi đi.” Giang Noãn có hơi thất vọng, nhưng cũng không ép buộc cô, cúp máy.

Hách Ánh bê canh lên cho cô, “Cảnh Trí, nói chuyện điện thoại với ai vậy?”

Nếu trên thế giới có cuộc bình chọn mẹ chồng tuyệt vời nhất, Hách Ánh chắc chắn sẽ giành giải vô địch. Từ khi Lê Cảnh Trí gãy chân tới nay, mỗi ngày bà đều hầm canh đại bổ cho cô, chăm sóc từng tí một, chỉ mong cô có thể nhanh chóng khỏe lại.

“Mẹ, là một người bạn của con.”

“Là con gái nhà họ Giang sao? Con có thể đi ra ngoài một chút mà, ở nhà mãi cũng thấy chán.”

“Con đi đứng không tiện. ... Vẫn là quên đi.” Từ khi xảy ra tai nạn đến nay, cô ở nhà cũng gần ba tháng rồi, kì thực cũng có chút buồn chán, nhưng mà không còn cách nào khác.

“Đứa bé ngọc này, để mẹ đi bố trí mấy người giúp con. Hai đứa nói chuyện thì để bọn họ chờ ở ngoài xe, lúc lên xuống để bọn họ giúp là được rồi. Con chỉ không thể cử động một chân thôi mà không phải sao?”

Nghe mẹ chồng khuyên, cô cũng có chút động tâm.

Mấy tháng vừa qua, nhờ có bà chăm sóc, chân cô tốt hơn trước nhiều rồi, đã có thể chậm rãi hoạt động, chỉ là không được nhanh lắm mà thôi. Cô lại gọi điện cho Giang Noãn, hẹn trưa mai gặp. Giang Noãn vui mừng, nhảy dựng lên, suýt nữa thì bị ngã. May mà phía sau có người đỡ cô một cái, “Cẩn thận một chút, lớn rồi mà vẫn như trẻ con vậy.”

Âm thanh này là của Giang Tây Long.

“Được rồi mà, lần sau em sẽ cẩn thận.”

“Ừ.”

Hai người ở bên kia nói chuyện không chú ý điện thoại đã bị ngắt.

Ban đầu khi Lê Cảnh Trí về nước, cô sợ nhất nhìn thấy Giang Tây Long, cũng sợ nghe thấy giọng nói của hắn. Cô luôn cảm thấy mình có lỗi với hắn, càng sợ mình không khống chế được tâm tình.

Hiện tại cô đã nghĩ thông suốt, nghe thấy giọng hắn cô cũng rất bình tĩnh. Cô đã cùng hắn cắt đứt từ ba năm trước, ban đầu cô không thể khống chế được tâm trạng của chính mình do cô không cam lòng, không cam lòng hai người cứ thế mà phải xa nhau, không cam lòng phải gả cho một người mà mình không yêu.

Bây giờ thì cô còn cái gì không cam lòng chứ?

Người nhà họ Lăng đối xử tốt với cô như vậy, cô mà còn ôm ấp bất cứ suy nghĩ gì với Giang Tây Long, mới thật sự là có lỗi với Lăng gia.

Ngày hôm sau, Lê Cảnh Trí đi ra khỏi nhà, giải sầu.

Giang Noãn đẩy xe lăn của cô đến bên xe ô tô mà mẹ chồng cô đã chuẩn bị, Giang Noãn đỡ cô, để tài xế cất xe lăn vào trong xe.

Tuy cô chỉ có một chân có thể hoạt động nhưng đứng trước cửa xe một chút thì không có vấn đề gì.

Giang Noãn đỡ cô, chuẩn bị vào trong xe, bỗng nhiên có mấy người lao đến. Có người cầm bút ghi âm, có người cầm máy quay, chen lấn trước mặt cô.

Chương 76: Rơi Vào Trung Tâm Cơn Bão

Đèn nháy liên tục nhấp nháy, Lê Cảnh Trí chưa từng trải qua những chuyện như vậy cảm thấy hơi choáng váng.

Mấy phóng viên chạy ra đầu tiên liên tục đặt ra câu hỏi.

“Lê tiểu thư, cô cảm thấy mình đã ngồi vững vị trí Lăng thiếu phu nhân nên không sợ Lăng thiếu ly hôn với mình sao?”

“Lê tiểu thư, xin hỏi cô định làm gì với cuộc hôn nhân này? Có thật là cô chỉ muốn từ nó lấy tiền của Lăng thị đầu tư vào nhà mình hay không?”

“Nghe nói năm đó là do cô sử dụng thủ đoạn bí ối mới vào được Lăng gia đúng không?”

“Hiện tại một bên cô cùng Lăng tổng gắn bó lại quan hệ hôn nhân, một bên cung Giang thiếu gia mập mờ không rõ, rốt cuộc cô lựa chọn bên nào?”

Những câu hỏi liên tiếp được đặt ra, cô lấy tay che trước mắt, không rõ đã xảy ra chuyện gì?

Nếu như chỉ là mối quan hệ giữa cô với Lăng Ý, căn bản không thể nào liên quan đến Giang Tây Long được. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Những người đó không thấy cô trả lời, tưởng cô ngẫm thừa nhận, vấn đề đặt ra cũng ngày càng sắc bén hơn, ngày càng khó nghe hơn.

“Xin hỏi Lê tiểu thư cô thừa nhận đã bắt cả hai tay sao?”

“Cô cảm thấy Lăng tổng có chỗ nào chưa tốt mà lại làm ra loại chuyện như thế?”

“Lăng tổng biết được chuyện giữa cô và Giang thiếu gia không?”

“Lê tiểu thư, cô cảm thấy việc mình đi ngoại tình không đáng hổ thẹn sao?”

“Chuyện này đã bị bại lộ, cô định vẫn tiếp tục với Lăng tổng hay là sẽ chuyển sang đến với Giang thiếu gia?” Đoàn người vây lại ngày càng đông hơn, dùng sức chen lấn, Lê Cảnh Trí vốn dĩ chỉ đứng có một chân, chỉ có thể vô lực tựa vào cửa xe để giữ vững bản thân.

Cô bị vây ở giữa không thể nào thoát ra được.

Bọn họ ầm ĩ khiến cô cảm thấy thật phiền phức, “Các người đang nói chuyện gì vậy chứ, tôi nghe không hiểu.”

Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, tại sao bỗng nhiên lại có một đám người vây lấy mình, hỏi toàn những chuyện chẳng ra sao vậy chứ?

Giang Noãn cũng chưa từng trải qua chuyện như thế này, lại bị những người kia xô đẩy, đỡ Lê Cảnh Trí càng thêm vất vả, hai người bị bao vây, lao đảo mấy lần tưởng sắp ngã đến nơi.

Không biết ai dùng sức đẩy một cái, Giang Noãn bị đẩy ngã trên mặt đất. Lê Cảnh Trí dựa vào cửa xe, miễn cưỡng đứng thẳng được, thấy Giang Noãn bị ngã càng thêm hoảng loạn.

Tài xế vừa mới cắt xe lẩn vào cốp xe phía sau, muốn tới hỗ trợ đã không kịp, những người phóng viên này vây lại thành một bức tường người, không thể chen vào được.

Lê Cảnh Trí không nghĩ đến chính mình đang bị thương, gian nan ngồi xuống đỡ lấy Giang Noãn.

Nhưng cô còn chưa đỡ được Giang Noãn, không biết bị ai ném một chai nước vào đầu. Chai nước chỉ mới mở chưa uống được bao nhiêu, bị ném vào đầu có chút đau.

Lê Cảnh Trí không kịp chặn lại, trên trán lập tức bị sưng đỏ.

Cảm giác đau đớn khiến nước mắt của cô chảy ra, hơn nữa ánh đèn nháy làm cô chói mắt, không thể nào ngăn nước mắt chảy được.

“Lê tiểu thư, cô khóc vì hối hận mình đã phản bội lại Lăng tổng sao, hay là xấu hổ bởi vì mọi chuyện bị bại lộ?”

Cô hoảng loạn vì cảnh tượng trước mắt, cãi lại trong vô lực, “Các người đang nói cái gì tôi không hiểu. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Chương 77: Chỉ Trích, Nhục Mạ

Tất cả bọn họ bây giờ chỉ muốn lấy được tin tức nóng hổi nhất để có thể viết được nội dung mới, làm gì có ai quan tâm xem cô nói cái gì. Hoặc là nói, bọn họ nghe Lê Cảnh Trí nói thế, chỉ nghĩ cô đang giả bộ vô tội mà thôi.

Bọn họ không ngừng đặt câu hỏi, cố chấp với vấn đề của chính mình. Lê Cảnh Trí bị ép đến không còn đường lui. Giang Noãn mở cửa xe, định đẩy cô vào trốn tạm trong đó. Không nghĩ tới lại có người nhanh tay kéo Lê Cảnh Trí lại, sống chết không chịu buông.

Mãi mới tìm được nhân vật chính làm sao bọn họ có thể dễ dàng buông tha thế chứ?

Người kia dùng sức kéo, cô không kịp phòng bị, ngã xuống đất, ngay cả chân bị thương cũng bị đè xuống theo.

Cô đau đến tái mặt, "Đau quá, Noãn, đau quá."

Từ bên ngoài chen vào thì khó, chứ từ trong mà chen ra ngoài thì cực kì dễ. Giang Noãn không kịp quay lại chỗ cô, bị mấy người bọn họ đẩy ra ngoài.

Trên trán Lê Cảnh Trí sưng đỏ, đau đến toát mồ hôi lạnh, vô lực nằm trên đất.

Máy ảnh liên tục chụp, ai cũng không muốn bỏ qua đáng vẻ chật vật của cô.

Không biết ai là người mở đầu, nói ra hai tiếng "Đáng đời", ngay sau đó hàng loạt tiếng mắng chửi cũng liên tiếp vang lên.

"Loại phụ nữ như thế này, đáng đời cô ta!"

"Người như vậy sao xứng gả vào Lăng gia chứ?"

"Thật sự coi cô ta làm nữ hoàng tất cả người đàn ông tốt phải vây quanh lấy cô ta sao? Tôi nhò vào."

"Gà cho Lăng tổng còn không biết quý trọng còn dám đi ngoại tình, đồ không biết xấu hổ." "Giang thiếu gia có phải mất mặt rồi không loại phụ nữ này thì có gì tốt chứ?"

Những người kia không ngừng chửi rủa rồi lại ghi chép, ai cũng muốn có được tin tức hay nhất cho tiêu đề báo ngày mai.

Lê Cảnh Trí không thoát ra được, sợ hãi co người lại, chịu đựng ánh mắt khinh thường cùng chỉ trích của người khác, cô không hiểu tại sao mình lại phải chịu những chuyện này. Cô che mắt lại, khóc nức lên.

Ai có thể cứu tôi với...

Một đám người kia thấy cô không trả lời lại còn khóc lóc, càng thêm tức giận, càng thấy cô chỉ giới giả bộ đáng thương.

Loại phụ nữ này chính là loại người đáng hận nhất!

Không biết ai là người ném cục giấy vào người cô, sau đó liên tục có đồ vật bị ném về phía cô đang nằm.

Hàng trước có một nữ phóng viên từ nãy đến giờ vẫn không hề lên tiếng, chỉ gờ bút ghi âm, yên lặng ghi chép. Thấy tình huống hình như đã đi quá xa rồi, cô cảm thấy có chút sợ hãi. Lỡ mà gây ra án mạng thì sao? Cô ta mới chỉ là phóng viên thực tập, chưa từng nghĩ đến chuyện sẽ hại tới người khác. Chỉ là phỏng vấn mà thôi, sao lại khiến người ta đến nâng nổi này chứ?

Cô rất muốn đứng lên giúp đỡ Lê Cảnh Trí nhưng lại sợ mình bị vạ lây nên đành nhìn xuống.

Nhìn người trước mặt có vẻ cô ấy chẳng biết chuyện gì cả, cô cắn răng một cái, bảo vệ trước mặt Lê Cảnh Trí, dùng lưng che hết tất cả mọi thứ đang ném về phía họ.

Cô hoảng loạn, rút điện thoại từ trong túi ra, mở vài trang tin tức đưa đến trước mặt Lê Cảnh Trí, "Cách đây mấy tiếng có người truyền ra tin tức này cô xem một chút đi, rồi nói vài câu có lợi cho mình."

Trên màn hình là hai tấm ảnh cực kì bắt mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Không Cho Phép Bất Kỳ Ai Rời Đi

Một ánh là lúc ở nhà hàng lẩu, Giang Tây Long đang kéo tay cô.

Còn một ánh nữa là tại bữa tiệc của Cung gia, sau khi cô bị Y Nghê giới nước vào người, Giang Tây Long đưa áo cho cô mặc, ôm lấy cô. Hai bức ảnh này hoàn toàn bẻ cong sự thật, trực tiếp đẩy cô vào vực sâu.

Lê Cảnh Trí nắm chặt điện thoại, tay run lên, "Vì sao lại như vậy, sao lại như vậy...."

Quan hệ giữa cô cùng Lăng Ý mãi mới tốt lên được một chút, người nhà họ Lăng cũng bắt đầu chấp nhận cô. Tin tức này không chỉ ảnh hưởng trực tiếp đến cô, mà còn ảnh hưởng đến từng người bọn họ.

Người nhà họ Lăng và Giang Tây Long tất cả bọn họ đều vô tội, cô không muốn làm tổn thương đến bất kì ai cả.

"Cô tùy tiện nói ra cái gì cũng được, nếu còn tiếp tục như vậy, tôi sợ bọn họ sẽ tiến lên đánh cô mất." Cô phóng viên nhỏ bắt đầu lo sợ.

Cô chỉ là phóng viên của tạp trí bát quái, không nghĩ tới ngay ngày đầu tiên đi nhận nhiệm vụ đã gặp ngay tình huống như thế này. Cô không muốn trở thành một trong những kiểu người mà cô ghét, cũng không muốn cô gái xinh đẹp trước mặt bị bọn họ bức tử.

"Quên đi, cô vẫn là mau trốn đi."

Cô cắn răng đỡ Lê Cảnh Trí dậy, hướng về phía trong xe.

Lúc này Giang Noãn đã mở sẵn cửa, bây giờ cô chỉ việc đỡ cô ấy vào là có thể đóng cửa lại.

Những người khác đâu để cho cô được như ý, kéo cô lại, "Cô làm sao có thể như vậy chứ, cô không muốn đưa tin thì thôi, đừng có ngăn cản công việc của chúng tôi."

Cô gái sợ hãi, không dám động. Những người kia lao đến muốn tách cô cùng Lê Cảnh Trí ra.

Cô chỉ là một cô gái vừa mới tốt nghiệp liền gặp chuyện như vậy, sợ quá khóc rống lên, đừng nói đến người trong cuộc như Lê Cảnh Trí, sắc mặt cô lúc này cũng đã tái nhợt.

Lê Cảnh Trí bị chen chúc, xô đẩy, đúng lúc này có một nhóm vệ sĩ quần áo nghiêm chỉnh vọt đến.

Các phóng viên bị giật mình, dừng lại tất cả động tác, tự giác lui ra, nhường một con đường.

Lăng Ý mặt lạnh lùng đi qua bọn họ đến bên người Lê Cảnh Trí.

Cô phóng viên nhỏ khóc lóc run rẩy thấy Lăng Ý lại càng sợ hơn. May mà Lăng Ý không thèm chú ý đến cô, chỉ từ trong tay cô đón lấy Lê Cảnh Trí, ôm ngang người, trong mắt tràn đầy yêu thương.

Mặt của Lê Cảnh Trí tái nhợt, viền mắt sưng đỏ, trên trán từng giọt mồ hôi lạnh lăn xuống, yếu ớt khiến cho người ta đau lòng.

Hắn lau nước mắt cho cô, "Đừng sợ, có tôi ở đây rồi."

Cô không có cách nào khống chế được tâm trạng của mình, vùi mặt vào trong ngực hắn khóc nức nở. Tim của cô hắn như bị người ta đâm một phát, đau đớn.

"Không sao rồi, đừng sợ, tôi là chồng của cô, tôi sẽ bảo vệ cô." Hắn nói.

"Lăng Ý, tôi sợ, tôi...."

Chỉ cần thông minh một chút sẽ nhận ra, nếu Lê Cảnh Trí thật sự ngoại tình cùng Giang Tây Long vậy sao Lăng Ý tổng lại còn đối xử tốt với cô như thế chứ? Không có một người đàn ông nào lại chấp nhận để cho mình bị đội nón xanh trên đầu cả. Chỉ có kẻ ngu mới đứng yên tại chỗ nhìn hai người bọn họ ân ái, một số người thức thời chuẩn bị lên lút rồi đi.

Lăng Ý tuy không nhìn về phía họ nhưng vẫn biết họ đang làm cái gì. Hắn hôn cô một cái, động tác nhẹ nhàng, nhưng khuôn mặt thì lạnh băng, "Bất kì ai cũng không được rời khỏi đây."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Giết Gà Dọa Khỉ

Đội vệ sĩ được huấn luyện nghiêm chỉnh, lập tức ngăn tất cả lại, không cho phép ai rời đi.

“Tất cả những người ở đây hôm nay đừng hòng mà chạy thoát.” Hần hung hãn mở miệng, “Hôm nay tôi có nhiều thời gian, chúng ta sẽ từ từ tính sổ với từng người một.”

Tất cả đám phóng viên rừng mình, bây giờ mới ý thức được hôm nay bọn họ đã chọc vào ai rồi.

Lăng Ý ôm Lê Cảnh Trí như đang ôm bảo vật, hôn nhẹ lên trên phần trán đã sưng đỏ của cô.

Cô siết chặt áo sơ mi của hắn, trong mắt rung rung, như một con nai nhỏ bị thương.” Lăng Ý, tôi đau.”

Hắn nhìn vết thương của cô, lại nhìn lướt qua đám người kia, nhẹ nhàng nói, “Không đau, tôi lập tức kêu tài xế đưa cô đi bệnh viện.”

Cô lại càng dùng sức nắm lấy áo hắn, nước mắt chảy càng nhiều hơn, “Không được, không được! Tôi sợ!” Nhỡ đâu đến cửa bệnh viện lại có một đám người khác chặn cô lại thì sao?

“Đừng bỏ tôi lại! Lăng Ý, van xin anh, đừng bỏ tôi lại một mình....” Cô vùi đầu vào trong ngực hắn, yếu ớt đến đáng sợ.

Hắn ôm cô, vỗ về như đối với một đứa nhỏ, “Được, sẽ không bỏ cô lại một mình, chờ tôi một lúc, tôi sẽ tự mình đưa cô đi được không?”

Lúc này tâm trạng của cô mới ổn định lại, “Nói chuyện phải giữ lấy lời, không thể gạt tôi.”

Lăng Ý hôn lên khóe mắt đầy nước của cô, “Yên tâm, nhất định sẽ không gạt cô.”

Cô lúc này mới dần thả lỏng cơ thể.

Đây rốt cuộc là cái gì, cùng với tin đồn hoàn toàn khác nhau. Không phải nói, hôn nhân ba năm giữa Lăng Ý và Lê Cảnh Trí chỉ có cái vô thôi sao, không phải nói Lăng Ý cực kì ghét Lê Cảnh Trí hay sao? Vậy tại sao Lê Cảnh Trí làm ra chuyện không biết xấu hổ như vậy mà Lăng Ý vẫn có thể toàn tâm toàn ý bảo vệ cho cô?

Chẳng lẽ....

Cái tin đồn kia chỉ là giả?

Mọi người như bưng tỉnh, hoảng sợ. Thân hình cao lớn của Lăng Ý ôm lấy Lê Cảnh Trí chẳng hề tổn chút sức lực nào.

Hắn lui sang bên cạnh hai bước, nhìn đồ vật bị ném lung tung trên mặt đất, ánh mắt sắc bén lướt qua tất cả bọn họ, hình ảnh của hắn lúc này so với ban nãy hoàn toàn là hai người khác nhau, “Ai vừa ném cái gì, tự giác nhặt lại đây.”

Không một người nào dám đi lên, họ đâu thể tự lao đầu vào chỗ chết chứ.

“Không ai thừa nhận sao?” Hắn cười gằn.

Lại một trận im lặng.

“Rất tốt, vậy thì không ai được phép đi đâu cả, cứ đứng ở đây, khi nào có người nhận thì thôi.”

Hắn bỏ lại một câu rồi ôm Lê Cảnh Trí lên xe.

Mọi người quay sang nhìn nhau, không hiểu lời này là có ý gì.

Một người cũng không được phép rời đi?

Nơi này là trên đường cái, chẳng lẽ hắn có cách khống chế tất cả bọn họ hay sao? Tuy có người làm hơi quá nhưng bọn họ cũng chỉ phồng vẩn thôi mà, cũng không có thật sự đánh cô, thế thì sao chứ?

Có một người đàn ông lớn mật, đẩy vệ sĩ ra chuẩn bị rời đi.

Vệ sĩ chỉ kéo anh ta lại, lấy giấy xác nhận công việc và thông tin cá nhân, sau đó cũng không làm khó anh ta, liền thả người đi.

Những người khác thấy vậy định làm theo, ai ngờ, người đó đi còn chưa được bao xa, liền mặt mũi xanh mét chạy trở về, “Tôi sai rồi, cầu xin Lăng tổng

bỏ qua cho tôi đi, nhà tôi trên còn có mẹ già, dưới còn có con nhỏ, con tôi mới được có ba tuổi, tôi không thể mất việc, không thể gánh món nợ lớn như thế được, cuộc đời tôi như vậy coi như xong.”

Đám nhà báo nghe xong, toàn bộ đều đứng yên.

Đây chỉ là hành động “giết gà dọa khỉ” mà thôi, trường nhóm vệ sĩ đứng lên, “Lời Lăng tiên sinh nói, các người đều đã nghe thấy. Những ai dám ném đồ vào thiếu phu nhân thì tự mình nhặt lại đây, nếu không, kết cục của các người so với anh ta càng thảm hơn nhiều.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Mở Rộng Lòng Mình

Mọi người vẫn im lặng, họ phải tự thừa nhận sao?

“Không nói cũng không sao, Lăng thị chúng tôi không thiếu tiền, cũng không thiếu nhân lực, từng người một đi xét nghiệm dấu vân tay, đến lúc đấy ai mà bị điều tra ra được, chúng tôi không dám chắc hình phạt còn nhẹ như thế này nữa đâu.”

Lần nay, mọi người ủa lên, tìm kiếm đồ vật của chính mình.

Trường nhóm vệ sĩ phát tay một cái để một số người rời đi, để lại một số ít làm nhiệm vụ thống kê. Nếu nhẹ thì Lăng thị sẽ lấy lý do xâm phạm thân thể cùng danh dự của người khác để tiến hành khởi tố. Tuy không cần ngồi tù nhưng cũng phải để lại trong lịch một vết đen nào đó. Còn có một số người nhất định phải nhận trừng phạt để họ biết được có những người không thể động vào được.

.....

Tài xế nhanh chóng lái xe đến bệnh viện.

Lăng Ý ôm Lê Cảnh Trí vào phòng cấp cứu để các bác sĩ chuyên khoa xương kiểm tra một lượt cho cô, may mà xác định chỉ bị thương ngoài da, không có gì đáng lo. Xương chân khó khăn lắm mới bình phục nay lại bị dịch chuyển nhẹ, sợ là lại phải tĩnh dưỡng một thời gian nữa, nếu lần sau mà còn phát sinh chuyện như thế này một lần nữa, chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy.

Dưới áp lực từ phía Lăng Ý, bác sĩ xử lý vết thương trên trán cô rồi lập tức rời đi, đem không gian trả lại cho hai người bọn họ.

Cô bị dọa sợ, đến bây giờ mới bình tĩnh được, ngược nhìn Lăng Ý, liếm liếm môi, định nói gì đó nhưng rồi lại thôi.

Lăng Ý cho rằng cô vẫn đang sợ, đi đến, ôm cô vào ngực.

“Đừng sợ, không sao nữa rồi, sau này tôi nhất định sẽ không để ai làm tổn thương cô nữa.”

Lê Cảnh Trí ngồi trên giường bệnh, hần thì đứng bên cạnh, mặt cô kề sát với cơ bụng rắn chắc của hần, hần vừa nói xong cả thân thể và tâm trí của cô cũng run lên theo.

“Anh trách tôi khiến anh bị mất mặt phải không?”

“Cô làm sai cái gì?” Hần ngồi xuống, nhìn cô, có chút tức giận, “Ồ trong lòng cô, tôi là người không biết phân biệt trái phải như vậy?”

“Không phải, là tôi sợ anh nhìn thấy mấy cái tin tức kia sẽ không chịu tin tưởng tôi nữa.” Hai viên mắt cô lại đỏ ửng lên.

Nếu như đổi lại thành cô nhìn thấy tin tức của hần cùng người phụ nữ khác, cô nhất định sẽ tin tưởng. Cô còn cho rằng hần sẽ trách mắng cô giống lần trước.

Hần nhìn cô rồi nói ra ba chữ như lập lời thề, “Tôi tin cô.”

Lê Cảnh Trí nghe xong lồng ngực đập liên hồi, cô có thể cảm nhận được tim mình cũng đang nháo loạn, bỗng nhiên cô nhào tới ôm chặt lấy hần. Hai tay quấn quanh cổ hần, đem mặt chôn vào trong lồng ngực ấm áp rộng lớn kia, “Cảm ơn, xin lỗi.”

Cảm ơn vì đã tin tưởng cô, xin lỗi, là do cô chôn dấu tâm tư của mình quá sâu.

Nếu cô có thể sớm mở lòng, để tâm đến cuộc hôn nhân này, có lẽ nó đã không như vậy, là do cô quá cố chấp. Lăng Ý thật sự không xấu đến như vậy, người luôn không tốt chính là cô.

Trong lòng cảm thấy rối loạn, chỉ có dùng sức ôm lấy hần cô mới có thể cảm thấy an toàn.

Lăng Ý cũng không nói gì, chỉ nhẹ nhàng vuốt tóc cô. Thực ra hắn rất muốn hỏi bức ảnh trong cửa hàng lẩu, nhưng thấy trạng thái của cô bây giờ, tốt nhất vẫn là nên nhìn xuống.

.....

Sau khi Lê Cảnh Trí xảy ra chuyện, Hách Ánh cực kỳ tự trách bản thân, không nghĩ tới để cho cô ra ngoài một chuyến mà lại có thể xảy ra họa. Lần này, dù nói cái gì bà cũng không dám cho cô đi ra ngoài nữa. Trong lòng tự trách bao nhiêu thì bà lại càng tốt với cô hơn bấy nhiêu.

Chuyện lần này, trong lòng mọi người đều hiểu rõ nhất định là có người ở sau lưng điều khiển.

Rõ ràng tin tức đang nói về tình cảm giữa Lăng Ý và Lê Cảnh Trí ngày càng thuận lợi, đột nhiên lại thay đổi ngược lại, không có ai đứng phía sau, ai tin chứ?

Mà những phóng viên kia, bị dọa một trận đều khai ra hết. Có người cho bọn họ tiền, sai bọn họ đi ngăn cản Lê Cảnh Trí, nhục mạ cô, đem chuyện này càng làm lớn càng tốt.

Mà người đó không ai khác chính là Y Nghê.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Vượt Qua Giới Hạn Của Hắn

Y Nghê này, có thủ đoạn nhưng vẫn còn quá kém. Tự cho là mình thông minh có thể thao túng mọi chuyện, lại không biết mình đã làm một việc hết sức ngu xuẩn.

Lúc Lăng Ý hẹn gặp cô ta, Y Nghê còn vui mừng cho rằng Lăng Ý đã nhìn rõ bộ mặt thật của Lê Cảnh Trí, hối hận đã đuổi cô ta khỏi Lăng thị.

Cô ta có ý trang điểm, ăn mặc thật đẹp đến chỗ hẹn.

Thật trùng hợp địa điểm gặp mặt lại chính là quán cà phê nơi cô ta cùng Lê Cảnh Trí đã hai lần xảy ra tranh chấp.

Vốn nó có tên là “Khởi niệm”, cách trang trí bên trong cũng giống như tên: rất tươi đẹp, đây là nơi ưa thích của giới trẻ khu vực xung quanh. Y Nghê lúc không có việc gì cũng hay tới đây, không phải vì không khí ở nơi này mà bởi vì đây là tài sản thuộc Lăng gia.

Nhưng bây giờ, tiệm này đã bị đổi tên thành “Cảnh trí”.

Cô ta ngây người, mí mắt liên tục giật giật, trong lòng luôn cảm thấy bất an. Cô ta không muốn tin vào điều đó, tự an ủi chính mình, cô ta nghĩ có thể là do lần trước cô ta cùng Lê Cảnh Trí xảy ra tranh chấp cho nên Lê Cảnh Trí liền làm như vậy để thị uy với cô ta.

Lần trước Lê Cảnh Trí đã nói tiệm này là nơi Lăng Ý đưa cho cô làm sinh lễ. Cho rằng như thế thì có thể ra oai với cô ta sao?

Lê Cảnh Trí, cô quá ngây thơ rồi, Lăng Ý là người đàn ông kiêu ngạo như vậy, lại nhìn thấy ảnh cô cùng Giang Tây Long, nhất định sẽ ly hôn với cô. Đến lúc đó tiệm này nhất định chẳng mấy chốc sẽ thuộc về tôi mà thôi.

Tự nói với chính mình xong, Y Nghê đứng đĩnh đi vào, tìm một nơi yên tĩnh ngồi xuống.

Bình thường nơi này luôn đông khách không hiểu sao hôm nay lại không có lấy một bóng người.

Mí mắt cô ta càng giật nhanh hơn, nhưng vẫn luôn an ủi chính mình phải bình tĩnh, cô ta đã sai người làm nhiều việc như vậy, chắc chắn Lăng Ý sẽ nghi ngờ Lê Cảnh Trí.

Đúng, nhất định là như vậy!

Đúng giờ, Lăng Ý xuất hiện, theo sự chỉ dẫn của phục vụ đi đến trước mặt Y Nghê. Cô ta thấy hắn đến, nở nụ cười vui vẻ, quyến rũ nhất.

Cô ta còn chưa kịp nói chuyện, Lăng Ý đã hồ hững đập ngay một tập giấy A4 xuống bàn, những trang giấy kín chữ lộ ra, là tài liệu liên quan đến việc mua bán ô tô. Cô ta lúc này mới cảm thấy hoảng loạn, nhanh tay cầm lấy những tờ giấy khác bên cạnh, đó đều là lời khai của đám phóng viên mà cô ta thuê không những thế còn có các ghi chép chuyện khoản làm bằng chứng.

”Y Nghê, trước đây cô làm nhiều chuyện như vậy tôi không thèm vạch trần là muốn giữ thể diện cho cô.” Mặt Lăng Ý lạnh xuống mấy phần, ”Nhưng lần này cô lại dám vượt quá giới hạn của tôi.”

Hắn cho rằng phụ nữ ghen tuông với nhau cùng lắm chỉ tạt nước như lần trước nhưng không ngờ rằng lại khiến cho Lê Cảnh Trí xảy ra tai nạn giao thông. Hôm nay, cô núp ở trong ngực hắn, sắc mặt tái nhợt, hắn mới biết chính mình sai rồi, phụ nữ mà đã dùng đến thủ đoạn thì ác độc hơn hẳn tưởng tượng nhiều.

Sắc mặt Y Nghê xanh tím, cô ta đã biết được chuyện gì đang xảy ra.

Vì sao? Vì sao mọi chuyện diễn ra lại hoàn toàn khác so với trong tưởng tượng của cô ta chứ? Tại sao Lăng Ý không đi cảnh cáo Lê Cảnh Trí mà lại là cô ta chứ?

“Em...”

”Y Nghê, tôi vẫn cho rằng cô chỉ là tùy hứng một chút, không nghĩ tới cô lại dám làm những chuyện như vậy.”

Y Nghê chấn động.”Không phải, không phải như những gì anh nghĩ đâu, không phải, không phải như vậy, thật sự không phải như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Là Do Cô Ta Tưởng Bỏ

“Cô muốn giải thích? Được, tôi cho cô hai phút.”

“Ý ca ca, em chỉ muốn cho anh nhìn thấy rõ bộ mặt thật của Lê Cảnh Trí mà thôi, mọi chuyện em làm tất cả đều là vì anh. Anh đừng để cô ta lừa, cô ta rất nham hiểm, cô ta còn có quan hệ với Giang Tây Long nữa, cô ta chỉ là đồ gái điếm mà thôi.”

“Bốp...p”

Y Nghê bị tát một cái nghiêng mặt, cô ta ôm má, không thể tin nhìn Lăng Ý,”Ý ca ca, anh vậy mà lại đánh em. Chúng ta từ nhỏ đã lớn lên cùng nhau, anh lại vì con tiện nhân Lê Cảnh Trí kia mà lại có thể ra tay đánh em.”

”Y Nghê, cô không phải là một đứa trẻ con, cô chỉ nhỏ hơn tôi một tuổi, so với Cảnh Trí thì cô lớn hơn cô ấy ba tuổi.” Hắn thất vọng.”Tôi không phải là thằng ngu, loại thủ đoạn này sao có thể lừa được tôi chứ? Mặc kệ cho có chuyện gì đi nữa thì cô ấy hiện tại vẫn là vợ của tôi.”

Chỉ một chữ “vợ” được nói ra từ miệng hắn mà như thể có một con dao đâm thẳng vào tim cô ta,”Không phải! Người anh yêu là em, nếu như không phải do Lê Cảnh Trí sử dụng thủ đoạn thấp kém kia, thì vợ của anh chỉ có thể là em thôi.”

“Không phải.”

“Cái gì?”

“Kể cả khi không có Cảnh Trí, tôi cũng sẽ không cưới cô.”

“Em không tin!” Cô ta bây giờ trông giống như người điên,”Nếu anh không thích em, tại sao từ nhỏ đến lớn luôn nhường nhịn cho em? Nếu không thích em, tại sao bên người anh có nhiều thư kí như vậy, lại mất nhấm nhút mờ cho em làm thư kí cấp cao bên cạnh anh? Nếu không thích em tại sao kết hôn được ba năm nhưng người anh tặng trang sức cùng anh tham gia các bữa tiệc xã giao luôn là em? Đúng, chỉ có em mới xứng làm người phụ nữ của anh.”

Thanh âm ngày càng chói tai, nhưng hắn lại bình tĩnh đến mức đáng sợ,”Tôi nhường nhịn cô là vì cha cô đã từng cứu mạng tôi. Chuyện thư kí là do cha cô đến nhờ vả tôi, tôi chỉ trả lại ân tình cho ông thôi. Còn chuyện tham gia tiệc rượu đều là do cô chủ động yêu cầu, cô thử ngẫm lại xem những sổ trang sức kia có lần nào là tôi tự tay đưa cho cô hay không?”

Không có... Mặt Y Nghê trắng bệch, cô ta không tin tất cả đều là do cô ta tự mình tưởng bỏ,”Nếu không phải anh thích em tại sao lại để cho Nam Phong đưa trang sức cho em chứ?”

“Những đồ cô cùng tôi tham gia dự tiệc đều là Nam Phong chọn giúp cô, tôi chưa từng quản mấy chuyện này.” Những lời hắn nói ra so với đao kiếm còn sắc nhọn hơn.

“Vậy anh đuổi em khỏi Lăng thị cũng chỉ bởi vì Lê Cảnh Trí?”

“Phải.”

Y Nghê trở nên bất lực, cố gắng níu kéo,”Ý ca ca, em biết em sai rồi, sau này em sẽ không như vậy nữa.”

“Tôi còn có thể tin cô sao? Y Nghê, ở bữa tiệc của Cung gia, cô tạt nước cô ấy, cô cũng nói như vậy, sau đó thì cô làm gì?” Lăng Ý bình tĩnh, như sự bình yên trước cơn bão lớn, “Cô lái xe muốn đụng chết cô ấy. Lần này lại còn dám mượn sức dư luận bức chết cô ấy, thử hỏi tôi làm sao có thể tin tưởng cô chứ?”

Y Nghê bị hấn làm cho sợ hãi, muốn cứu vãn tình hình, “Ý ca ca, cha của em đã từng cứu anh một mạng.”

“Một mạng đền một mạng, lần trước cô suýt nữa đâm chết cô ấy, cũng đã đủ để xóa hết ân tình trước kia rồi. Cho nên... lần này tôi nhất định sẽ không tha cho cô đâu.”

Y Nghê làm thư kí bên cạnh hấn mấy năm cũng biết được thủ đoạn tàn nhẫn của hấn. Tuy rằng hấn chưa nói rõ nhưng cô ta biết mặc kệ cho hấn làm gì, cô ta cũng nhất định không thể chịu đựng nổi.

Cô ta khóc lóc, ôm lấy cánh tay hấn, “Không, Ý ca ca, anh không thể như vậy. Anh tha thứ cho em một lần này được không, chỉ lần này thôi, van xin anh, đây chắc chắn là lần cuối cùng.”

“Người trưởng thành nên tự chịu trách nhiệm cho việc làm của chính mình.” Lăng Ý gỡ bỏ tay của Y Nghê ra, không chút lưu luyến như gạt bỏ rác rưởi, rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Người Phụ Nữ Trong Bóng Tối

Y Nghê càng nghĩ càng thấy bất an, vội vã chạy về nhà, tự giam mình lại nghĩ đối sách.

Cô ta ở trong nhà cả ngày, cuối cùng mẹ cô ta gọi điện đến, mắng cô ta một trận, nói cô làm chuyện đáng xấu hổ, bôi tro chát trấu vào mặt Y gia.

Y Nghê sợ hãi cúp điện thoại, mở máy tính.

Lăng Ý đã nói hấn sẽ không truy cứu chuyện cô ta suýt nữa đâm chết Lê Cảnh Trí, nhưng hấn lại tính chuyện cô ta biến đạo chuyện của Lê Cảnh Trí cùng Giang Tây Long.

Trên mạng lan truyền một đoạn video với tốc độ chóng mặt, là video cô ta cùng hai người đàn ông chơi 3P, tiêu đề: Cuộc sống sinh hoạt thối nát của thiên kim tiểu thư.

Lượng chia sẻ của bài viết này đã lên đến hàng nghìn lượt, tuy rằng đã bị cường chế xóa đi nhưng cũng không ít người đã tải xuống.

Lần này thì xong rồi, không chỉ liên lụy bản thân mà ngay cả Y gia cũng bị kéo vào theo. Y gia là gia đình thư hương, mẹ là giáo sư đại học, cha chuyên từ chính trị sang đến thương trường, bây giờ tất cả mặt mũi đã bị cô ta phá hủy, nhất định cha sẽ không tha cho cô ta.

Y Nghê không cam lòng, gạt hết mọi thứ trên bàn uống nước xuống, “Lê Cảnh Trí, Lê Cảnh Trí, con tiện nhân này! Nếu không phải tại cô tôi cùng Ý ca ca sẽ không đi đến bước đường ngày hôm nay.”

Từ nhỏ, cô ta đã đi theo Lăng Ý, tại sao Lê Cảnh Trí vừa xuất hiện đã đuổi cô ta ra khỏi thế giới của Lăng Ý chứ? Còn khiến cô ta mất hết mặt mũi!

“A.....A! Lê Cảnh Trí, tôi muốn giết chết cô, giết chết cô.”

“Quá ngu xuẩn, bộ dạng này của cô, sao có thể thắng được Lê Cảnh Trí chứ?” Cửa bỗng nhiên bị người khác đẩy ra, một người phụ nữ đi vào.

Trên mặt người đó vẫn còn mang nụ cười châm chọc, nhìn bộ dạng nổi điên của Y Nghê, cười lạnh, “Cô cho rằng cô có thể giết được cô ta sao? Trải qua hai lần vừa rồi nhất định Lăng Ý sẽ tăng cường bảo vệ. Đừng nói là giết ngay cả cơ hội tiếp cận cô còn không có nữa là.”

Y Nghê bình tĩnh lại, người phụ nữ này nói không sai là do cô ta quá xúc động rồi.

Cô ta nhìn người trước mặt, “Cô đến đây làm gì?”

“Biết cô nhất định sẽ nổi giận nên tôi đến đây giúp cô.”

“Giúp tôi? Hay là đang hại tôi?” Nếu không phải người phụ nữ này nhắc nhở cô ta nhất định sẽ thực hiện một kế hoạch khác.

“Đương nhiên là giúp cô, nếu không phải vậy, cô cho rằng tại sao tôi phải tốn sức đến chơi đùa với cô chứ?”

“Vậy tại sao cô lại giúp tôi?”

“Bởi vì tôi và cô giống nhau.” Người phụ nữ nhếch miệng, “Đều hận cô ta.”

Y Nghe tin tưởng người trước mặt nhưng vẫn không quên suy nghĩ cho bản thân, “Tôi làm người xấu đi phía trước, cô làm người tốt núp phía sau, cô thật biết tính toán nha.”

Người phụ nữ kia không tức giận, nhàn nhạt mở miệng, “Tôi có cách khiến cho Lăng Ý yêu cô, ghét thậm trí là hận Lê Cảnh Trí đến xương tủy.”

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Bước Đường Cùng

Y Nghe cắn môi, “Tôi hiện tại đã như vậy, dựa vào cái gì mà phải nghe lời của cô.”

“Bởi vì bây giờ cô đã không còn sự lựa chọn nào khác.”

“Ai nói là tôi không có.”

Người phụ nữ cười khẩy, “Vậy cô có thể chọn cái gì? Cô không còn khả năng sẽ trở lại bên cạnh Lăng Ý, Y gia cũng vì cô mà mất hết thể diện. Lê Cảnh Trí đã khiến cô trở thành như vậy, chẳng lẽ cô muốn tha cho cô ta?”

Y Nghe siết chặt nắm đấm, “Vậy tôi sẽ thử nghe lời cô lần này. Có điều. Cô đừng tưởng có thể sử dụng tôi như một con cò, cô nhất định phải thực hiện cùng tôi. Tôi mà ngã xuống nước, cô cũng đừng mong có thể đứng ở trên bờ khô ráo.”

“Lần này, cô nhất định phải giúp tôi, không những thế còn phải giúp tôi giấu kín. Nếu bị lộ tẩy cả cô và tôi đều phải chết. Những bức ảnh của Lê Cảnh Trí kia cũng không phải do tôi chụp, bất cứ lúc nào tôi cũng có thể đem cô đẩy ra ngoài.” Y Nghe cũng biết mình đã đi đến bước đường cùng, cô ta biết lần này Lăng Ý coi như đã là nhẹ tay lắm rồi, nếu như còn có lần sau chắc chắn không chỉ đơn giản như vậy.

Người phụ nữ cười khẩy, không ngờ qua lần này Y Nghe lại có thể thông minh ra một chút.

“Đương nhiên, chẳng phải tôi vẫn luôn giúp cô hay sao?”

“Tốt nhất là như vậy.”

“Hợp tác vui vẻ.”

Người phụ nữ đi đến trước mặt cô ta, đưa tay ra, trên mặt nở nụ cười tàn ác.

.....

Chuyện của Y Nghe đã trôi qua được một thời gian Lê Cảnh Trí mới phát hiện ra sự thật.

Hôm đó, cô ngồi trên xích đu trong hoa viên tắm nắng, cách đó không xa có hai nữ giúp việc không phát hiện ra cô, bàn luận đến chuyện này, vừa lúc bị cô nghe được.

“Tôi không ngờ, Y Nghe tiểu thư lại là người như vậy!”

“Tôi đã sớm nhìn ra Y Nghe cũng chẳng phải loại người tốt lành gì, cô không thấy vẻ mặt của cô ta mỗi lần đến Lăng gia sao? Như mình là chủ nhân không bằng, nhìn cái dáng vẻ như vậy là đã biết không phải kiểu người thiện lương gì rồi!”

“Nhưng không tốt là một chuyện còn có ác độc hay không lại là chuyện khác. Tôi đến bây giờ cũng không dám tin, Y Nghe tiểu thư lại là người lái xe định đâm chết thiếu phu nhân, còn định mượn sức dư luận bức chết cô ấy nữa. Tôi cảm thấy chuyện này có chút không hợp lí nha, nếu người đụng thiếu phu nhân mấy tháng trước là Y Nghe tiểu thư vậy tại sao thiếu gia không tìm Y Nghe tiểu thư tính sổ mà phải chờ cho đến bây giờ mới ra tay chứ?”

Người giúp việc lớn tuổi hơn tỏ vẻ hiểu rõ mọi chuyện, “Cô tới Lăng gia mới được ba năm rưỡi, không biết chuyện là điều dễ hiểu, tôi ở đây đã mười mấy năm, tôi biết rõ, cô biết tại sao thiếu gia luôn nhẫn nhịn Y Nghe tiểu thư không?”

Cô giúp việc kia nhỏ giọng, “Bởi vì. ... thích?”

“Cô đừng có nói mấy chuyện nhảm nhí đó nữa đi, nếu thiếu gia thật sự thích Y Nghe tiểu thư, đã sớm cưới về nhà rồi, còn chờ đến bây giờ sao?”

“Nhưng mà thiếu gia đối với Y Nghe tiểu thư rất tốt mà, báo chí đều nói thiếu gia cùng cô ấy thường hay cùng nhau tham dự các buổi tiệc, còn đưa cho

cô ấy không biết là bao nhiêu trang sức quý báu nữa. Sau đó, sau đó....”

“Sau đó cái gì?”

“Sau đó, Y Nghê tiểu thư còn bắt nạt thiếu phu nhân, thiếu gia cũng đều mắt nhắm mắt mở cho qua, hiện tại cô ấy gây lỗi lớn như vậy, mặc dù thiếu gia có giúp thiếu phu nhân xả giận, nhưng mà tôi vẫn thấy kì kì sao ý.”

Nữ giúp việc lớn tuổi nói ra một câu đánh gãy sự ảo tưởng lãng mạn của cô gái trẻ, “Đó là bởi vì khi còn bé, cha của Y Nghê tiểu thư đã từng cứu mạng thiếu gia một lần.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Rung Động

Cô gái nhỏ tròn to hai mắt, “Ý của cô là thiếu gia đối xử tốt với Y Nghê tiểu thư như vậy tất cả chỉ là do trả ơn thôi sao?”

“Đương nhiên, nếu không với tính cách của thiếu gia sẽ đối xử khoan dung, độ lượng như thế với người khác sao? Thiếu gia mà đối với Y Nghê tiểu thư càng ôn nhu, càng dịu dàng thì càng không phải là yêu. Bởi vì phải trả ân tình năm xưa nên qua nhiều năm như vậy, cho dù cô ấy có làm việc gì đi chăng nữa thiếu gia cũng chưa từng quản đến, nhưng lần này thì không như vậy.”

“Nhưng vẫn có chỗ không hợp lí, tại sao lúc điều tra ra vụ tai nạn thiếu gia lại không tìm Y Nghê tiểu thư tính sổ chứ?”

“Bởi vì năm đó, thiếu gia rơi xuống nước suýt nữa thì chết đuối, là Y lão gia đã kịp thời cứu được cậu ấy, bây giờ cho dù có tức giận đến đâu thì thiếu gia cũng phải nhịn để trả lại ân tình năm xưa. Thật ra Y lão gia vốn làm chính trị sau đó mới chuyển sang làm thương nhân, nếu không phải có nhà chúng ta giúp đỡ thì họ làm sao có thể có được như bây giờ chứ. Hôm trước, tôi ở thư phòng nghe thấy thiếu gia nói với lão gia muốn mua lại cổ phần của Y thị, thu mua công ty của họ.”

“Thiếu gia cũng quá tàn nhẫn rồi.” Cô giúp việc sợ hãi, chỉ cần một câu nói của Lăng Ý mà có thể hủy diệt cả một gia đình, “Có điều thiếu gia làm vậy có phải vì... ngài ấy thích thiếu phu nhân rồi không?”

“Tôi cảm thấy phải là yêu mới đúng.”

“Thật sự tồn tại chuyện cưới trước yêu sau sao? Có điều thiếu phu nhân xinh đẹp như vậy, thiếu gia yêu thích cô ấy cũng là chuyện dễ hiểu.”

Hai người vừa làm vừa tán gẫu, chẳng mấy chốc cây cảnh cũng đã được chăm sóc chỉnh tề, hai người dần đi xa.

Hoa viên khôi phục lại vẻ yên tĩnh vốn có của nó, lúc này Lê Cảnh Trí mới hồi phục tinh thần, thì ra, Lăng Ý vì cô làm nhiều chuyện như vậy, mà cô lại chẳng biết chuyện gì. Trong lòng cô có một cảm giác không nói nên lời, có lẽ là hổ thẹn cũng có lẽ là một chút động lòng.

Thật ra Lăng Ý không có xấu như trong tưởng tượng của cô, mỗi lần nghe cô nói đến chuyện ly hôn hần nổi giận như vậy có phải là do...hần thích cô hay không?

Tìm cô còn đang nhảy liên tục, Lăng Ý đã cầm một chiếc bình giữ nhiệt đi đến bên cạnh. Cô hơi giật mình nhìn hần.

Bị cô nhìn đến mắt tự nhiên, để đồ lên trên bàn, hần giải thích, “Mẹ kêu mang canh ra cho cô.”

“Lại uống à...” Cô đã uống canh liên tục sắp được năm tháng rồi đấy. Mặc dù mẹ chồng luôn cố gắng thay đổi các loại khác nhau nhưng mặc kệ thế nào, uống lâu như vậy cô cũng sắp phát điên rồi.

Lăng Ý bị dáng vẻ của cô chọc cười, “Nhưng mà làm sao bây giờ, Lăng thiếu phu nhân, chân của cô vẫn còn chưa khôi hoàn toàn, chỉ có thể tiếp tục uống thôi.”

Lê Cảnh Trí hít một hơi thật sâu, một bộ không sợ chết, đưa tay ra, “Mang đến đây đi.” Dù sao cũng không thể không uống, đây là công sức mấy tiếng đồng hồ của mẹ chồng cô.

Hần khẽ cười, lấy ít canh đổ ra bát, tự mình uống.

Lê Cảnh Trí ngây người, “Anh đây là...”

Lăng Ý uống xong, nhú mày nhìn cô, “Là đang giúp cô.”

Cô nhìn hần, lại nhớ đến những lời mấy cô giúp việc vừa nói, trong lòng càng thêm rung động.

“Vẫn nhớ hôm nay phải đi bệnh viện khám lại chứ.”

“Ừ, mẹ nói, buổi chiều sẽ đi cùng tôi.” Từ khi hai lần xảy ra chuyện, Lăng gia càng thêm bảo vệ cô, bất kì đi đến đâu cũng luôn có người đi theo bên cạnh.

“Buổi chiều mẹ có việc, tôi sẽ đi cùng cô.”

“...À...” Thật ra mỗi lần đến bệnh viện Lăng Ý cũng sẽ đi cùng cô nhưng người đưa cô vào luôn là mẹ chồng.

Lăng Ý bóp mũi, uống hết toàn bộ chỗ canh còn lại, “Không trách cô mỗi lần uống canh đều là bộ dáng như chết đi sống lại, thì ra thực sự khó uống như vậy.”

“Sau này tôi sẽ uống cùng cô.”

Mắt của cô sáng lên, trong mắt tất cả đều là hình ảnh của hắn

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Tổng Tài Phu Nhân

Lăng Ý đưa cô đến bệnh viện, thầy thuốc nói cô hồi phục rất tốt. Còn tưởng rằng cô yếu đuối như vậy sẽ phải an dưỡng một thời gian dài, không ngờ cô còn hồi phục nhanh hơn so với người bình thường.

Lăng Ý suy nghĩ một chút, xem ra ngày nào mẹ cũng làm canh tâm bổ cũng không phải không có tác dụng.

Trước mặt bác sĩ, hắn khẽ sát bên tai cô, “Sau này không giúp cô uống nữa, phải tự mình uống mới khôi phục hoàn toàn được.”

Cô tức giận, bất bình, “Không được lật lọng.”

Bác sĩ nhìn hai người thân mật, cũng không có gì kinh ngạc, mấy tháng nay, không biết đã nhìn bao nhiêu lần rồi.

Ra khỏi bệnh viện, cô phát hiện xe đang đi về phía không đúng.

“Anh dẫn tôi đi đâu vậy? Đây không phải đường về nhà.”

“Đi cùng cô cả một ngày cũng không thể bỏ mặc chuyện công ty không lo được.”

“Nhưng mà tôi cũng không cần phải đến đó.”

“Cô ngồi một bên chờ tôi là được, tôi theo cô nửa ngày, cô theo tôi nửa ngày, như vậy mới công bằng.”

“Làm gì có vợ chồng nào mà tính toán chi li thế chứ?” Lê Cảnh Trí làm bầm.

“Cô nói cái gì?” Không biết hắn có nghe rõ hay không hỏi lại, rõ ràng là đi hỏi, mà trên mặt vẫn rất ung dung.

Lăng Ý thật sự không đưa cô về nhà, dẫn cô đến Lăng thị.

Nhưng cũng không giống như trong lời hắn nói, muốn cô bồi hắn nửa ngày mà rõ ràng là đến để ra oai phủ đầu.

Hắn không dẫn cô vào từ nhà để xe dưới tầng hầm mà lại đi vào từ cửa chính.

Các nhân viên nhìn thấy hắn đến đồng loạt khom lưng, “Kính chào tổng giám đốc.”

Khóe môi hắn khẽ nhếch lên, ôm cô vào trong ngực, “Còn có tổng giám đốc phu nhân nữa.”

Mọi người khiếp sợ nhưng vẫn làm theo, “Kính chào phu nhân.”

Lê Cảnh Trí chưa từng gặp tình cảnh như vậy, cô nhanh chóng đem mặt vui vào trong ngực hắn, che dấu khuôn mặt chính mình.

Người lần trước ngăn Lê Cảnh Trí lên trên tìm Lăng Ý phát hiện mình đã phạm sai lầm chết người, trong lòng không khỏi bất an, lúc cúi chào giọng cũng nhỏ hơn rất nhiều. Lần trước cô ta lại dám làm vậy, phu nhân sẽ không tính toán với cô ta chứ?

Lúc trước chuyện tin đồn ngoại tình, Lăng thị không có chủ động giải thích chỉ thông báo sẽ truy cứu trách nhiệm, những kẻ bịa đặt kia cũng bị báo ứng, mọi chuyện đã dần dần lắng xuống.

Cho tới hôm nay thấy hai người thân mật đi cùng nhau, chuyện cũ lại bắt đầu được nhắc lại trên đầu đề, tình cảm ân ái của vợ chồng Lăng tổng.

Sau đó, Lê Cảnh Trí lại tiếp tục an dưỡng ở nhà hai tháng.

Chân căn bản đã có thể đi lại bình thường, chỉ là có chút vấn đề, nếu đi quá lâu sẽ cảm thấy rất mệt.

Lời đồn cũng đã dần phai mờ, cô còn đang suy nghĩ có nên tiếp tục kế hoạch vĩ đại của mình nữa hay không, làm nên sự nghiệp của riêng mình, Giang Noãn lại gọi điện tới khóc lóc nói muốn cô ra ngoài với mình.

Hách Ánh thấy cô muốn ra khỏi nhà, liền cho hai vệ sĩ đi theo cô. Dù sao hai lần trước xảy ra chuyện cũng đều là đi cùng Giang Noãn.

Đọc theo đường đi Giang Noãn lại gọi cho cô mấy cuộc điện thoại, khóc lóc.

Hai người họ quen nhau từ khi học cấp ba, tính tình Giang Noãn khá thoải mái, rất ít khi khóc. Từ khi biết nhau cô chỉ thấy Giang Noãn khóc qua hai lần, lần đầu tiên là trong đám cưới của cô, cô nằng khóc lóc om sòm. Lần thứ hai chính là hôm nay, Lê Cảnh Trí có chút sợ, nhất định là xảy ra chuyện gì đó mới khiến Giang Noãn thành ra như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Tình Yêu Của Giang Noãn

Trên đường gặp phải kẹt xe, lúc Lê Cảnh Trí chạy đến bờ sông thì đèn đường đã được thấp sáng.

Lê Cảnh Trí cô đơn một mình đứng vịn lan can uống rượu, dưới chân toàn là vỏ bình đã rỗng.

Gần đây nhiệt độ bắt đầu hạ xuống, Lê Cảnh Trí vừa xuống xe đã cảm nhận được hơi lạnh thấu xương, cô rút cổ, kéo lại quần áo, đi tới bên cạnh, cầm lấy bình rượu trong tay Giang Noãn.

“Cậu điên rồi sao, lạnh thế này lại chạy một mình đến bờ sông uống rượu, lại còn uống nhiều như vậy lỡ xảy ra chuyện gì thì sao?”

“Xảy ra chuyện thì như thế nào chứ? Anh ấy sẽ đau lòng sao? Mình đã làm nhiều chuyện như thế, cố gắng như thế, ngay cả thân thể cũng nguyện ý cho anh ấy, tại sao anh ấy vẫn không cần mình chứ?”

Lê Cảnh Trí nhìn thấy bộ dạng thiếu sống thiếu chết của cô, trực tiếp đưa tay ra ném chai rượu xuống nước.

“Noãn, cậu tỉnh lại đi, chỉ là một người đàn ông mà thôi, việc gì mà phải giày vò mình như thế chứ?”

“Cậu không hiểu đâu, mình thích anh ấy nhiều năm như vậy, tất cả mọi thứ của anh ấy mình đều chú ý, nhưng ánh mắt của anh ấy lại chưa từng dừng lại trên người mình.” Giang Noãn gào khóc.

Lê Cảnh Trí đau lòng ôm lấy cô, “Đàn ông trên thế giới này nhiều như vậy, chúng ta sẽ tiếp tục tìm người tốt hơn anh ta cho cậu được không?”

“Sẽ không đâu, sẽ không ai có thể tốt hơn anh ấy đâu. Mình yêu anh ấy, chỉ một mình anh ấy thôi!”

Giang Noãn chôn mặt trong ngực cô, đánh mấy cái phát tiết.

Lê Cảnh Trí không hề chuẩn bị, bị cô đánh có chút đau, nhưng vẫn nhịn xuống, “Chúng ta về trước được không, cậu uống nhiều rồi, chỗ này không an toàn.”

“Mình không đi, mình muốn uống rượu, mình muốn say, say chết luôn cũng được, xem xem anh ấy có đến tìm mình hay không? Nếu anh ấy không đến, sau khi mình chết, anh ấy liệu có thấy áy náy không? Mình yêu anh ấy như vậy, tại sao anh ấy lại không thể yêu mình dù chỉ một chút chứ?”

Có vẻ như sau khi cô ra nước ngoài, Giang Noãn đã tìm thấy được người mình thích rồi.

Sau khi về nước, cũng thỉnh thoảng có nghe qua Giang Noãn nói qua về người mà cô thích, nhưng Lê Cảnh Trí vẫn chưa từng gặp qua người đó. Nhưng thật không ngờ Giang Noãn lại yêu đến điên cuồng như vậy.

Trên mặt Giang Noãn đỏ ửng, “Ngày hôm đó mình đã phải rất cố gắng mới có thể tỏ tình với anh ấy, nhưng anh ấy thậm chí còn chưa nghe hết đã nói,

anh ấy không thích mình. Mình nói không sao, mình có thể đợi, đợi đến khi anh ấy yêu mình, nhưng anh ấy nói không thể... không thể.” Cô lôi kéo tay của Lê Cảnh Trí, ánh mắt tràn đầy sự không cam tâm, tàn nhẫn đến đáng sợ.”Tại sao lại không thể? Tại sao lại chỉ dùng có một câu liền phá hủy hết toàn bộ tình yêu của mình chứ?”

“Noãn, cậu bình tĩnh lại trước đã, Noãn!” Cô bị Giang Noãn lay đến nỗi không đứng thẳng được, lúc cô còn tưởng mình sắp bị lay đến ngã thì Giang Noãn dừng lại, ngất xỉu vào trong lòng cô.

Giang Noãn uống nhiều rượu, lại còn ngồi bên bờ sông cả buổi, bị sốt cao, viêm phổi.

Lê Cảnh Trí không còn cách nào khác, chỉ có thể ở trong bệnh viện chăm sóc cho cô cả một đêm.

Sáng hôm sau, Giang Tây Long nghe tin vội vàng chạy đến.

Lê Cảnh Trí đứng lên, nhỏ giọng.”Anh Tây Long, anh đến rồi, vậy Noãn liền giao cho anh, chân em đi lại không tiện, phải đi về trước.”

“Để anh đưa em về.”

Cô từ chối.”Noãn còn chút nữa là truyền xong, cần có người bên cạnh.”

“Không sao, anh kêu bác sĩ chiếu cố một chút là được.”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Gặp Ai?

“Anh Tây long anh cứ ở lại chăm sóc cho Noãn đi, em đi trước.” Lê Cảnh Trí xoay người rồi đi.

Giang Tây Long nhìn Giang Noãn một chút, vẫn là đi theo cô ra ngoài.

Đến lúc y tá quay lại kiểm tra phòng, nhìn thấy ống truyền dịch toàn là máu, vội vã chạy đến rút kim.”Giang tiểu thư, lúc truyền dịch không thể dùng lực, cô xem máu đều chảy ngược rồi, nếu có chuyện gì thì gọi tôi hỗ trợ là được. Bây giờ tôi sẽ thay cho cô ống truyền khác, cô nhớ không được lộn xộn nữa.”

Giang Noãn nhắm mắt lại.”Làm phiền.”

Trên hành lang.

”Cảnh Trí, em hiện tại vẫn ổn chứ?”

Thấy Giang Tây Long đi theo mình ra ngoài, Lê Cảnh Trí có chút lúng túng.

Giang Noãn đã thành như vậy, vậy mà hần thà rằng bỏ lại cô ấy, đi theo cô ra đây chỉ để hỏi câu đó.

“Em rất khỏe, Lăng Ý cũng đối với em rất tốt, hần luôn bảo vệ em.” Lê Cảnh Trí biết lời nói của hần là có ý gì, cô cắn răng, thẳng thắn,”Anh Tây Long chuyện của chúng ta đã là quá khứ rồi. Em đã buông xuống rồi, em hy vọng anh cũng có thể như thế.”

Tuy rằng câu nói này rất tàn nhẫn nhưng cô không thể không nói được.

Giang Tây Long nắm lấy tay cô,”Anh thật sự không còn cơ hội nào sao?”

Cô rút tay ra,”Chuyện hai tháng trước em không muốn nó xảy ra thêm một lần nữa, cũng không muốn đem anh dính vào những chuyện như vậy.”

“Anh biết rồi, chúc em hạnh phúc.” Trên mặt vẫn là nụ cười ôn nhu đó, nhưng đã không còn sự bình yên thường ngày nữa rồi.

“Cám ơn anh.” Lê Cảnh Trí quay đi, trong lòng âm thầm nói lời xin lỗi.

Cô đối với Giang Tây Long vừa áy náy, vừa đau lòng, cũng có cả cảm ơn,... nhưng không còn có tình yêu.

Người cô yêu hiện tại đã là Lăng Ý.

.....

Lúc Lê Cảnh Trí trở về, Lăng Ý còn chưa đi làm. Hấn mặc đồ ở nhà, ngồi bên bàn ăn, dùng bữa sáng.

Thấy cô trở về, ánh mắt hấn trở nên lạnh lùng. "Cả một đêm đi gặp ai? Nhìn cả người như đang đi trên mây thế kia."

Lung cô đột nhiên thẳng tắp, giải thích, "Noãn bị sốt, tôi ở bệnh viện với cô ấy một đêm."

"Chỉ có chột dạ, mới có dáng dấp thế kia." Lăng Ý ung dung nhìn thấu suy nghĩ của cô, "Gặp mặt Giang Tây Long?"

"Chỉ là tình cờ gặp mặt một chút, anh ấy vừa đến, tôi liền trở về."

"Thì ra là vậy." Hấn chỉ đáp lại một câu, bỏ bữa sáng, trở về phòng thay quần áo.

Lê Cảnh Trí biết Lăng Ý rất để ý chuyện quá khứ của cô và Giang Tây Long, cô đuổi theo giải thích, "Tôi cùng Giang Tây Long không còn gì cả, tất cả chỉ là quá khứ thôi, quyết định của tôi, tôi sẽ không hối hận, tôi với anh ấy hiện tại không có gì, sau này cũng thế."

Hấn ở ngay trước mặt cô coi đồ ở nhà, mặc quần áo đi làm vào.

Thấy hấn không nói lời nào, cô biết hấn đang giận, chủ động tiến lên, giúp hấn đóng cúc áo, nhưng tay hấn lại nắm lấy tay của cô, ánh mắt lạnh lùng. "Ngày ngày hôm sau, khi tôi đi nước M, cô cùng Giang Tây Long gặp nhau."

Cô ngẩn người, bây giờ mới hiểu được, thì ra hấn đang nói ngày hôm cô xảy ra tai nạn.

"Chúng tôi có gặp, nhưng mà..."

Lăng Ý đẩy cô ra, châm chọc, "Quả nhiên vẫn là tình cũ vẫn vương không thể dứt bỏ."

Cô thật vất vả mới có thể khiến quan hệ giữa hai người trở nên hòa hoãn, cô không muốn để cho hấn lại tiếp tục hiểu lầm, "Không phải như anh nghĩ đâu, là Noãn gọi tôi tới, tôi cũng không biết là Giang Tây Long sẽ đến."

"Được rồi, tôi tin cô lần này."

"Nếu mỗi lần đều bởi vì Giang Noãn, vậy sau này cô không cần cùng người của Giang gia gặp gỡ nữa, bao gồm cả, Giang Noãn."

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Chủ Động Lấy Lòng

"Lăng Ý, anh đối với tôi như vậy là không công bằng! Anh dựa vào cái gì mà ngay cả quyền gặp gỡ bạn bè của tôi cũng cấm chứ?" Giang Noãn là người bạn thân nhất của cô, tại sao không để cho cô gặp cô ấy?

"Vậy cô cùng Giang Tây Long suốt ngày vụng trộm với nhau, đối với tôi là công bằng?" Hấn híp mắt, hỏi ngược lại.

Hai từ "vụng trộm" đã khiến lòng tự ái của cô bị tổn thương. "Sao anh có thể nói như thế chứ? Tôi không có làm gì sai, cũng chưa từng có suy nghĩ không an phận nào, từ sau khi kết hôn với anh, tôi đã bỏ qua tất cả quá khứ ở phía sau. Còn anh thì sao chứ? Anh có dám nói, suốt ba năm kết hôn với tôi, anh chưa từng có người phụ nữ nào khác không?"

"Phụ nữ bên cạnh anh cũng không phải chỉ có mỗi mình Y Nghê."

Hai người bọn họ chưa từng nói đến chủ đề này, hiện tại Lăng Ý đối với cô rất tốt, bọn họ như có một thỏa thuận ngầm sẽ không ai nhắc đến chuyện này, tất cả đều giấu trong lòng, chuyện quá khứ cứ thế cho qua, không nhắc lại nữa.

Nhưng lần này Lê Cảnh Trí bị làm cho tức giận, không nhịn được.

Bầu không khí bỗng trầm xuống.

"Phụ nữ bên cạnh tôi?" Lăng Ý giận dữ cười, "Phụ nữ xung quanh tôi, từ trước đến nay cô chưa từng để ý tới, cô một lòng chỉ suy nghĩ đến chuyện ly hôn, nhưng đàn ông bên cạnh cô, tôi để ý."

Nói xong, hấn hung tợn hôn lên môi cô, hút đi toàn bộ hô hấp. Mãi cho đến khi cô bị hút cạn khí lực, sùi bọt trong ngực hấn, hấn mới thả ra.

Hấn lạnh lùng nhìn cô một cái, cài lại áo sơ mi, trực tiếp ra ngoài, tới công ty.

Thanh âm đập cửa vang lên, cũng khiến lòng cô run lên theo.

Hắn nói...Hắn đề ý.

Lê Cảnh Trí ôm ngực, thật sự không biết nên khóc hay nên cười đây.

Lần cãi nhau này Lăng Ý thực sự tức giận, liên tiếp mấy ngày liền không chịu về nhà.

Lê Cảnh Trí không biết phải làm sao, cuối cùng chấp nhận chịu thua, đến Lăng thị tìm hắn, cô muốn giải thích rõ ràng, cô cùng Giang Tây Long thực sự chỉ còn là quá khứ.

Lê Cảnh Trí kéo đôi chân vẫn chưa hoàn toàn hồi phục của mình đến công ty, cô nghĩ, nếu cô làm nũng một chút, thì có lẽ hắn sẽ chấp nhận hòa giải.

Từ sau khi Lăng Ý dẫn cô đến lần trước, lần này không có ai dám cản cô lại, nhân viên cũng không dám đi chung thang máy với cô, xin cô đi thang máy chuyên dụng của tổng giám đốc. Cô cũng theo thói quen đi vào, lên tầng cao nhất.

Vừa đến gần văn phòng, đã thấy Hường Diệc Nhiên đẩy cửa đi ra, mặt đầy tức giận, mọi người cũng không dám phản ứng gì.

Nhân viên thấy Lê Cảnh Trí đến lập tức cúi đầu, giống như nhìn thấy bom hẹn giờ.

Bầu không khí có chút kỳ quái.

Hường Diệc Nhiên quay đầu thấy Lê Cảnh Trí, vẻ mặt khề thay đổi, sau đó cười đùa lại gần cô, "Lăng thiếu phu nhân thật trùng hợp nha, lần nào chúng ta cũng gặp nhau ở đây."

Lê Cảnh Trí khách khí cười đáp lại, đi qua bên cạnh hắn, định trực tiếp đi vào văn phòng Lăng Ý.

Hường Diệc Nhiên cuống lên, kéo tay cô lại, "Đây chẳng phải là thời gian Lăng tổng giám đốc của chúng ta uống trà chiều hay sao? Có phải tôi cũng có phần hay không?"

Cô nhú lông mày, cảm thấy Hường Diệc Nhiên có chút kỳ quái, "Thật xin lỗi, tôi chỉ chuẩn bị một phần."

"Thì ra là vậy." Hường Diệc Nhiên thuận lợi lấy được đồ trong tay cô đưa cho trợ lý, "Cái này để cho bọn họ mang vào là được rồi, cô mời tôi đi uống nước coi như cảm ơn tôi chuyện lần trước."

"Có thể để lần sau không? Tôi hôm nay còn có việc."

"Chọn ngày không bằng gặp ngày, lần sau không biết đến khi nào tôi mới có thể gặp lại cô. Không cần lâu lắm, dưới đại sảnh có phòng trà, tôi và cô cùng tới đó."

Lê Cảnh Trí mỉm cười, "Hường Diệc Nhiên hôm nay anh rất lạ."

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Thư Kí Mới Tới, Lâm Dĩ Thuần

"Có sao?" Không ngờ mới đó mà đã bị nhìn ra, Lê Cảnh Trí xem ra rất thông minh, nhưng hắn tuyệt đối không thể thừa nhận.

"Anh đây là đang kéo dài thời gian." Cô hất tay của hắn ra, thẳng đến cửa phòng tổng giám đốc.

Hường Diệc Nhiên vội chắn ngay trước cửa, "Cô cũng quá không nể mặt tôi rồi, một chén trà cũng không thể cùng uống sao?"

Hành vi của hắn lại càng khiến cô nghi ngờ hơn, cầm lấy đồ từ trong tay thư kí, nhét vào ngực hắn, "Đều cho anh, bây giờ tôi có thể vào được rồi chứ?"

Hường Diệc Nhiên:"..." Người phụ nữ này tại sao lại không làm như trong tưởng tượng của hắn chứ?

"Hường Diệc Nhiên, buông tay ra, giữa chúng ta không có thân đến vậy, anh không nên lôi kéo tôi như thế."

Hường Diệc Nhiên vẫn đang cố gắng hết sức, "Lăng Ý sẽ không hiểu lầm, thật ra tôi..."

"Được rồi, tôi sợ cô rồi, cho cô chọn địa điểm, thế không phải được rồi sao."

“Được.”

Hương Diệc Nhiên thở phào nhẹ nhõm, hần vừa thả lỏng, Lê Cảnh Trí trực tiếp đẩy hần qua một bên, mở cửa.

Hình ảnh bên trong phòng làm việc nhanh chóng đập vào mắt cô, Hương Diệc Nhiên hồi phục tinh thần, muốn bịt mắt cô lại nhưng đã muộn.

Lê Cảnh Trí trở mặt nhìn hình ảnh trong phòng làm việc của tổng giám đốc, chớp mắt một cái, muốn làm như không nhìn thấy gì, nhưng cô không làm được, viên mắt ửng đỏ.

Không trách Hương Diệc Nhiên lại ngăn cản, không cho cô đi vào, thì ra trong phòng lại là cảnh tượng như vậy, bọn họ lại có thể làm chuyện đó ngay trong căn phòng này.

Tình huống so với lần trước cô đến giống y như đúc, một người phụ nữ ngồi trên đùi của hần, chỉ có điều người phụ nữ ấy đã không còn là Y Nghê nữa.

Không so với lần trước thì lần này còn hơn thế nhiều.

Cổ áo sơ mi được mở ra, lồng ngực rắn chắc bị hở ra quá nửa, trên bả vai và má còn có hai dấu son moi chói mắt, đều đến từ người phụ nữ đang ngồi trên đùi hần.

Người này nhìn còn rất trẻ, giống như sinh viên đại học, nhìn thì không những trang nhã, thanh thuần mà còn rất mị hoặc. Người phụ nữ này còn không sợ cô nhìn thấy, quay đầu lại chào hỏi, “Thiếu phu nhân, tôi là thư ký mới tới, gọi là Lâm Dĩ Thuần.”

Nhìn bộ dạng này rõ ràng đây là đang thị uy với cô sao?

Cô trừng mắt nhìn Lăng Ý, muốn hần giải thích với cô, chỉ cần hần nói, dù cho chỉ là một cái cớ cô cũng sẽ tin.

Giọng nói của Lê Cảnh Trí có chút run rẩy, “Lăng Ý, tại sao?”

“Không phải cô nói, phụ nữ của tôi nhiều quá, cô không quản sao? Nếu đã như vậy, tôi đương nhiên phải không phụ sự kỳ vọng của cô rồi.” Lăng Ý thậm chí còn không liếc nhìn qua cô một cái, dùng sức ôm lấy người trong lòng, cùng người kia càng dán chặt.

Nhìn tay hần luồn vào phía trong quần áo của Lâm Dĩ Thuần tìm kiếm, cô không nhìn nổi nữa quay người rời đi.

Đi tới trước thang máy chuyên dụng, nhìn cửa mở ra nhưng cô không có bước vào.

Không trách, hôm nay mọi người nhìn cô tiến vào thang máy bằng ánh mắt kỳ quái như vậy, xem ra, chỉ cần là người phụ nữ của hần, đều có thể tự nhiên bước vào nó. Lâm cô còn vọng tưởng, đây là đặc quyền riêng của cô, chỉ có “Lăng thiếu phu nhân” mới có thể hưởng thụ nó.

Cô không bước vào phía trong, xoa đôi mắt xung đỏ, đi đến bên cầu thang.

Thà rằng cô tự đi bộ xuống cũng không muốn bước chân vào cái thang máy ghê tởm đó.

Một bàn tay dày, ấm áp nắm lấy cổ tay cô, cô khó chịu quay mặt đi, “Anh không phải đang cảm thấy rất vui mừng sao, chạy tới quản tôi làm cái gì?”

“Hả, cái gì...” Người kia vậy mà lại là Hương Diệc Nhiên.

Nhìn dáng vẻ lúng túng không biết nói gì của anh ta, cô lập tức thông suốt.

Ban đầu cô còn tưởng rằng Lăng Ý sẽ quan tâm đến mình, sẽ đuổi theo phía sau, thì ra tất cả chỉ là do cô tự mình tưởng bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Thực Sự Ngu Xuẩn

Cô thực sự ngu xuẩn.

Không phải đã sớm biết Lăng Ý là loại đàn ông đào hoa, lăng nhăng rồi sao? Không phải đã sớm nhắc nhở chính mình vô số lần không nên động lòng với hần, không nên có những hy vọng xa vời về cuộc hôn nhân này rồi sao? Tại sao, tại sao vẫn vì sự quan tâm của hần, vì nghe lời của mấy người giúp việc nghị luận, liền thật sự cho rằng hần chỉ thuộc về mình, chỉ đối tốt với một mình mình.

Lê Cảnh Trí, cô thực sự ngu đến hết thuốc chữa rồi.

Hướng Diệc Nhiên nắm chặt cổ tay cô, như muốn nói đây không phải là cầu thang ở nhà, đây là cầu thang của tòa nhà cao hơn sáu mươi tầng đây.

Cô bị dáng vẻ cuồng cuồng của hắn làm cho nín khóc, bật cười,” Hướng Diệc Nhiên, tôi không có yếu ớt đến thế.”

Hướng Diệc Nhiên cũng bị ánh mắt của cô làm cho ngẩn người, dùng một chút rồi mới buông tay,” Cô mạnh mẽ hay không thì tôi không biết, nhưng tôi nhắc nhở cô, đôi chân của cô còn chưa có khối hoàn toàn. Dấn vật mình như thế, người chịu khổ chỉ có cô thôi.”

“Anh đây là đang quan tâm tôi?”

“Không phải vậy chẳng lẽ tôi đang giễu cợt cô chắc?”

“Nhưng tình huống lúc này giữa tôi và Lăng Ý anh cũng đã nhìn thấy, anh không cần bởi vì anh ta mà cô ý quan tâm đến tôi.”

“Người phụ nữ này thực sự muốn ăn đòn mà.” Hướng Diệc Nhiên hừ một tiếng,” Cô thú vị như vậy, tôi coi cô là bạn bè được chưa. Đây là sự quan tâm giữa bạn bè với nhau.”

Cô xoa xoa nước mắt,” Thật sự?”

“Tôi dù gì cũng là một người đàn ông, đi lừa cô làm gì chứ?”

“Cảm ơn.” Thanh âm nhẹ nhàng như chỉ cần có một cơn gió lướt qua cũng có thể bay đi, dáng vẻ bây giờ của cô cũng vậy, yếu ớt như thể chỉ cần đụng đến là có thể vỡ thành ngàn mảnh nhỏ.

Hướng Diệc Nhiên thấy mình có cảm giác là lạ, trước đến nay chưa bao giờ có, nếu nói đau lòng cũng không giống đau lòng, nếu nói thương cảm cũng không giống thương cảm.

Hắn mạnh mẽ kéo cô vào trong thang máy, ấn tầng trệt, sau đó đi ra ngoài, đứng cửa dận dò cô,” Cô đi thang máy xuống, chuyện của cô cùng thang máy không có quan hệ, tôi ở chỗ này còn có chút chuyện, sẽ không tiễn cô.”

Cửa thang máy chậm rãi khép lại, cô nhìn hắn, viền mắt rung rung, khe hở ở cửa thang máy dần dần nhỏ đi.

Trong lòng Hướng Diệc Nhiên nhói một cái, trước khi cửa thang máy đóng lại một giây, hắn nhấn nút trên tường, cửa thang máy mở ra lần thứ hai, hắn đi vào bên trong.

“Tôi tính lại rồi, nhìn bộ dạng của cô như vậy, tôi không yên tâm, vẫn là để tôi đưa cô xuống dưới lầu.” Hướng Diệc Nhiên buồn bực mắt tập trung lắm lắm,” Tính lại, vẫn là nên đưa cô về tận nhà nếu không cô mà ở trên đường có chuyện gì lại đổ lỗi tại tôi.”

Hắn cứ nói lại nhai một mình, một chút cũng không đề cập đến chuyện của Lăng Ý, chỉ nói muốn cô cẩn thận, sợ cô có chuyện.

Lê Cảnh Trí không nói gì, ngồi xỏm trong một góc thang máy, khóc lóc, như một đứa trẻ bị cướp mất món đồ chơi yêu thích.

Hướng Diệc Nhiên chưa từng đỡ người khác, tay chân luống cuống, muốn kéo cô lên, lại nghĩ cô là vợ của Lăng Ý, đụng chạm tay chân không được thích hợp cho lắm.

Hắn thật sự hết cách rồi, chỉ có thể nhắc đi nhắc lại,” Cô đừng có khóc, khóc sẽ khiến lớp trang điểm bị trôi đi, đến lúc đó sẽ dọa chết người khác đấy.”

Người phụ nữ ngồi chồm hổm trên mặt đất khóc lớn,” Tôi không có trang điểm.” Sau đó lại càng khóc lớn hơn.

“Không trang điểm, không trang điểm mà da dẻ vẫn được như thế chính là ông trời ban cho, nếu cô lại khóc, lại khóc..... Lại khóc...” Hướng Diệc Nhiên không có kinh nghiệm an ủi người khác, nghĩ nửa ngày mới ra được mấy chữ,” Liền trở nên xấu xí.”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Cảm Ơn Anh, Hướng Diệc Nhiên

Thang máy vừa khéo đến tầng một, cửa thang máy mở ra, mọi người nghe thấy tiếng khóc, quay đầu nhìn lại.

Hướng Diệc Nhiên nhìn một đám nhân viên, lớn tiếng quát,” Nhìn cái gì mà nhìn, chưa từng thấy người khác khóc sao? Phải làm gì thì đi làm đi.”

Hắn thờ dài, nhấn nút đóng cửa, ngồi xuống bên cạnh cô.

Chỉ cần chờ cô khóc xong là được rồi. Không phải có người nói, phụ nữ chỉ cần khóc xong là sẽ quên hết chuyện buồn sao?

Nhưng mà Lê Cảnh Trí đã khóc hơn hai mươi phút rồi cũng chưa thấy có dấu hiệu dừng lại, Hường Diệc Nhiên thật sự sợ cô khóc đến hồng mắt thì làm sao đây, đôi mắt kia rất đẹp nha, hồng thì quá đáng tiếc rồi.

Hường Diệc Nhiên cắn răng một cái, đem người phụ nữ ôm lên, "Lê Cảnh Trí đừng khóc nữa, cô phải biết trên thế giới này, chuyện vô dụng nhất trên đời chính là khóc. Cô có thể thay đổi bản thân cũng có thể thay đổi người khác nhưng tất cả đều phải hành động, mà không phải chỉ ngồi khóc cô có hiểu không?"

Cô thút thít, tro mắt nhìn hấn, trong lòng khổ sở không nói nên lời.

Hường Diệc Nhiên thở dài, lấy tay lau nước mắt cho cô, "Nhìn bộ dạng của cô bây giờ xem, mắt sưng đến thế rồi. Đi ra ngoài nhất định bị người ta cười chết."

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

"Không phải là tự cô muốn khóc sao? Bây giờ đương nhiên phải hỏi cô rồi."

Cô khịt khịt mũi, bình tĩnh lại.

Ngay sau đó cửa thang máy mở ra, Lê Cảnh Trí che mặt đi ra ngoài.

Hường Diệc Nhiên nhanh chân đuổi theo, "tức giận? Chỉ nói đùa cô thôi, tôi đưa cô về Lăng gia, bây giờ cô quá xúc động, tôi sợ cô trên đường lại xảy ra chuyện."

"Tôi không muốn về Lăng gia." Bây giờ mà trở về chỉ khiến lòng cô càng trở nên khó chịu.

"Vậy thì Lê gia?"

Cô lắc đầu, bộ dạng của cô bây giờ mà bị cha nhìn thấy chắc chắn sẽ lại trách cô không bắt nôi trái tim Lăng Ý.

Hường Diệc Nhiên bắt đầu nhìn cô, "Vậy cô muốn đi đâu, ít nhất cũng phải cho tôi xin cái địa chỉ thì tôi mới chở cô đi được chứ?"

Lê Cảnh Trí nghĩ rất lâu, mới phát hiện ngoại trừ nhà trọ của Giang Noãn, cô ngay cả chỗ đặt chân cũng không có.

"Ôi chao, ôi, Tại sao lại khóc nữa chứ? Tiểu tử tông của tôi, tôi van cô, cô đừng khóc nữa, tôi sợ lắm rồi!"

Hấn pha trò, nói mấy câu đùa, cuối cùng cũng khiến cô nín khóc mỉm cười.

Cô chân thành nhìn hấn, thật lòng nói, "Cảm ơn anh, Hường Diệc Nhiên"

"Này này này, Lê Cảnh Trí, về mặt bây giờ của cô không đúng nha, cô sẽ không đột nhiên phát hiện tôi rất được mà đem lòng yêu tôi chứ?"

"Bệnh thần kinh." Lê Cảnh Trí đánh hấn một cái nhưng không mạnh lắm.

"Được rồi, tiểu tử tông ngài nói tôi bị bệnh gì thì tôi bị bệnh đấy được chưa? Chỉ cần cô đừng khóc là được."

Đột nhiên cô nhớ tới điều gì đó, "Đúng rồi, không phải lúc này anh nói anh còn có việc sao? Anh đưa tôi đi sẽ không làm trễ nải công việc chứ?"

Hấn thở dài, "Hiện giờ không sao rồi." Dù sao thì muộn cũng muộn rồi.

Hường Diệc Nhiên đưa Lê Cảnh Trí xuống đến bãi để xe, thân sĩ mở cửa xe cho cô, để cô ngồi vào sau đó mới chạy tới ghế của mình.

"Nói đi, cô muốn đi đâu? Tôi đưa cô đi."

Lê Cảnh Trí thắt dây an toàn, không lên tiếng.

Hấn quay đầu sang nhìn cô, không thể tin nổi, "Không phải cô thăm đến nỗi không có nơi nào để đi chứ?"

Cô cãi lại, "Cái gì gọi là thăm đến nỗi không có nơi nào để đi, tôi ở nước ngoài mấy năm, vừa mới trở về không lâu, làm sao có thể giống anh nơi nào cũng có nhà được chứ."

Xem ra quả thật là cô không có nơi nào để đi, Hường Diệc Nhiên nghĩ thầm, thôi thì mình làm người tốt thì làm cho chút.

"Vậy để tôi tìm một chỗ cho cô nghỉ tạm trước đã."

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Không Chừng Chỉ Là Hiểu Lắm

Hương Diệc Nhiên đưa Lê Cảnh Trí đến một căn nhà trọ trong nội thành.

Vừa mở cửa, vừa nói mật mã cho cô biết.

“Đây là nhà của anh sao?” Nếu quả thật là vậy thì cô ở nơi này không được thích hợp cho lắm.

Thấy vẻ mặt cảnh giác của cô, hần nhún vai, “Đừng có suy nghĩ lung tung, tôi có rất nhiều nhà, đều lớn hơn nơi này nhiều, nơi này tôi không thường ở cho lắm, cho nên cho cô mượn ở tạm mấy ngày.”

“Thật sự có thể sao?” Hần tại sao lại đối tốt với cô như vậy?

“Nơi này bình thường không có người ở, còn rất nhiều đồ vẫn còn mới, tôi cũng không nhớ là để đâu nữa, cô tự mình tìm mà dùng.”

Hần nói tiếp, “Chừng nào cô có chỗ ở mới thì phải mau mau rời đi đây, tôi không có thói quen nuôi phụ nữ bên ngoài, đặc biệt là người đã kết hôn.”

Nói xong liền nghênh ngang rời đi, đưa lưng về phía cô phát phát tay.

Cửa đóng “ầm” một tiếng, sau khi Hương Diệc Nhiên đi khỏi, cả căn phòng cũng chỉ còn lại một mình cô.

Cô nhìn xung quanh một lần, phát hiện hần không có lừa mình, nơi này tất cả đều trống không, trong phòng bếp cũng không có cái gì, phòng vệ sinh cũng rất sạch sẽ, mở tủ chứa đồ, có rất nhiều đồ dùng một lần. Người không biết còn cho rằng đây chỉ là một nơi để nghỉ chân một chút thôi.

Lê Cảnh Trí không có nơi nào để đi, ở nơi này bình tĩnh lại cũng tốt.

Nhưng cô suy nghĩ muốn nát cả đầu cũng không thể hiểu nổi, tại sao Lăng Ý lại đối xử với cô như thế?

Thư ký mới tới? Thay thế vị trí của Y Nghê sao? Trong lòng không khỏi bị đâm một cái.

Càng bình tĩnh, cô càng khó chịu.

Cả một căn phòng chỉ có một mình cô, trong đầu đều là hình ảnh Lăng Ý ôm hôn người phụ nữ kia.

Cô thực sự không còn cách nào khác, tìm một chút chuyện để quên đi.

Lê Cảnh Trí đến bệnh viện một chuyến thăm Giang Noãn, xác nhận Giang Tây Long không có ở đây cô mới thập thò như kẻ trộm đi vào.

Giang Noãn bị sốt cao dẫn đến viêm phổi, ở bệnh viện mấy ngày mới đỡ hơn được một chút.

Trong lòng Lê Cảnh Trí cảm thấy khó chịu, nói mọi chuyện cùng Giang Noãn.

Giang Noãn nói, “Không có ai bình thường thích cậu lại vô duyên vô cớ đi phản bội cậu cả. Lăng Ý vì cậu làm nhiều chuyện như vậy, có thể thấy hần đối với cậu rất để ý, làm sao có khả năng nói làm là làm với cô thư ký kia được. Trong chuyện này nói không chừng là có sự hiểu lầm gì đó?”

“Hiểu lầm...”

“Cảnh Trí, cậu luôn sống lí trí hơn mình. Trong chuyện tình cảm, người khác thế nào không quan trọng, quan trọng là cảm giác của chính mình.”

“Nhưng hiện tại mình đang rất loạn không biết phải làm sao?”

“Thì đi tìm hần mặt đối mặt chứ sao? Nếu cậu thực sự thích hần, liền nói cho hần biết, đem hiểu lầm mở ra. Nếu hần thực sự bởi vì cậu cùng anh Tây Long gặp mặt nên mới cố ý làm vậy thì chứng tỏ hần cũng yêu cậu, việc hần ở cùng với nữ thư kí kia chỉ là do tức giận không có chuyện gì xảy ra cả. Nếu như cậu không thích hần, vậy thì càng không phải sợ, thẳng thắn nói rõ, nếu hần vẫn tiếp tục treu hoa ghẹo nguyệt ở bên ngoài, thì cậu cũng không cần phải do dự gì nữa rồi. Đem trái tim mình bảo vệ lại, mãi mãi cũng không được động lòng với hần.”

Mãi mãi không được động lòng với hần sao?

Nhưng mà cô đã động lòng mất rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Cùng Hấn Nói Chuyện Rõ Ràng

Lúc trở về phát hiện cửa phòng mở ra. Cô còn tưởng là trộm, yên lặng quan sát, mới biết thì ra là Hường Diệc Nhiên tới.

Hấn cũng là vừa mới tới, trong tay còn xách hai túi đồ ăn vẫn còn nóng.

Lê Cảnh Trí lúc này mới thở phào, "Sao anh lại đến đây?"

Hường Diệc Nhiên tức giận, "Cô nói thế là ý gì, thật giống như tôi đang làm phiền cô vậy, đừng có quên đây chính là nhà của tôi."

"Tôi thực sự không biết là Hường đại thiếu gia đến, còn tưởng là kẻ trộm đột nhập."

"Có kẻ trộm nào đẹp trai, anh tuấn, giỏi giang, nhiều tiền như tôi sao?"

"Không có, không có, anh là độc nhất." Cô cười.

Hường Diệc Nhiên đặt túi xuống bàn, đẩy về phía cô. Cô nhìn qua một chút, đủ loại món ăn, màu sắc, giá trị dinh dưỡng đều rất cân đối. Nhưng mà nhiều như vậy, cho dù là hai người bọn họ cũng không có ăn hết.

"Cảm ơn anh Hường Diệc Nhiên"

"Không cần khách khí, tiểu gia tôi vẫn luôn rất hào phóng."

"Hai ngày nay tôi đã suy nghĩ rất kỹ, trốn tránh cũng không phải là cách, tôi sẽ về Lãng gia. Mặc kệ thế nào, tôi cũng sẽ cùng hấn nói chuyện rõ ràng."

Nụ cười trên mặt hấn hơi dừng lại, "Đã nghĩ kỹ?"

"Ừ."

Hấn giờ ngón cái lên, tâm trạng điều chỉnh cũng khá nhanh, hai ngày đã nghĩ rõ ràng, hôm đó cô khóc thành như vậy tôi còn tưởng phải ít nhất hai mươi ngày chứ? Thời gian cũng không còn sớm nữa tôi đưa cô trở về."

"Cảm ơn." Cô cũng không từ chối, "Có điều, đồ ăn không thể lãng phí được, anh mua nhiều đồ như vậy, chúng ta ăn xong rồi hãy đi"

Lê Cảnh Trí biết Hường Diệc Nhiên dù sao cũng là đại thiếu gia, vì giúp cô mà lại đi mua đồ mang đến, có thể tính là cực kì nể mặt, cô cũng không thể phụ lòng tốt của người ta được.

Hấn nhìn đồ ăn còn nóng trên bàn, "Quên đi, tôi đưa cô trở về."

"Hường đại thiếu gia, anh sẽ không bận đến nỗi không có cả thời gian ăn một bữa cơm chứ?" Lê Cảnh Trí cười nói, "Vậy cũng không cần phiền phức đưa tôi đi làm gì, chúng ta ăn cơm trước, sau đó anh đi làm việc của anh tôi tự thuê xe về là được rồi."

"Tôi làm sao có thể để phụ nữ thuê xe đi chứ, ăn đi, ăn xong tôi đưa cô về."

Hai người đem thức ăn mở ra, đặt trên bàn.

Trên mặt đất có trải thảm nhung, cô trực tiếp ngồi xuống, đối diện với hấn.

Cô tính cách cũng khá thoải mái, rất thích ăn cay. Lúc ăn, trên mặt ửng hồng, nhìn rất đáng yêu.

Hường Diệc Nhiên nhìn cô một cái, vội thu lại tầm mắt, cúi mặt ăn cơm.

Sau khi ăn xong, hấn thực sự đưa cô trở về.

Hấn đỗ xe ở bên ngoài cổng, không có ý định đi vào, "Đến đây thôi, tự cô đi vào đi."

"Anh không vào ngồi một chút sao?" Cô biết quan hệ giữa hai nhà cũng không đến nỗi tệ.

Hường Diệc Nhiên xua xua tay, "Lãng phu nhân là người ngay thẳng, bà ấy không thích kiểu hoa công tử đâu, vì sức khỏe của bà, tôi tốt nhất vẫn là không nên vào."

Cô xuống xe, đóng cửa, xuyên qua cửa xe nói với hấn câu cảm ơn.

Hương Diệc Nhiên cười,” Lê Cảnh Trí cô có biết không, câu cô nói đầu tiên và cũng là nhiều nhất với tôi chính là cảm ơn đây.”

“Tôi biết.”

“Lần sau tôi mong sẽ được nghe cả những câu khác nữa.”

Lê Cảnh Trí cười nói,”Được rồi, kể từ lần sau tôi sẽ nói thật nhiều, mời anh ăn cơm.”

Hương Diệc Nhiên cũng cười,”Chúc cô có được nhiều hạnh phúc.”

“Mượn lời chúc này của anh.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Mùi Nước Hoa Xa Lạ

Nhìn thấy Lê Cảnh Trí trở về, mẹ chồng Hách Ánh còn nhẹ nhàng hỏi cô muốn uống trà cùng bà hay không.

Cô trò chuyện cùng bà một lúc, rồi đi lên tầng, trở lại căn phòng của bọn họ, nhưng trong phòng trống không, hai ngày qua cô không trở về, Lăng Ý cũng không.

Hách Ánh là người rất tiến bộ, bà không đi tìm hiểu xem có chuyện gì xảy ra giữa hai vợ chồng bọn họ, không muốn dùng tư cách trưởng bối để giảng giải các thứ, bà muốn tự hai người có thể tự mình giải quyết vấn đề.

Bầu không khí trong Lăng gia vẫn luôn rất tốt, rất ấm áp. Chỉ trừ có mỗi căn phòng này, là lạnh lẽo thôi.

Lê Cảnh Trí không muốn lại đến Lăng thị tìm hấn, thứ nhất là nói chuyện không tiện, thứ hai là cô không muốn bắt gặp những hình ảnh kia một lần nữa. Cô quyết định về nhà, chờ hấn trở về, hai người có thể thoải mái nói chuyện.

Nhưng đã mười ngày rồi Lăng Ý vẫn không có về nhà.

Nhìn thấy con dâu mỗi ngày đều chờ con trai trở về, Hách Ánh không nhìn được, gọi điện thoại cho con trai, yêu cầu ngày mai nhất định phải quay trở về, hơn một tuần chẳng thấy mặt mũi đâu, trước đây còn biết mỗi tuần về hai lần.

Lăng Ý tuy không phải là người chồng tốt nhưng hấn lại là con trai tốt.

Ngay buổi tối hôm nhận được điện thoại hấn liền trở về.

Đến lúc trở lại Lăng trạch, đã là hơn mười một giờ, cha mẹ đã đi ngủ, hấn một thân toàn mùi rượu trở lại phòng ngủ.

Lê Cảnh Trí bị động tĩnh của hấn làm sợ hết hồn, không nghĩ tới đột nhiên hấn lại trở về, nhìn dáng vẻ say khướt kia, cô vội vàng từ trong chăn chui ra, đi chân đất tới điu hấn.

Hấn hất tay cô ra, đi thẳng đến phòng tắm.

Cô xuống tầng lấy ly nước mang lên, gõ gõ cửa.

Cửa mở ra, người đàn ông đã cởi áo ngoài và thắt lưng da, trong mắt hấn vẫn còn hiện rõ tơ máu, có chút đáng sợ. Hấn thiếu kiên nhẫn nhìn cô,”Chuyện gì?”

Hấn lạnh lùng khiến cô khổ sở, đưa ly nước tới,”Uống chút nước mặt ông giải rượu.”

“Không cần.” Hấn đẩy tay cô ra.

Cô cố chấp muốn cho hấn uống vào, dáng vẻ say khướt của hấn thể này, cô chưa từng gặp bao giờ, trong lòng không khỏi hơi run sợ.

Hấn kéo tay cô, ôm cả người vào trong lòng ngực hấn.

Chóp mũi bỗng ngửi thấy mùi nước hoa gay mũi, xa lạ, cô chắc chắn đây không phải là mùi mà hấn dùng.

Cốc nước mặt ông bị đánh đổ, có một chút đổ trên áo ngủ của cô, có một chút đổ trên người hấn, trong lòng Lê Cảnh Trí rất đau, cô siết chặt nắm đấm, ép mình phải bình tĩnh,”Lăng Ý, anh uống say rồi.”

Hắn giờ tay vỗ về tóc của cô, nói bên tai cô, "Đúng vậy, nếu không phải tôi uống say, tôi làm sao có thể ôm người phụ nữ vô lương tâm như em chứ?"

Vô lương tâm?

Cô chỉ cùng Giang Tây Long vô tình gặp nhau hai lần, cũng chẳng làm gì, còn hắn thì sao? Hắn ở trước mặt cô đi ôm một người phụ nữ khác. Khó khăn lắm đêm nay mới trở về nhà một lần, vậy mà lại dính mùi nước hoa xa lạ của người phụ nữ khác trở về, rốt cuộc là ai không có lương tâm chứ?

Cô đẩy hắn ra, thất vọng nhìn hắn, "Lăng Ý, tôi chưa từng làm qua chuyện có lỗi với anh."

Hắn không kịp phòng bị, bị cô đẩy một cái lao đảo, lui về sau hai bước mới đứng vững lại được.

Hắn cười lạnh nhìn cô, "Thật sao? Thật sự không có?"

"Câu đấy phải là tôi hỏi lại anh mới đúng, anh có thể tự hỏi chính mình một chút xem."

"Ba năm trước lúc cô trèo lên giường của tôi, chẳng phải cũng đã biết tôi không phải chỉ có một phụ nữ sao? Bây giờ là sao, định thanh toán nợ cũ sao." Hơi thở của hắn tràn ngập mùi rượu phả lên mặt cô, "Hiện tại cô dựa vào cái gì làm chất vấn tôi? Dựa vào tôi cưng chiều cô sao?"

"Lăng Ý, chúng ta cùng nhau nói chuyện một chút."

"Nói chuyện gì? Chuyện ly hôn sao?" Hắn cười khẩy.

"Lăng Ý, anh khôn nạn!"

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Lăng Ý, Anh Thật Bẩn

Trong lòng Lê Cảnh Trí nguội lạnh.

Người nói ly hôn trước là hắn, nói ly hôn lúc sau cũng là hắn, bắt cô đến cầu xin đừng ly hôn cũng là hắn.

Bây giờ lại nói ly hôn, hắn coi cô là cái gì? Món đồ chơi sao?

"Khôn nạn? Từ trước đến nay tôi chưa từng nói mình là một người tốt." Hắn hỏi lại, "Không lẽ bây giờ cô phát hiện cô yêu tôi nên không muốn ly hôn?"

"Mỗi một người của Lăng gia đều có quyền chất vấn tôi, nhưng anh thì không!" Hai mắt cô đỏ ửng.

"Nhìn bộ dạng đáng thương này thật khiến người ta đau lòng nha." Hắn hé mắt, môi kè sát môi cô nhưng không hôn, chỉ dừng lại ở đó, trừng trừng nhìn cô, "Lê Cảnh Trí, cô biết không, cô bây giờ thật giống như đang yêu tôi đến điên cuồng mất rồi."

Cô chớp mắt một cái, nước mắt chảy xuống.

Lê Cảnh Trí nhón chân lên, chủ động hôn lên môi hắn. Không sai, là cô ngốc, là cô ngu xuẩn, nhưng mà cô thực sự yêu hắn đến hết thuốc chữa mất rồi.

Mặc dù nhìn thấy hình ảnh của hắn cùng cô thư kí kia trong phòng làm việc, nhưng vẫn không ngừng tự an ủi bản thân, chờ đợi câu giải thích từ hắn.

Mặc dù khiến cho bản thân trở nên hèn hạ trong mắt hắn nhưng cô vẫn muốn hôn hắn.

Hai mắt cô nhắm lại, chủ động liếm môi của hắn.

Không ngờ cô sẽ làm như vậy, Lăng Ý đứng người vài giây, sau đó đổi khách thành chủ, nghiêng người ép cô lên vách tường.

Nụ hôn ướt át càng ngày càng kéo dài, hơi thở của người đàn ông ngày càng nặng nề, bàn tay to lớn của hắn vén váy ngủ của cô lên, dần dần hướng lên trên.

Hai cánh tay cô vòng qua cổ hắn, cùng hắn quấn quýt.

Nụ hôn của Lăng Ý càng ngày càng sâu xuống, hắn như con dãi thú gặm nuốt cổ cô.

Mùi nước hoa xa lạ trên người hắn khiến tim cô rất đau, cô cup mắt nhìn người đàn ông phía dưới, chỉ mong hắn giải thích với cô dù chỉ một câu, cho dù

nói là xã giao cũng được. Nhưng hắn không có nói gì.

Lăng Ý thiếu kiên nhẫn trực tiếp xé bỏ váy ngủ của cô.

Cô cup mắt nhìn bàn tay hắn đang làm loạn trên người mình, thân thể bỗng trở nên cứng nhắc.

Trên mu bàn tay của hắn, có một vết đỏ nhàn nhạt, là dấu son môi.

Cả người Lê Cảnh Trí chấn động, như vừa tỉnh dậy khỏi giấc mơ. Cô đẩy hắn ra, nhặt áo sơ mi trên mặt đất, quả nhiên góc áo cũng dính dấu vết tương tự.

Một giây sau, cô như rơi xuống vực sâu muôn trượng.

Hắn từ phía sau lại gần ôm lấy cô, đi đến bên giường, ném xuống.

Thân thể rắn chắc của hắn đè trên người cô, hai người dán chặt vào nhau không có khe hở. Môi cùng bàn tay của hắn không ngừng dạo chơi khắp cơ thể cô lưu lại dấu vết.

Lê Cảnh Trí không nhịn nổi nữa, dùng sức đẩy hắn ra, khóc lóc, "Lăng Ý, anh thật bẩn!"

Vừa chạm vào người phụ nữ khác xong lại chạm vào người cô, thật đáng ghê tởm. Thật sự rất ghê tởm. Hắn coi cô là loại người gì chứ?

"Tôi bẩn?" Động tác của hắn dừng lại, dục vọng trong mắt phút chốc tan biến hết, chỉ còn lại sự lạnh lẽo, "Chẳng lẽ cô cảm thấy làm cùng Giang Tây Long thì sạch chắc?"

"Anh ấy so với anh còn sạch hơn gấp trăm ngàn lần."

"Người phụ nữ đáng chết này, hắn thích chơi mấy trò cầm kỳ, so với tôi khẩu vị của hắn còn nặng hơn nhiều." Lăng Ý kề sát bên tai cô, "Tôi nhiều nhất cũng chỉ là chơi bời với mấy người phụ nữ qua đường, còn hắn, hắn còn thích chơi em gái đây."

Bạn đang đọc truyện *Cuóp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Là Cô Bị Điên

Lê Cảnh Trí không suy nghĩ nhiều câu nói vừa rồi, chỉ cho rằng hắn đang làm phép ẩn dụ, nếu như vượt qua luân thường đạo lý, như vậy mới đáng bị người đời phi nhổ nhất.

Cô chán ghét nhìn sang hắn, "Lăng Ý, anh chửi bới người khác như vậy thật quá đáng."

"Lê Cảnh Trí, cô được lắm." Hắn tức giận, cả căn phòng tràn ngập mùi thuốc súng, "Cô đừng quên bản thân là người phụ nữ của ai? Cô đã từng đáp ứng tôi cái gì cô đều quên hết rồi sao?"

Hắn từng bước ép sát lấy cô, cho đến khi không thể nào lui lại được nữa. Lúc này bị hắn xé đi váy ngủ, bây giờ trên người cô chỉ còn lại bộ quần áo lót mỏng manh.

Da thịt trắng như tuyết, mềm mịn nhưng hắn biết chỉ cần hắn dùng lực hôn một chút thì sẽ lưu lại dấu vết bên trên rất rõ ràng.

Ánh mắt càng ngày càng u ám, động tác trên tay hắn cũng thêm lực, muốn lưu lại trên cơ thể những dấu ấn chỉ thuộc về riêng hắn.

Lê Cảnh Trí tuyệt vọng, "Không được! Không được! Anh không được động đến tôi!" Nếu như lúc trước cô chưa động lòng với hắn thì hoan ái chỉ được coi như là một vụ giao dịch. Nhưng bây giờ không giống vậy nữa, cô mà quan hệ cùng hắn chẳng khác nào tự tay lấy dao đâm vào trái tim của mình.

Cô càng gào khóc điên cuồng, "Tôi không muốn bàn tay đã chạm vào phụ nữ khác chạm vào tôi, thật bẩn!"

Cô gầy gù, hắn hôn cô, nhưng lại chỉ ném được nước mắt mặn chát.

Lăng Ý ngẩng đầu, nắm lấy cằm cô, khinh bỉ nói, "Bộ dạng đoan trang này là đang diễn cho ai xem? Lê Cảnh Trí, vừa nãy là ai chủ động hả?"

"Là tôi bị điên, là tôi bị điên không được sao?"

Là cô bị điên cho nên biết rõ người đó không thể yêu nhưng vẫn lao vào.

Lời nói của cô khiến hắn cứng đờ.

Bị điên? Hiện tại hắn cũng không biết rốt cuộc là cô bị điên hay là hắn nữa.

Lăng Ý quay đầu đi ra khỏi phòng, đi tới thư phòng.

Lê Cảnh Trí ôm chặt chính mình, co rúc trong góc, thân thể nhỏ bé run lẩy bẩy.

Ngày thứ hai, trời vừa rạng sáng, Lăng Ý đã rời đi.

Nhìn bữa sáng trên bàn, Hách Ánh lẩm bẩm, "Hơn nửa đêm mới trở về, sáng sớm lại vội vã đi, đến ăn một bữa cơm với mẹ mà cũng không được, vẫn là con hiểu chuyện, còn biết bồi hai lão già chúng ta."

Lê Cảnh Trí im lặng, uống cháo. Tuy rằng bản thân cũng khó chịu nhưng cô vẫn lên tiếng an ủi, "Tại công ty có việc gấp nên anh ấy mới phải đi vội như vậy, hơn nữa, mẹ vẫn còn trẻ như thế, sao có thể nói là già chứ?"

"Có thật không?"

"Thật ạ."

Tâm tình Hách Ánh lúc này mới vui vẻ lên. Bà bảo dưỡng cơ thể tốt như vậy tất cả là do thường xuyên đi thăm mỹ viện chăm sóc. Bà cũng biết vợ chồng con trai có mâu thuẫn, suy nghĩ một chút, liền kéo theo Lê Cảnh Trí đến thăm mỹ viện giải sầu.

Lê Cảnh Trí mấy ngày đều bị mẹ chồng kéo đi hết nơi này đến nơi khác, đến hôm nay cô mới phát hiện, bị mất dây chuyền.

Đó là quà mà cha cô tặng cho nhân ngày lễ thành niên. Chỉ là một sợi dây rất đơn giản, có treo một chiếc nhẫn, có người nói, đó là tín vật đính ước năm xưa của cha cô.

Mấy ngày nay có chút buồn bực, không để ý, chắc là đánh rơi trong nhà của Hường Diệc Nhiên.

Sợi dây chuyền tuy không phải là đắt tiền nhưng nó có ý nghĩa rất quan trọng.

Lê Cảnh Trí xách túi, ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Chân Tướng Sự Thật

Nhớ tới lần trước Hường Diệc Nhiên nói, căn phòng này vốn dĩ không có ai ở, Lê Cảnh Trí trực tiếp nhập mật mã mở cửa.

Vừa mở ra đã thấy một đôi giày da đặt ở trước cửa, nhìn kiểu dáng thì chắc là của Hường Diệc Nhiên.

Cô nghĩ, lần trước hắn luôn nói phải bắt cô mời cơm, nếu hôm nay gặp được, thì mời hắn đi ăn cơm luôn, dù sao hắn cũng giúp đỡ cô nhiều lần như vậy.

Cửa phòng ngủ chính không có khóa chặt, âm thanh mơ hồ truyền ra ngoài.

Cô đi tới trước cửa phòng, chuẩn bị gõ cửa, lại nghe thấy âm thanh câu gắt, lớn tiếng, "Cậu đây là muốn làm gì chứ?"

Lê Cảnh Trí sợ hết hồn, yên lặng thu tay về.

Nếu hôm nay hắn không có tiện thì để hôm khác vậy.

Đang chuẩn bị rời đi, cô lại nghe được hắn nói to "Lăng Ý", hai chân không tự chủ dừng lại.

Hường Diệc Nhiên tức giận, "Lăng Ý, cậu điên rồi!"

Không biết đầu bên kia nói cái gì, cô chỉ có thể nghe được âm thanh lên xuống không đều, hô hấp cũng trở nên nặng nề hơn.

"Cậu là đàn ông, dùng tình cảm để trả thù một người phụ nữ, không cảm thấy nhục sao?"

"Minh biết, là cô ấy hạ thuốc cậu, lại còn tính kế để được gần Lăng gia, nhưng cậu cũng phải suy nghĩ một chút, lúc cô ấy ở bên cạnh cậu là lần đầu tiên, cô ấy cũng không có chiếm thứ gì to lớn. Mới vừa kết hôn, liền trực tiếp ra nước ngoài du học, sau ba năm, cậu ban đầu đã đồng ý sẽ ly hôn để cho

cô đi rồi, tại sao lại có thể thay đổi chủ ý trả thù cô ấy chứ?”

Hương Diệc Nhiên dừng một chút, “Minh không có lạnh lùng giống cậu được, mình cũng biết hổ thẹn. Lúc trước, không nên nghe lời cậu, đưa cái địa chỉ kia cho cô ấy, để cho cô đi nhảy vào trong cái bẫy mà cậu đã giăng sẵn.”

Cả người Lê Cảnh Trí cứng ngắc, người phụ nữ mà Hương Diệc Nhiên đang nói đến, là cô.

Thực giác nói cho cô biết, nếu tiếp tục nghe, tất cả mơ mộng của cô đều sẽ tan vỡ. Nhưng cô không muốn mình bị lừa gạt, cô muốn biết được chân tướng.

Cô nắm chặt tay, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay, nín thở, tiếp tục nghe.

“Cần gì phải làm vậy, nếu ghét thì nhanh chóng ly hôn là được, đẩy cô ấy ra xa không phải là được rồi sao? Hành động của cậu bây giờ, cmn không đáng mặt đàn ông.”

“Lúc mới đầu cô ấy không yêu cậu, cậu không cam tâm, đối xử dịu dàng, ân cần với cô ấy. Đúng lúc, Y Nghê kia quấy rối, thuận lợi cho cậu đẩy một cái, lấy được lòng tin của cô ấy. Hiện tại cô ấy bắt đầu động tâm với cậu thì cậu lại đá văng ra. Cậu có thấy được hôm đó cô ấy khóc thành cái bộ dạng gì không? Cũng đã nhiều ngày như vậy rồi, lúc nào thì cậu mới định thu tay lại?”

Không biết người đàn ông bên kia nói cái gì, Hương Diệc Nhiên nở nụ cười lạnh, “Nếu cô ấy mà thật sự có mưu đồ, thì sẽ không bị cậu gạt thành cái loại đó rồi! Lãng Ý, mình biết bây giờ cậu phát hiện tình huống không nằm trong dự liệu nên mới tránh né không muốn trở về Lãng gia, không muốn gặp cô ấy.”

Thì ra, Hương Diệc Nhiên đối xử tốt với cô, giúp đỡ cô, tất cả đều là kế hoạch của Lãng Ý.

Ha Ha.. Đúng vậy, thân là bạn tốt của Lãng Ý, làm sao sẽ giúp đỡ mình vô điều kiện như thế chứ?

Nếu lúc trước không phải là do cô chủ động tới cầu xin hắn thì làm sao lại đi đến con đường cùng này chứ?

Trong phòng Hương Diệc Nhiên vẫn đang tiếp tục nói chuyện, nhưng hắn nói cái gì, cô cũng không nghe rõ nữa rồi.

Cô yên lặng đi ra, coi như hôm nay chưa từng nghe được gì.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Không Phải Chỉ Vì Trả Thù

“Cmn, đừng nói là đội nón xanh, bao nhiêu người phụ nữ sau khi theo đuổi cậu lại chạy đi leo lên giường thằng đàn ông khác, sao cậu không để ý? Không cần nói đến chuyện Lê Cảnh Trí có cảm sùng cậu hay không, chỉ cần nhìn là biết cô ấy căn bản không có khả năng cùng Giang Tây Long phát sinh bất kỳ chuyện gì! Cách làm của cậu bây giờ chẳng qua chỉ là đang không biết làm sao đối mặt với tình cảm của chính mình.”

Lãng Ý trầm mặc.

Đúng vậy, hiện tại đến ngay cả hắn cũng không biết hắn đang nghĩ cái gì.

Lê Cảnh Trí hết lần này đến lần khác gài bẫy hắn, hắn không cam lòng, muốn chiếm được thân thể cô, đùa giỡn, trả thù.

Thấy cô không quan tâm đến mình, trong lòng hắn sẽ chua xót, thấy cô đối xử tốt với mình hắn sẽ vui vẻ.

Loại tình cảm này khến ngay cả hắn cũng thấy cảm thấy sợ hãi.

Sau đó Y Nghê bỗng nhiên phát rõ, hãm hại Lê Cảnh Trí, hắn chớp lấy cơ hội, đoạt được lòng tin tưởng của cô. Ban đầu hắn nghĩ, đến lúc cô hoàn toàn tin nhiệm hắn, động lòng với hắn, hắn sẽ cho cô một nhát trí mạng, nhưng hiện tại hắn không làm được.

Trong lòng càng loạn hắn càng trốn tránh cô. Vừa nhìn thấy đôi mắt ngập nước của cô, cả thân thể và lý trí của hắn đều không thể kiểm soát nổi.

“Diệc Nhiên, mình cũng không biết bây giờ mình đang nghĩ cái gì nữa.” Lãng Ý hít sâu một hơi, chậm rãi mở miệng.

“Mình biết, cậu hối hận rồi.” Hương Diệc Nhiên dừng lại một chút rồi nói nhỏ, “Bởi vì, mình cũng hối hận rồi.”

Hối hận bởi vì ban đầu thấy thú vị, giúp đỡ Lãng Ý đẩy Lê Cảnh Trí một cái, đẩy cô đến một con đường chẳng thể có lối về.

Bây giờ, đúng như Lăng Ý mong muốn, Lê Cảnh Trí đã yêu cậu ta, kẻ hoạc trả thù đã thực hiện được một nửa.

Hương Diệc Nhiên cảm thấy mình so với người trong cuộc như Lăng Ý càng ngọt ngào, bút rút hơn.

“Cậu hối hận cái gì?” Lăng Ý nhẹ giọng cười cợt, “Dù sao cũng không đến nỗi như mình, có tình cảm với cô ấy.”

Mí mắt Hương Diệc Nhiên nháy một cái. Tại sao hẳn lại không có chứ?

Bị câu hỏi của Lăng Ý làm giật mình, tâm của Hương Diệc Nhiên càng loạn, “Mình nói thật, mình mỗi ngày đều nhớ đến cô ấy, bởi vì từ trước đến nay mình chưa từng làm chuyện thiếu đạo đức như vậy! Hương Diệc Nhiên mình tuy có vô số phụ nữ nhưng cũng chưa từng bạc đãi qua người nào. Chỉ có một mình Lê Cảnh Trí là trong lòng ông đây cảm thấy bất an.”

Hương Diệc Nhiên cắn răng một cái, “Nếu không phải Lê Cảnh Trí là vợ của cậu, mình nhất định sẽ cưới cô ấy, Hương Diệc Nhiên mình sống hơn hai mươi năm chưa từng đối xử với một người phụ nữ nào tệ bạc như thế.”

Lăng Ý bị câu nói của Hương Diệc Nhiên kích thích, nghiêm mặt, “Được rồi, đừng có bao giờ đùa cái kiểu này nữa, vô vị.”

“Đây là ghen không nở bỏ sao.”

“Không nở.”

Ánh mắt Lăng Ý nhìn về xa xăm

Không nghĩ tới hẳn sẽ trả lời như thế, Hương Diệc Nhiên ngây người, “Nếu như không nở thì đối xử tốt với cô ấy một chút, cậu có biết mặt mũi cô ấy mấy ngày hôm nay trông thế nào sao?”

“Hương Diệc Nhiên, mình phát hiện cái chức danh cao thủ tình trường của cậu cũng không phải là hữu danh vô thực.” Lăng Ý cười khê, “Mình nghĩ kĩ rồi.”

Là hẳn không thể buông bỏ cô được.

Quên đi, cho dù là ba năm trước, cô bỏ thuốc hẳn, hay là bây giờ lại đang cùng Lê Khải Thiên tính kế đòi tiền hẳn, hẳn đều sẽ không tính toán, ai bảo hẳn đi động lòng với cô trước.

Chuyện lúc trước cứ cho nó qua đi.

“Còn có chuyện của Lâm Dĩ Thuần, cũng nhanh chóng giải quyết đi, nhìn chương cả mắt, cho dù là gặp dịp thì chơi cũng không cần cái loại như vậy. Loại người lòng tham không đáy đó, dù cho cô ta cái gì thì cũng vẫn là ít.”

“Ừ.”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Có Gì Đó Là Là

Lê Cảnh Trí không biết mình đã làm sao rồi khỏi nơi đó, cả người cô vô lực, vừa nghĩ tới những câu nói kia của Hương Diệc Nhiên, trái tim lại đau nhói.

Cô yên lặng, đứng ven đường, chỉ trong chốc lát, nước mắt cô cứ thế không kiểm soát được lăn xuống.

Người qua đường nhìn vào, khe khẽ bình luận: Chắc là do tình yêu và công việc không thuận lợi.

Bỗng nhiên trước mặt duỗi ra một bàn tay, bên trong còn có một tờ khăn giấy giơ ra trước mặt cô. Cô gái rụt rè, sợ quấy rầy đến cô, “Cái này.... cái này cho cô.”

Lê Cảnh Trí nhận lấy, nhìn cô gái một cái, nhỏ giọng, “Cảm ơn.”

Cô gái ngây người, “Ồi trời, cô không phải... cô không phải là Lê tiểu thư sao?” Nói xong cô gái lại xua xua tay, tự phủ nhận, “Không đúng, bây giờ phải gọi cô là Lăng thiếu phu nhân mới đúng.”

Cô lấy giấy ăn, lau nước mắt, nở nụ cười tự giễu, “Vẫn chưa đúng, phải gọi tôi là bà Lăng mới phải.”

Lăng thiếu phu nhân? Bốn chữ này nếu như nói ở một tuần trước với cô thì nó sẽ trở thành đường mật, nhưng hiện tại nó chính là một liều thuốc độc.

“Phải rồi, cô tên là gì? Cảm ơn cô ngày hôm đó đã giúp tôi.” Lê Cảnh Trí cảm kích, cô gái này đã giúp cô hai lần.

“Tôi tên Lê Nguyệt, thật ra... Thật ra hôm ấy tôi cũng có lỗi, tôi cũng chặn đường của cô.” Cô gái này chính là phóng viên nhỏ đã ra tay giúp đỡ lúc cô bị vây lần trước.

Lê Cảnh Trí lắc lắc đầu, “Tôi không trách cô, cô rất tốt.”

Lê Nguyệt được khen, khuôn mặt hơi ửng hồng, “Lê tiểu thư, tâm trạng của cô không tốt sao?”

“Gọi tôi là Cảnh Trí đi, nghe Lê tiểu thư nghe rất kì.”

“Cảnh, Cảnh Trí...” Lê Nguyệt không ngờ một người lãnh khốc, vô tình như Lăng Ý lại có thể có được người vợ tốt như vậy.

Lê Nguyệt bản tính thiện lương, lại ôn hòa, thấy tâm trạng cô không tốt, lôi kéo cô đến công viên chơi một chuyến.

Đến lúc phải về, Lê Nguyệt còn cười híp mắt, vẫy tay chào cô.

Lê Cảnh Trí bắt xe trở về nhà họ Lăng, Lê Nguyệt quả là một cô gái ấm áp. Cô có chút hối hận vì lúc nãy quên không lưu lại cách thức liên lạc.

Khi cô về đến nhà đã là tám giờ tối.

Đi cả một ngày, chân có chút mỏi.

Tới cửa, cô dừng lại, khom lưng nặn nặn bóp chân.

Lăng Ý đi tới trước mặt cô, “Chân vẫn còn chưa khỏi hẳn đã chạy loạn, trễ như vậy mới trở về, không sợ lại bị bệnh sao?” Hần nói có chút đau lòng.

Nếu như là sáng nay, cô còn cảm thấy hạnh phúc, thỏa mãn cho rằng hắn đang để ý đến mình. Nhưng bây giờ cô chỉ cảm thấy buồn cười.

Cô cười nhạt, thẳng lưng, đi lướt qua bên người hắn.

Không thêm chú ý đến hắn?

Lăng Ý nhượng mày, chỉ nghĩ là cô vẫn còn đang tức giận chuyện hôm trước.

“Lời tôi nói cô có nghe thấy không?” Hần bước nhanh về phía trước, chắn trước mặt cô.

“Nghe thấy.” Trên mặt cô không còn vẻ ôn nhu như trước, ánh mắt bình tĩnh, không chút dao động. “Sao bỗng nhiên lại trở về? Ở bên ngoài chơi chán rồi?”

“Cô hôm nay sao vậy, cứ là lạ.” Hần tới trước mặt cô, ý vào chiều cao của mình, muốn sờ trán cô xem có phải bị ốm không.

Cô tránh ra, thái độ lạnh lùng xa cách.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Học Được Cách Ghen

Hần đã bỏ xuống lòng tự trọng của mình, cúi đầu xuống trước rồi, mà cô lại còn không biết cảm kích.

Lừa gạt trong lòng Lăng Ý bùng lên dữ dội, nhưng nhớ đến những câu nói của Hường Diệc Nhiên, đành nhịn xuống.

Hần đưa tay kéo cô vào trong ngực, cô mới từ bên ngoài trở về, trên người còn mang ít khí lạnh. Hần nắm chặt tay cô, xoa nhẹ làm ấm.

Chờ cho bình tĩnh lại mới bắt đầu hỏi cô, “Hôm nay làm sao vậy? Tâm trạng không tốt?”

Cô không lên tiếng chỉ cười khẩy, chế nhạo, “Tâm trạng tôi có tốt hay không, anh cũng sẽ để ý sao?”

Lăng Ý để cằm đè trên vai của cô, thân mật ma sát, “buổi tối hôm ấy là tôi không đúng, không nên để cho người phụ nữ kia lại gần trên bàn ăn.” Đây chính là lời giải thích của hắn với cô, giải thích mùi nước hoa căn bản chỉ là do xã giao và hắn cũng không có chạm vào người phụ nữ đó.

Ý cười trên môi cô càng sâu, "Thật sao? Đường đường là Lăng tổng giám đốc, lại cần cù thư kí của mình xã giao trong phòng sao?"

"Để tôi đoán thử xem nội dung xã giao của anh là gì đây?" Đầu ngón tay của cô chọc chọc vào cổ áo hắn, rồi chậm rãi chuyển qua lồng ngực phía dưới, cô thu tay lại, "Tôi thực sự đoán không nổi, chắc chỉ có người trong cuộc mới biết được."

Hắn hôn trán môi một cái, nở nụ cười, "Đây là đang ghen sao?"

Lê Cảnh Trí cười mà như không cười, ghen? Đúng vậy, hôm đó, cô ghen, nhưng bây giờ, cô không còn ghen nữa rồi.

Nếu đây chỉ là một cái bẫy, hắn muốn đứng bên cạnh xem kịch, coi cô là một món đồ chơi, vậy thì cô cần gì phải tin tưởng chứ.

Có điều, Lăng Ý cũng đủ tàn nhẫn, biết được tình yêu chính là sinh mạng của phụ nữ, hắn dùng tình yêu của cô để trả thù hôn nhân của hắn.

Thật đáng thương... Vậy mà cô còn tin vào cái đáng về thâm tình ấy của hắn.

"Cuối cùng cũng học được cách ghen rồi." Trong lòng hắn không phải không cao hứng, từ lúc bắt đầu cô đã không thêm quan tâm để ý đến hắn, bây giờ cô cũng không còn lạnh nhạt, thờ ơ với hắn nữa rồi.

Lăng Ý càng ôm chặt hơn, cúi xuống hôn lên môi cô.

Lê Cảnh Trí đưa tay ngăn lại, đẩy hắn ra, lạnh lùng, "Tôi mệt rồi."

"Cảnh Trí mệt rồi? Vậy mau vào ăn tối đi, tắm rửa rồi đi nghỉ đi." Hách Ánh vừa vào, đã thấy hình ảnh tình cảm của vợ chồng con trai, cho là bọn họ đã làm hòa, nở nụ cười tươi, "Mau mang thức ăn lên đây, cũng sắp chín giờ, Cảnh Trí cũng đói bụng rồi."

Lê Cảnh Trí ngẩn ra, trong lòng càng thêm chua chát.

Mặc dù Lăng Ý lừa gạt cô, nhưng mà sự quan tâm của mẹ chồng đối với cô là thật lòng, "Cảm ơn mẹ." Vì đã chờ cô về cùng nhau ăn cơm tối.

"Đưa nhỏ ngốc, chúng ta đều là người một nhà sao lại nói khách sáo thế chứ, lại đây, đi ăn cơm thôi."

Lăng lão gia yên lặng ngồi bên vợ mình không nói gì, một chút cũng không có dáng vẻ quát tháo, oai phong trên thương trường ngày xưa.

Người nhà họ Lăng khi ăn cơm không phân chỗ ngồi, bình thường đều là ai muốn ngồi thế nào thì ngồi như thế.

Hai vợ chồng Hách Ánh ngồi một bên, hai vợ chồng Lăng Ý ngồi một bên.

Đi cùng Lê Nguyệt ăn không ít đồ ăn vặt, Lê Cảnh Trí thật ra cũng không đói bụng lắm, nhưng vẫn ngoan ngoãn ngồi xuống.

Lăng Ý nhìn cô, "Gọi điện thoại nhiều như vậy tại sao không trả lời?"

"Đặt ở trong túi không nghe thấy." Cô cho rằng hắn chỉ đang trách mắng mình về trễ làm mọi người phải đợi, "Lần sau nếu như về trễ, con sẽ gọi điện thoại trước cho mẹ mọi người không cần chờ con đâu."

Trạng thái hôm nay của cô thực sự rất lạ, Lăng Ý nhíu mày, giọng trầm xuống, "Lê Cảnh Trí?"

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Không Phải Là Mang Thai Chứ?

Cô "ừ" một tiếng đáp lại.

Lăng Ý cau mày, mấy tháng nay cô rõ ràng đã thay đổi rất nhiều, tại sao vừa trở về lại biến thành cái trạng thái xa cách ban đầu chứ? Tại sao lại như vậy?

Bàn tay hắn ở phía dưới nắm chặt lấy bàn tay cô.

Cô muốn tránh, hắn không đồng ý, nhấn chặt lên đùi cô.

Biết không thể nào đấu lại Lăng Ý, cô từ bỏ giấy giũa, thuận theo hắn.

Hắn cầm lấy tay cô, cọ nhẹ đầu ngón tay, "Đừng giận nữa, trước đây là tôi không đúng, không nên đổ lỗi với Giang Tây Long. Còn cả cái cô thư kí Lâm

Di Thuần kia tôi cũng đuổi đi rồi.”

Cô chỉ trả lời qua loa “ừ”.

Ngoài mặt bình tĩnh nhưng trong lòng cô cảm thấy cực kỳ buồn nôn. Đây chắc lại là một thủ đoạn để lấy tin nhiệm của cô đi.

“Cảnh Trí.” Hắn lại gần muốn hôn cô.

Cô phản xạ theo điều kiện quay mặt đi, vừa nghĩ đến hình ảnh hắn ôm nhau với Lâm Di Thuần, nghĩ đến mùi nước hoa xa lạ cùng vết son môi trên cổ áo, cô liền cảm thấy thật ghê tởm.

Hắn dùng bàn tay đã chạm qua người phụ nữ khác động vào cô, dùng đôi môi đã từng hôn không biết bao nhiêu người kia hôn cô, vậy mà cô lại còn ngu ngốc động tâm với hắn.

Cô rút tay ra, không nhận được nôn khan một tiếng.

Động tác của Lăng Ý dừng lại.

Ánh mắt của Lăng phu nhân bỗng sáng rực lên,” Cảnh Trí vừa này đã ăn cái gì?”

Hắn nhìn bát của cô,”Một miếng cá.”

Hách Ánh nhìn cô như nhìn bảo vật,” Cảnh Trí, kinh nguyệt của con dạo này có đến không?”

Lần này đến ngay cả Lê Cảnh Trí cũng ngây người.

Cô luôn luôn sợ ý, rất ít khi nhớ chính xác mấy ngày này, khi mẹ chồng vừa hỏi, cô tuy không nhớ ra nhưng vẫn rất lo lắng.

” Cảnh Trí, không phải là con...”

“Mang thai?” Người nói tiếp lời là Lăng Ý, ánh mắt hắn lấp lánh không chớp mắt, nhìn chăm chăm vào bụng cô.

“Không phải.” Cô dùng sức lắc đầu, hoảng loạn đứng lên, bất ngờ đánh đổ chén nước bên cạnh vào người, cô hít một hơi,”Con ăn no rồi, con xin phép lên phòng trước, mọi người cứ tiếp tục đi.”

Cô chào một cái, rồi đi đường như đang chạy trốn.

Bước chân vội vã, lúc lên phòng thiếu chút nữa còn bị ngã cầu thang, cả người như đang đi trên mây.

Vừa vào phòng, cô lập tức đóng cửa lại, đi vào phòng tắm, dùng nước lạnh rửa mặt.

Cô bình tĩnh nhớ lại chu kỳ kinh nguyệt của mình, hình như đúng là bị chậm mấy ngày.

Mang thai?

Hai chữ này với cô tuyệt đối giống như sấm sét giữa trời quang.

Qua gương Lê Cảnh Trí thấy được Lăng Ý cũng đang đẩy cửa đi vào.

Lăng Ý ôm cô từ phía sau, bàn tay chậm rãi dán lên vùng bụng bằng phẳng, dường như bên trong thật sự có đứa bé.

Hắn đụng vào khiến cô càng cảm thấy buồn nôn, vội cúi người xuống nôn khan, cô giống như muốn đem hết cả ruột gan đều phun ra, nhưng ngoại trừ nước chua, lại không thấy ra cái gì.

Nhìn bộ dạng của cô, hắn buông tay, vỗ nhẹ phía sau lưng cô, dịu dàng an ủi.

Lê Cảnh Trí đẩy tay hắn ra, bình tĩnh nói,”Tôi không có mang thai, anh không cần phải như vậy.”

“Chuyện này không liên quan đến việc mang thai, chúng ta dù sao cũng là vợ chồng.” Trong ánh mắt của Lăng Ý hiện lên bóng dáng nhỏ bé của cô.

“Chúng ta chẳng qua chỉ là quan hệ hợp tác mà thôi. Anh giúp Lê thị, tôi theo anh chơi đùa.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Còn Chưa Chơi Đủ Sao?

“Hay là đang ghen?” Lăng Ý cười ra tiếng. “Được rồi, tôi thừa nhận, dùng người phụ nữ kia để em ghen là tôi không đúng, nhưng tôi không ngờ, giám chua của em lại nhiều đến vậy, đến giờ mà vẫn còn chưa hết.”

Hắn thật lòng giải thích, “Tôi xin thề, từ sau khi em trở về nước, tôi chưa từng chạm qua bất kỳ người phụ nữ nào khác.”

Bộ dạng chân thành mới giả tạo làm sao, Lê Cảnh Trí cười mỉa mai, “Đã mấy tháng rồi anh vẫn còn chưa chơi đủ sao?”

Cô đã lấy ra tất cả tình cảm của mình cho hắn, thật sự yêu hắn, bây giờ đau thấu tim gan, hắn vẫn còn không thấy thỏa mãn sao?

Chẳng lẽ, hắn vẫn còn âm mưu gì nữa?

Hắn đứng người, nhưng nhanh chóng khôi phục lại, chống tay lên trán, thấp giọng, “Nói linh tinh gì thế, chẳng lẽ phụ nữ có thai thực sự sẽ ngứa ba năm sao?”

Cô làm sao có thể biết được suy nghĩ của hắn. Ngoại trừ Hường Diệc Nhiên hắn chưa từng nói với ai về chuyện này, hắn chắc chắn Hường Diệc Nhiên sẽ không nói với Lê Cảnh Trí, bởi vì Hường Diệc Nhiên cũng không muốn tổn thương cô.

“Lăng Ý, đừng như thế nữa, thật sự rất vô vị.” Trước đây cô không phát hiện ra sự ôn nhu của hắn có bao nhiêu là giả dối, bây giờ ngẫm lại, khuôn mặt của hắn lúc nào cũng là cái dáng vẻ nghiêm túc ấy, lại khiến cho cô lọt vào trong cái hồ sâu không thấy đáy này.

“Vậy như thế nào mới là thú vị?” Tay hắn đưa vào trong áo, làm như muốn cởi áo cô, “Thật sự mang thai?”

“Không có.” Cô giữ lấy tay hắn.

Ánh mắt Lăng Ý nhìn chằm chằm, chú ý từng thay đổi nhỏ trên khuôn mặt cô.

“Không có?”

“Anh nếu như đã không tin tôi tại sao lại còn phải hỏi.”

“Nếu như dựa trên cái tính cách mơ hồ này của em, tôi đoán, chuyện có mang thai hay không em cũng không thể nào chắc chắn được.”

Lê Cảnh Trí siết chặt nắm đấm, không sai, quả thực cô cũng không có chắc chắn, chỉ là cô không muốn thừa nhận.

Người đàn ông này chỉ cần dùng mắt là có thể nhìn thấu mọi suy nghĩ của cô.

Vừa nghĩ đến chuyện mình bị hắn đùa giỡn như một con rối, sa vào trong cạm bẫy, mà hắn chỉ đứng nhìn cười đùa, trong lòng cô lại khó chịu. Cô tức giận nói, “Phải, tôi không chắc chắn liệu mình có mang thai hay không, nhưng có một chuyện tôi dám chắc trăm phần trăm.”

Cô nhìn vào mắt hắn nói từng chữ, “Kể cả thật sự có thai, tôi cũng sẽ không sinh ra đứa trẻ này.”

Lăng Ý vốn cũng không phải là người nóng tính, nhưng lần này hắn thực sự bị chọc tức, “Cái này không phải do em quyết định, nếu như thật sự mang thai, dù cho không muốn cũng phải sinh.”

Hắn nắm chặt tay cô, thô lỗ kéo đi.

Cô không có cách nào thoát nổi, “Anh muốn dẫn tôi đi đâu?”

“Bệnh viện.”

.....

Chờ kết quả xét nghiệm máu.

Không biết Lăng Ý cùng bác sĩ nói cái gì, lúc được kết quả, bác sĩ chỉ gọi một mình hắn vào.

Lê Cảnh Trí tức giận, hắn lúc nào cũng bá đạo như vậy, dù kết quả thế nào đó cũng là thân thể của cô, hắn dựa vào cái gì mà không cho cô nghe?

Không biết bác sĩ nói với hắn cái gì, lúc đi ra, sắc mặt hắn vô cùng khó coi.

Lúc này cô mới khẽ thở phào nhẹ nhõm, đi đến trước mặt hắn, hỏi, “Tôi không có mang thai chỉ là do dạ dày không tốt có phải không?”

Hắn không lên tiếng nhìn cô.

“Tôi đang nói chuyện với anh đấy, tôi không có mang thai có phải không?”

“Cứ như vậy hy vọng không mang thai?”

Ánh mắt của hắn trở nên sắc bén, khí thế bức người.

Dù là vậy, Lê Cảnh Trí cũng vẫn hành động theo suy nghĩ, gật đầu, “Phải”.

Chỉ một chữ, rất kiên quyết, không phải ghen, cũng không phải là tức giận, mà chính là cô không hề muốn bản thân mình mang thai.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Thân Thể Của Mình Mà Còn Không Rõ

Nếu như cô thật sự mang thai, đây chính là một sinh mạng nhỏ bé. Mà cuộc hôn nhân của cô làm sao có thể cho nó một ngôi nhà hạnh phúc chứ. Chờ đến khi Lăng Ý đã chơi chán rồi, nếu như có con chắc chắn hắn sẽ không để cho đứa bé đi theo cô, mà cô thì không thể rời xa con của mình được.

Như vậy làm sao đứa bé có thể cảm thấy hạnh phúc chứ.

Nếu cho cô chọn, nhất định cô sẽ hi vọng mình không có mang thai.

Nếu lần này không mang thai, lần sau cô nhất định sẽ chú ý đến biện pháp phòng tránh, bởi vì cô phải tự bảo vệ chính mình.

Lê Cảnh Trí càng đối với chuyện mang thai tránh né bao nhiêu, hắn lại càng không muốn cho cô biết sự thật bấy nhiêu.

Lăng Ý cười lạnh, hỏi ngược lại, “Đến thân thể của mình mà còn không biết sao?”

Lê Cảnh Trí bắt đầu lo lắng, cô thật sự mang thai? Sắc mặt cô dần trắng bệch.

Nụ cười trên mặt hắn càng sâu hơn, hắn đột nhiên cảm thấy mình thật ngu ngốc. Hướng Diệc Nhiên nói cô đã bắt đầu động lòng với hắn, quan tâm hắn, thế mà hắn lại đi tin tưởng điều đó.

Không muốn tiếp tục trả thù một cách ấu trĩ, muốn cùng cô sống những ngày tháng vui vẻ hạnh phúc.

Dù cho sự xuất hiện của đứa bé là chuyện ngoài ý muốn, nhưng hắn vẫn đồng ý sẽ chăm sóc hai mẹ con cô thật tốt.

Nhưng còn cô thì sao? Cô thậm chí còn không muốn có con với hắn.

Còn tưởng rằng sự quan tâm của mình đã chạm được đến lòng cô, nhưng hắn đã nghĩ nhiều rồi, cô vẫn là người lạnh lùng vô tâm như thế.

Hai người cùng nhau trở lại Lăng gia với vẻ mặt khác nhau.

Hai ông bà đều rất muốn hỏi về chuyện đứa bé nhưng nhìn thấy vẻ mặt trên người vợ chồng con trai có gì đó không đúng lắm, nên nhịn xuống không hỏi gì nữa.

Vào đến phòng ngủ, Lăng Ý nhìn bộ dạng Lê Cảnh Trí bởi vì mang thai mà tràn ngập thống khổ, lại càng trở nên thâm trầm hơn.

Hắn kéo cô đến trước mặt mình, “Cô thắng rồi, Lê Cảnh Trí”

Cô nhìn hắn, nghe hắn nói tiếp, “Cô không có mang thai.”

Cô đứng yên, trong mắt lại tỏa ra ánh sáng. Ánh sáng này quá mức chói mắt khiến Lăng Ý không thể chịu nổi buông cô ra, đi ra khỏi phòng.

Cô chớp mắt một cái, phát hiện mình đã học được cách kiềm chế nước mắt.

Nước mắt vẫn ở bên trong, nhưng thật lâu cũng không có rơi xuống. Lê Cảnh Trí nghĩ mình thật may mắn, cô vẫn chưa lần nào nói với hắn cô yêu hắn nếu không hắn nhất định sẽ lại tổn thương cô.

Cô tưởng hắn sẽ giống như lần trước ngủ lại thư phòng, không ngờ đến nửa đêm hắn lại trở về.

Hắn vén chăn, kéo cô lại gần, lưng cô dán vào lồng ngực của hắn, ôm thật chặt.

Cô nhắm mắt nhưng vẫn không ngủ, nghe được tiếng hắn thở dài.

Hắn quay cô lại, khê hôn lên trán cô.

Trái tim của hắn lạnh lẽo đến đáng sợ nhưng thân thể lại vô cùng ấm áp.

Lê Cảnh Trí núp trong ngực hắn, không dám nhúc nhích, chỉ một lát sau cô ngủ thiếp đi.

Sáng hôm sau tỉnh dậy, cô mở mắt, hắn thế mà lại không có rồi đi.

Hai người vẫn giữ tư thế ngủ tới qua, hắn ôm cô, còn cô dựa vào ngực hắn.

Hắn đã tỉnh dậy từ sớm, nhìn đôi mắt vẫn còn đang lim dim buồn ngủ của cô, trên mặt bình tĩnh, khiến người ta không biết được hắn đang suy nghĩ cái gì.

Ánh nắng sớm mai tiếp cho người ta thêm sức mạnh động lực.

Lê Cảnh Trí nhìn người đàn ông trước mặt, nghĩ thông suốt. Phản kháng với hắn không khác nào lấy trứng trọi đá. Thôi thì cứ thuận theo hắn, chờ hắn chơi chán tự nhiên sẽ buông tha. Chỉ cần không động lòng với hắn một lần nữa là được, đây có lẽ là sự lựa chọn tốt nhất đối với cô bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Không Mang Theo Tiền

Bốn mắt nhìn nhau, thật giống như chưa từng có chuyện tranh cãi ngày hôm qua, cũng chưa từng có hiểu lầm ngày trước.

Bọn họ cũng không muốn phá vỡ bầu không khí yên bình này nên hai bên đều không nói gì.

Lê Cảnh Trí hắng giọng một cái, "Hôm nay không phải đi đến công ty à?"

"Lát nữa đi." Tuy nói vậy nhưng Lăng Ý vẫn không có ý định ngồi dậy.

Cô biết thân phận của mình ở đâu, hắn cũng đã từng nói với cô, cô phải thực hiện nghĩa vụ của một người vợ.

Chìm đắm trong sự ôn nhu của hắn quá lâu mà cô đã quên mất chuyện giao ước giữa hai người.

Cô thoát ra khỏi lồng ngực hắn, đi chân trần trên sàn, đứng bên cạnh giường, "Bữa sáng muốn ăn cái gì tôi đi chuẩn bị cho anh?"

Tuy chủ động nói chuyện trước nhưng thái độ của cô lại vô cùng xa cách.

Hắn ngồi dậy, kéo tay cô lại, "Người giúp việc sẽ chuẩn bị."

"Ừ." Cô rút tay ra, "Hôm nay anh mặc cái gì tôi giúp anh đi lấy?"

"Để tôi tự làm là được rồi." Hắn nhéo mày, lại duỗi tay ra ôm cô vào trong ngực, "Ngủ thêm một chút đi."

Theo tính cách của cô, Lăng Ý cho rằng cô nhất định sẽ phản kháng, nhưng cô lại chậm rãi gật đầu.

Hắn càng ôm chặt cô hơn.

Nhớ lại nửa tháng trước, mỗi ngày Lăng Ý sẽ về nhà đúng giờ, người một nhà sống hòa thuận, vui vẻ, nhưng hiện tại tất cả đều đã thay đổi.

Cô trở nên yên tĩnh, nghe lời...

Lăng Ý cảm thấy Lê Cảnh Trí cũng không giống như trước kia mà hiện tại cô giống một con rối hơn.

Lúc trước hấp dẫn hắn chính là bộ dạng bùng bùng tức giận của cô nhưng bây giờ...

Hiện tại hắn tiếp tục dây dưa cũng chẳng có ý nghĩa gì nữa rồi. Nhưng muốn hắn buông tay, hắn lại không nỡ.

Và kết quả của việc hắn buồn bực, khó chịu đó là toàn bộ Lăng thị đều gặp đại họa.

Tất cả nhân viên đều biết, gần đây Lăng tổng của bọn họ tâm trạng không tốt, bất kể là báo cáo hay hội nghị, họ đều phải tập trung tinh thần, cẩn thận từng li từng tí, chỉ sợ nói sai một chỗ là sẽ trở thành mục tiêu của hòng súng.

Đáng sợ nhất không chỉ có thể mà ngay cả tính tình tốt như Hường Diệc Nhiên, gần đây cũng có khuynh hướng hắc hóa.

Nguồn áp suất thấp ở Lăng thị quả nhiên không thể bình thường được.

.....

Lăng Ý đêm nay không về.

Lê Cảnh Trí cười nhạt, lần này, thái độ thay đổi của Lăng Ý đối với cô, cô đều thu vào trong mắt.

Trước đây cô vẫn luôn không hiểu tại sao Lăng Ý ghét cô như vậy nhưng cứ tránh né ly hôn, ép cô ở lại bên cạnh hắn.

Gần đây bình tĩnh tỉnh táo hơn nhiều, cô mới hiểu được, người đàn ông kia thích mới mẻ, thích kích thích, mà cô lại chọc đúng vào điểm mẫn cảm của hắn, hắn mới có thể cảm thấy hứng thú với cô. Ngoài ra, Lăng Ý cũng tức giận vì cuộc hôn nhân này nên hắn mới càng chú ý đến cô. Vậy bây giờ cô sẽ trở nên ngoan ngoãn cho hắn chán ngấy thì thôi.

Ban đầu là càng ngày càng về muộn, đến hôm nay là không về luôn, đây chính là điều tốt nhất mà cô muốn.

Có lẽ chẳng bao lâu nữa Lăng Ý sẽ lại quay về thời kì làm “hoa hoa công tử” như trước kia. Cuộc hôn nhân này với hắn vốn dĩ cũng chỉ như một trang giấy trắng, chẳng hề có một tác dụng ràng buộc nào.

Bỗng nhiên điện thoại của cô đổ chuông, là của Giang Noãn.

Bên kia điện thoại có tiếng nhạc rất âm ỉ, nghe điện là một người đàn ông. “Xin chào, xin cho hỏi chủ nhân điện thoại này có phải bạn của cô không?”

“Vâng, cô ấy làm sao vậy?”

Giang Noãn đến quán bar uống rượu, tiêu tốn không ít tiền, nhìn bộ dạng hình như vừa ra khỏi nhà, trên người không có xu nào. Quản lý thấy cô giống kẻ lừa đảo, nếu Lê Cảnh Trí không mang tiền đến thanh toán họ sẽ báo cảnh sát.

Lê Cảnh Trí vừa nghe thấy vậy, vội vàng thay quần áo chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Uống Rượu

“Giang Noãn, cậu có còn muốn sống nữa không? Vừa mới bị sốt cao dẫn đến viêm phổi, khó khăn lắm mới bình phục, thế mà lại còn chạy đến đây uống rượu!” Lê Cảnh Trí chỉ nghĩ Giang Noãn đến đây uống mấy ly, quên mang theo tiền, không ngờ còn uống thành cái dạng này. Giang Noãn uống say, bị một đám người vây xung quanh, có nhân viên phục vụ, cũng có người xem náo nhiệt. Lê Cảnh Trí cảm thấy sống lưng mát lạnh, khiến cô có chút lo sợ. Nếu như cô không đến kịp, có khi nào cô ấy sẽ bị mấy tên đàn ông xấu xa kia lừa đi mất không? “Giang Noãn, cậu điên rồi! Người đàn ông kia rất cuộc quan trọng đến mức nào mà khiến cho cậu từ bỏ cả mạng sống thế chứ?” Giang Noãn đang ngục đầu xuống bàn, bỗng nhiên ngẩng đầu dậy, “Đáng giá, đáng giá, mình tình nguyện vì anh ấy mà từ bỏ tất cả, mình thích anh ấy, yêu anh ấy, nhưng mà tại sao... tại sao anh ấy lại không thể yêu mình dù chỉ một chút chứ?” Lê Cảnh Trí hít sâu một hơi, “Được, vậy anh ta là ai? Mình dẫn cậu đi tìm anh ta, nói rõ ràng mọi chuyện, sau đó cậu không được giằng vò chính mình nữa.” Giang Noãn dùng sức tránh thoát, khuôn mặt như muốn khóc, “Không muốn, mình không muốn, anh ấy không muốn như thế, là mình cứ bám lấy anh ấy.” “Noãn... Người đó quan trọng hơn hay người nhà của cậu quan trọng hơn? Cậu cứ như vậy, có biết những người yêu thương cậu sẽ đau khổ đến thế nào không?” Lê Cảnh Trí không nhịn được khóc lóc, “Cậu còn có cha mẹ quan tâm, anh trai bảo vệ, trong khi mình không có gì hết, không phải mình vẫn sống tốt sao? Tại sao cậu lại không thể chứ?” “Đàn ông quả nhiên không phải là thứ gì tốt đẹp hết.” Cô lau nước mắt, mắng nhỏ. Giang Noãn nghe xong mấy câu này, bình tĩnh lại một chút, tuy nhiên trong mắt vẫn có chút mờ mịt, “Cảnh Trí, cậu nói rất đúng, mình không nên tự hành hạ bản thân mình như vậy.” “Cậu uống nhiều như vậy rồi, để mình đưa cậu về.” Lê Cảnh Trí thật sự hết cách rồi, rất sợ mình mà trở về cô lại tiếp tục uống nữa, đành phải thanh toán, nâng cánh tay Giang Noãn vòng qua vai, đỡ cô đi ra ngoài. Vừa đi được hai bước, lại có ba người đàn ông đứng sánh vai chặn đường các cô. Nhìn mặt họ không giống như là người tốt. Lê Cảnh Trí đỡ Giang Noãn, không muốn cùng bọn họ xảy ra xung đột, định tránh qua bên cạnh. Một cánh tay duỗi ra, tiếp tục chắn ngang trước mặt cô, “Cô gái này à bạn của cô?” “Phải.” Cô thấp giọng. Người đàn ông ngẩng đầu, híp mắt lại, “Trước đó cô ta say rượu, tạt đại ca tôi một ly rượu, cô nói xem chuyện này nên xử lí như thế nào?” Lê Cảnh Trí ngẩng đầu, xác định trước áo người đàn ông ở giữa có một vệt nước, “Thực sự xin lỗi, chúng tôi sẽ đền cho các người một bộ quần áo mới.” “Chẳng lẽ tôi thiếu tiền mua một bộ quần áo này sao?” Người đàn ông được gọi là đại ca tiến lên phía trước. “Vậy anh muốn như thế nào?” Người đàn ông phía sau tiến về phía bàn rượu, cầm lấy một ly, nhét vào trong tay cô, “Chúng tôi cũng không phải là người không nói đạo lí, có thể đến nơi này chơi đùa, chắc chắn cũng không thiếu tiền. Nếu các cô có ý định xin lỗi, tôi cũng không thể để mình chịu thiệt thòi được. Chỉ cần cô uống một hơi hết ly rượu này, tôi sẽ để các người đi. Nếu không....”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Phạm Sai Lầm

Ánh mắt bi ối của ba người đàn ông quét trên người các cô, "Nếu như không uống, tôi sẽ dùng biện pháp của chính mình để giải quyết." Lê Cảnh Trí nắm ly rượu, do dự. Cô không giống Giang Noãn, chỉ cần dính vào một chút rượu sẽ đỏ mặt, có thể nói cô không biết uống rượu, mà một ly đầy này chỉ sợ nếu cô uống hết, có thể đi ra khỏi đây không cũng là một ẩn số. "Không uống?" Người đàn ông đi đến bên cạnh cô, vươn tay ra như muốn lấy lại. Mùi thuốc lá nồng nặc cộng thêm mùi rượu gay mũi, khiến Lê Cảnh Trí rung người, "Tôi uống." Cô cắn răng, uống một hơi. "Tốt." Ba người đàn ông đứng vỗ tay, còn vỗ vỗ vai cô. Lê Cảnh Trí lui về phía sau, tránh né, cảnh giác, "Chúng tôi có thể đi rồi chứ?" "Đương nhiên chúng tôi từ trước đến nay vẫn luôn là người giữ chữ tín." Nói xong ba người tự giác tránh ra nhường đường. Cô đỡ Giang Noãn, nhanh chóng rời đi. Nhìn bóng lưng nhỏ bé hoảng loạn, người đàn ông phía sau cười nham hiểm, hút thuốc lá, thở ra một hơi, lộ ra hàm răng đã ố vàng, "Đi thôi, để lão tứ chuẩn bị đi, đừng để con mồi chạy mất, đây là nhiệm vụ mà có người bỏ ra một số tiền lớn thuê chúng ta làm không thể có bất kỳ sai phạm nào." Đi ra khỏi quán bar, hít thở được không khí bên ngoài, Lê Cảnh Trí mới dám thở phào nhẹ nhõm, "Đi thôi, mình đưa cậu trở về, sau này đừng đi uống rượu như thế nữa, không an toàn. Nếu muốn uống, gọi mình đến như thế tốt hơn là một mình cậu ở chỗ này." Giang Noãn dù có mạnh mẽ đến đâu thì cũng chỉ là một cô gái. Nếu vừa rồi mấy người kia mà có ý đồ xấu, chắc chắn cô xong đời rồi. Nhưng mà ba người kia lúc này có gì đó là lạ. Thôi, quên đi, có thể đi ra là được rồi. "Cảnh Trí, cậu thật tốt." "Mình không muốn để cho mọi người nhìn thấy bộ dạng mình chật vật như vậy, cậu giúp mình gọi một xe, tự mình trở về." Lê Cảnh Trí cười, nhìn cô, đã say đến thế rồi mà vẫn còn quan tâm đến mặt mũi, "Không được, mình đưa cậu về." "Nhưng mà, bộ dạng chật vật của mình đều bị cậu nhìn thấy, đợi lát nữa, về nhà, cậu còn phải chăm sóc mình... Sau khi mình tỉnh lại, khẳng định không còn mặt mũi gì nữa." "Năm đó, mình cùng Lăng Ý xảy ra quan hệ, mất mặt như thế mà mình còn không gạt cậu, bây giờ cậu không cần gạt mình, chúng ta đều giống nhau cả thôi." "Không giống, cậu và Lăng Ý đã là quá khứ, nhưng mình là hiện tại lại còn đến tương lai. Mình còn chưa muốn từ bỏ người đó, sau này vẫn còn muốn tìm cậu mấy lần nữa, đến lúc đây cậu chê mình phiền phức thì làm thế nào. Mình có mỗi một người bạn thân nhất là cậu." Giang Noãn vừa làm nũng, vừa nháo, cô không khuyến nỏi, hết cách đành vẫy hai chiếc taxi một cho cô, một cho mình. Lăng Cảnh Trí vừa lên xe, tài xế còn chưa hỏi cô địa chỉ đã phóng xe đi. Lê Cảnh Trí vừa uống một ly rượu đầy, đầu óc vẫn chưa kịp phản ứng nhận ra nguy hiểm, "Phiên anh lái xe chậm một chút, tôi muốn đi phía Đông, đi hướng này sai rồi."

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Rơi Vào Bẫy

Tài xế coi như không nghe tiếng, dùng sức nhấn ga, thân xe bỗng nhiên xoay chuyển, Lê Cảnh Trí theo quán tính cũng bị lệch sang một bên. Lúc này cô mới phát hiện có gì đó không đúng, "Dừng xe, dừng xe." Tài xế cười lạnh, dừng xe? Vẫn nên đến nơi rồi mới dừng đi. Đầu Lê Cảnh Trí có chút choáng váng, cả người không còn sức lực, không thể làm gì. Cô muốn tìm điện thoại di động gọi điện cầu cứu, nhưng tìm cả buổi mà cũng chẳng thấy đâu. Chẳng lẽ, lúc này ở trong quán bar bị mấy người kia lấy mất? "Anh là ai? Muốn mang tôi đi đâu?" Một bên cô chú ý người kia một bên cố gắng mở cửa sổ xe, cầu cứu. Tài xế chẳng buồn quan tâm đến cô, "Cô vẫn còn có sức lực để mà nói chuyện, xem ra thuốc vẫn còn chưa có tác dụng. Không cần hạ cửa sổ xe, đã bị tôi khóa rồi, không có chuẩn bị, làm sao chúng tôi dám bắt cóc cô đây, Lăng thiếu phu nhân." Lòng Lê Cảnh Trí trầm xuống, "Anh biết tôi? Rốt cuộc anh muốn làm cái gì?" "Cô nên tiết kiệm sức lực đi, muốn biết tôi định làm gì, đợi lát nữa liền biết." Hân cười, "Cũng không nhất thiết phải thế, chờ thuốc phát huy tác dụng, cho dù có được thả ra, cô cũng không biết trời nam đất bắc gì nữa rồi." Thuốc..... Trong ly rượu kia bị bỏ thuốc! Lê Cảnh Trí đưa tay xoa trán, có chút hoa mắt. Taxi đi đến một khách sạn năm sao thì dừng lại, hai người trước cửa đi đến mở cửa xe, đỡ Lê Cảnh Trí đi vào, người ngoài nhìn vào chỉ giống như họ đang giúp đỡ chứ không phải cưỡng ép. Cô cố gắng mở mắt mới phát hiện hai người đỡ mình chính là hai trong ba người đã chặn đường cô lúc này. "Các người muốn làm gì?" "Đã đến đây rồi còn có thể làm gì chứ?" Người cầm đầu cười nhạt, lời lôi kéo kéo cô đưa đi. "Căn phòng đó đã chuẩn bị xong chưa?" "Xong rồi." "Vậy chúng ta mau đưa Lăng thiếu phu nhân tôn quý đi vào thôi." Lão nhị kéo cánh tay của Lê Cảnh Trí, cảm nhận được da thịt mềm mại của cô, nhất thời nổi lên ý đồ xấu, muốn chạm lên khuôn mặt cô, lại gặp ánh mắt cảnh cáo của lão đại, "Thu hồi ngay cái suy nghĩ của mày đi, đây là Lăng thiếu phu nhân đấy, chúng ta không chạm nổi đâu, nếu làm hỏng đại sự của người đó, chỉ sợ ngay cả tiền cũng không giải quyết nổi." Lão nhị rút tay lại, lão tam tới thay, cùng lão đại đưa cô vào một căn phòng. "Chà chà, chi tiết diễm phúc thế này chúng ta không được hưởng rồi." "Diễm phúc? Hai đứa ngu ngốc chúng mày cần mạng hay cần phụ nữ?" "Lão đại không thể vừa có tiền vừa có phụ nữ sao?" Lão đại liếc hai người bọn họ một cái, "Đồ ngu, đây là vợ của Lăng Ý đấy, nếu chúng ta động vào, cho dù có nhận được tiền của đại tiểu thư cũng chưa chắc còn mạng để mà hưởng đâu." "Vậy tôi nay người đàn ông kia...?" "Hắn sống hay chết thì có quan hệ gì đến chúng ta?" Lão đại nham hiểm nói, "Ngược lại trong phòng này đã lắp sẵn máy quay, chúng ta cũng đã đưa người tới, lấy được năm triệu chúng ta mau chóng rời khỏi đây." "Vẫn là lão đại suy nghĩ chu đáo." Lê Cảnh Trí bị bỏ thuốc nằm trên giường lớn, thuốc đã bắt đầu có tác dụng, cả người cô trở nên bủn rủn, vô lực, cô muốn đi ra khỏi phòng nhưng cả người chẳng có tí sức lực nào. Ánh mắt cũng trở nên mơ hồ, cô cố gắng mở to hai mắt, nhưng vẫn không chống đỡ nổi. "Chúng ta đi nhanh lên, đừng làm hỏng chuyện."

— Ed: Xin lỗi mọi

người nhiều nha tại thời gian này mình đang ôn thi nên không thể ra chương đều đặn được, chờ đến khi mình thi xong nhất định sẽ làm bù cho mọi người nha. Cảm ơn đã ủng hộ <3 <3 <3

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 109: Tin Nhắn

Thuốc vừa bắt đầu có tác dụng khiến người ta không còn khí lực, nhưng sau đó dần bớt đi, ngoại trừ ánh mắt vẫn mơ hồ thì đã có một chút sức lực. Chỉ là thân thể bỗng có chút quái dị, từng đợt nóng lên, không giống nhiệt độ của cơ thể mà như có một ngọn đuốc cháy đang cháy bên trong.

Cô cố gắng bò ra khỏi giường nhưng vẫn rất yếu, vừa đặt chân xuống đất liền té ngã. Ở lại cái chỗ này, không biết tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì, dù cho chỉ có một chút hy vọng cô cũng không được từ bỏ. Cả người nằm úp sấp trên sàn nhà, cho dù có phải bò ra cửa cô cũng sẽ làm. Nhưng mới bò được hai bước cả người cô rất nóng, rất ngứa, như có cả một đàn kiến đang không ngừng cắn xé trên cơ thể cô.

Cửa phòng bỗng nhiên bị mở ra, Giang Tây Long khiếp sợ nhìn người đang nằm trên mặt đất, "Cảnh Trí, Cảnh Trí em làm sao vậy?"

"Anh... Tây Long?" Cô bây giờ không nhìn rõ mọi thứ, dụi dụi mắt, nhưng vẫn không thể thấy rõ ràng. Chỉ có thể cảm nhận được thân thể mình đang không ngừng nóng lên, "Anh Tây Long, là anh sao?"

"Là anh! Cảnh Trí em bị sao vậy?" Cả người cô mềm nhũn, không còn sức lực, sắc mặt thì ửng đỏ, cả người không bình thường một chút nào.

Lê Cảnh Trí như nắm lấy áo phao cứu hộ, nắm chặt góc áo hần, "Sao anh... Sao anh lại xuất hiện ở đây? Chúng ta, chúng ta đi mau.... đi mau.... Nếu những người kia quay lại, không thể đi được nữa đâu..."

"Có người gửi tin nhắn cho anh, là anh em cùng Noãn đang ở trong quán bar, sau đó là địa chỉ này, anh liền chạy đến." Giang Tây Long nhìn cô suy yếu như vậy, đến ngay cả đứng dậy cũng khó khăn, không nhận được tới đâu cô.

Hần vừa động vào, những lời cô muốn nói tất cả đều không thể nói ra, "A....."

Thân thể của Giang Tây Long như một liều thuốc giải, mỗi nơi hần động vào đều rất thoải mái. Thuốc phát huy tác dụng, thần trí của Lê Cảnh Trí vô cùng mơ hồ, cô ghen ngào, thật nóng, thật ngứa, cô rom róm nước mắt, cả người co lại, vừa đáng thương vừa mờ ám.

Cuối cùng Giang Tây Long cũng hiểu, nhất định là Lê Cảnh Trí bị người ta bỏ thuốc rồi, "Cảnh Trí, đừng sợ, anh đưa em đến bệnh viện."

Hần ngồi xuống ôm lấy cô, bước nhanh ra ngoài, nhưng mới đi được hai bước, cô ở trong lòng hần càng ngày càng ngộ ngộ. Mỗi chỗ bị chạm vào chỉ thoải mái được vài giây, sau đó càng nóng hơn.

Lê Cảnh Trí bắt đầu lôi kéo quần áo của mình, lộ ra hai bên vai, mới nhìn giống như kiểu say rượu. Nhân viên khách sạn nhìn bọn họ, rồi cúi đầu, làm như cái gì cũng không thấy.

Giang Tây Long cắn răng, đem Lê Cảnh Trí ôm trở lại, là hần quá xúc động rồi, cô không thể cứ như thế bị mang đến bệnh viện được. Cô bây giờ chính là Lãng thiếu phu nhân, là vợ của Lăng Ý, nếu hình ảnh cô cùng hần đi ra khỏi khách sạn bị người khác nhìn thấy, chỉ sợ sẽ xảy ra chuyện.

Hần không hy vọng cô sẽ khó xử. Đặt cô lên giường, đi lấy một chiếc khăn, định lau cho cô, hy vọng cô được thoải mái một chút. Ai ngờ lúc quay đầu lại, lại thấy cô đã tự cởi quần áo của chính mình, trên người chỉ còn dư lại bộ đồ lót.

"Nóng quá, thật khó chịu...." Đôi mắt không mở ra, nhưng nước mắt vẫn không ngừng chảy xuống.

Giang Tây Long cực kỳ đau lòng, cầm khăn ướt đến bên cạnh cô, hy vọng cô bớt khó chịu. Lê Cảnh Trí nắm lấy tay hần, đưa đến bên má mình, tay hần so với khăn ướt càng khiến cho cô thoải mái hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Muốn Cô Đi

Không đủ, ngoại trừ gò má, mỗi chỗ đều rất khó chịu... Hai tay run run, cô kéo tay Giang Tây Long chạm vào bàn thân từ xương quai xanh dần dần đến trước ngực. Cô không biết mình đang làm gì, chỉ biết làm như vậy sẽ khiến mình thoải mái hơn một chút.

Giang Tây Long phải rất tốn sức mới rút được tay ra. Nuốt một ngụm không khí, hần suy nghĩ một chút, ôm lấy chân vào phòng tắm, tắm ướt.

Lê Cảnh Trí nằm trên giường lăn qua lăn lại, không biết từ lúc nào, đem những thứ che đây trên cơ thể cởi ra hết. Áo lót xiêu vẹo nằm trên người, nơi vốn được che chắn bây giờ hiện ra hết trước mặt hần.

“Thật khó chịu. ...Nóng quá. ... Nóng muốn chết rồi.” Cô mất hết lí trí nhỏ giọng khóc lóc.

Giang Tây Long cắn chặt răng, cố gắng khắc chế chính mình. Dùng chân ướt bao quanh lấy cô, giúp cô giảm bớt nóng bức trên người. Lúc mới đầu cô còn thoải mái, sau đó lại khó chịu đá tằm chần ra xa.

Giang Tây Long không còn cách nào khác, tiến đến cách một tầng chăn mỏng, ôm lấy cô vào trong ngực, “Không thể làm loạn, em không chịu được nước lạnh, chỉ có thể dùng cái này mới thoải mái được một chút.”

Cô lại tiếp tục khóc, càng ngày cơ thể càng khó chịu. Giang Tây Long nheo mắt, ánh mắt ửng đỏ, càng ôm chặt lấy cô. Nhiệt độ trên người cô rất cao, chẳng mấy chốc tằm chần vốn mát lạnh cũng trở nên nóng dần. Giang Tây Long ôm lấy tằm chần định đi tắm nước một lần nữa. Đầu ngón tay vô tình chạm vào vai cô, cả người Lê Cảnh Trí run lên như bị điện giật, ôm chặt lấy tay hắn, làm sao cũng không chịu buông ra. Cô như một con mèo nhỏ bị thương, “Không muốn. . .Không muốn bỏ lại em. . .Không muốn bỏ lại em một mình. . . .Em thật sự rất khó chịu.”

Cánh tay bị cô nắm lấy giống như không còn nghe theo sự khống chế của hắn, bàn tay bị cô cầm lấy chạm vào bản thân, Giang Tây Long chỉ có thể trơ mắt ra nhìn hành động của cô.

“Anh sẽ không đi nữa.” Ba năm trước hắn không thể giúp trong lúc cô cần hắn nhất, bây giờ hắn sẽ không bỏ lại cô một mình dù cho cô đã không còn là Lê Cảnh Trí của ngày xưa nữa rồi.

“Anh Tây Long, anh Tây Long, ...em rất khó chịu.” Trong lúc tinh thần không còn tỉnh táo ôm lấy tay hắn, lại mất đi sự ngăn cản của tằm chần, không hề che đậy chạm vào, làm cô cảm nhận được thoải mái. Cô ôm lấy cánh tay hắn, cả thân thể mềm mại dán sát vào người hắn.

Sức khống chế mà Giang Tây Long vẫn luôn lấy làm kiêu ngạo trong một chốc liền vỡ vụn. Là Cảnh Trí. ... là Cảnh Trí, người con gái hắn vẫn luôn yêu trong suốt nhiều năm qua. . .

Cô càng sát lại gần hơn, bàn tay trắng nõn đưa lên cời áo sơ mi của hắn, muốn cả hai người càng thêm thân mật. Nóng quá, ngứa quá, ... Cô cảm giác như mình là một con cá nằm trên bờ, chẳng mấy chốc sẽ bị mặt trời thiêu chết. Thấy hắn vẫn đứng yên, không chịu giúp mình, Lê Cảnh Trí mất đi lí trí, đành tự giúp bản thân, bàn tay gỡ những chỗ ngứa trước ngực, trên cánh tay, ... Đầu ngón tay lưu lại những vết đỏ cực kì chói mắt. Giang Tây Long không nỡ để cô hành hạ bản thân như vậy. Bỗng nhiên vươn mình, đem Lê Cảnh Trí đặt dưới thân, một bên tự cời bỏ quần áo bản thân, một bên vùi xuống hôn cô. Muốn cô đi. . . Hắn tự nhủ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Ôm Cô Cả Một Đêm

Hành động này khiến cô cảm giác thỏa mãn. Hai tay đưa lên vòng qua cổ hắn, hai chân thon dài cũng kẹp trên eo hắn, cọ qua cọ lại giảm bớt cảm giác khô nóng bên trong cơ thể. Nhưng mà người đàn ông phía trên vẫn còn mặc quần, cực kì khó chịu, cô lại bắt đầu khóc, lí trí của Giang Tây Long sụp đổ, hắn hạ xuống hôn trước ngực cô tạo thành một dấu đỏ.

Cô thoải mái “ừm.” một tiếng, hắn lại càng dùng sức hơn nữa. Tự cời quần của bản thân, hai người không che đậy dính chặt vào nhau. Thân thể họ một nóng bỏng, một mát lạnh, hắn như thuốc giải của cô, khiến cô không ngừng cử động, tìm kiếm thoải mái. Nhưng cô sai rồi, càng đụng chạm ngọn lửa trong cơ thể lại càng bùng cháy hơn. Trông rõ ràng, khao khát được lấp đầy, tại sao, tại sao lại như vậy?...

Hắn thấy cô khó chịu, bàn tay bắt đầu dạo chơi trên cơ thể cô, từ vùng bụng dưới trắng nõn đến bắp đùi thon dài, mỗi nơi tay hắn đi qua lại khiến cho hàng nghìn ngọn lửa nhỏ được thắp lên. Giang Tây Long quý gối giữa hai chân cô, hôn lên vùng bụng phẳng lì.

Nụ hôn ướt át khiến cả người cô run lên, không nói nên lời. Hắn chạm qua chỗ tư mật của cô. Chỉ cần hắn đi vào, bọn họ đều được giải thoát rồi. Làm đi, Giang Tây Long. ... Hắn tự nhủ với bản thân. Nơi đó của hắn đứng thẳng, chạm nhẹ vào cô.

Lê Cảnh Trí cảm giác không được thỏa mãn, nhưng hình như cô hiểu được chuyện sẽ xảy ra tiếp theo, đột nhiên khóc lớn lên. Tiếng khóc này cùng với tiếng khóc do bị thuốc khống chế không giống nhau, là tan vỡ, là tuyệt vọng. ... Cuối cùng Giang Tây Long vẫn là dừng lại.

Dục vọng của hắn tuy rằng chưa tiêu tan, nhưng hắn không thể nào tiếp tục được nữa. Bởi vì hắn biết, bây giờ tinh thần cô không được tỉnh táo, bị thuốc khống chế nên mới có thể như vậy. Nếu hắn làm như vậy, đến sáng mai, cô chỉ càng thêm đau khổ. Hắn đưa tay bế cô lên, cô nằm trong lòng ngực hắn tiếp tục khóc, hắn không còn biện pháp nào khác đành đặt cô vào trong bồn tắm. Nhiệt độ của nước đứng ra phải thật lạnh nhưng dù sao cô cũng là phụ nữ không thể ngâm như thế được, đành cho thêm chút nước nóng.

Ở trong nước, Lê Cảnh Trí vẫn cảm thấy khó chịu, hai tay gãi gãi trên cơ thể, lưu lại ít vết thương nhỏ. Giang Tây Long hết cách, nắm lấy tay cô, không để cô tự hành hạ bản thân.

“Cảnh Trí, tin tưởng anh, tin tưởng anh,.. sẽ ổn thôi, sẽ ổn thôi.” Hắn từ phía sau ôm lấy cô, hai người dính chặt vào nhau, ngâm nước lạnh.

Một cánh tay của hắn đưa ngang bên môi cô, "Khó chịu thì cắn anh, phát tiết ra đi, sẽ không khó chịu nữa. Cảnh Trí, tin tưởng anh được không?"

Lê Cảnh Trí cắn chặt lấy tay hắn, hắn rên lên một tiếng, nhưng vẫn cố gắng an ủi cô, "Đừng sợ, đừng sợ, anh sẽ ở bên cạnh em."

Nhiệt độ nước trong bồn tắm vốn dĩ đã không cao bây giờ càng trở nên lạnh lẽo, cũng kéo theo nhiệt độ cơ thể của hai người xuống. Cô khó chịu, chỉ có thể cắn cánh tay hắn, nghe hắn an ủi. Đầu óc Lê Cảnh Trí trở nên hỗn loạn, ba năm trước hai người ở bên cạnh nhau trong khoảng thời gian tươi đẹp nhất, ba năm sau cô ở bên Lăng Ý sống những ngày tháng mệt mỏi, chẳng rõ tương lai. Nhưng cô vẫn cảm nhận được, người đàn ông này vẫn luôn ở phía sau bảo vệ cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Tìm Hiểu Rõ

Ngâm nước lạnh cả đêm, tác dụng của thuốc dần được loại bỏ, Lê Cảnh Trí từ từ tỉnh lại, phát hiện mình và Giang Tây Long cứ như vậy trôi qua cả một đêm. Chuyện xảy ra tối qua như được tái hiện lại trong đầu, cô cười xót xa. Lần này, cô còn không biết là ai hại mình. Nếu như không phải Giang Tây Long xuất hiện đúng lúc thì sẽ xảy ra chuyện gì chứ?

Cô cử động thân thể, Giang Tây Long lập tức tỉnh lại. Hắn dùng lực ôm lấy cô, "Cảnh Trí chịu đựng một chút, không sao rồi, chịu đựng một chút, nếu thấy khó chịu thì cứ cắn tay anh."

Hắn đưa cánh tay phải đến sát môi cô, nhận ra bên trên toàn dấu răng, lại hạ xuống đưa tay trái đến, "Cắn một lúc là được, cắn rồi sẽ ổn thôi... Tin tưởng anh."

Lê Cảnh Trí giật giật khóe môi, cánh tay do ngâm nước lạnh cả đêm trở nên trắng bệch đưa tới, cô quay đầu đi. Lúc này Giang Tây Long mới nhận ra cô đã tỉnh táo. Đôi tay ôm chặt cô dần buông lỏng, rút một chiếc khăn bên cạnh quần lấy người, lại cầm một cái khác che trên người cô. Giang Tây Long mở nước ấm từ vòi hoa sen cho cô, "Em ngâm một chút đi, đêm qua ngâm nước lạnh cả đêm không thể mở quá nóng dễ bị bỏng, anh chờ em ở ngoài." Hắn nín thở mỗi bước ra ngoài.

Lê Cảnh Trí ôm lấy chính mình, ánh mắt quét qua cánh tay của hắn, tràn đầy những dấu răng. Giang Tây Long mà cô quen mãi vẫn ôn nhu như vậy, hắn biết rõ hai người chẳng thể quay lại nhưng vẫn đối xử với cô ân cần như thế... Cô muốn khóc nhưng không khóc được. Cô biết tối hôm qua, hắn không hề bỏ cô lại một mình, vẫn luôn bên cạnh cô cả một đêm. Nếu không phải có Giang Tây Long có lẽ bây giờ cô đã chìm sâu dưới địa ngục rồi. Là ai hận cô như vậy, muốn đưa cô vào chỗ chết? Y Nghê sao? Hay là Lăng Ý?

Lê Cảnh Trí đau xót nhận ra từ khi cô phát hiện kế hoạch của Lăng Ý, cô đã không còn bất cứ tin tưởng nào với hắn nữa. Vòi hoa sen vẫn cứ chảy, nhiệt độ cơ thể cô cũng đã ổn định, chỉ là đầu vẫn có chút đau, không biết là do ngâm nước lạnh cả đêm hay là do tác dụng phụ của thuốc. Lau khô cơ thể cô dùng khăn tắm quần xung quanh người rồi mới đi ra khỏi phòng tắm. Giang Tây Long đã thay xong quần áo đưa lưng về phía cô, nhìn về phía cửa, không biết đang suy nghĩ cái gì.

"Anh Tây Long, tối hôm qua cảm ơn anh."

"Em không có chuyện gì là tốt rồi." Giang Tây Long mỉm cười.

"Chỉ là tối qua sao anh lại xuất hiện ở đây?"

"Có người gửi cho anh bức ảnh em cùng Noãn ở quán bar, còn có địa chỉ và số phòng của khách sạn." Về mặt của Giang Tây Long trầm xuống.

Trong lòng Lê Cảnh Trí suy nghĩ chắc chắn chuyện này không chỉ đơn giản như vậy. Tình huống này rất kỳ lạ, nếu như người kia chỉ muốn hại cô, chỉ cần tìm đại một chỗ cũng có thể ra tay, căn bản không cần đến loại rượu kia. Có lẽ người kia không chỉ tính toán đối với cô mà Giang Tây Long cũng là một phần trong kế hoạch đó.

Giang Tây Long giải thích, "Vốn dĩ anh định đưa em đến bệnh viện, nhưng lại nghĩ đến người nhắn tin không rõ lai lịch kia, em lúc ấy lại không tỉnh táo, nên anh không thể đem em ra ngoài. Chỉ sợ có sơ suất gì thì khó mà nói rõ được."

"Anh nói có người gửi tin nhắn cho anh?" Lê Cảnh Trí hít sâu một hơi xác định suy nghĩ của mình, rốt cuộc người kia muốn làm cái gì?

"Anh Tây Long, em đi về trước, chuyện này nhất định phải làm sáng tỏ." Cô nhất định phải tìm ra mấy người đàn ông kia, nếu không chuyện này cho dù cô có trăm cái miệng cũng chẳng thể giải thích nổi.

"Đợi đã." Giang Tây Long kéo tay cô lại.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Tội Qua Đi Đâu

Lê Cảnh Trí đã tắm qua nước ấm, nhiệt độ cơ thể đã bình thường lại, nhưng hân ngâm nước lạnh cả đêm, đến bây giờ cả người vẫn vô cùng lạnh. Lòng bàn tay chạm vào cô khiến hân ngán ra rồi vội buông tay, "Em đến chỗ Noãn nghỉ ngơi trước thay quần áo rồi hãy về Lăng gia. Anh sẽ không tiễn đâu, anh ở chỗ này một chút rồi đến thẳng công ty luôn."

Viên mắt cô nóng lên, "Cám ơn anh, anh Tây Long." Lê Cảnh Trí biết, hân là đang suy nghĩ cho cô. Hân muốn hai người có chênh lệch thời gian để tránh khỏi những kẻ có lòng nhìn thấy. Hơn nữa bộ dạng của cô bây giờ quá nhếch nhác rồi.

Khi Lê Cảnh Trí quay lại Lăng gia, cũng đúng vào thời gian ăn sáng, cô chào hỏi bố mẹ chồng rồi đi lên phòng. Đẩy cửa ra, trong phòng là một khoảng tối đen, rèm cửa được kéo kín, không lọt tia sáng nào. Cô mở đèn, thấy Lăng Ý đang ngồi trên giường, nhìn chăm chăm vào mình.

"Lê Cảnh Trí cô bây giờ giỏi thật. Cô có còn nhớ đến thân phận của mình là gì không? Cô là thiếu phu nhân của nhà họ Lăng, từ khi nào thì cô học được cách cả đêm không về nhà rồi hả?" Lời nói của hân lạnh lùng còn mang theo chút châm biếm.

Trải qua chuyện ngày hôm qua, cả người cô đã rất mệt mỏi, trên đường về còn cân nhắc có nên cho hân biết một chút chuyện ngày hôm qua hay không, nhưng thái độ của hân như vậy làm cô không có cách nào mở miệng. Cô mím chặt môi, không nói câu nào.

"Tối hôm qua cô đi đâu?" Hân cả đêm qua không ngủ, các tia máu trong mắt hiện lên nhìn rất đáng sợ.

Cô nhin xuống cảm giác khác thường trong lòng, bình tĩnh mở miệng: "Tôi ở cùng Giang Noãn."

Hân đứng lên đi đến bên cạnh cô, hơi thở của hân bao trùm lấy cô, đầu ngón tay của hân mon trón vạt áo cô: "Ở cùng Giang Noãn tại sao phải thay quần áo?"

Cô siết chặt nắm đấm trong tay: "Cô ấy nôn lên người tôi, không mặc được nữa, đây là quần áo của cô ấy."

"Thật không?"

"Nếu anh đã không tin tôi thì hỏi làm gì?" Lê Cảnh Trí hất tay hân ra, chưa xót nhìn hân.

"Cả đêm không về mà vẫn nóng nảy như vậy?" Hân cười giận dữ.

Lê Cảnh Trí quay đi, đem mình nhốt trong phòng quần áo, cô dựa lưng vào cánh cửa, hai tay giữ chặt trên môi, ngăn cản mình khóc thành tiếng. Lăng Ý nhìn cánh cửa đã đóng chặt, cười lạnh, hân đợi cô cả một đêm chỉ sợ cô xảy ra chuyện gì, lại đổi được sự quay lưng làm ngơ của cô. Đúng là người phụ nữ vô lương tâm! Hân mở cửa đi ra ngoài, ngay cả quần áo cũng không thay, trực tiếp lái xe khỏi Lăng gia.

Hôm nay, tổng giám đốc đến muộn, gương mặt bình tĩnh đến đáng sợ, tất cả mọi người hồi phục 100% tinh thần, chỉ sợ chọc đến phiền toái. Trợ lý Lưu cũng có chút run sợ: "Tổng giám đốc, hôm nay có người gửi chuyển phát cái này cho anh."

"Chuyện như vậy mà cũng phải hỏi tôi?" Cả người Lăng Ý tỏa ra khí lạnh run người. Thường thì những đồ chuyển phát nhanh này chỉ có một kết quả: trực tiếp ném đi. Hợp đồng hợp tác, số liệu công ty, dữ liệu báo cáo, ... chắc chắn không thể gửi chuyển phát qua đây, nếu đã chọn cách này chắc chắn cũng chỉ toàn là đồ bỏ đi.

Nhưng lần này không giống như vậy, trợ lý Lưu do dự mở miệng: "Chỉ là chuyển phát nhanh này có viết: Nếu anh không nhìn... Nhất định sẽ hối hận." Những chữ này được viết bằng bút đỏ nhìn có chút đáng sợ. Rõ ràng là những chữ bình thường mà nhìn như một lời nguyên rủa.

Mí mắt Lăng Ý giật giật: "Đem đến đây." Trợ lý Lưu để đồ lại rồi ra ngoài còn thay hân đóng cửa.

Lăng Ý mở chuyển phát nhanh ra bên trong có mấy tấm ảnh cùng một cái USB, hân nắm chặt cái USB trong tay thần sắc phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Anh Điều Tra Tôi?

Ngâm nước lạnh cả đêm làm Lê Cảnh Trí bị sốt nhẹ, cô uống thuốc rồi vội người vào trong chăn ngủ cả ngày, nhưng cơn sốt không những không giảm

mà còn có dấu hiệu tăng cao. Miệng lưỡi khô khốc, cô kéo lê thân thể mệt mỏi, muốn đi lấy cốc nước.

Lăng Ý phá cửa đi vào, túm chặt lấy cổ áo, hung tợn nhìn cô, ánh mắt cực kì độc ác.” Lê Cảnh Trí, tối hôm qua rốt cuộc cô đã đi đâu?”

Cô ngẩng đầu, đối diện với hắn.”Anh không tin tôi thì hỏi làm gì?”

“Cô còn dám nói đến tin tưởng với tôi?” Hắn cười khẩy, nhắc cô lên, ép cô ở giữa hắn và bức tường sau lưng.

“Lê Cảnh Trí, cô muốn chết có phải không? Dám ở sau lưng tôi đi thuê phòng khách sạn cùng người đàn ông khác.”

Cô khiếp sợ nhìn hắn, hết sức thất vọng.”Anh điều tra tôi?”

Hắn không cần bất kì người nào nói cho hắn biết, cô một đêm không về, hắn chỉ cần nói một câu là tra ra ngay được. Nhưng hắn không làm thế, bởi vì hắn tin tưởng cô, tuy rằng hắn nói có chút khó nghe nhưng vẫn một mực tin tưởng cô. Vậy mà cô làm cái gì? Cô lại đánh thẳng cho hắn một phát cảnh cáo.

Những hình ảnh kia đã cho thấy rõ cô quần áo không chỉnh tề bị Giang Tây Long ôm vào trong phòng, lúc đó hắn vẫn còn một tia hy vọng: cô chỉ là đang uống say thôi, hoặc là cô bị ép buộc. Nhưng khi thấy hai người dính vào nhau không có một khe hở, ngay cả nơi tư mật kia cũng sát lấy nhau, hắn không thể nào tự mình dối lòng được nữa, đôi chân trắng nõn của cô thậm chí còn chủ động quấn lấy eo của Giang Tây Long.

“Tôi cần phải điều tra cô sao? Cô cho cô là ai chứ?” Tay hắn bóp lấy cổ cô, sự phẫn nộ khiến hắn như muốn nổ tung.”Nếu không phải sợ cô làm tôi, làm nhà họ Lăng mất mặt, cho dù cô có chết tôi cũng chẳng thêm quan cô.”

“Vậy ai nói cho anh biết?” Hai mắt cô cũng đỏ au.

” Y Nghe hay là Lâm Dĩ Thuần?” Là ai nói chuyện cô ở cùng Giang Tây Long, người đó làm sao biết được tối hôm qua hai người ở cùng nhau, nhất định là người kia! Nhất định là người hại cô! Từ khi cô ở bên cạnh Lăng Ý, cô mới liên tiếp bị người ta hãm hại. Cô chưa từng đắc tội ai, hai mươi ba năm qua đều sống trong yên bình, từ khi gặp hắn, cuộc đời cô đều thay đổi.

“Lăng Ý, là ai? Là ai làm? Là ai hại tôi?” Lê Cảnh Trí nổi giận hất tay hắn ra, nhưng hắn lại ném cô xuống dưới đất, hắn cứ cao cao tại thượng như vậy nhìn xuống cô giống như đồ bỏ đi.

” Lê Cảnh Trí cô thật đê tiện.” Hắn cho rằng, ít nhất cô cũng sẽ nói thật với hắn. Cô thể nhưng lại chối bỏ, nói người khác hãm hại cô. Hãm hại? Đó chính là chuyện cười lớn nhất.

Trong video, là chính cô kêu xe đến khách sạn, Giang Tây Long cũng không cần hỏi bất kì người nào có thể trực tiếp tìm đến phòng của cô. Đó mà là hãm hại? Là tự bọn họ tình nguyện hẹn hò thì có. Cô dĩ nhiên là có uống rượu, tinh thần có chút không tỉnh táo, nhưng không đến nỗi người đàn ông bên cạnh cô là ai cô cũng không biết. Hai người ở trong phòng khách sạn hôn môi, ôm ấp, cởi quần áo,... Mọi thứ đều tự nhiên như vậy mà cô nói có người hãm hại cô?

“Là ai, là ai nói cho anh biết? Rốt cuộc là ai?” Lê Cảnh Trí bắt lấy tay hắn, trong mắt tràn đầy nước,”Người đó hạ thuốc tôi, là người đó hãm hại tôi.”

Một cái tát nóng rực rơi trên má cô.” Lê Cảnh Trí, cô quả nhiên là đồ không biết xấu hổ”. Khuôn mặt hắn hung dữ hận không thể bóp chết người phụ nữ trước mặt, nhưng hắn không làm thế bởi vì chỉ cần chạm đến cô đã khiến hắn cảm thấy buồn nôn. Hắn móc ra ảnh và USB ném trước mặt cô.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Khách Sạn Của Gian Tây Long

Lê Cảnh Trí run rẩy cầm lấy chiếc USB, nắm chắc trong tay. Quả nhiên là có người cố tình thiết kế gài bẫy cô... Cô không biết trong chiếc USB này là cái gì nhưng cô biết, trong đó có chứng cứ xác thực mà cho dù cô có trăm cái miệng cũng không thể chối cãi.

“Anh không tin tôi dù chỉ một chút nào sao?” Cô ngược đôi mắt nhìn về phía hắn, mang theo tia hy vọng cuối cùng.

Mà hắn lại nhún tâm đập tắt nó,”Cô đáng để tôi tin sao?”

Lòng của cô nguội lạnh. Lí trí cho cô biết không thể để cho chuyện này như thế được nếu không cả nhà họ Giang và cả nhà họ Lê đều sẽ chịu ảnh hưởng, cô chỉ có thể chán nản giải thích với hắn,”Giang Noãn uống say, tôi đi quán bar đón cô ấy. Có ba người đàn ông hạ thuốc tôi...” Cô cắn chặt môi, bỏ xuống tự tôn của bản thân nói cho hắn biết,”Giang Tây Long, anh ấy không có chạm vào tôi.”

“Không chạm vào cô? Cô cho là tôi bị mù hay chính là cô bị mù?” Lăng Ý cười lạnh, đem những tấm ảnh phe phẩy trước mắt cô. Trong hình là cảnh cô cùng Giang Tây Long đang ôm chặt lấy nhau, Giang Tây Long đang hôn hít thân thể cô, mà cô thì say mê nhắm hai mắt....

Cô bình tĩnh lại, lau khô nước mắt, hỏi hần: “Dù tôi có nói thế nào anh cũng sẽ không tin tôi, đúng không?”

“Cô làm sao để tôi tin cô? Lê Cảnh Trí, không phải cô hận không thể cho cả thế giới biết người cô yêu là Giang Tây Long sao?” Ý cười trong mắt hần lạnh đến cực điểm,” Lê Cảnh Trí, Giang Tây Long, Cảnh Trí, Tây Long, khách sạn Cảnh Long. Các người quả nhiên là biết chọn địa điểm.”

Lê Cảnh Trí ôm ngực, “Ý của anh là khách sạn đó là của Giang Tây Long?”

“Năm cô xuất ngoại, Giang Tây Long không sử dụng tiền của Giang gia, dùng tất cả tiền tích góp của chính bản thân xây dựng nó. Sao, tôi hôm qua vừa thuê phòng với nhau hôm nay lại coi như không biết? Cô cho tôi là kẻ ngu để lừa gạt sao?” Lãng Ý hận nhất là bị người khác lừa dối, mà người phụ nữ này lại can đảm lừa hần tận ba lần. Lần thứ nhất là ba năm trước, bỏ thuốc hần, lừa hần lên giường. Lần thứ hai, là ba năm sau, ở Lăng trạch, làm bộ không quen hần, khơi gợi lên dục vọng của hần. Lần thứ ba, là hiện tại, cô cùng Giang Tây Long vụng trộm nhưng lại làm ra vẻ cái gì cũng không biết. Hai chuyện trước hần có thể không truy cứu, nhưng hần không thể tha thứ cho chuyện thứ ba này được.

” Giang Tây Long.Khách sạn Cảnh Long...”

Nếu như tối hôm qua, bọn họ ở là khách sạn của Giang Tây Long, tại sao hần lại không nói cho cô biết. Như vậy không phải nói thật ra Giang Tây Long cũng có thể biết được người thiết kế hãm hại cô sao? Lê Cảnh Trí biết mình không nên nghĩ như vậy, nhưng sự thật bày ra ngay trước mắt, cô cố gắng để mình không rơi nước mắt nhưng nước mắt vẫn không ngừng rơi xuống sàn nhà tạo thành những đóa bọt nước. Ngay cả Giang Tây Long hần cũng lừa dối cô...

“Khóc cái gì? Tình cũ khó quên sao?” Lãng Ý ghét nhất chính là bộ dạng này của cô, cô vì Giang Tây Long mà khóc vì Giang Tây Long mà cười. Hần ở đâu? Hần mới là chồng của cô, lúc nào cô mới có thể nhớ tới hần.

Không, Giang Tây Long sẽ không làm như thế! Nếu hần không cam lòng năm đó cô rời bỏ hần kết hôn cùng Lãng Ý, hần có hàng ngàn cách để trả thù cô, hần sẽ không lựa chọn phương thức ngu xuẩn như vậy. Hần làm vậy, chỉ khiến cho Lãng Ý nổi giận chút lên đầu Giang gia, mà Giang Tây Long lại là người có hiếu, chắc chắn sẽ không làm như thế. Cô hít sâu một hơi, mặc áo ngủ chạy ra ngoài.

Lãng Ý nắm lấy tay cô, lạnh lùng chất vấn, “Đi đâu?”

“Tôi muốn đi điều tra rõ ràng.”

“Chuyện này tôi sẽ điều tra làm rõ, trong lúc đó, cô không được bước ra khỏi căn phòng này một bước.”

Bạn đang đọc truyện *Cuốn Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Dấu Vết Trên Người

Không, tôi nhất định phải làm rõ là ai hại tôi.” Lê Cảnh Trí hất tay hần ra, kiên quyết từ chối. Cô hiện tại không thể tin bất kì người nào bao gồm cả Lãng Ý. Cô không biết mình đắc tội với ai khiến người kia lập âm mưu lớn như vậy hại cô nhưng cô có thể xác định chắc chắn người đó là người ở bên cạnh Lãng Ý. Chẳng lẽ chính là hần, hần muốn nhân cơ hội này trả thù cô cùng Lê gia năm đó đã ép hần kết hôn, hay là phụ nữ ở bên cạnh hần, muốn dùng cách này để đuổi cô đi.

Hần cười lạnh, “Cô làm cách nào để điều tra, chẳng lẽ lại muốn lên giường cùng Giang Tây Long lần nữa?”

“Lãng Ý, anh đừng có mà quá đáng. Tôi có thể thề với trời tôi chưa từng làm chuyện gì có lỗi với anh.”

“Cái miệng này cũng thật cứng, đã đến mức này rồi mà cô vẫn còn không chịu nhận.” Đầu ngón tay của hần nắm lấy cằm cô, trong mắt như có hàng ngàn con sóng dữ đang dạt dào.

“Dáng vẻ của anh bây giờ chỉ làm tôi nghi ngờ chuyện này liệu có phải chính là anh gài bẫy tôi không mà thôi.” Đối với người đàn ông này, Lê Cảnh Trí đã không còn ôm bất kì hy vọng gì nữa, cô thất vọng. “Có người đưa cho anh những thứ này, anh chẳng thèm hỏi tôi mọi chuyện ra sao đã bắt đầu chỉ trích tôi. Hay là nói, những chuyện này vốn là do anh bày ra.”

Hần nhìn cô, không muốn bỏ qua điểm nào, “Vậy cô nói đi những thứ này chỉ là đồ giả, không phải sự thật, tôi sẽ tin cô!”

Trên khuôn mặt cô tràn đầy nước mắt nhưng nụ cười lại phai nhạt dần, “Không cần thiết.” Cô lắc đầu, âm thanh nhẹ nhàng như thể chỉ cần một cơn gió cũng có thể thổi bay đi. “Mấy tháng nay anh chơi cũng đủ rồi chứ? Vừa khéo chuyện này xảy ra, anh cũng nên kết thúc đi thôi.” Sự trả thù của hần đã cực kỳ thành công rồi, hần khiến cho cô trầm luân trong tình yêu, nhưng hiện tại cô chỉ thấy tuyệt vọng, cô sẽ không nói cho hần biết bởi vì đây là tôn nghiêm duy nhất còn sót lại của cô.

“Kết thúc? Ly hôn? Để cho cô ở cùng Giang Tây Long sao?”

“Đúng thế thì thế nào? Anh ấy so với anh tốt hơn nhiều.”

Lăng Ý giận dữ, hắn nói liền ba chữ “tốt”, “Cô đã nghĩ như thế tôi liền tác thành cho các người.” Hắn kéo mạnh tay cô lôi ra ngoài, người làm nhìn thấy hắn như vậy không ai dám đứng ra ngăn cản, chỉ có thể đứng từ xa nhìn.

”Lăng Ý, anh buông tôi ra! Anh muốn đưa tôi đi đâu” Sức lực của hắn rất lớn, tay cô không ngừng đau đớn.

“Tôi đưa cô đi gặp người cô yêu.” Hắn nhét cô vào bên ghế phụ, chạy qua bên kia lên xe, khóa cửa, lái xe, dùng sức đạp chân ga.

Tốc độ của hắn đi rất nhanh, mấy lần suýt đâm phải xe người khác hắn đều kịp thời đánh lái tránh đi. Tim Lê Cảnh Trí như muốn nhảy lên cuồng hống: “Lăng Ý, anh điên rồi!”

“Phải, tôi điên rồi.” Hắn điên nên mới có giữ cô bên người. Hắn đạp mạnh ga một cái, Lê Cảnh Trí hét lên.

Chẳng mấy chốc xe đã đến dưới bãi đỗ xe của Giang thị, đã qua giờ làm việc, nơi này gần như đã không có người. Giang Tây Long chắc hắn đang tăng ca, trên phòng làm việc vẫn sáng đèn.

Lăng Ý mở dây an toàn của cô, nắm chặt cầm cô hướng lên trên: “Nhìn thấy không, hắn vẫn còn đang ở bên trên, không phải cô rất muốn gặp hắn sao?”

“Đồ điên!” Cô dùng sức đẩy tay hắn, không muốn cùng hắn ở nơi này dây dưa không rõ, nhưng sức lực của hắn quá lớn, cô căn bản không thể nào thoát được, cầm cô bị hắn nắm đến đỏ ửng.

“Ngay cả sờ tôi cũng không được còn Giang Tây Long hắn muốn làm gì thì làm sao? Vậy thì tôi càng muốn làm gì đó mới được.”

Hắn buông lỏng tay tên cầm cô nhưng lại di chuyển xuống phía quần áo bên dưới. Hắn dùng sức một cái, bộ quần áo ở nhà mỏng manh bị xé rách mất một mảng mà ở đó, trước ngực cô, còn có mấy dấu hôn đỏ chót làm nhói mắt hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Đem Cô Bỏ Lại

Tối hôm qua hắn chờ cô cả một buổi tối, nhưng cô lại ở cùng Giang Tây Long phong lưu cả một đêm. Hắn đến trước mặt cô, ép cô trong vòng tay, hắn đưa tay bóp cổ cô, đôi mắt đỏ ngầu, “Lê Cảnh Trí cô không phải nói các người không xảy ra chuyện gì sao? Vậy tôi hỏi cô những dấu này là cái gì?”

Mặt Lê Cảnh Trí bị thiếu hô hấp, tím tái, cô cực kỳ sợ hãi. Người đàn ông này sức mạnh quá lớn, như muốn giết chết cô.

“Lê Cảnh Trí, cô là của tôi, cmn, ai cho cô cái quyền được phép ra ngoài làm loạn với thằng đàn ông khác hả? Cô là của tôi, chỉ là của tôi thôi biết chưa?” Lăng Ý cảm thấy mình sắp điên mất rồi. Hắn chưa từng nghĩ đến sẽ có ngày người phụ nữ hắn yêu bỏ lại hắn đi theo người đàn ông khác.

Hắn đột nhiên buông cổ cô ra, nắm tay cô đưa lên phía trên đỉnh đầu, nhìn cô chăm chăm. Hô hấp một lần nữa được khai thông, cô bắt đầu ho khan, nhưng cơ thể còn chưa kịp điều hòa ổn định lại, đôi môi của hắn đã đặt trên ngực cô, dùng sức gặm mút, như thể làm như thế có thể xóa bỏ được hết những dấu vết kia, chỉ còn lại duy nhất những thứ thuộc về hắn.

Lăng Ý càng điên cuồng trái lại làm cho cô càng thêm bình tĩnh, cô cười nhưng trong mắt lóe lên sự đau buồn, “Lăng Ý, anh biết không? Tôi cũng từng, cũng từng cảm thấy buồn nôn như vậy. Biết rõ anh không chỉ chạm qua một người phụ nữ nhưng tôi chẳng thể làm được gì chỉ có thể để mặc anh chiếm giữ.”

Hắn ngẩn người, lấy tay chống đỡ cơ thể. Cô rút tay, xoa nhẹ trên mặt hắn: “Anh bây giờ cũng đang cảm thấy rất buồn nôn phải không? Rất phần nộ? Cảm thấy bất lực? Tôi cũng đã từng thường xuyên như thế đấy.”

Hắn nắm lấy tay cô hôn nhẹ một cái, môi hắn nhếch lên, ánh mắt như ma quỷ, “Thì ra cô vẫn luôn cảm thấy tôi dơ bẩn? Không sao, hai chúng ta bây giờ ai cũng không sạch sẽ, ai cũng không thể ghét bỏ người kia.”

Đôi mắt cô rung rung, nhẹ nhàng lắc đầu, “Không, chúng ta không giống nhau.”

“Không, lời cô nói không tính”. Lăng Ý hoàn toàn bị cô chọc cho tức giận, xé bỏ áo ngủ của cô, kéo quần ngủ cùng với quần lót xuống dưới mắt cá chân. Hắn sờ sờ môi mình, lạnh lùng nói, “Lấy lòng tôi, nếu không tôi sẽ cứ để như vậy bỏ lại cô ở đây.”

Lê Cảnh Trí khiếp sợ nhìn hắn lại phát hiện ánh mắt của hắn không giống như nói đùa.

“Không tin? Vậy chúng ta thử xem một chút.” Hắn nờ nụ cười như vừa từ dưới địa ngục đi lên. Hắn ấn khóa cửa sổ, cho hạ xuống một chút. Cả người

Lê Cảnh Trí cứng đờ nắm lấy tay hắn, chạm rãi hôn lên đôi môi lạnh lẽo. Đang muốn lui ra, hắn lại nhấn đầu cô lại, siết chặt đôi tay trói buộc thân thể cô. Cô có thể cảm nhận được độ ấm từ lồng ngực của hắn thậm chí còn mang theo một chút phần nộ. Hơi thở nam tính phun ra trước chớp mắt cô.

Lê Cảnh Trí muốn phản kháng đem khoảng cách giữa hai người kéo ra xa, nhưng nghĩ lại sự uy hiếp của hắn, nên đành lựa chọn từ bỏ, yên lặng. Lăng Ý là người nói được làm được, hắn nói có thể bỏ lại cô ở đây thì chuyện đó dĩ nhiên có thể xảy ra.

Đôi mắt sắc bén nhìn chằm chằm hai gò má cô, hắn cười lạnh, "thời điểm cô lấy lòng Giang Tây Long cũng qua loa đại khái như thế sao?"

"Nếu cô đã không biết thì để tôi dạy cho cô." Hắn nắm lấy cằm cô, ép cô há miệng, hôn lên mạnh mẽ. Nụ hôn của hắn như bão táp, dồn dập, môi lưỡi hai người quấn quýt, như thể hắn muốn nuốt cô vào bụng. Bàn tay hắn cũng không ngừng nghỉ du ngoạn trên thân thể cô, cảm nhận từng chút một, cô là của hắn, chỉ có thể là của một mình hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Kêu Ra, Kêu Ra

Cuộc hôn nhân ngày nào còn chưa ly hôn cô cũng chỉ có thể nghe lời hắn. Nếu cô đã không thể quên được Giang Tây Long vậy hắn sẽ nghĩ cách khiến cô quên đi hắn ta. Lăng Ý mỉm cười, trong mắt hiện lên tia tàn nhẫn.

Lê Cảnh Trí siết chặt nắm đấm, móng tay đâm sâu vào trong da thịt cô. Giữa lúc cô đang chậm rãi nhắm hai mắt lại, chờ đợi sự giãy vò quen thuộc, hắn chợt buông cô ra, cười ác độc, "Học xong rồi sao?"

Cả người cô cứng ngắc nhìn hắn. Lăng Ý không ngại trước sự im lặng của cô, hắn ngửa người ra sau, dựa lưng vào ghế da phía sau lưng, "Vậy thì tiếp tục lấy lòng tôi."

Cô không động đậy, hắn liền đưa tay muốn mở cửa. Cô thật sự hết cách, tiến lại gần, hôn lên môi, yết hầu của hắn. Hắn vẫn không thỏa mãn, đưa tay xuống phía dưới cô, "Thật vô vị, Giang Tây Long làm sao có thể coi trọng, lưu luyến cô được nhỉ?"

Lăng Ý độ nhiên lắc mình, ấn ngã cô, thân thể trắng như tuyết bại lộ trước đôi mắt sắc lạnh. Hắn tự cởi quần chính mình, bàn tay to lớn nâng mông cô, đâm vào. Không hề có sự chuẩn bị, không có khúc dạo đầu, bỗng nhiên bị xâm nhập khiến cô đau muốn chết. Cô lấy tay bịt miệng, không dám kêu, thừa nhận sự xâm chiếm của hắn, đây là phía dưới Giang thị, cô không thể..... Không thể mất mặt ở đây được. Mặc dù cô biết rõ, cửa sổ xe đã được đóng kín, ai cũng không thể nhìn thấy họ bây giờ nhưng trong lòng vẫn tràn đầy nhục nhã.

Bỗng nhiên trước cửa của Giang thị xuất hiện bóng dáng của hai người, Giang Noãn đang lôi kéo Giang Tây Long, có vẻ như hai người bọn họ xuất hiện cãi vã, đi về phía bên này.

Lê Cảnh Trí chưa từng nghĩ mình sẽ ở trước mặt mọi người cùng Lăng Ý làm chuyện này. Bọn họ đến càng gần, động tác của Lăng Ý càng mạnh bạo: "Bịt miệng làm gì? Cô kêu ra đi chứ." Hắn cắn môi cô, khinh bỉ nhìn cô, "Kêu lên, kêu thành tiếng ra, để hắn nghe thấy. Cô không phải muốn gặp hắn sao? Chỉ cần cô kêu lên là lập tức có thể gặp hắn."

"Không, không muốn." Cô cắn chặt vào mu bàn tay của mình.

Giang Tây Long vừa khéo đến trước xe thì bị Giang Noãn kéo lại: "Anh, anh chờ em một chút, em biết anh đang rất tức giận, nhưng chuyện này không thể chỉ trách em được."

Giang Tây Long rút tay ra, xoa xoa ấn đường: "Noãn, chuyện này có trách hay không trong lòng em phải là người hiểu rõ nhất."

"Anh, em mới là em gái anh, Cảnh Trí đã lập gia đình rồi, anh có thể đối với em công bằng một chút được không?" Giang Noãn đứng tại chỗ, không đuổi theo, khổ sở nói tiếp: "Em biết, hôm qua Cảnh Trí vì em nên mới đi ra ngoài, nhưng em không biết sẽ xảy ra chuyện, hơn nữa không phải anh đã đến kịp, cứu cô ấy sao? Anh lo lắng cho Cảnh Trí, em cũng lo lắng, cô ấy là bạn thân của em, anh không thể chỉ vì Cảnh Trí mà liên đem tất cả sai lầm đổ lên đầu của em được." Bộ dạng của Giang Noãn vô cùng ủy khuất nhưng Giang Tây Long vẫn không có dấu hiệu dừng lại, "Anh."

Hai người bên ngoài nói chuyện vừa khéo bên trong nghe được rõ ràng. Lăng Ý dừng lại động tác, thì ra, cô không có nói dối...Tối hôm qua là có người gài bẫy bọn họ. Hắn rút bàn tay ra khỏi miệng cô: "Tối hôm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Cô cười châm chọc nhìn hắn, nhưng lại mỉm cười không nói lời nào. Mới vừa qua mấy tiếng trước, mặc cho cô có giải thích thế nào, hắn cũng không tin, dùng những từ cay độc nhất nhục mạ cô. Bây giờ lại muốn nghe rồi hả? Nhưng cô lại không muốn nói với hắn nữa.

"Lê Cảnh Trí, nói chuyện!"

Bóng Giang Tây Long càng ngày càng gần, cô căng thẳng che miệng hắn lại. Cô không muốn bị anh em Giang Tây Long phát hiện cô cùng Lăng Ý ở đây làm chuyện như vậy.

Chương 119: Lãng Ý, Anh Là Tên Khốn Nạn!

Nhìn thấy trước ngực cô có dấu hôn cùng dấu tay, lửa giận trong cơ thể hấn lại một lần nữa cháy lên. Mặc kệ tối qua xảy ra chuyện gì, cô có lẽ đã cùng Giang Tây Long làm chuyện kia phải không? Hấn kéo tay cô đặt trên ngực mình, cười lạnh: "Cô đang sợ cái gì? Sợ bị hấn biết, bị hấn thấy được, sợ phá hủy hình tượng của cô trong lòng hấn sao?"

"Lãng Ý, anh đừng có mà quá đáng!"

"Quá đáng? Như vậy mà đã quá đáng. Tối hôm qua mới cùng hấn làm có một lần đã suy nghĩ vì hấn thủ thân như ngọc rồi hả?" Đừng có hòng! Cô là của hấn! Chỉ cần hấn không ly hôn, cho dù chết cô cũng phải chết bên cạnh hấn. Hấn lại dùng sức đi vào, liên tiếp va chạm không ngừng.

Lê Cảnh Trí không có chuẩn bị, chỉ cảm thấy hạ thân như bị xé rách, cô không chịu nổi, nghẹn ngào: "Không có! Không có! Không có làm... bước cuối cùng..."

Cửa sổ xe bị hé mở một ít, âm thanh ái muội truyền ra ngoài. Bước chân Giang Tây Long dừng lại, lông mày nhíu chặt. Hấn quay đầu, nhìn chiếc xe chỉ cách bản thân có hai mét, chiếc xe đang rung lên mãnh liệt, tiếng thờ dục của đàn ông cùng tiếng rên rỉ của phụ nữ, chỉ là thanh âm của người phụ nữ hình như... có chút quen tai.

Giang Noãn không cam lòng, đuổi theo, theo tầm mắt của hấn, nhìn thấy một chiếc xe, liếc qua biển số: "Xe này, hình như là của Lãng Ý."

Cả người Giang Tây Long cứng đờ, "Làm sao em biết?"

"Em từng nhìn thấy Cảnh Trí đi qua chiếc xe này, nhưng mà ở đây có chút tối, không thấy rõ biển số, em cũng không chắc có phải cùng là một chiếc hay không?"

Tay Giang Tây Long siết lại thành nắm đấm, nói với Giang Noãn, "Anh để quên chìa khóa xe ở văn phòng rồi, em giúp anh đi lấy đi."

Giang Noãn không có nghi ngờ gì, quay đầu chạy đi. Tiếng nói của hai người ngoài xe bên trong đều nghe thấy. Lê Cảnh Trí biết, Giang Tây Long chắc hẳn đã đoán ra, cho nên mới cố ý đẩy Giang Noãn đi chỗ khác. Cô có thể nhận ra trong ánh mắt của Giang Tây Long tràn ngập bi thương.

Giang Tây Long đứng im tại chỗ, nhìn chiếc xe kia chấn động không ngừng, hấn rất muốn rời khỏi nơi này thật nhanh thế nhưng hai chân như được đổ thêm keo dính làm hấn không đi được. Đó là Lê Cảnh Trí...

Có đôi lúc sự thật và trí tưởng tượng hoàn toàn đối lập với nhau. Cô gả cho Lãng Ý, khẳng định hai người đã rất nhiều lần làm chuyện nam nữ, trong lòng hấn biết rõ, nhưng hiện tại hấn vẫn rất do dự, hốt hoảng... như một đứa trẻ bị lạc đường. Hấn đứng trong gió đêm, nhìn chiếc xe ô tô.

Trong màn đêm, hơn nữa còn có một tấm kính chắn gió màu đen dày đặc, người ngoài xe căn bản sẽ không nhìn thấy người bên trong nhưng Lê Cảnh Trí vẫn có cảm giác đôi mắt của Giang Tây Long vẫn luôn ở rất gần cô.

"Bốp..p" Lê Cảnh Trí nặng nề tát trên mặt Lãng Ý một cái, tâm tình cô đã sớm kích động, nhưng âm thanh lại bình tĩnh đến đáng sợ: "Lãng Ý, anh là tên khốn nạn!"

"Đánh tôi? Cô chỉ vì một tên Giang Tây Long mà đánh tôi?" Lãng Ý dừng lại, không dám tin nhìn người phụ nữ trước mặt. Hấn biết cô có thể vì Lê gia, vì bản thân dù có bất mãn khó chịu đến đâu cô cũng để ở trong lòng, nhưng bây giờ cô lại vì Giang Tây Long mà đánh hấn. Cô phải yêu tên khốn đó đến nhường nào? Sắc mặt cậu hấn ngày càng trở nên đáng sợ, mạnh mẽ cắn vào cổ cô, hấn dùng biện pháp trừng phạt nguyên thủy nhất trừng phạt cô.

"Buông tôi ra, cầu xin anh bỏ qua cho tôi đi..."

"Buông tha cho cô? Đừng hòng."

Chương 120: Yêu Bao Nhiêu Thì Hận Bao Nhiêu

Động tác thô lỗ của người đàn ông làm cô không chịu đựng nổi, trước đây không phải là chưa từng cùng Lăng Ý làm qua chuyện này, nhưng cảm giác lần này hoàn toàn khác, chỉ toàn là đau đớn. Con đau dưới hạ thân càng ngày càng dữ dội, cô nghĩ mình có thể nhẫn nhịn, nhưng thực sự đau quá. Cô gào thét, cố gắng đẩy hắn ra, nhưng không thể, "Tôi đau... Tôi đau quá. Lăng Ý.....Anh thả tôi ra....."

Tiếng cầu xin truyền đến tai Giang Tây Long, hắn không thể khống chế mình được nữa, bước nhanh về phía bên cạnh xe, dùng sức đập cửa kính," Lăng Ý, buông cô ấy ra, mau buông cô ấy ra! Anh không thấy cô ấy đang kêu đau sao?" Cửa sổ xe vốn dĩ bị hạ xuống một ít, vào lúc này, qua khe hở, Giang Tây Long có thể mơ hồ nhìn thấy chuyện xảy ra bên trong. Nhưng hắn không có cách để mở cửa xe cũng không có cách để cứu Lê Cảnh Trí.

Lăng Ý không ngờ Giang Tây Long sức chịu đựng kém như vậy. Hắn(GTL) ở ngoài đánh vào cửa xe, Lê Cảnh Trí lại ở dưới thân thể mình khổ sở kêu cứu, hai người bọn họ như một đôi uyên ương bị chia rẽ. Vậy còn hắn(LY), hắn là gì? Là cường hào ác bá chiếm đoạt dân nữ sao? Nếu đã như vậy, không bằng hắn đem cái vai ác diễn cho thật tốt. Hắn đem cửa xe đóng lại một lần nữa, thân thể rung động càng ngày càng mãnh liệt.

Giang Tây Long ở bên ngoài chỉ có thể trơ mắt nhìn chẳng thể làm được gì. Trong lòng Lê Cảnh Trí tràn ngập thù hận, nếu ngày xưa cô yêu hắn bao nhiêu thì bây giờ cô lại hận bấy nhiêu, cô càng thêm hổ thẹn với Giang Tây Long.

Ngày trước, Lăng Ý đối với cô thế nào, cô đều nhìn, bởi vì cô biết, hắn cũng chỉ là người bị hại, bởi vì... cuộc hôn nhân này cũng chẳng phải là nguyện vọng của hắn, không thể nói là ai đúng ai sai. Nhưng hôm nay hắn đâm đạp lên lòng tự tôn của cô, để Giang Tây Long thấy được hình ảnh cô cũng hắn quan hệ, cô không thể nào tiếp thu được. Cô mất đi cảm giác đau, cứ như vậy cắn môi nhìn hắn, trong mắt tràn đầy nụ cười châm biếm. Cô cứ như vậy nhìn hắn, như một người xa lạ, hắn thấy cô như vậy càng thêm tức giận. Mãi đến khi phía dưới hạ thân phát hiện có gì đó không đúng, động tác của hắn mới dừng lại, đưa tay sờ sờ, một mảnh ướt nhẹp,... Nhưng không phải thủy dịch động tình mà bên dưới toàn là máu, máu của cô.

Lăng Ý lập tức rút người, cởi quần áo bao lấy thân thể cô, ôm cô vào ngực,"Tại sao không nói với tôi?"

"Tôi nói đau thì anh cũng có dừng lại sao?"

Hắn đưa tay kéo quần cô từ dưới mắt cá chân lên che đậy cơ thể cô, ngồi trở lại ghế lái, lập tức phóng xe tới bệnh viện. Giang Tây Long vẫn còn đang dựa vào bên cửa kính xe, đột nhiên xe phóng đi làm hắn theo quán tính ngã xuống đất. Lê Cảnh Trí nhìn hắn, đưa tay lên trên kính như muốn chạm vào hắn, nhưng còn chưa kịp chạm vào, cô đã ngất đi.

Cả đêm hôm qua bị ngâm nước lạnh, ngủ không ngon giấc, sáng nay bị sốt, hiện giờ lại bị hắn hành hạ, cả người cô đã không còn sức lực. Lăng Ý nhanh chóng ôm cô chạy vào bệnh viện, từ viện trưởng đến trưởng khoa thấy hắn đến lập tức vây quanh, hắn ôm Lê Cảnh Trí đến phòng cấp cứu, tức giận:"Tất cả cắt ra ngoài cho tôi, nơi này chỉ cho phép bác sĩ nữ ở lại."

"Vậy ngài?" Ở đây chính là phòng khám phụ khoa đây.

Lăng Ý liếc nhìn hắn:"Cút ra ngoài ngay!"

"Vâng." Trưởng khoa xoa xoa mồ hôi trên trán.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 121: Chính Cô Còn Không Rõ?

Hạ thân Lê Cảnh Trí bị rách, đã được các bác sĩ chữa trị, chỉ là tạm thời không thể quan hệ giường chiếu. Tuy nhiên cô lại sốt cao không hạ, tình huống có chút khó khăn. Y tá cầm một ống tiêm, rút một ít máu trên cánh tay cô.

"Lấy máu làm gì?" Vừa quay đầu lại, thấy Lăng Ý vẻ mặt đen sì đứng sau lưng, y tá có chút sợ hãi trả lời:"Phu nhân sốt đến bốn mươi độ, hơn nữa, âm đạo bị xé rách.... Sốt cao sẽ khiến bị nhiễm trùng, chúng tôi chỉ xét nghiệm kiểm tra thôi." Lăng Ý khoát tay một cái, để y tá rời đi.

Hắn đứng bên giường nhìn thấy sắc mặt trắng bệch của cô, trong lòng nhói đau. Ban đầu hắn cố tình giữ cô lại chỉ muốn trừng phạt người phụ nữ này nhưng chẳng biết từ bao giờ hắn bắt đầu chú ý nhất cử nhất động của cô, để cô chiếm giữ một vị trí trong lòng hắn.... Hắn cứ nghĩ bản thân có thể cảm nhận được thì buông xuống được, nhưng cho dù hắn biết cô cùng Giang Tây Long lên giường với nhau, hắn cũng chẳng thể buông tay cô, hắn thật sự không làm được.

Hắn ngồi xuống bên giường, nắm lấy tay cô, vuốt nhẹ,"Mặc dù biết em cùng Giang Tây Long xảy ra quan hệ, tôi vẫn không thể buông tay em. Trên người em có ma lực gì khiến tôi trầm luân như vậy, tôi chẳng thể nào kiềm chế chính bản thân mình trước em."

Trên giường, người phụ nữ vẫn nằm yên như thế, hai mắt nhắm chặt. Cho dù đang ngủ, lông mày của cô vẫn nhíu lại một chỗ,"Lần này chúng ta cứ như thế bỏ qua đi." Chuyện như ngày hôm nay chắc chắn sẽ không phát sinh thêm lần nào nữa. Hắn sẽ giữ chặt cô bên người, nhìn chăm chăm, trừ hắn ra, bất cứ người đàn ông nào cũng không thể đến gần cô. Cô, chỉ có thể là của riêng một mình hắn. Cô phạm lỗi, hắn có thể tha thứ. Nhưng Giang Tây Long dám chạm vào cô, hắn không thể bỏ qua được. Giang gia cũng phải trả giá thật đắt...

Lê Cảnh Trí ngủ một đêm. Chờ đến khi cô tỉnh lại đã là trưa ngày hôm sau, trong phòng có thêm hai hộ lí, nói là Lãng tổng cố ý tuyển tới chăm sóc cô, nhưng hần vẫn không xuất hiện. Cô cười nhếch miệng, có lẽ qua lần này Lãng Ý đã chơi chán rồi. Chuyện xảy ra ở trên xe, cho dù là ai cũng không thể chịu đựng sự sỉ nhục lớn như vậy. Sự tức giận của hần đều đã phát tiết ra ngoài hết rồi chứ? Sau đó thì thế nào, cho rằng cô phản bộ hần, ly hôn? Hay là tiếp tục giữ cô lại, dày vò cô.

Lê Cảnh Trí nghiêng đầu nhìn về phía cửa không nói lời nào. Hiện tại đã là cuối thu, những chiếc lá vàng chậm rãi rơi xuống. Cô cảm thấy bản thân cũng giống như những chiếc lá này rồi cũng sẽ từ từ mục nát.

Hộ lí thấy cô tỉnh lại, rót một cốc nước để ở đầu giường rồi ra ngoài gọi bác sĩ. Bác sĩ kiểm tra một lần, nói đã qua cơn sốt tuy nhiên vẫn chưa dứt hẳn, cố gắng nghỉ ngơi thật tốt, sẽ mau chóng khỏe lại. Lê Cảnh Trí không có phản ứng gì, yên tĩnh để họ kiểm tra.

Bởi vì đây là phòng bệnh VIP nên cứ cách nửa tiếng sẽ có y tá đến đây kiểm tra phòng, để phòng ngừa có chuyện xảy ra. Y tá nhìn cô bằng ánh mắt kì quái. Hai lần trước cô không dám xác định, sau nhiều lần, cô mới thấy rõ, các cô ấy nhìn mình bằng ánh mắt coi thường, đúng chính là coi thường. Loại ánh mắt này cô không thể quen thuộc hơn, lần trước cô bị một đám nhà báo vây quanh, họ cũng nhìn cô bằng ánh mắt như vậy. Cô chống tay hỏi y tá đang thay thuốc cho mình: “Đã xảy ra chuyện gì?” Giọng cô khàn khàn.

Cô y tá kinh ngạc nhìn cô: “Chuyện bản thân cô làm, cô lại còn không rõ?”

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Tôi Coi Cô Là Bạn

Ở lại bệnh viện hai ngày, chuyện xảy ra bên ngoài, cô làm sao mà biết? Người ta đều nói người ngoài cuộc làm sao có thể thấu hiểu được hết nỗi khổ của người bên trong. Chỉ khi chuyện xảy ra trên người mình, các cô so với người khác chắc chắn càng khổ sở hơn. Lê Cảnh Trí mở miệng nhàn nhạt, “Lại có chuyện gì?”

“Cô không biết sao?”

Cô đưa tay trước mặt cô y tá, “Cho tôi mượn điện thoại xem một chút.”

Y tá vừa định nói gì đó đã bị hộ lí ở bên cạnh cắt đứt: “Cô thay thuốc xong rồi thì đi ra đi, Lãng tổng đã dặn không được nói lung tung, nếu không các cô không chịu nổi trách nhiệm đâu.”

Cô y tá lập tức im miệng, vội đi ra ngoài. Bộ dáng giống như xảy ra chuyện gì nghiêm trọng lắm. Lê Cảnh Trí nhìn thấy như vậy chắc chắn sẽ chẳng thể hỏi được tin tức gì, cô quay đầu sang hỏi hộ lí: “Bao giờ tôi có thể xuất viện?”

“Đến khi cô khỏi hẳn.”

“Ừ.” Cũng vừa đúng hợp ý cô.

Hiện tại Lãng Ý chắc chắn không muốn nhìn thấy cô, quay về Lãng gia sẽ khó xử, cha cô muốn treo cành cao, cho nên đến cả Lê gia cũng không thể về. Chỗ Giang Noãn cũng không thể đến không bằng cứ ở lại bệnh viện. Vừa nghĩ đến ở một mình yên tĩnh thì Hường Diệc Nhiên tới.

Hường Diệc Nhiên tay ôm theo một bó hoa bách hợp, tay xách theo một làn hoa quả đi vào. Hộ lí đưa tay nhận lấy nhưng hần kiên quyết tự mình đặt ở đầu giường, cười với cô, “Nhìn thấy cảnh đẹp, tâm trạng mới tốt.”

Lê Cảnh Trí không lên tiếng, cứ vậy nhìn hần. Hường Diệc Nhiên và Lãng Ý là cùng một ruột, anh ta đến đây chắc cũng không chỉ đơn giản là thăm bệnh.

“Ánh mắt của cô nhìn tôi như thế là thế nào, tôi có chỗ nào đắc tội với cô sao?” Hần lấy một cái ghế ngồi bên cạnh giường cô, hừ một tiếng.

“Anh tới đây làm gì? Có chuyện muốn nói với tôi sao?”

“Không có chuyện gì thì tôi không thể đến đây sao?” Hường Diệc Nhiên giả bộ tức giận, “Tôi nói này tiểu khóc nhè, là ai lần trước còn cười híp mắt với tôi, nói muốn mời tôi ăn cơm, làm sao mới có mấy ngày đã trở mặt như vậy?”

Lê Cảnh Trí nở nụ cười châm biếm: “Nhìn bộ dạng tôi bây giờ làm sao có thể mời anh ăn, nếu anh không ngại, tôi có thể đưa cháo bệnh nhân cho anh.”

“Tôi không phải có ý này.” Hần dừng một chút nói tiếp, “Tôi là một người độc lập, cô có thể đừng đem món nợ của người khác trút lên đầu tôi có được không? Tôi coi cô là bạn, mới đến thăm cô, cô không cần đề phòng tôi.”

Hần biết rõ nguyên nhân cô phải nằm viện. Lãng Ý kia cũng quá độc ác rồi, hần không ngờ Lãng Ý có thể vô liêm sỉ đến mức đó. Thái độ của Lãng Ý

không rõ ràng lại còn đoạn phim kia nữa, mọi chuyện trở nên rối mù. Hấn biết nếu không muốn mình bị dính vào chuyện này, hấn không nên đến thăm cô, nhưng hấn lo lắng, không yên lòng.

“Tôi không tìm thấy một sợi dây chuyền, không biết có phải rơi ở chỗ anh hay không?” Thấy thái độ của hấn như thế, cô cũng dịu đi mấy phần, cô không nên giận chó đánh mèo, chuyện Lăng Ý làm với cô không có liên quan gì đến Hường Diệc Nhiên.

“Đội tôi nay tôi quay trở lại tìm, nếu thấy tôi sẽ mang đến cho cô.”

“Không cần, anh để người mang đến cho tôi là được rồi.”

Thấy thái độ lạnh lùng xa cách của cô, trong lòng Hường Diệc Nhiên cực kỳ khó chịu. Hấn đứng lên, Lê Cảnh Trí cho rằng hấn định đi về, không ngờ hấn cầm theo quả táo đem rửa sạch rồi trở lại trước mặt cô ngồi gọt vỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cướp Yêu Thành Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.